

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

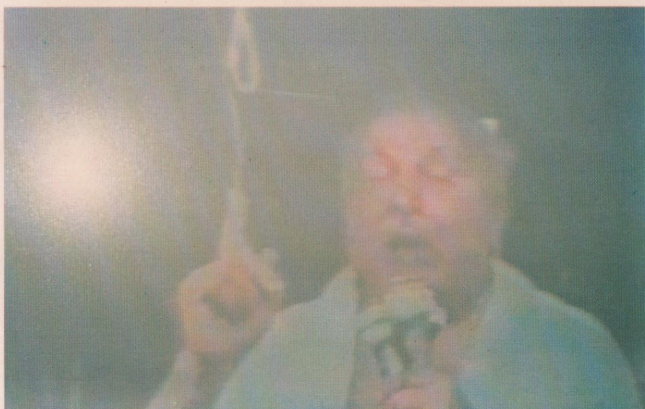
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

REFAH'IN GERÇEK YÜZÜ

[1]

ERGÜN POYRAZ

POYRAZ YAYINLARI

REFAH'IN GERÇEK YÜZÜ

[1]

ERGÜN POYRAZ

.

POYRAZ YAYINEVİ

ANKARA, 1996

ISBN 975-94926-0-1 (Tk.no)

ISBN 975-94926-1-x (1.Cilt)

Baskı : Zirve Ofset 229 66 84

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ÖNSÖZ

Erbakan hareketi ile ilk tanışmamız 1976 senesinde istanbul Kartal'da Tamirhane Orhantepe mahallesi gençleri olarak burada faaliyete geçen Akıncılar Judo ve Karate salonunda düzenlenen kurslara katılmak sureti ile oldu. Mahalledeki arkadaşlarımızın ortak kararı olan siyasete karışmama şartımız "Biz zaten siyasi amaçlı değil gençliği kahve köşelerinden kurtarma amaçlıyız" denilmek suretiyle kabul edilince buradaki Uzakdoğu sporları etkinliklerine katılmaya başladık. Ancak bir süre sonra sporun yanında MSP hareketlerine katılmamız istenince buradan ayrıldık.

Ancak o sıralar bu harekete dahil olan insanlara uzaktan baktığımda bana namzında niyazında kendi halinde müslüman ve zararsız insanlar olduğu kanaatini veriyorlardı. Taki... onlarla 1987 yılında ticaret yapana kadar...

Gerçi bunlar hakkında yöremizde hiç iyi şeyler söylenmiyordu. Ben ve benim gibi düşünenler "Adamların namazını, ibadetini kıskanıp çamur atmayın" diyorduk.

Sahibi bulunduğumuz dört dükkan ve bir daireden ibaret olan binamızı elimizden almak için çevirdikleri tezgah ve daleverelere muhatap olunca bunların şeytana bile papucu ters giydirecek ve hatta şeytana bile rahmet okutacak zihniyette olduklarını yavaş yavaş kavırıyordum.

Bunların uzaktan bakılınca müslüman görünüşleri altında yatan gerçek niyetlerini ve hırslarını görünce bunları herkesin tanıması gerektiğine olan inancım gün geçtikçe kuvvetleniyordu. Öyle ya tapulu malımız için önce RP'li hacıların tezgâhlarına muhatap oluyor ancak oyunlarına aldanmıyorduk. Bunun üzerine militanlarını salıyorlardı üzerimize ama onlarda gereken cevabı alıyordu. Bunun üzerine Cevizli karakolundaki yandaşlarının baskılarına direnirken bu kez de Mali şube operasyon bölümünde RP'lilerin nezaretinde işkence görüyordum.

RP'sinin Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak ön-

derliğindeki Milli Görüş'cülerin tam 'Adil Düzen'in aynasıydı. Binayı Polis ve silah zoru ile benden aldıktan sonra, beni öldürecek ve suçuda beraber kaldığım arkadaşın üzerine yıkarak onu güya bana verdikleri bina bedelini çalmak sebebi ile cinayeti işlediği savını ortaya atarak, kendi vahşiliklerini onun üzerine yıkacaklardı. Ben ölüp kurtulacaktım. Ya arkadaşım işlemediği bir cinayetin bedelini üstelik hırsızlık ve gasp amaçlı olarak hayatı boyunca ödeyecekti. RP'li Ali Nabi ve diğer milli görüşçüler eserleri ile zihniyetleri gereği övünüp bayram ederken yeni kurbanlarının peşine düşmeye devam edeceklerdi. Ancak Allah (cc) bize yardım etmiş ve Refahçı'ların bu tuzağından kurtulmuştuk. Ama onlar hırslarından deliye dönüyorlar son tezgahlarını adliyedeki yandaşları ile çevirmeye kalkıyorlardı ancak bunu da ağızlarına burunlarına dolaştırıyorlardı.

Sultanbeyli'nin Refahlı belediye başkanı Ali Nabi ve 24 Aralık seçimlerinde Refah Partisi'nin İstanbul Milletvekili adayı H. Hüsamettin Koçak bizden haksız olarak 5 milyon küsür faiz ve 5 milyon küsür'de faizin faizi olarak 10 milyondan fazla parayı alıyorlardı. Yinede canlarını mallarını bunlara kaptıranların yanında oldukça şanslı sayılırdık.

Bu olaylar sırasında faiz haramdır. Faiz alan Allah'a savaş açan melunlardır. Fetva'sıyla saf müslümanlara, "Paralarınızı bize verin. Bizde size kar payı verelim." demek sureti ile kandırdıkları yüzden fazla insanın dairelerini, arsalarını, tarlalarını sattırarak Şevket Kazan'ın satamadığı gıda malzemelerini satmak amacıyla HİPAŞ (Hicret İstihsal Pazarlama Anonim Şirketi)'ni kuruyorlardı. Ancak kendileri servetlerine servet katarken, onlara inanarak paralarını kaptıran insanlar perişan oluyorlardı.

Bir gün yanıma gelen yaşlı bir amca "Sen, bunların ne zalim, ne üçkağıtçı olduklarını bilemezsin evlat. Bunlar Hac'ca götürmek için bizden dünyanın parasını aldılar. Arabistan'a vardığımızda Riyallerinizi, Dolar ve Mark'larınızı çaldırırsınız bize verin sizin namunuza saklayalım dediler, inandık. Sonuçta pa-

ralarımızı alıp kaçtılar. Onun bunun yardımıyla sel, sefil ve rezil bir halde dönebildik. Bu yaptıkları yetmiyormuş gibi bu Ali Nabi olacak, yaşından başından ve sakallarından utanmadan karısının üzerine Marketlerinde çalışan bir zavallının 17 yaşındaki kızını "bana verirsen cennetlik olur" yalanı ile almaya kalkmış ihtiyar benim kızım senin oğlundan bile küçük diyerek kabul etmeyince önce işten çıkarmış sonrada olmadık baskılar altında bırakmıştı. Daha sonra da kandırdığı başka bir safın kızını ikinci eş olarak aldı.

1990 senesinde İzmir'de Osman Koçak, Aydın'da ise zamanın Tarım İl Müdürü, şimdinin Refah Partisi Genel Başkan Yardımcısı Musa Demirci'nin koordine ettiği Anafi Projesi adı altında Türk hayvancılığını İtalyanlara peşkeş çeken ve vatana, millete ihanet derecesindeki faaliyetleri ile ülke hayvancılığımız, ekonomimiz ve insanlarımız büyük bir tehlikenin kucağına itilirken yine aynı zihniyet bu sefet Devletin imkanlarını da arkasına alarak yine insanlarımızın mallarına ve mülklerine gözlerini dikiyordu. Bu zihniyet İstanbul'da beceremedikleri mallarımıza ve mülklerimize el koyma işini bu sefer Aydın'da sahneye koyuyorlardı.

Artık bu zihniyetin gerçek yüzünü ortaya çıkarmanın zamanı gelmişti.

Gerçi imkanlarım çok kısıtlı idi hem çiftliğimizi bunlara kaptırmamak için mücadele veriyor hem araştırmalarım devam ediyordum. Araştırmalarım ilerledikçe "Adil Düzen"in Şeriat hem de Vehhabi şeriat'ı, Milli Görüş'ün ise Arap Milliyetçiliği olduğu ortaya çıkıyordu. RP'lilerin yaptıkları toplantı ve konferanslarında işlenen ortak tema Cumhuriyet Düşmanlığı, Laik'lik düşmanlığı, Demokrasi düşmanlığı ve Türk'lük düşmanlığıydı. Din ticareti ise hiç bir kural tanımıyordu.

En çok hayret edilecek olay Cumhuriyet'in savunucuları olması gereken Cumhuriyet Savcıları seslerini çıkarmazken, bunlara isyan yine RP'yi destekleyenlerden geliyordu. 30 Aralık 1995 tarih Refah Partisi'nin yayın organı görünümündeki akit ga-

zetesinde" Fanatizm üzerine başlıklı yazısında Atilla Özdür isimli köşe yazarı aynen şunları belirtiyordu. "Mesela bakın Abdullah Altay Refah Partisi'ne Kur'an-ı Kerim'den dayanak göstermeye kalkmış. Ayıp bir şey. Düpedüz din ticareti" evet Refah'a oy verenler bile anladılar bunların din taciri olduklarını. Ama esas anlaması gerekenler nedense anlamadılar. Anlamak istemediler. Elimizdeki belge ve kasetlerle çalmadık kapı bırakmadık. Meliha abla ile birlikte önce SHP'ye başvurduk. Akabinde gazetelerde SHP'nin video bombası konulu yazılardan ve görüntüleri özel TV'lere satmalarından başka bir şey yapmadılar. RP'si kitabı okuduğunuzda kolayca anlayacağınız üzere siyasi partiler kanununa muhalefetten hatta Anayasaya aykırı davranmaktan dolayı en az elli kere kapatılması gerekirken, bunu kendilerine belge ve görüntülerle ispatladığımız Anayasa Mahkemesi başkanı ve Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı halâ harekete geçecek, görüntüleri ve konuşmaları izlediklerinde bu kadar da olmaz, bölge savcıları çalışmıyor, böyle belgeleri bize ulaştırmıyorlar demelerine rağmen bu tehlikeli gidişe "dur" denilmemesi üzerine bu kitap doğdu.

Araştırmalarımın ilk elde ettiğim belgeler Hasan Mezarıcı'nın Atatürk'e Veled-i zina dediği kasetteki görüntüler. Şevki Yılmaz'ın Arafat'ta hacılar'a yaptırdığı yemin ve İmdat Kaya'nın MGV'lerdeki Cumhuriyet ve demokrasi düşmanlığı ile dolu konuşmaları idi. Bunların TV'lerde gösterilmesini sağladım. Bu arada askerlik görevim sebebi ile 24 Aralık seçimlerine yaklaşık bir ay kalaya kadar bu işe ara vermek zorunda kaldım. Girne'de tamamladığım vatani görevim sonunda bu kitabı yazmaya başladım.

Bu kitabın gerek yazımında gerekse basımında bana gösterdiği yardımlardan dolayı, Aydın'ın Meliha Ablası, Veteriner Hekimler Derneği Genel Başkan'ı Meliha Yılmaz'a sonsuz teşekkürlerimi bir borç bilirim.

Ocak, 1996
Ergün POYRAZ

Din lüzumlu bir müessesedir. Dinsiz, milletlerin devamına imkân yoktur. Yalnız şurası var ki din, Allah ile kul arasındaki bağılılıktır. Softa sınıfının din simsarlığına müsaade edilmemelidir. Din-den maddi menfaat temin edenler iğrenç kimselerdir. İşte biz bu vaziyete muhalifiz ve buna müsaade etmiyoruz. Bu gibi din ticareti yapan insanlar saf ve masum halkımızı aldatmışlardır. Bizim ve sizlerin asıl mücadele edeceğimiz ve ettiğimiz bu kimselerdir.

M.K. Atatürk

"Artık Türkiye, din ve şeriat oyunlarına sahne olmaktan çok yüksektir. Bu gibi oyuncular varsa, kendilerinde başka taraflarda sahne arasınlar".

Atatürk

MSP En Büyük (!)

1976 Ekim'inde yapılan MSP Olağan Kongresinde, Necmeddin Erbakan Yeniden Genel Başkan seçilmiş, fakat Genel idare Kurulu da birkaç değişiklikle şu şekilde teşekkül etmişti:

M. Recai Kutan, Hasan Aksay, Dr. Fehmi Cumalıoğlu, İsmail Müftüoğlu, Genel Başkan Yardımcılıklarına getirilmiş. Oğuzhan Asiltürk'de Genel sekreter olmuşlardı. Asil üyeliklere de, S. Arif Emre, Şevket Kazan, Korkut Özal, Halid Özgüner, Abdullah Tomba, Ali Güneri, Turan Akyol, A. Tevfik Paksu, Abdurrahman'Bezci, Lütfi Doğan, Ali Oğuz, A. Haydar Aksal, Hüseyin Erdal, Zühtü Ögün, Ahnet Gedemenli, M. Gürgen Bayatlı, O. Nuri Önügören, Mustafa Arafatoğlu ve Osman Özkeçeci seçilmişlerdi...

İşte bu kongrenin ardından M.S.P'nin yayın organı görünümünü veren "MİLLÎ GAZETE"de "M.S.P EN BÜYÜK" başlığı altında Abdurrahman Dilipiak tarafından yayınlanan bir yazı, gerek muhaliflere ve gerekse diğer siyasi rakiplere karşı kazanılan zaferin müjdesini veriyordu.

Şimdi bu yazıya geçmeden önce bir açıklama yapalım: Üstteki liste ve buna ilave olarak Sivas Belediye Başkanı Temel Karamollaoğlu ve diğerleri, şimdi yerden yere vurdukları Lâiklik, Demokrasi, **ATATÜRK İLKE VE İNKILAPLARI** için 1982 senesinde yargılandıkları mahkemede şunları söylüyorlardı:

"Biz M.S.P olarak Lâikliği benimsemiş, demokrasi'ye inanmış **ATATÜRK İLKE VE İNKILAPLARINA** bağlı bir partiyiz." Bunu da öyle içten ve yalvararak söylüyorlardı ki, onların eski hallerini bilmeyen bunları en büyük Lâik, En büyük Demokrat ve en büyük ATATÜRK'çü sanırdı. Gerçi bunlar bu konuşmaları

yaparlarken, Hakimler ve Savcılar saatlerce süren savunma mı yoksa yalvarma mı olduğu belli olmayan bu laf salatası yüzünden hafif mahmur bir halde, kâtibe hanım ise artık dayanamayarak sandalye üzerinde tam uyur halde, basın'ise masalara serilmişlerdi. Bu insanların kendinden geçmiş hallerini gören M.S.P Avukatları ise, herkesin uykusunu dağıtıp, cümle alem duysun diye üstüne basa basa tellal gibi bağırarak: "Benim müvekkillerim, Lâik Demokrat ve ATATÜRK'çüdür" diyordu. Erbakan ve yandaşlarından oluşan cemaat ise, Avukat'ın bu sözlerini başlarıyla tastik ediyorlardı.

Bu konuya ileride daha geniş bir şekilde dönmek üzere 30 Ekim 1976'da Milli Gazete'de Tarık Behlül Akalın imzası ile yazılan "Evet, En büyük M.S.P"ye:

"Yok, Yok umduğunuzu bulamayacaksınız beyler. Don Kişotca saldırılarınız hiç bir sonuç vermeyecektir. M.S.P'yi tanıyanlar bu söylediğimin gerçekliğini daha iyi bilirler. Aslında M.S.P'nin muhalifleri de çok iyi bilirler. Ama bildiklerini, bildikleri gibi söylemek işlerine gelmez.

Son durum, kamuoyunda bol bol tartışıldıktan, ileri geri konuşulduktan sonra, yeniden sükunet avdet edecektir. Bu durumdan yine en karlı çıkacak olan M.S.P'dir.

Milli Selamet Hareketi, klâsit anlamda salt bir politik aktivite anlamı ifade etmez. Aynı zamanda güçlü, devrimci nitelikleri ile, özünde insanın ve eşyanın diriliş müjdesini taşıyan dev bir kültür hareketidir. M.S.P'ye yönelik saldırı ve suçlamalar bu nedenle boş ve etkisiz palyaço şarlatanlığından öte bir anlam taşımaz.

Sol ve Kapitalist Sağ, M.S.P'deki ufacık kıpırdanışları, kendi çıkarları doğrultusunda istismar etmek ve kendi varlıklarını sürdürebilmek için bu hareketi sindirmek istemektedirler, ama bütün bunlar boş hülyalardır. Umduklarını bulamayacaklar, bel bağladıkları dağlara kar yağacaktır.

Gerici sol çok gerilerde, çağdışı kalmıştır. Yine en büyük ve en güçlüsü M.S.P'dir. Bu böyle biline.

Öte yandan "Milli Gazete"de köşe yazarlığı yapan Selahattin Eş de aynı günlerde yazdığı yazıyla Türkiye'deki Müslümanların durumunu açıkça siyasi ortam içinde değerlendirmekte açık kapı bırakmamak için "Maldiv Adaları Müslümanları" diyerek konuya değişik bir açıklık getirmek istemiştir. Çünkü etrafta, İslami hareketin siyasi mi yoksa gayri siyasi şartlarda mı yürütülmek gerektiği şeklinde iki ayrı gelişmenin gözlemlendiği gerçeği ortaya çıkmıştır. Tartışmaları yazar Eş, şöyle değerlendiriyor:

"Bir diğçerleri diyor ki, "Hayır!" "Maldiv Adalarında kuraçamız İslam nizamını Demokrasi'nin sakatlıklarından kurtarmamız için, biz kendi iç bünyemizde münhasıran İslam prensipleriyle hareket edelim. İleride bütünüyle Devletimizin nüvesini teşkil eden teşkilatımızda Demokrasi'nin prensiplerini pekiştirirsek Demokrasi bizi defeyler kendine benzetir. Biz şçklen şu anda Maldiv Adalarında geçerli olan hukuk düzeninin icabından olarak Demokrasi'nin icaplarını, gerçeklerini yerine getirelim ama kendi iç bünyemizde İslami prensipleri esas alalım!"

Bu sefer öteki taraf itiraz ediyor: "Biz İslam prensipleri ile hareket edecek olursak, Abdülfettah kardeşimiz İslam prensiplerine göre kamil manada bir icma-i ümmet ile çıkmadı ki, bizim icip vacip-ür riâye (Riaye ve İtaatimiz) şart ola. Madem ki: Demokrasi'nin serbestliklerinden hareketle çıkıldı, o halde şçer-i manada biat-ı gerekli kılan bir durum yoktur ortada..."

Ötekiler ise buna şu cevabı veriyorlarmış, Maldiv Adalarında, "İyi ama kardeşim, öyle dahi olsa, biz mademki, İslami bir inançla yola çıktık, içimizden birini imam seçtik, o halde ona riayet ve itaat etmemiz gerekir. O vakıa bize danışacak, şuralar teşkil edecektir ama, şura onun için bir emredici merci değil iştişarı bir merciidir. İstişare ile, İslam nizamının ölçüleri içinde akıl sahibi olanlardan görüşler alır ama, bu onu kesin olarak bağlamaz. Sadece bunları da gözönünde bulundurur. Sizin dediğiniz gibi buraya gelenlerin her birinin görüşlerine göre ha-

reket edecek olsa o, İslami manada bir hareketin liderliğini yürütemez. Çünkü Hakk'ın değil, halkın gösterdiği yolda yürümek gibi bir nakise ile karşı karşıya gelir".

Tartışmalar bu şekilde devam ederken basiretli bir lider olan Abdülfettah En-Necm üs-sabah telif edici bir yol buluyor ve meseleyi tatlıya bağlıyor. Karşı görüşleri ileri sürenlere de: "Buyurunuz diyor, merkezi karargahta birlikte çalışalım" ve öyle yapıyor. Karargaha karşı görüşte olanları da alıyor. Fakat bir de bakıyorsunuz ki, "Ben prensip olarak bu görüşe karşıyım diye bazıları kenara çekiliyor. Ötekiler de "Pekiye kardeşim, siz biraz istirahat buyurunuz" diyorlar. Ve mesele tatlılıkla kapanmaya yüz tutuyor ama, Demokrasi'nin en müstekreh silahları olan ceride-i berbadiler harekete geçip, İslam nizamı düşmanlığına en açık şekilde sergilemek için bir fırsat yakaladıklarının sevinci içinde, Maldiv Adalarının islam nizamıyla idare ettirmemek için, müslüman milletin reylerini yine laik, din dışı yollara aktarmak için büyük gürültüler ve dalavereler icat ediyorlar.

Diyeceksiniz ki, bu kadar anlattıklarınız ufak bir metot ayrılığından olduysa: "Pess, yani!... şu Maldiv adalarının müslümanları bir tuhafmış!..."

Öyledir, bir tuhaftır Maldiv Adaları Müslümanları!.. (Ama laf aramızda Maldiv Adaları için "Mesela" dedik."

Evet gerçekten de bir tuhaftı Maldiv Adaları Müslümanları, tuhaf oldukları kadar da basiretli dedikleri liderlerini ve onun çevresindekileri tanımıyorlardı. Körü körüne itaat ediyorlardı. Şu Maldiv Adalarına bir de biz gözatalım. Neler var, neler yokmuş.

Şimdi size gelmiş ve geçmiş aşkların en büyüğü, hangisidir diye sorsam, ya Kerem ile Aslı, ya Leyla ile Mecnun, ya Ferhat ile Şirin, ya Romeo ile Julliet, ya da Zeynep ile Davulcu diyeceksiniz. İşte daha işin başında yarıldınız. Cihan tarihinin en büyük aşkı: Maldiv Adalarının en güzel eşeği ile basiretli lider Abdülfettah En-necm üs-Sabah arasında yaşanan aşktı. Bu aşk

kendilerine göre hiç bir menfaat ilişkisine dayanmayan saf temiz ve büyük bir aşktı. Gözleri birbirlerinden başka hiç bir şeyi görmüyordu. Maldiv Adalarında doğan bu büyük aşkta diğerleri gibi kötü sonla bitmiş, hüsrana uğramıştı. Zalim insanlar burada da sahneye çıkmış aşıkları samanlıkta cilveleşirken basmışlardı. Aynı zamanda hocalıkla hiçbir ilgisi olmadığı halde hoca diye kendini yutturan Necm-üs Sabah tumanını toplayarak kaçarken sevgilisi ile geçirdiği günlerin hayali bir film şeridi gibi gözlerinin önünden geçiyordu. Biricik aşkı eşekse kaçamayıp yakalanmış hain sahibi tarafından gebelik testi yaptırılmış gebe çıkmayınca sucuk yapılmak gayesi ile kesilnek üzere mezbahaya doğru yola çıkarılmıştı. Zavallı eşek kesileceğine yanmıyordu da göz yaşlarını sel gibi akıtarak: "Ah, benim badem bıyıklım! diye iç geçiriyordu. Kader ağlarını örmüş aşıklar ayrılmak zorunda kalmıştı. Hoca Necm, her sucuk gördüğünde içi yanıyor, sevgisinin hayaliyle bütün vücudunu büyük bir hırs kaplıyor, tüm insanlardan bunun intikamını almak için planlar yapıyordu. Necm-üs Sabah artık kendini Allah katından kovulan şeytanın durumu ile mukayese ediyordu.

Allah ilk insanı (Adem'i) yarattığında bütün meleklerine ona secde etmelerini emretmiş, hepsi secde ederken şeytan böbürlenerek: "Ben ateşten yaratıldım, o ise topraktan" diyerek isyan etmiş bu hareketinin sonunda cennetten kovulmuştu.

Kendini cenetten kovulan şeytanla kıyaslayan, Necm-üs Sabah insanlardan nasıl intikam alacağını en sonunda bulmuştu. Yüzünü her zamanki şeytani gülümsemesi kapladı. İçi mutluluk ve heyecanla doldu. O da aynı şeytanın taktiğini uygulayacak, insanları tuzağa düşürecek, onları doğru yoldan çıkarıp kendi emel ve idealleri için kullanacaktı. O da şeytan gibi ekibini kurdu. Taktiklerini belirledi. Ekibinin görev dağılımını yaptı.

Görev kutsaldı, dava büyüktü. Yüzde 99'u müslüman olan halkın dini duygularını kendi çıkarları için kullanacaktı. O sebeple kendini ahir zaman peygamberi, kurtarıcı fatih ilan ettirdi. Böylelikle inanç tacirliğini daha kolay yapacaktı. Özellikle cahil

kesim üzerinde kendini destekleyenlerin cennete, desteklemeyenlerin ise cehenneme giderecekleri görüşünü yaydı. Halkın yüzyıllardan beri bozulmadan gelen kitab'ına ekleme ve çıkarma yapma cesaretini kendinde bulduğu gibi bazı ayet ve hadisleri de kendi zevk ve çıkarları için değiştirdi. İslamiyeti sadece kendilerinin temsil ettiğini iddia ederek herkesi, kendilerini desteklemeyen kesimi kafir ilan ederek onlarla cihada çağırdı. Bu cihadı mal ve canla yapılır diye ikiye ayırdı. Kendisi ve takımı servetine servet katarken Maldiv Adaları müslümanları ise cennet hayaliyle avunuyorlardı. Öyle ya cennete girmek için oy vermek de yetmemiş, bir kısmı arabasını, bir kısmı emekli ikramiyesini ve hatta karılarının altın bileziklerini, bunun yanında yiyecek ekmek paralarını bile bunlara kaptırdılar.

Necm-üs Sabah'ın hala kafasını en çok kurcalayan olay ise merkep ile olan aşkı yüzünden, başına gelenler, ana ocağını hiç ziyaret edemeyişi ve aşkından ayrı kalışı. Ama üniversiteden arkadaşları olan Eoban Sülo, Takunyalı biraderlerden rahmetli olanı ve diğerleri, böyle bir muameleye maruz kalmamışlardı. Eşek şu şekilde veya bu şekilde, hemen hemen tüm arkadaşlarının yaşamında rol almıştı. Çoban Sülo, Maldiv Adalarındaki baba ocağını merkep sırtında terketmiş, diğeri de eşeğin üzerinden düşerek kolunu kırmıştı. Bunlar bu olayları bir övünç meselesi olarak her yerde kendileri anlatıyordu. Buna rağmen onlar kendi gibi aforoza uğramamışlardı.

Kaldı ki Hıristiyanlarca Allahın oğlu olarak, kabul edilen Hz. İsa da İncil'de yazıldığı üzere Yarusaleme ve zeytinlik dağın da beytfacı ile beytanyaya yaklaştıkları zaman karşı köydeki daha üzerine hiç kimsenin binmediği sıpayı bağlı bulunduğu ahırından şakitlerinden ikisini göndererek getirtip, bir güzel kendisi binmemiştiydi.

Mektep arkadaşları gibi Hz. İsa'nın başına da hiç bir şey gelmemişti. Üstelik bunlar her dönem liderdi. Ama kendisi şeytan gibi aforoz edilmiş horlanmıştı.

Bir zamanlar bu eşekten düşenin devrinde, yüzlerce banker

halkı dolandırmış, çarptıkları paralarla lüks içinde yaşarlarken kabak kendi gibi tüysüz bir oğlanın başında patlamıştı. Demek ki her devirde böyle haksızlıklar olabiliyordu. Bu durumları görünce biraz teselli buluyor, yine şevkle çalışmalarına: "Zafer uzak varamam deme sakın, safları sıklaştırın başlıyor büyük akın." Naraları ile devam ediyordu..

Birara uzun saçlı, uzun bıyıklı şarkıcının, arkadaşım eşşek şarkısını partisinin marşı haline getirmek istediye de başına gelen olayları hatırlayınca bu projesinden şimdilik vazgeçmek zorunda kaldı. Gazetelerde okduğu bir haber kendini iyice kamçıladi. Maldiv Adaları'nın emekli paşası da aynı sülaleye mensup bu hayvanları çok seviyordu. Sevgisini tuval'e dökmüş, yaptığı beygir resmiyle çok milyon kazanmıştı.

Kendisi de ilk aşkı merkebin tuvale dökse nasıl olurdu. Hem yedi düvele ressamlık nasıl olurmuş gösterirdi. Ama yine aforoza uğraması aklına gelince bundan da vazgeçti. Bütün özlemleri kursağında kalıyordu. Fakat birden yine sinirleri yatışmış, yine yüzünü o malum şeytanı gülümseme kaplamıştı. Öyle ya bu hayvanlarla uzaktan yakından ilişkisi olanlar, Maldiv Adalarında en yüksek mevkiye kadar gelebiliyorlardı. O halde sıra kendinindi. Artık vakit tamamdı. En yükseklere çıkmalı, tüm alem-i islama halife olmalıydı. Bu düşüncelerle yine rüyaya daldı. Maldiv Adalarının basiretli lideri Necm-üs Sabah.

İşte Maldiv Adalarının basiretli liderinin halet-i ruhiyesi Maldiv Adaları için biz de "Mesela" yani dedik.

Necmeddin Doğuyor

Mehmet Sabri Efendi, kendi halinde, içine kapanık bir ceza reisidir. Adana'nın Kozanoğlu sülalesinden gelir. Erzurum eşrafından Korukçular'ın kızı Sabire Hanım'la evlenir. Bu evlilikten iki çocuğu olur. Sabire Hanım'ın ölümünden sonra görev yaptığı Sinop'ta Kaptanoğulları ve Öküzoğulları sülalesinden gelme Kamer isimli bir genç kızla ikinci kez evlenir. Düğünden yaklaşık bir yıl sonra 29 Ekim 1926 yılında yuvarlak yüzlü, koca kafalı Necmeddin doğar. "Burada belirtmekte yarar var. Koca kafa lakabı aslında Erbakan'a aittir. Rahmetli Özal uyanıklık yaparak bu lakabı dayı oğlusuna maletmiştir". Neme lazım yiğidin hakkı yiğide. Yine bir karışıklık olmasın diye diğer lakaplarını da verelim. Bunlar yarım dünya ve toy'dur.

Kendisini haşa Peygamber gibi gösteren ve o şekilde bile tezahürat ettiren, Peygamberimiz Hz. Muhammed (S.A.V) ile görüşüğünü ileri süren Hoca Necmedd'in doğumu normal sıradan bir doğumdu. Sadece kafası büyük olduğu için zavallı anası onu doğurana kadar dokuz doğurmuştu.

Bir zamanlar aynı partide dava arkadaşı olan Korkut'un torunu gibi ana rahmine Arabistan'da düşmediği için sünnetli olarak doğmadı. Gerçi Hıristiyanlarca Allah'ın oğlu olarak kabul edilen Hz. İsa bile sünnetli olarak doğmamıştı. Daha sekiz günlükken Allah'ın oğlu olmasına aldırmadan bağırta bağırta sünnet ettiler. Kaldı ki araplar analarının rahmine mecburen Arabistan'da düştükleri halde tarih şu ana kadar, sünnetli doğan arap ırkına dair bir adem oğlu kaydetmedi.

Necmeddin'in çocukluğu Sinop, Kayseri ve Trabzon'da geçer. İlkokulu Kayseri Cumhuriyet İlkokulunda, Orta tahsilini İstanbul Erkek Lisesi'nde tamamlayarak 1943 yılında mezun olur. Aynı yıl İ.T.Ü.'nin imtihanlarını kazanarak ikinci sınıftan yüksek öğrenimine başlar.

Necmeddin Erbakan'ın o sıralar arkadaşları arasında Turgut Özal, Süleyman Demirel ve daha sonra eniştesi olan Osman Ça-

taklı, (Osman Çataklı Fatih Camiinin karşısındaki üç katlı evini kandırdıkları gençlere tahsis edip, bu gençleri her türlü kötü emelleri için kullanıyorlardı. Bunlardan biri de Nebi Sevin'di. Bu genç Cemalettin Kaplan'ın Erbakan'ın bir kuklası olduğunu açık açık söylüyordu. Cemalettin Kaplan'ın destekçilerinin de AMGT eski genel başkanı Hasan Damar ve şimdiki genel başkanı Osman Yumakoğulları olduğunu belirtiyordu. Hasan Damar 1980'nin 12. Eylül'ünde 163.üncü maddeden hüküm giymiş ve Erbakan'ın Almanya'daki finans kaynaklarından biri olduğu bilinir. 27 Mart 1994 seçimler öncesinde tüm yurttan seçim propagandalarına katılmış, bu davanın tek liderinin Necmeddin Erbakan olduğunu söyleyerek ona karşı çıkanın karşısında olacağını söylemiştir.) Erbakan'ın bir diğer arkadaşı ise nurcuların önde gelen isimlerinden Süleyman Karagülle idi.

Erbakan o sıralar yemeklerden tavuklu pilavı, meyvelerden de armutu çok seviyor, armudun iyisini bulmak için çarşı pazar gezmekten de geri kalmıyordu. Hayvanlardan ise en çok eşiği severdi. Tabiri caiz ise bu hayvanlara adeta hayrandı. Bu hayranlığını, bu sevgisini ve hatta taktirlerini bugün bile gizleyemez. Şöyle ki: Merkepler onun gözünde mühendislerin pıridir. Ve mühendisler bir iş yaparken merkepleri takip etmeli ona göre davranmalıdır.

1993 Haziran ayı sonlarında, Elbistan yolu üzerinde bulunan Göksun'dan geçerken beraberinde gazeteciler, MKYK üyeleri, Kahramanmaraş RP İl Başkanı Mustafa Karcı olduğu halde Erbakan şöyle konuşuyordu:

"Bu yolların ilk mühendisleri merkeplerdir. Çünkü bu hayvanlar yüzde 4'ten daha dik yokuşa tırmanmayacak şekilde bir yol takip ederler. Onların ayak izlerini takip ederek yollar tespit edilir umumiyetle ama bu yolun projesini çizen kimseler merkeplerin yolunu takip etmemiş".

Ertesi gün "Milli Gazete"de bu görüş sözün özü köşesinde Nazır Özsöz imzasıyla okurlarına duyuruyordu.

Gazetenin baş yazarı olan Sadık Albayrak hiç geri kalır mı? O da eşek muhabbetine; "Erkeğin iyisi eşeğinden, kadının iyisi döşeğinden belli olur", özdeyişiyle katılıyordu. Kadının iyisini nasıl seçtiler bilmiyoruz ama, erkeğin iyisini nasıl seçtikleri malum!...

Tarikatçılığı ve Almanya Günleri

1948 yılında İ.T.Ü Makina Fakültesi'nden mezun olan Erbakan aynı yılın 1. Temmuz'unda Makina Fakültesi motorlar kürsüsünde asistan olarak göreve başladı. Asistanlığı sırasında Fatih Halıcılar Caddesi'nde oturuyor, ikindi ve akşam namazlarını Zeyrekteki mescitte eda ediyordu. Mehmed Zahid Kotku'nun liderliğini yaptığı Nakşibendi tarikatına bağlı idi. O zamanki en yakın dostu ise Yahya Oğuz'du. Yahya Oğuz'a göre Erbakan, "Kim rabbini hatırlar" sözünün canlı bir örneği idi. Bütün meseleleri Kur'an, sünnet, icma, kıyas (Şeriat) tünelinden bakarak çözmeye çalışırdı.

Yahya Oğuz, Erbakan'ın hocalığı konusunda ise Mehmet ZAHİD Kotku ve diğer hocaları hep diz üstü oturarak dinlediği için 1952 yılında Bolvadinli Yörükzade Ahmet Efendi hazretlerince kendisine hocalık ünvanı verilmişti. Ama, bu hocalığı 12 Eylül Mahkemelerinde yargılanırken kabul etmeyecek "Ben Hoca falan değilim, Hocalıkla hiç bir ilişkim yoktur" diyecek ve ekleyecekti: "Ben Laik, Demokrat ve aynı zamanda Atatürk ilke ve inkılaplarına inanmış biriyim(!)"

1948-51 yılları arasında yeterlilik tezini hazırladı. Çok başarılı bulundu. Akibinde Üniversite tarafından 1951 yılında Aachen Teknik Üniversitesinde araştırmalar yapması için Almanya'ya gönderildi Erbakan;

1954 yılında askere gitti. Gerçi buna askere gitmek denmez, çünkü milyonda bir olacak şans (!) yüzüne gülmüş, İstanbul'da ikamet ettiği halde aynı yerde askerlik görevine başlamıştı.

Askerliği ve Amerikalılarla İlk Tanışması

Necmeddin Erbakan, ilk görev yeri olan kağıthane'den Halıcıoğlu'ndaki İstihkam bölüğüne gelmişti. O günleri Erbakan şöyle anlatıyor:

"Biz, 1954-55 yıllarında Halıcıoğlu'nda Yedek Subay olarak askerliğimizi yapıyorduk. Doçent olarak geldiğimiz için Komutanımız Şeref Özdilek Paşa, bize çok itibar gösterir, kıymet verirdi. 4. Kademedede görev yapıyor idik. Bir gün bir Amerikalı Generalin bizi görmek istediğini söyledi. Komutanımız, Adam geldi. Çevreyi şöyle bir inceledikten sonra:

"Bizden torna ve freze tezgahı isteyen kimseyi görmek tanımak istiyorum." dedi. Komutanımız bizi işaret edince de:

"Bu güne kadar Türk ordusu için bizden hep kürek sapı, kazma, gizleme ağı gibi şeyler istenirdi. Siz ise torna freze tezgahı istemişsiniz. Bu cesareti nereden aldınız?" Diye adeta bizi sorgular bir havada konuşmaya başladı. Biz de hemen elimizin altında bulunan, Amerikan Ordusu talimatnamesi kitabının ilgili bölümünü açtık ve kendisine:

"Bakınız Amerikan ordusunun 4. kademesinde torna ve freze tezgahları var, bizim ordumuzda bunlar niçin olmasın, elbette olması lazım, bunun için istedik" diye karşılık verdik. Bunun üzerine adam söyleyecek fazla bir şey bulamadı ve yanımızdan ayrıldı" diyerek Amerikalıların gözünde asi olduğunu vurgulayan Erbakan'ın, bir asker arkadaşı şöyle konuşuyordu:

"Amerikalılarla dil bildiği için çok iyi ahbaplıklar kurmuştu. Onlara bol bol espri yapıyordu" Erbakan 1955 yılı Ekim ayında askerliğini bitirip teskere aldı.

Gümüş Motor Serüveni

Erbakan'ı Erbakan yapan insanların en önemlilerinden biri şüphesiz Necip Fazıl'dır. Birbirlerine ters düştüklerinden sonra

Necip Fazıl Erbakan'la ilgili bir çok açıklama yaptı. En çok üzerinde durduğu Gümüş Motordu. "Ah Gümüş Motor Dosyası di-yordu" ama davaya zarar verir gerekçesi ile açıklayamıyordu. "DP döneminde sanayii işletmelerinin artması teşvik edildi. Özellikle 1955-59 yılları arasında 784 yeni işletme kuruldu. Bun-lardan biri de Erbakan'ın genel müdürlüğünü yaptığı Gümüş Motordu.

1 Temmuz 1956 yılında Gümüş Motor fabrikasının temeli atılıyor. Yüzde 5 den fazla olmamak şartı ile çoğunluğunu Nak-şibendi Şeyhi M. Zahid Kotku'nun müridlerinden oluşan 200 kişinin hissedar olduğu 6 milyon sermayeli Gümüş Motor fab-rikasına Hükümetde 1 Milyon 300 bin Dolar'lık yardımda bu-lunuyor. 1958 yılında ise Şeker şirketi 750 bin tl. ile Gümüş motor'a yardımda bulunuyordu. Bu kadar sermaye ve tam yetki ile her türlü kolaylıklara rağmen Genel Müdür Erbakan'ın Gümüş Motor'u her türlü desteğe rağmen gelişmiyor, istenilen ve amaçlanan verim seviyesine ulaşamıyordu.

Sonuçta; hisse senetlerinin değeri giderek düşüyordu. Se-netlerin yüzde 51'ini eline geçiren Şeker şirketi, Erbakan'ın yet-kilerini kısıtlıyor, Nurullah Gezgin yönetim kurulu başkanlığına getiriliyordu. Bu durumu işgal olarak niteleyen Erbakan'ın bütün keyfi kaçmıştı. Nurullah Gezgin bir odaya yerleşip gelişen olayları izlemeye başladı.

Fabrika'nın hiçbir kaydı kuydu yoktu. Genel müdürlük Konya şeker fabrikasından iki uzman getirtti. Muvakkar Öza-rarat ve Faruk Onat adındaki bu iki hesap uzmanı gece gündüz çalıştılar, Gümüş Motor'un yazışmalarında ilginç belgeler bul-dular.

"Sizden aldığım Motor arızalandı. Göndersem tamir edebilir misiniz?" diye bir mektup göndermişti müşterinin biri, cevabı Umum Müdür Erbakan vermişti:

"Bismillahirrahmanirrahim,

Hayırlı, uğurlu, bereketli mahsuller diler, göndereceğiniz

motoru bilabedel, (ücretsiz) tamir edeceğimizi bildiririz. Allaha emanet olunuz."

Motorunu gönderen müşteriden iki ay sonra bir mektup daha gelir:

"Aman acele motorumu gönderin mahsul yanıyor".

Bu mektuba cevap verilmez.

Aynı şahıs bir ay sonra üçüncü mektubunu gönderir. "Motorumu muhakkak gönderin, ben tamirden falan vazgeçtim".

Şeker şirketi yetkilileri, köylünün motorunu iade etmek için araştırma yaparlar. Ambar görevlisinin ifadesi alınır. Ambar Memuru, "Efendim, motoru tamir ettik. Bir güzelde boyadık, ancak Necmeddin Bey o motoru sattı!"

Evet Necmeddin Beye para lazım olmuş da büyük bir sorumsuzlukla köylünün motorunu satarak ihtiyaçlarını karşılamış, köylünün de ürünü tarlasında yanmıştı.

Daha sonra yapılan incelemelerde yapılan motorların projede gösterilenler değil, en ilkel motorlar olduğu anlaşıldı. Ve 1956 yılından 1963 yılına kadar sadece yetmiş adet demode, Slavya tipi, su soğutmalı, en ilkel, en kafadan kızmalı motor yapılabilmiş. Gerçi "70 Sılav motoru yerine 700 Adet dev motor yapılsa fabrika o yönetimle yine de batardı.

Bir yönetim kurulu üyesi olaya şöyle açıklık getiriyor:

Konyalı bir uyanık, İsmail Kaymak, süttten krema çıkarma makinası yapmayı kafasına koymuştu. Akıllı İsmail Kaymak bu işin altından Gümüş Motor'un kalkamayacağını bildiği halde Umum Müdür Erbakan'dan randevu alır. Kısa bir görüşmeden sonra anlaşılır. İsmail Kaymak Konya'ya döner. Parasının bulunduğu bankanın müdüründen Gümüş Motor'a hemen 250 bin lira ödenmesini ister. Banka müdürünün:

"Aman İsmail Bey, ne yapıyorsunuz, Gümüş Motor batıyor" uyarısına: "Olsun siz gönderin" cevabını verir. Aradan bir kaç ay geçer. Gümüş motordan iki görevli Konya'ya gelip İsmail Kaymak'ı bulurlar.

• "İsmail Bey, özür dileriz, sizin siparişlerinizi istediğiniz zaman yapamayacağız"

İsmail Bey avukatlarını çağırarak Umum Müdür Necmeddin Erbakan ile yaptıkları anlaşmayı gösterir.

"Mukaveledeki şu maddeyi görüyorsunuz, bunun manası şudur: "Sipariş zamanında teslim edilmediği taktirde, bu süreden sonra her geçen gün için, iki bin lira tazminat ödemeleri gerekir ki bu bir yılda 700 bin lira eder beyler!..."

Bir diğer olay da dikiş makinaları, demir döküm aksamı siparişini İstanbullu tüccar İsmail Engin'den alınmıştı. Döküm yapıldı. Fakat milimetrik deliklerin çoğu yanlış açıldı. Bu olay sonunda fabrika bu firmaya mahkeme kararı ile 500 bin lira tazminat ödedi.

Hükümet Gümüş Motorun gelişmesi için fabrika faaliyete geçtikten sonra 15 beygire kadar motorların ithalini yasaklamıştı. İthalat durdurulunca Gümüş Motorun ihtiyacı karşılayamaması dizel motor sıkıntısı yarattı. Bu sıkıntı üreticiyi benzinle çalışan motorlara yöneltti.

Bu arada ortaya atılan bir iddia herkeste şok etkisi yapıyordu.

Gümüş Motor Umum Müdürü Necmeddin Erbakan, Alman Hatz firması ile Adapazarındaki Tur İş firması arasında arabuluculuk yapmıştı. Tur-İş firması Alman Hatz firmasının dizel motorlarını benzinli motorlar diye ithal etmişti. Bu işten Umum Müdür ve Tur-İş firmasının binlerce mark kazandığı iddia ediliyordu.

Gümüş Motor kurulduğu günden beri Maliyeye borcunu ödememişti. Ayrıca işçilerden kesilen pirimler de Sosyal Sigortalara yatırılmadığı gibi Elektrik borcu da ödenmemişti. Borç miktarı fabrika sermayesini katlamış 9 milyon olmuştu. İşçiler arasında 7-8 aydan beri maaş alamayanlar vardı.

Şeker şirketi yetkililerini incelemeleri sırasında Almanya'dan Hatz firmasından gelen mektup zarfının üzerindeki yazı dikkatlerini çekmişti:

"Necmeddin Erbakan Gümüş Motor Sanayii,

Yeni firmanız Gümüş Motor Sanayi adına istediğiniz siparişler yola çıkarılmıştır".

Durum anlaşılmıştı, "Umum Müdür" kendi adına bir "Gümüş Motor Sanayii" kurmuştu. Olay mahkemeye intikal ettirildi. "Gümüş Motor Sanayii" kapatıldı.

Şeker şirketi yetkilileri incelemeleri sırasında Devlet Planlama Teşkilatından gelen, kapasitenin bildirilmesi yolundaki yazıya verilen cevabı görünce bir şok daha geçirdiler. Devlet Planlama Teşkilatına verilen cevapta Gümüş Motorun yıllık imalat kapasitesinin 10 bin olduğu bildirilmişti.

Yetkililer bu yazıyı gönderen muhasebeciye neden böyle beyanat verdiğini sordular.

Muhasebeci soruyu "Efendim, Necmeddin bey 10 bin yazmamızı istedi. Biz de kendisine ama efendim biz bugüne kadar ancak 70 motor imal ettik". O'da bize: "Olsun nasıl olsa hedefimiz 10 bin motor yapmak değil mi?" diye cevap verdi. Biz de bunun üzerine 10 bin yazdık" diye cevapladı.

Bu gelişmelerden sonra "Umum Müdür" Necmeddin Erbakan'ın acilen istifası isteniyordu.

"Ama aynı Erbakan yüksekte atmayı seçim meydanlarında sürdürecektir bu seferde senede 100 bin Traktör yapacağız diyecekti.

Gümüş Motor'u batmaktan son anda Devlet kurtardı. Ancak kamuoyundaki kötü izlerini silebilmek için adını değiştirip Pancar motor koydular.

Erbakan Siyasete Sulandıran Şartlar ve Evliliği

Dinin toplumdaki yeri ve unutulmuş fonksiyonu giderek 1948'lerde hatırlanır hale gelmiş ve ayrıca mevcut iktidarında

seçim yatırımı amacıyla dizginleri iyice elden bırakması sonucunda dini ve karşıtı siyasi hareketler başlamıştı.

Mayıs 48'de Sebilürreşad adlı islami bir dergi; Eşref Edip'in "Allah'ın inayetiyle Sebilürreşad'a başlıyoruz". Başlıklı yazısı ile yayın hayatına giriyordu.

22 yıl sonra Eşref Edip şunları yazıyordu:

"Sebilürreşad kapanalı tam 22 sene oldu. Dine karşı o günden beri başlayan baskı hareketi zaman oldu ki en şiddetli dereceyi buldu. Bütün din müesseselerinin kapılarına zinciler vuruldu. Bütün Mekteplerden din dersleri kaldırıldı. Bütün halk evlerinde din kitaplarının girmesi men edildi. İntikam ateşi ile ruhları yanan gözleri kıpkızıl bir hale gelen farmasonluk azgınlığını o dereceye getirdi ki din kitaplarından ayetleri kaldırdı, Camilerde Kur'an hıfzı ile meşgul olanları cürmü meşutla suçlandırdı. Laiklik nikabına bürünerek komünizmin temellerini kurmaya çalıştı".

"Din hürriyetine, vicdan hürriyetine demokrasiye, laikliğe aykırı ne kadar kanun varsa hepsi tadil olunacak. Memleketimizde yaşayan Hristiyanlar, Yahudiler ibadetlerini nasıl istedikleri dille yapıyorlarsa Müslüman Türkler de ibadetlerini ezanlarını tekbirlerini istedikleri lisanla yapacak, Büyük Millet Meclisimizin üzerindeki bütün baskı mahiyetinde olan bütün kanuni ve gayr-i kanuni kayıtları bertaraf edecek"

14 Mayıs 1950 yılında yapılan seçimleri kazanan DP, CHP'nin 27 yıllık iktidarına son vererek hükümet oluyordu. Yeni hükümetin programında Ezanın aslına dönüştürülerek tekrar "Arapça" okutulacağı bizzat Başbakan tarafından açıklanıyordu.

CHP'nin yayın organı "Ulus'ta Osman Zeki Gençosman, Zaman Gazetesi baş yazarı Nusret Sefa Coşkun Milliyet'in sahibi Ali Naci Karacan'ın aleyhte yazılarının karşısında Sebilürreşad'ın desteği ile tekrar arapça ezan'a dönüş başlıyordu. Artık irtica ve dinsizlik sataşmaları iyice dallanıp budaklanmaya başlamıştı.

İsmet Güllü, Sebilürreşad, 1/5 98 Mart 1951 s, 362 özetle, "Hele o Van milletvekili Ferit Melen denilen zatın tarizlerini bu Millet hiç bir zaman unutmayacaktır. Hamdi Aksekili gibi fazileti olan bir Dinayet reisine karşı komisyonda söylediği yersiz sözler bu yüksek din aliminin vefatına mal oldu".

İrtica canlanıyor, yaprak dergisi, yıl 2, sayı: 22 15 Mart 1952, sh:2

"İrtica daha nasıl baş kaldırır? Pilavoğlunun muhakemesinde Laik Devletin adliyesi "Allah, Allah" sesleri ile inledi, Kahraman Çakmak'ın cenaze töreni tekbirlerle, tehlillerle yeşile boyandı. Her akli başında adam 31 Mart korkusu içindedir".

Orhan Veli Kanık, Yaprak dergisi, yıl:2, sayı:26 15 Mayıs 1950 tarihinde seçimler bitti yazısında:

"Seçimler bitti DP, Halk partisini korkunç bir bozguna uğrattı. Oysa ki Halk Partisi, halkı kazanacağını umarak, fikirleri ile prensiplerinden son zamanlarda ne fedakarlık etmişti. Bütün yayınlarına göz yumulan din dergileri, okullara konan din dersleri, yeniden açılan ilahiyat fakülteleri, imam hatip kursları, türbeler, şahsi sermayeye sağlanan imtiyazlar, her türlü irtica tanınan haklar... Hiç biri kar etmedi zavallı Halk Partisi.

İlk İslami parti, 27 Ağustos 1951 yılında kurucular adına Cevat Rifat Atilhan'ın savcılığa verdiği dilekçe ile Faaliyete geçiyordu. Ancak İDP, kurulduktan 6 ay sonra medeni kanunun 71 maddesine aykırı olarak faaliyet gösterdiği için İstanbul tüm çabaları ve hatta Adalet Bakanlığı ile Başbakanlığa yaptığı müracaatlar netice vermemiş, cemiyetler kanunun 33. maddesine göre 20 Ekim 1952'de İstanbul 2. Sulh Ceza Mahkemesinin kararı ile kapatılmıştır.

16 Şubat 1957 tarihinde Said-i Nursi, Avukatı Abdurrahman Şeref Laç vasıtası ile Vatan Gazetesi başyazarı, Ahmen Emin Yalman'ı "Turkey in my Time" adlı kitabı yüzünden İstanbul Cumhuriyet Savcılığına Şikayet ediyor, dilekçesinde şöyle di-yordu:

"İstanbul Cumhuriyet Muddeiumumuliği yüksek makamına, Vatan Gazetesi baş muharriri Ahmet Emin Yalman tarafından yazılıp Amerika'da basılan "Turkey in my Time" isimli ve İngilizce yazılmış Kitabın bu kere İstanbul'da Beyoğlu'nda kain kitapçıda satışa arz edilmek suretiyle İstanbul'da neşr edildiğini bugün öğrendim. Mumaliyeh mezkur kitabındaki yazılarla şahsıma ağır isnat, iftira ve hakaretlerde bulunmuş, beni komünist filtrasyonu sayesinde teşkilatlanmış bir hareketin lideri, Moskova ajanları ile işbirliği yapmış yıkıcı bir unsur olarak vasıflandırmış ve bu suretle beni halkın husumetine maruz bırakacak isnatları ile namus, şeref ve haysiyetime tecavüz etmiştir. Avukat ve vekilim Abdurrahman Şeref Laç, Yalman aleyhine bu sebeplerle kanuni yollardan takibat talep edecektir. 6334 sayılı kanun hükümlerine tevfikân makam-ı alileri tarafındanda Yalman hakkında, Şahsım hakkındaki mezkur neşriyattan dolayı icra-i takibat buyurulmasını talep eder, bu husustaki rıza ve muvafakatimi arz ederim.

"Said Nursi

Isparta (Emirdağ) kazasında mukim

(Parmak izi-Pul)

16.2.1957"

Said-i Nursi'nin şikayet ettiği "Turkey in my Time" adlı kitabın (250-251) sayfaları aynen şöyleydi:

"Türkiye'de halk hareketini zayıflatmak ve ihtilafı yaymak maksadı ile Moskova ajanları her türlü entrika ve çareye başvuruyorlardı. Diğer müslüman hareketlerinde olduğu gibi Türkiye'de de kızıl ajanlar, aşırı milliyetçi ve mürteci, tarikatçı rolünü oynamakta menfaat görmüşlerdi. Komünist sızması bir neticesi olarak teşkilatlanmış olan bu hareketler, Moskova'nın tekniğine benzeyen gizli malzemeler kullanıyor, ve el altından manevi yardım görüyorlar ve umumi ve gizli merkezden idare ediliyor ve görülüyorlardı. Bu hareketlere şunlar dahildi:

"BÜYÜK DOĞU PARTİSİ: Bu Parti, halkı dini intibaha teşvik eden bir kimse tavrı takınıncı geniş bir sahaya yayılmış bir parti

teşkilatına, keza "Büyük Doğu" adını taşıyan bir günlük gazeteye sahip olan Necip Fazıl Kısakürek adındaki profesyonel bir kumarbaz için her taraftan para temin etmek için kurtulmuş bir şebekeydi".

"İSLAM DEMOKRAT PARTİSİ: Bu grup, Kudüs müftüsü Haj Amin el-Husseini ile yakın işbirliği yapan ve Nazi ajanı olan Cevat Rifat Atilhan adında emekli bir yüzbaşı tarafından sevk ve idare edilmekteydi".

"NURCULUK PARTİZANLARI: Bunların liderleri, 1909 senesinde Genç Türk'lere karşı mürteci mukabil ihtilalinin kurucularından biri iken önceleri Said-i Kürdi adı ile meşhur olan Kürdistan'ın ayrılması için girişilen hareketin eski tarihçilerinden biri idi. Halk eski hüviyetini unutsun diye adını Said-i Nursi olarak değiştirmişti".

"MİLLİYETÇİLER DERNEĞİ, Seksen şubesi olan bu cemiyet, mutaassıp vatan perverler, Pan-Türkist ve Pan türanistçiler tarafından teşkil edilmişti. Bunlar aşırı milliyetçilik prensiplerini ihmal ederek faaliyetlerini mürteci dini gayretler üzerine teksif etmişler, ve Atatürk'ün Milli İstiklal mücadelesinin önderi ve asırlar süren ıslahatın kurucusu olarak meydana getirdiği Umumi prestiji imha etme vazifesini yerine getirmeye çalışmışlardı".

"Dağınık mürteci grupları, ya muhtelif isimler altında gizlenerek veya yer altında çalışarak kendilerini gizlemişlerdi"

"Ben, bütün bu teşekküllerin bir numaralı düşmanı ve efkârı umumiyeyi ikna kuvvetimi imha etmek ve beni okuyucuların nazarında manen öldürmek için tevcih edilmiş olan düşmanca şahsi hucumlarının hedefi oldum.

Ahmet Emin Yalman'ın itham edip, Moskova'ya bağlı birer irticai grup saydığı bu dört akımın önde gelenleri, bu baş yazının, cezalandırılması için avukatları kanalı ile yaptıkları müracaatlardan Ahmet Emin galibiyetle çıkıyordu. Ve Ahmet Emin yazılarına aynı şekilde devam ediyordu.

Ahmet Emin'i bu kitabı yazmağa Necip Fazıl'ın yaptığı "Deyyus"luk ithamının büyük rolü olduğu söylenir.

Necip Fazıl 30.3.1951 tarihli, 54 sayı, 8. sayfada "Deyyus" başlıklı yazısında şunları söylüyordu:

"Ey Cihanın baş çıfıtı, çıfıtların çıfıtı Allah'ın Kur'anda 'Beh-lüm Adal' diye tarif ettiği, hayvanlardan ve necasetlerden adi. İnsanın yüz karası Ahmed Emin Yalman!.. Sana murdar ismin ve cismine apaçık hitaptan kastım, herhangi bir ithamın teselli perdesi altına çekilmeye mani olmak ve elinden ne gelirse göstermeye seni zorlamak içindir. Beni şerefsiz kılmak temiz müslümanların ve soylu Türklerin itimadından düşürmek için tertiplenen pusunun baş mürettibi, ister haberin olsun, ister haberin olmasın, bizzat sensin, senin hüviyyetindir. Senin mana ve tıynetindir. Sen İslam ve İman Davasının baş düşmanı, baş suikastçısı, baş haini bir alçaksın. 'Alçak' sıfatına yükseklik verecek kadar alçaksın. Ve bu davaya karşı küfür ve delalet safının serdümenisin".

"İrtica yalanını sen uydurursun, Konya'lı müslümanları sen iftira çamuruna bularsın! İnanmadığın putların prestij kalesi için sen, aziz Türk vatanını ve gençliğini kısım kısım böler ve birbirinin gözünü oymağa memur edersin. Sen bizzat bir dönmenin bana dediği gibi 'Başı hiçbir vincin kaldıramayacağı kadar boynuzla dolu, meşhur ve müseccel bir Deyyussun! Deyyusluk vesikalarına Elhamra sinemasının Locaları, Büyükada yat kulübünün bütün abdesthane ve yatakhaneleri, bütün Bab-ı Ali Eşhas-ı adiyeye ve aliyesi ve dünya alem şahittir. Öyleyse bütün hüviyyet ve mahiyetinle apaçık tanımaya razı ol ve bu teşhirden sonra kenef ruhunda zerre miktarı haysiyet varsa bir fare zehiri içerek intihar et!... Deyyus!..."

Necip Fazıl'ı bu şekilde yazmağa iten sebep elinde kumar kağıtları ile bir klüpte basılması olayının sorumlusu olarak Ahmet Emin Yalman'ı görmesiydi. Bu yazıdan sonra Ahmet Emin Büyük Doğu ve diğerlerini anlatan "Turkey in my Time" adlı kitabını çıkarıyordu. kalemle süren savaş Ahmet Emin'in

vurulmasına yol açıyordu. Suikastçı Süleyman Üzmez daha sonra Genel Af'tan yararlanıyor, ve 1969 yılında Odalar Birliği'nde Erbakan'ın fedailiğine soyunuyordu. Şimdi "Akit" gazetesinde İBDA-C ve RP'ye dolayısıyla Erbakan'a methiyeler düzmektedir. Suikastçinin avukatlığını ise Adil Düzenin ağır toplarından Süleyman Arif Emre üstleniyordu.

Bu seyirde süren tartışma ve kavgalar devam ederken hükümetle muhalefette, iktidar ve çıkar yüzünden ülkeyi askeri bir müdahalenin eşiğine getirmişlerdi. Devrin Cumhurbaşkanı Celal Bayar, tarafsız kalmış, fakat Menderes ile İnönü arasındaki siyasi tartışmalar, on yıldan beri ülkeye hizmet eden bir başbakanı ipe götürmüştü.

27 Mayıs 1960 yılında Türkiye de ilk defa seçimle iktidara gelmiş bir partiye karşı askeri bir müdahale olmuş ve bunun sonucu Milli Birlik Komitesi 1924 Anayasasını değiştirip, yeni bir Anayasa ile Türkiye'nin siyasi yapısına yeni bir şekil vermiştir.

Bu Anayasa'nın en büyük özelliği çok geniş hürriyetler tanımasıydı.

Bunun neticesinde dinî yayınlar ve din maskesi altında her türlü akımlar kök salıp gelişmeye başlamıştı.

Büyük Doğu'da Necip Fazıl Vatanın ve Milletin yıllardır bir kurtarıcıyı, bir Fatih'i, beklediğini, o kurtarıcının ne zaman geleceği konularını işliyordu. Ve devam ediyordu "Nerdesin ey kurtarıcı?.."

Ve "Kurtarıcı (!)" ellerini oğuşturup, malum gülümsemesiyle yola koyuluyordu.

1965 yılının Ramazan ayında Necmeddin Erbakan o zamanlar İslami kesimin güçlü isimlerinden Necip Fazıl'ın yanına geliyor, İstanbul'da Kayseri hanındaki yazıhanesinde beraber iftar yemeği yerlerken Erbakan boş durmuyor, Necip Fazıl'ın gözüne girmeye çalışıyordu. Zira nakşibendi tarikatı şeyhi M. Zahid Kotku'nun itimadını kazanmış sıra "Üstad"ına gelmişti.

O gün Necip Fazıl kendisine Büyük Doğu yazı ailesine ka-

tılmasına teklif etmiş ama, Erbakan Muhitindeki masonların gözüne fazla batmamak gerekçesiyle çekinmişti. (Aslında gönlü Mason dediği camiaya girmek, böylece Nermin'ini sevindirmekti. Çünkü Nermin, kendisinin gericilerin safında yer almasından rahatsız oluyordu.)

Bunun üzerine Büyük Doğu felsefesinen bağlı gençlerden Bahri Zengin'i yanına asistan olarak almasını teklif eden Necip Fazıl'a şimdilik sakıncalı olur cevabını veriyordu. (Çünkü bu sıra mason dediği çevre ile flörte başlamıştı. Bu flörtü tehlikeye atmak istemiyordu) Ama aynı Bahri Zengin'i daha sonralar yanına alacaktı.

1966 yılına geldiğimizde tartışmalar Ezan'ın hoparlör ile okunup okunmaması hususunda devam ediyordu. O dönemin Devlet Bakanı Rafet Sezgin bu konuda şöyle diyordu:

"Vatandaş eğer arzu ediyorsa hoparlörle ezan okumasında mahzur yoktur. Ama bazıları rahatsız olabilirmiş, (Onlar çan seslerinden rahatsız olmuyorlarsa ezan seslerinden mi rahatsız oluyorlar, sesleri ...) Sanki her meseleyi halletmişiz de bununla meşgul oluyoruz. Yalnız bir husus var. Müezzin minareye çıkmadan hoparlörle ezanı aşağıda okuması hem doğru olmaz, hem de sakattır. Elektrik cerayanı kesilirse ezan yarım kalır."

Az önce Nermin'den bahsetmiştik. Şimdi de bu konuya açıklık getirelim. Türkiye Odalar Birliği'nin merkez binası Ankara'da, Ulus'taki Posta Caddesindeydi. Aynı binada Nermin isimli mini etekli güzel bir genç kız çalışıyordu. Erbakan onu görür görmez çarpılmıştı. Beti benzi atmış nutku tutulmuştu. Yıldırım aşkı dedikleri bu olsa gerekti. Onun mini eteğinin altından çıkan bacaklarına dolgun göğüslerine bakıp bakıp güneşte kalmış margarin gibi eriyordu. Hemen bi koşu Nakşibendi tarikatının dergahına geldi. Orada daha sonra İzmir'den birinci sırada milletvekili adayı yapacağı arkadaşı Turgut'u buldu. Ne de olsa o bu konularda bir hayli tecrübeliydi.

Meseleyi kendisine açtığında hiç ummadığı bir cevapla kar-

şılaştı. Öyle ya Nakşibendi geçiniyorlardı. İnançlarına göre değil bir kadının elini tutmak, gözü ile bile bakamazdı. Baksa göz zinası, elinden tutsa el zinası, gibi bir ton zinaya muhatap olacaktı. Böylece kara kara düşünürlerken Erbakan, birden buldum buldum diyerek hoplayıp zıplamaya başlıyor, buldum buldum diyerek koca gövdesine bakmadan şıkıdım şıkıdım diyerek rakaseler gibi kıvrıyordu. Bu arada odaya aniden şıhı girip ne oluyor diye sorunca Erbakan "Allaha daha yakın olmak için zikir yapıyoruz" diyerek bu seferde mevleviler gibi dönüyordu.

Şıhı çıkınca hemen aklına geleni tarikat arkadaşına anlatmaya başladı. Allah, kullarını erkek ve dişi olarak yaratmış ve birbirlerinden üremeleri için her türlü ortamı hazırlamıştı. Ama luka incili ve diğerlerine göre de "Celile bölgesinin küçük bir kasabası olan Nasırada Yusuf isimli biriyle nişanlı olan meryem'e Cebrail görünerek 'yakında gebe kalacağını, bir erkek çocuk dünyaya getireceğini ve bu çocuğun "Tanrının oğlu" diye çağrılacağını' bildirmişti. Meryem, nişanlı ama kız olduğunu söyleyince "Kutsal ruh üzerine gelecek, öyle gebe kalacaksın" cevabını almıştı. Ve incile göre de kutsal ruh yani tanrının üzerine gelmesiyle de hamile kalmış ve beytlehemde Hz. İsa'yı dünyaya getirmişti. Sanki nişanlısı Yusuf o işi yapmasını bilmiyormuş gibi. Öyleyse Tanrı Necmeddin'i anlardı. Nasıl olsa aynı iş onun da başından geçmişti. Artık içi içine sığmıyordu. Mısır dan sözlerine taş çıkartacak şekilde zil takıp oynamaya başlamıştı. Fakat sevinci kısa sürdü. Kendileri demiyorlarmıydı İncil esas İncil değil, bu bozulmuş, bunu sonradan insanlar kafalarına göre yazmışlardır, diye... Ama ne olursa olsun Nermin gece rüyalarını gündüz hayallerini süslüyordu. Merdiven altında onun yukarı çıkmasını beklemekten iflahı kesiliyordu. Nakşi arkadaşının tavsiyesine uyup öncelikle onu allem edip kallem edip çalıştığı yerden alarak kendi yanına getirmişti. Artık Nermin, Hoca Necmeddin'in sekreteri idi.

Necmeddin Hoca, hiç vakit kaybetmeden tavlama operasyonuna başladı. Yakınlaşmayı sağlasın diye önceleri 50-60

sayfa süren dilekçeler yazdırdı. Fakat bu hem yorucu hem de zahmetli oluyordu. Nermin'i tavlama için daha başka yöntemler bulmalıydı. Yine taktik öğrenmek için bi koşu Turgut'un yanına vardı. O da Necmeddin'e "daktilosunu akşamdan boz, sabahleyin tamir et, denenmiş yoldur, binaanaleyh etkilidirde" şeklinde akıl verince Necmeddin'de bu yöntemi denemeye başladı. Daktiloyu akşamdan bozuyor, ertesi gün tamir ediyordu. Bu taktik bayağı işe yaramıştı. Ancak bozma ve tamir işleri o kadar ileri gitmişti ki en çağdaş en hoşgörölü insanlar bile "Fe süphanallah" çekmeye başlamışlardı. Ama aşıklar hiç kimselere aldırıyor Park'larda düşman çatlatırcasına el ele göz göze do-laşıyor, sırt sırta diz dize oturuyorlardı... Ve en mesut gün: İstanbul'un en lüks otellerinden Çınar otelde, Damat Siyah simokin, beyaz gömlek giyip, papyon kravat takmış, gelinin üzerinde dantellerle işlenmiş beyaz bir gelinlik var. Simsiyah saçlarını arkaya doğru taramış. Damadın şahidi ünlü Profesör Bedri Karafakioğlu bilim dünyasının seçkin insanlarından ve aynı zamanda 33. dereceden Masondu.

O gün Çınar otelinde sazlı, danslı, içkili bir düğünle Necmeddin ve Nermin çifti dünya evine giriyorlar ve akabinde ilk çocukları Zeynep dünyaya geliyordu. Bir süre sonrada kendi deyimi ile kendisinden hoşlanmayan Masonik güçler O'nu Odalar Birliği'nden kovduruyordu.

Erbakan Siyaset Meydanında

Erbakan, Nakşibendi Şeyhi M. Zahit Kotku'dan icazet aldıktan sonra Necip Fazıl'ın desteğini de almıştı. Ama gönlü AP'de idi. Zira dinci bir politikacı değil, Demirel'in safında yer almak istiyordu. Çünkü o sıralar başı açık ve mini etekle gezen Nermin kocasının gerici değil, demokrat olmasını istiyordu. Erbakan da o yüzden bir Necip Fazıl'a bir Demirel'e konuşuyor saman altından su yürütmeye çalışıyordu.

Yine o karışık günlerde CHP'nin genel başkanı İnönü'nün

damadı İsmet Toker'ın Milliyet'te çıkan günde boş vakit namaz hayatı durdurur" cümlesine tepki olarak;

1 Ocak 1969'da İstanbul Şehzadepaşa camiinde kılınan sabah namazına 20 bin kişi katılıp gövde gösterisinde bulunmuştu.

3 Şubat 1969'da Cumhuriyet Senatosunda konuşan Milli Eğitim Bakanı İlhami Ertem "Ümmetçilik Anayasaya aykırıdır" demişti.

16 Şubat 1969 tarihinde Amerikan 6. Filo'yu protesto için Emperyalizme karşı Mustafa Kemal yürüyüşü düzenledi. Ancak miting öncesi radikal dinci gurupların yayın organlarında bu mitinge karşı "Cihad" çağrısı yapıldı. Miting günü ellerinde sopalar ve silahlarla saldıran çember sakallı göstericiler Turan Erdoğan ve Turgut Aykaç'ın ölümüne, onlarca kişinin yaralanmasına sebep oldular. Bu olay Türkiye tarihinde yerini "Kanlı Pazar" olarak aldı.

17 Şubat'ta 15 bin kişinin katılımıyla, Beyazıt Camii'nde Sabah namazı kılındı, gösteriler yapıldı.

3 Mayıs'ta Yargıtay başkanı İmran Öktem'in cenazesi o zamanki Cami İmamı İsmail Coşar (Şimdi RP Çankırı Milletvekili) bu adam kafirdir. Namazı kılınmaz, dedi. Halkı kışkırtarak cenazeye saldırttı.

8 Mayıs'ta hukukçular bu iğrenç olayları protesto için yürüyüp yaptılar.

Bütün bu olaylar cereyan ederken Erbakan 19 Ağustos 1969'da AP'den Konya aday adayı oldu. Fakat veto yiyerek buradan da kovuldu. Bu durumu şöyle açıkladı: "Beni kabul etmeyeceklerini biliyordum, sadece onları bir denedim".

AP'de kapılar yüzüne kapanınca şartları çok iyi değerlendiren Erbakan aylarca Necip Fazıl'ın Büyük Doğu mecmuasında işlediği "Kurtarıcı Nerde, Büyük Fatih ne zaman gelecek" şeklindeki yazılarına Muhatap olmak için bi koşu Nakşibendi Şeyhi, M. Zahit Kotku'dan icazet alarak, Necip Fazıl ve Konyalı tüccarların desteği ile adaylığını koydu. Artık Erbakan yolunu çizmişti.

4 Ekim 1969'da beni aday yapın diye yalvardığı AP için, Cumra'da konuşan Erbakan, "AP, Masonların tasarrufu altındadır. Dört yılda devlet dairelerinde masonların sayısı yüzde yüz arttı" dedi...

Seçimlere yakın Konya'da yapılan büyük Miting'de Necip Fazıl ve Mustafa Yazgan yanlarında Erbakan olduğu halde, Necip Fazıl yaptığı propaganda konuşmasında "Türk insanının yüzyıllardır büyük bir kurtarıcı beklediğini, bu kurtarıcının artık Konya'da olduğunu, büyük bir coşku içerisinde halka anlatırken, bir ara Erbakan bir kendine bakar birde Necip Fazıl'a onun söylediklerini duyunca telaşa düşer. Bu benden bahsetmiyor, kim bu Fatih, kim bu kurtarıcı" diye yanındakine fısıldar. O'da: "Sus ulan o kurtarıcı sensin" cevabından sonra Erbakan, kasım kasım kasılarak etrafına fıldır fıldır gözlerle bakarken vay be, ben neymişim bee".. diyordu, içinden...

Necip Fazıl'ın kurtarıcılı konuşmasından sonra söz alan Necmeddin Erbakan, Kurtarıcının ancak kendisinin olabileceğini ısrarla üstüne basa basa söylerken üç yıl içinde Demirel'in işini bitirip tek başına iktidara geleceğini söylüyor, Süleyman Demirel ve kılığı ile Mecliste, Meclis'te olmaz ise ilk AP kongresinde kozlarımızı paylaşacağız" diyordu.

Bundan sonrasını onu izleyerlerden dinleyelim: "Toplantı sonunda ona eller uzandı. O da ellere uzandı. Önceden peylenmiş bir katıra binercesine gayet rahat ve pişkin, yerleşti. Kendine uzanan omuzlara Hoca Kısra'ların tahtaravanına benzeyen kaf alardan kurulu sedir üzerinde mes'ut uçup gitti".

Ve 12 Ekim 1969 yılında Erbakan Konya'dan Mebus seçildi.

Erbakan Ne İstiyordu?

Erbakan 1967 senesinde "Türk ev kadınları derneğinde verdiği "Doğu'da, Batı'da ve İslam'da Kadın" konulu konferansta özetle şöyle diyordu. "Müslümanlık sistemi, müslümanlık yolu zenginliktir. İnsanı zenginletir, fakat sonunda manevi ba-

kımlardan da yetişmiş bir insan ortaya koyar. Müslümanlık ticarete büyük bir ehemmiyet vermiştir. Ama bundan daha büyük bir ehemmiyeti cömertlere vermiştir. "Cennete ilk girecek cömertlerdir. Cömertliğin manası kendi hoşuna giden şeyi, kendi nefsi için ayırdığı şeyi başkasına verebilmek, feragatli insan olmak demektir".

İşte 1967'den günümüze Erbakan hareketinin altında bu fikir yatıyor. Tek amaçları cennet vaadi cehennem korkusu ile insanların mallarını, mülklerini, servetlerini ve seçimlerde oylarını ellerinden almak, bu uğurda her yolu mübah görmektir. İlk zamanlar nazıkçe ve cömertlik vaazıyla isteniler şeyler zamanla tehdit, şantaj ve hile ile gerçekleştirilmiş, kendileri servetlerine servet katarken perişan halde bıraktıkları bir takım insanlar cennet hayali ile, cehennemi bu dünyada görmüşlerdir.

Erbakan'ın 13 Mayıs 1990 tarihinde Sivas'ta yaptığı bu konuşmada Refah hareketinin iç yüzünü biraz olsun göstermektedir.

"Köylerde dağılıp temsilci ve müşahitleri tespit etmek ve çalıştırmayı cihad biliniz. Bunlar çalışırsa, cihat ettiklerinden dolayı islam hakim olur. Cihad delisi olmadan mümin olunmaz. Cihad'ı takatinizin sonuna kadar yapacaksınız. Oyunuzu RP'ye verin diye üç köye gitmiş birisine ahirette biz sana beş köye gidecek takat verdik diğerlerine niye gitmedin diye yanacaksın denilecek Cihat farzı ilk önce eda edilecek Farz'dır. Bir emir seçip, ona biat edip orduyu oluşturmak ilk farz'dır.

Her ilçede üç-beş on tane insan, köylerle ilgilenecek benim dükkanım var demeyecek. Yeteri kadar çalıştıktan sonra dükkanına ancak gidebilir. Bu kişi dükkanına cihad etmeden giderse olmaz. Abdestsiz namaz kılmak gibi olur.

Refah islami cihad ordusudur. Hepimiz bu orduya asker olacağız. Cihad eden Müslüman alimden de, Şeyh'ten de daha üstündür. Ahirette alimden de, Şeyh'ten de cihat eden daha üstün olarak cennete gider.

Ameller niyetlere göredir. Zara'ya müşahitler tespit etmeye, Refah iktidar olsun diye gitmeye niyet ettiğin zaman, altı milyar insanın cehennemden kurtulmasına vesile olmuş gibi sevap alırsın. Şu toplantıya gelmek ne demek bir bilsen buraya sürünerek gelirsın.

Bu Cihad ne kadar oruca denk? Sizin hergün oruç tutmaya, hergün namaz kılmaya gücünüz yeter mi? Sen RP'ye hizmet etmezsen, hiç bir ibadetin kabul olmaz ve diğer partileri destekleyen ve batağa düşen insanların sorumlusu sensin çünkü başka türlü müslümanlık olmaz, başkü türlü kurtuluş yok.

Bütün ehli sünnet vel'cemaat olarak, Refah'ın emrine itaat edeceğiz. Bu orduya dahil olacağız. Olmayanlar patetes dinindendir. Dahil olmak kalben niyet etmektir. Refah bu ordudur. Bütün gücünle bu ordunun büyümesi için çalışacaksın. Çalışmaz isen Patates dinindensin. Cihad emrine uymak farz'dır. Refah cihad ordusudur. Ona katılmak zorundayız. Sen gözünle emirin günah işlediğini görsen bile emire itaat edeceksin. Mesela içki içtiğini gördün, sonrada ayıkken sana geldi emir verdi. İtaat edeceksin. Herkes bölgesindeki Refah partisinin başkanına itaat edecek.

Şeyh tarikatın öncüsüdür. Ders tarifini anlatır. Şeyhlerde Cihad emrine itaat etmek zorundadır. Cihatta asker vardır. Kumandan vardır, Şeyhde bir askerdir. Cihad etmek için mutlaka karargâha bağlı olacağız. Aksi takdirde tefrika olur, bu haramdır. Bu cahillerin yapacağı iştir.

Cihad'a para verilmeden müslüman olunmaz. Kişinin müslümanlığı Cihad'a verdiği para ile ölçülür. Bir müslüman zekatını götürüp fakire veremez. Zekat'ın beyt-ül mala, cinad ordusunun karargâhına verecektir. Sen kendi kendine zekat veremezsin. Beyt-ül Mal dağıtır. Parti çalışmaları için zekat parasından harcama yapılır. Zara'ya ilçe müşahitleri seçmeye gideceksin. Atladın arabaya Arabanın benzini yok.

İşte bu zekat parası ile arabasının benzinini alabilirsin, Zekat'ı Refah'a vereceğiz. O uygun yere dağıtacak.

Biz müslümanız Kur'an-ı hakim kılmak isteyene gideceğiz. Hepimiz Refahçı olmaya mecburuz. Çünkü cihad ediyoruz. Biz ayrı çalışalım, bunlar çalışmıyor diyemezsin. Boynun kılıçla vurulur. Refah olmadan müslüman olmak mümkün değildir.

"Şuurla Refah'a çalışan cennete gidiyor. Neden? Çünkü Refah demek, Kur'anın nizamını hakim kılmak demektir. Oturduğun yerden sevap alıyorsun be akılsız adam".

Yine Erbakan'a göre: "Bir Veli renksiz bir partiye aday olsa veliliğinin faydası yok, o islama hizmet edemez. Bir deli eğer bizim partimizin listesine girerse o artık Allah yolunda hizmet eder".

Milli Nizam Partisi

Nakşibendi Şeyhi Mehmed Zahit Kotku cemaatten islami bir partiye geçmek istiyor, bunun için parti kurulmasını istiyordu. Ve 26 Ocak 1970 tarihinde "Milli Nizam Partisi" kuruldu. Amblemi, İşaret parmağı havada sıkılmış sol bir yumruktu. İsmi ise Hasan Aksay'ın anlattığına göre Eşref Edip'in teklifi ve arzusu ile olmuştur. Eşref Edip Cumhuriyetin kurulduğundan beri böyle bir partinin hasretini çektiğini belirtmişti.

MNP, Kur'an da yer alan ayetleri "yumuşatarak" işe başlamış dikkatleri üzerinden çekmek içinde konuyu siyasi alanda eskilerde olduğu gibi bir kazaya uğratmamak için, teknik ve sanayiye aktarıyordu. Dikkatleri o tarafa çekiyordu.

24 Ocak 1971 yılında Ankara'da Selim Sırrı Spor Salonu'nda başlayan kongre "Nizam Marşı" ile açılmıştı. Daha sonra hep birlikte ayağa kalkarak sol kol ve baş parmak havada: "Yarabbi Milli Nizam İdaresinin bu memlekete gelmesini vesile kıl, Yarabbi sen Milli Nizam'ı Milletimizin dünya ve ahiret saadetine vesile kıl." şeklindeki Milli Nizam andı içilmişti.

"Koskoca spor salonunda tek hakim renk yeşildi. Nebir Türk Bayrağı ne de Atatürk'ün resimlerine rastlanmamıştı. Bu kong-

rede, zaten Erbakan Atatürk'ün adını bugüne kadar ağzına almamıştı. Hatta kongreyi izleyen gazeteciler iyice sıkılmışlar ve bir an önce bu azabın sona ermesini dilemeye başlamışlardı. Gazetecilerin bu dilekleri kısa zamanda yerine geldi. Kongre devam ederken Siyasi Bilgiler Fakültesi'nde çatışma çıktığı haberi gazetecilere ulaştı. Onlar da topluca soluğu Fakülte'nin bulunduğu Cebeci semtinde aldılar. Erbakan gazetecilerin ayrılmasından sonra derin bir nefes almıştı. Artık kongreyi rahat yürütür, istedikleri havaya sokabilirlerdi. Ama her halde kongreyi izlemekle görevli hükümet komserini unutmuşlardı. Bol bol laikliğe aykırı beyanlar, Atatürk düşmanlığını körükleyen konuşmalar birbirini kovaladı. Teokratik devlet kurma özlemi gösterilmeye çalışıldı. Tabii sonunda işe Cumhuriyet Başsavcısı el koydu. Daha sonrada Anayasa Mahkemesi Anayasa'nın başlangıç kısmına, 2-19 ve 57. maddelerine aykırı tutumlarından partiyi kapattı.

Erbakan'ın Konya'dan milletvekili olmasını sağlayan şahsa göre "Milli Nizam ölçsüz ve endazesiz gitti. Hükümete pay, pay aldıktan sonra şeriat ruhunda aykırı illerde yapacakları affedilmez gaflara mukabil o günlerde "şeriat" kelimesini dilinden düşürmedi. Halbuki davanın Kale'yi fethedebilmesi için Tefur sarayını basan Bahadırlar gibi mutlaka bir kamuflaja, bir makyaj oyununa ihtiyacı vardır".

Nihayet endasezlikleri yüzünden 'Milli Nizam Partisi' kapatıldı. Kararın çıkmak üzere bulunduğu sabahın gecesinde hocayı telefonla aradım. Son derece hesapsız ve ölçsüz giriyorsunuz. Partiyi kapatacaklar" sözüne, "Asla kapatamazlar, yarın görürsünüz" diye cevap verdi. Ertesi gün Parti kapatıldı.

MSP Doğuyor

Anayasa Mahkemesi Milli Nizam Partisi'ni kapatınca partinin genel başkanı Erbakan İsviçre'ye hicret ediyordu.

Yeniden parti kurması için getirildiğinde "bizim için kaçtı demiş melunlar, oysa biz zayıflamak için gittiydik" diyordu.

"Partinin kapatıldığı sırada Sıkıyönetimde ilan edilmişti. Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı gene Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılan TIP yöneticileri ile birlikte MNP yöneticileri hakkında da soruşturma açılması için askeri savcılığa emir verdi. Soruşturma T.C.K.'nin 163. maddesine göre yürütülüyordu. Soruşturma sonunda MNP Genel Başkanı Erbakan ile milletvekilleri hakkında dokunulmazlıklarının kaldırılması için hazırlanan dosya TBMM Başkanlığına verildi. Ama ne olduysa oldu, dokunulmazlık dosyası komisyonda eridi gitti. Erbakan bu arada Avrupa'da boy gösteriyor. Almanya'da "Tek Nizam" Gazetesini yayın hayatına sokuyordu".

"Dosyanın komisyonda uyutulduğu haberi Erbakan'a çabuk ulaştı. Bu arada 12 Mart askeri darbesinin Hava Kuvvetleri Komutanı Muhsin Batur ile Orgeneral Turgut Sunalp'in İsviçre'ye gittiği, Erbakan'a Türkiye'ye dönüp parti kurması için her türlü güvenceyi verdikleri söylenir. Öyle ya kapatılan partilerden birinin yöneticisine 15 yıl hapis verilirken diğeri elini kolunu sallaya sallaya İsviçre'ye tedavi olmaya gidiyordu. Kaldı ki yasa gereği beş yılda hiç bir Partiye üye olamazdı. Görüldüğü gibi İşçi Partisi için harekete geçen yasalar, MSP için kılını bile kıpırdatmıyordu. O günlerde 12 Mart Askeri yönetiminin Erbakan'a ve MSP'ye ihtiyaçları vardı. Öyle ya İsviçre'de Erbakan'a teminat üstüne teminat verilmişti... Yoksa MNP'lilere bırakın Parti, Dernek bile kurdurmazlardı!..

Erbakan, verilen görevleri ifa etmek amacıyla tekrar siyaset sahnesine dönüyordu.

Milli Selamet Partisi 11 Ekim 1972'de resmen kuruluyordu. Ama Erbakan verilen tüm teminatlara rağmen ihtiyatlı davranıyor, MSP'ye kaydolmuyordu. Ama devamlı geziler yaparak vatanı bu partinin kurtaracağı şeklinde propaganda yapıyordu. Seçimlere bir kaç ay kala da resmen partiye kaydoldu.

MSP'nin kurucular kurulu şu şekilde idi.

1. Abdullah Kerim Doğru (Yüksek Mühendis)

2. Halid Özdüner (Emekli Albay)
3. Rasim Hancıoğlu (Doktor)
4. H. Kami Büyükozer (Yüksek Mühendis)
5. Abdullah Tomba (Armatör)
6. Sabri Özpala (Tüccür)
7. M. Turhan Akyol (İktisatçı)
8. M. Gündüz Sevilgen (Y. Mühendis)
9. Zühtü Öğün (Avukat)
10. Hüseyin Erdal (Mimar-Mühendis)
11. Hasan Özkeseci (Tüccar)
12. Hüseyin Koçak (İmalatçı)
13. O. Nuri Önügören (Tüccar)
14. Mazhar Gürgen Bayatlı (Tüccar)
15. M. Emin Ayak (müteahhit)
16. Mustafa Arafatoğlu (Tüccar)
17. Mustafa Mamati (Tüccar)
18. Abdurrahim Bezci (Serbest muhasebeci)
19. Sami Baysal (Mühendis)

Parti kurulduktan sonra seçimlere katılmak hakkını elde etmek için çok hızlı bir teşkilatlanma çalışılmasına girmiş 42 il ve 400'ü aşkın ilçede teşkilatlanılmıştı. Genel Başkanlığa ise Süleymen Arif Emre getirilmişti.

"Teşkilatlarımızdan bize gelen haberlere göre, seçime girme hakkını fazlasıyla haketmiştik. Ama benim içim rahat değildi. Biz bu kanaatle idik ama bakalım resmi kayıtlar ne durumdaydı? İl ve ilçelerden bizim teşkilatımızın kurulduğuna dair resmi yazılar bakalım İç İşleri Bakanlığının mahsus dairesine gelmiş miydi? Mahsus dosyasına girmiş miydi? Bakalım durumu biz biliyorduk ama tavuk'ta biliyormuydu?

"Ne demek Tavuk'ta biliyor mu? Bu bir fıkra. Duruma aynen uyuyor da ondan aklıma geldi. Anlatayın:

"Adamın biri kendini arpa zennediymiş. Sinir hastası, nerede bir kümes hayvanı görse, ben arpayım şu tavuk gelip beni yiyecek diye delik delik kaçıyormuş. Bakmışlar ki olmayacak, alıp akıl hastanesine yatırmışlar. Uzun süren tedaviler sonunda iyileşme belirtileri belirmiş. "Evet ben arpa değilim" demiş. Hastaneden taburcu edilmiş. Yolda giderken köşeden bir tavuk çıkmış ve adam hemen yerinden kılımdamadan beklemeye başlamış. Ya hu kardeşim sen artık iyileşmedin mi? Sen arpa olmadığını bilmiyor musun? Bu korku nedir demişler. Adam cevaplamış:

"Ben kendimin arpa olmadığını biliyorum ama bakalım tavuk'ta biliyor mu?"

Aslında Süleyman Arif'i böyle konuşmaya iten MNP'nin şeriatçılıktan kapatılması sonucunda bu partinin elemanlarına yasalar gereği dernek bile açtırılmaması gerektiğini kendisi de çok iyi biliyordu ama bir yerlerin ittirmesiyle politika sahnesinde yeniden boy göstermişlerdi. Gerçi işareti sağlam yerlerden almışlardı ama genede emin olamıyorlardı. Artık arpa olmadıklarına kendilerini inandırmışlardı da, lakin Tavuktan çok korkuyorlardı. Acaba tavukta arpa olmadıklarına inanıyor muydu?

Artık Erbakan akıllanmış yoğurdu bile üfleterek yemeğe başlamıştı. Necip Fazıl'ın uyarılarını dikkate alarak Kaleyi içerdense feth etmek için tekfur sarayını basan bahadırlar gibi oda kamufleliğini bulmuştu. O artık şeriat yerine "Adil Düzen", Arap Milliyetçiliği yerine sadece "Milli Görüş" diyecekti. Tavuk da bunu kabul edince derin bir nefes alıyordu.

Erbakan 1973 seçimlerine bir hafta kala Genel Başkan olma istediğini arkadaşlarına açıkladı. Ancak seçimlerden önce yapılacak genel başkanlık değişimi seçmenler tarafından iyi karşılanmazdı. Süleyman Arif Emre'nin genel başkanlığında 14 Ekim 1973 seçimlerine giren MSP 48 milletvekili ile 3 Senatör çıkarak Meclise taşınıyordu.

MSP - CHP Koalisyonu

Aylarsüren pazarlıklar sonunda artık Ecevit'in: "Bu iş bu gece ya biter ya da biter" sözü sonucunda 1974 yılı Ocak ayı sonlarında koalisyon hükümeti resmen kuruluyordu. Hükümet Programı 1 Şubat 1974'de Mecliste okunuyordu. Görev alan bakanlar şunlardı.

CHP'li Bakanlar

Başbakan	: Bülent Ecevit
Devlet Bakanı	: Orhan Eyüpoğlu
Devlet Bakanı	: İ. Hakkı Birler
Savunma Bakanı	: H. Esat Işık
Maliye Bakanı	: Deniz Baykal
Dışişleri Bakanı	: Turan Güneş
Milli Eğitim Bakanı	: Mustafa Üstündağ
Bayındırlık Bakanı	: Erol Çevikçe
S. ve S. Yardım Bakanı	: Selahattin Cizrelioğlu
Çalışma Bakanı	: Önder Sav
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı	: Cahid Kayra
Turizm ve Tanıtma Bakanı	: Orhan Birgit
İmar ve İskan Bakanı	: Ali Topuz
köy İşleri ve Kooperatifler Bakanı	: Mustafa Ok
Orman Bakanı	: Ahmet Remzi Şener
Gümrük ve Tekel Bakanı	: Mahmut Türkmenoğlu
Gençlik ve Spor Bakanı	: Müslihiddin Yılmaz Mete
Ulaştırma Bakanı	: Mete Ferda Gülay

MSP'li Bakanlar

Devlet Bakanı ve Başbakan Yrd.	: Necmeddin Erbakan
Devlet Bakanı	: Süleyman Arif Emre

Adalet Bakanı	: Şevket Kazan
İç İşleri Bakanı	: Oğuzhan Asiltürk
Ticaret Bakanı	: Fehim Adam
Tarım Bakanı	: Korkut Özal
Sanayi ve Teknoloji Bakanı	: Abdulkerim Doğru

Hükümet, programını Millet Meclisinde ve Cumhuriyet Senatosunda okunduktan sonra güvenoyu aldı.

Hükümetin ilk icraatı Yağmur gibi zamlar oldu. Erbakan zamları açıkladıktan sonra zamlar Milletimize Hayırlı ve Uğurlu olsun temennisini gözlerimizin içine baka baka pişkin bir ifade ile söyledi.

Hemen arkasından İstiklal Savaşında verdiğimiz şehitlerin sayısından kat be kat genç insanımızı kaybettiğimiz 12 Eylül öncesi olayların temelini atmaya başlamışlardı. "Genel Af"

Genel affı savunurken gurubunda bunu bizi destekleyen Nurcular, Nakşiler, Kadiriler, vs. istiyor diyerek topu onlara atıyordu. Ama hepsinin liderleri yalan söylüyor, biz affa karşıyız demelerine rağmen Af Yasası Erbakan'ın gayreti ile çıkıyordu.

Erbakan, TRT Genel Müdürlüğü'ne İsmail Cem'in getirilmesine şiddetle karşı çıkan MSP Milletvekillerini şöyle yatıştırıyordu. "İsmail Cem'in Genel Müdür olmasına karşın biz de büyük tavizler kopardık. Rahmetli eski Başbakan Menderes ve iki eski bakanın Naaşları ailelerine verilecek"

"Bu arada Haberler Müdürlüğüne eski bir Sosyalist CHP'li Bakanın oğlu olan Mehmet Barlas getiriliyordu".

Bu haber MSP gurubunu sevince boğuyordu. Kızgınlıklar yerini memnuniyete bırakıyordu. Tabii sonuçta Menderes ve arkadaşlarının naaşları ailelerine verilmedi! Kaldı ki böyle bir çalışma bile yoktu. Erbakan için önemli olan o gün gurubu sakinleştirmektir.

Erbakan bu arada okul arkadaşı ve eniştesi Osman Çataklı'yı Vakıflar Genel Müdürlüğüne getirirken, Kardeşi Akgün Erbakan ise kısa sürede Milyarderler arasına girmişti. Akgün Erbakan, Libya ve Suudi Arabistan'da iş yapan inşaat şirketlerinin komisyonculuğunu yapıyordu. Ağabey, Suudi Arabistan ve Libya ile iyi ilişkiler kurmuş, Birader Akgün de bu ilişkileri sürdürüyordu.

Akgün işleri iyi yürütüyor ve oldukça büyük paralar kazanıyordu. Bir inşaat şirketi komisyon ücreti olan 35 Milyonu vermeyince çıkan olaylar Mahkemeye yansiyordu. Bunun sonunda Akgün Erbakan Almanya'ya gitti. Ve bir alman kadınla evlendi.

Kıbrıs Fatih'i

Kıbrıs'ta Rumların yıllardan beri Türk halkına yaptığı, zulüm, işkence ve katliamlar sonucunda 20 Temmuz 1974 günü Türk Silahlı Kuvvetleri Kıbrıs Barış Harekatını gerçekleştirdi. Yapılan bu barış harekatı, Koalisiyondaki süregelen kavgaları durdurdu. Erbakan ile Ecevit yine sarmaş dolaş objektiflere poz, gazetecilere demeç üzerine demeç veriyorlardı.

Ancak yıllar sonra bugün Kıbrıs'a askeri birliklerin gönderilmesi kararını kimin verdiği sorusu Erbakan ile Ecevit arasında tartışma konusu oldu. Diğer bir tartışma konusu ise Ecevit'in ateşkesi gereğinden önce başlatması idi. Ancak Ecevit buna karşı ateşkes zamanında başlatılmıştır" Diyordu, Erbakan:

"Çıkartma emrini ben verdim. Ecevit ateşkesi zamanından önce kabul etmeseydi, şimdi Kıbrıs'ın tamamı bizimdi" diyordu.

Ecevit ise: "Emir yetkisi olmayan biri nasıl emir verebilir diyordu. Zamanın Genel Kurmay Başkanı Semih Sancar'ın Yaveri ise Erbakan'ın gerçekleri söylemediğini açıklıyordu. O halde neydi Erbakan'ı böyle kendinden emin konuşturan, bazı çevreler bunu Erbakan herhalde Ecevit'in yaşadığını unuttu o sebeple böyle konuşuyor derken, en mantıklı cevap gerçekte şu idi:

Kıbrıs ile ilgili belgeler yasa gereği 50 yıl boyunca açıklanamazdı. İşte Erbakan'ın güvendiği durum bu idi. Ne söylerse söylesin aksi 50 yıl boyunca ispatlanamayacaktı. Ne diyordu MSP Gümüşhane Milletvekili Orhan Akkoyunlu "Hocanın hayaline kurun atsan yetişmez." Gerçi Akkoyunlu bunu 73'te Hükümet kurma görevi kendisine verilsin diye Hasan Aksay'ı AP Balıkesir Milletvekili Cihad Bilgehan'a gönderip "Partiden 50 kişi daha bulup MSP'ye katılsınlar" şeklinde haber göndermesi üzerine söylemişti.

Evet Erbakan fitratı üzere yine cinliğini yapmış Kıbrıs'la ilgili belgeler nasıl olsa 50 yıl boyunca açıklanamayacağından dolayı "Kıbrıs Fatih'i benim. Ben Mücahid Erbakan" diyordu, demesinde ya açıklanabilen belgeler, işte onlardan bir tanesi:

"O günlerde Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı MSP'li bir milletvekili tarafından işgal edilmekte idi. İşte bu Zatı-ı Şerif Olağan üstü durumlarda, personeli askere alınmayacak fabrika ve kurumları bir bir saptamış.

Ne var bunda demeyin sakın, şimdi genel hayatı etkileyecek kurum ve fabrikalar listesine alınanları öğrenin de, moda evlerinin olağanüstü dönemlerde ne gibi "Hayati Önem" de olduğunu anlayın. Evet sıralayalım:

"Şu ünlü Vakko" varya... hani giyim sanayinin şu ünlü moda kaynağı işte bu işyerinde çalışan işçiler ve memurlar, savaş ve seferberlik anında:

"Vatana ve Millete Lazımdır... diye silah altına alınmayacak giyim kuşamda Kreasyona devam edecektir".

Şimdi burada RP Rize Belediye Başkanı ve Genel Merkez Hatibi AMGT 2. Başkanı Mücahid (!) Şevki Hocam'a bir mektup yazmak istiyorum. Zira kafam iyice karıştı.

"Sayın Şevki Hocam (!)

Zat'ı Ali'niz gerek yurt içinde gerekse yurt dışında verdiğiniz konferanslarınızda dünyada 2 düzen olduğunu, bunlardan birinin Roma'nın pis düzen'i diğerinin Refah'ın temsil ettiği Adil

Düzen olduğunu ve bu Adil Düzen'in ise Mekke düzeni olduğunu belirterek biz Mekke düzenini istiyoruz. Bizim karışımızdaki tüm s ıcı ve solcu Parti Kurum ve Kuruluşlar ise Roma Düzenini istiyorlar. Bu Mekke Düzeni ile Roma Düzeni kavgasıdır. Ve Mekke düzeni hakim olana kadar da sürecektir" diyorsun. Ve ekliyorsun, "Türkiye'de Silahlı Kuvvetler Türkiye'yi koruyamaz. O sebeple Refah ve MGV'ler birer savunma ocağıdır. Biz burada savunma teşkilatı kurduk. Herkes bu Refah Ordusuna katılmalıdır", diyerek erkeklere dönüp "Biz bu savaşı bacılarımızla, kadınlarımızla da kazanırız". Hatta kadınlara dönerek "Bacılar silahlanın, silah eğitimi yapın. Şu Vakko varya, şu Vakko, O bir Yahudi, Mason kuruluşudur. Baş örtülerinizi onlardan almayın. Bir Metrelik kumaştan ne olur demeyin, Onlara vereceğiniz her para Müslümanlara kurşun olarak geri gelecektir. O Mason ve Yahudilerin arkasında Mason Mesut'un Karısı var... vs. vs." diyorsun.

Aziz ve Muhterem (!) Hocam (!)

Bu nasıl iş vallaha ben bunu anlayamadım. Sen böyle diyorsun amma Senin Peygamber Efendimiz ile konuştuğunu iddia ettiğin Erbakan ve onun Bakanı Vakko'yu 1974 yılında Türk Milleti Yunan'la savaşırsa bunlar Vatana ve Millete acilen ve şiddetle lazımdır diyerek savaştan kaçırıyor...

Bu tarihten 20 sene kadar sonra da büyük kızının gelinliğinin senin yahudi kuruluşu dediğin Vakko'dan alırken kendi elbisesini de aynı yerden almayı ihmal etmiyor, küçük kızı Elif Vakko başörtüsü ile parti toplantılarında boy gösteriyor, düğün ise senin de bildiğin üzere bir başka yahudi kuruluşunda gerçekleşiyordu.

Neyse biz yine listeye devam edelim...

"İGS-Titiz Konfeksiyon, gibi moda öncülerinde çalışanlar da Savaş ve Olağanüstü durumlarda:

İşyerlerinde kıyafet inkılaplarına devam etsinler... denilerek askere alınmayacaktır. Ohh ne iyi değil mi?

Gelelim şu ünlü "Özal Biraderlere.." Korkut Özal Koalisyon hükümetinde Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanı, Biraderi Turgut Özal ise "Hacı Ömer Sabancı Holding" kuruluşlarının başında Genel Koordinatörlük yapmaktadır. Rastlantıya bakın ki, Savaş ve Olağanüstü durumlarda Hacı Ömer Holding'e bağlı kuruluşlarda çalışanlarda silah altına alınmayacak... Hepsi bu kadar mı?

Olur mu hiç?.. Savaş süresincesince, halkın, "Hayati Ehemiyeti haiz ekonomik ihtiyaçları karşıladıkları" gerekçesi ile, personeli silah altına alınmaması istenen Fabrika ve Kuruluşları açıklamaya devam edelim:

San Tül (Sahibi Milliyetçi ve Mukaddesatçı bir parlamenterdir. Hacı Resul Mahmut İpekçi, Mücellidin dokuma ve büküm fabrikası Güney Sanayii, Çukobirlik, Cem standart düdüklü tencere fabrikası, Bohemia kristal avize fabrikası...

Burada durun bir dakika...

Bir Savaş halinde, Kristal avize fabrikasının personeli silah altına alınır da "Avize" üretimi durursa, ne büyük bir Milli Felaket olur hiç düşündünüz mü?...

Daha daha...

Garbon ışık avize fabrikası, Eczacıbaşı seramik, Jumbo çatal bıçak, Halıfleks, Atlas Halı fabrikası, Akkuş sandalye imalathanesi, Ulus Doğrama ve Mobilya Fabrikası, Arçelik, Mintaks, ÇBS, DYO, puro, Komili... ve böylece tam 572 imtiyazlı ve müslüman (!) fabrika ve kuruluşlarda çalışanlar silah altına alınmamak ve savaştan kaçırılmak istenmiş.

Kıbrıs Harekatı için Seferberlik ilan edilse, bu kuruluşlar da çalışanlar askere alınmayacak bunların yerine, Devlet kuruluşlarında çalışan vatan evlatları, Fakir Halk çocukları, cepheye gidecek...

Yine bu tarihlerde Hema Holding'in sahibi, Emin Hattat Erbakan'ın Yapı ve Kredi Bankası, Aşağı Ayrancı Şubesi 1615 - 4 numaralı hesabına Ziraat Bankası Akay Şubesine ait iki adet

çekle toplam 6 milyon yatırıyordu. 12 Eylül askeri darbesinden sonra, Sanayii ve Teknoloji Bakanlığı müfettişi Rahni Turgut, Ticaret Bakanlığı müfettişi Abdurrahman Özenbaş, Maliye Bakanlığı müfettişi Ertürk Barlas'tan oluşan MSP Hesaplarını inceleme komisyonu Emin Hattat'a Erbakan'a ne maksatla para verdiğini soruyordu.

"Emin Hattat parayı erken seçim ihtimali üzerine seçilebilir bir yerden aday gösterilmesi koşulu ile Erbakan'a değil Partiye verdiğini söylüyor.

Erbakan ise açıklamasında "Paranın yanlışlıkla hesabına yatırıldığını, aslında paranın Partinin hesabına yatırılması gerektiğini söylüyor.

Ah işte bütün bu yanlışlıklar da Erbakan'ı buluyordu. Demek ki Adil Düzen'de en fazla para veren ve bir de vermesi gerektiği yeri bilen her isteğine kavuşabiliyordu. Yine de anlaşılmayan bir nokta gerek Şevki'nin Arafatta yaptığı konuşmada Bankaların Allah'a savaş açan kuruluşlar olduğu vurgulanırken, bunların reklamlarının televizyonlarda gösterilmesinin Allah'ın istemediğini söylüyordu. Ama ortaya çıkan belgelerden de kolayca anlaşılaacağı üzere birçok Refah'ının Kibleşi Banka'lardı.

CHP - MSP Koalisyonu Çatırdıyor

CHP ve MSP içinde başlayan anlaşmazlıklar artık saklanamıyordu. Olaylar basına yansımıştı. Ecevit Kahraman olarak ilan edilirken, Erbakan'da kendini Kıbrıs Fatih'i ilan ediyordu. O günleri basından izleyelim.

Meydan, sayı: 493, 2 Temmuz 1974, sh:15

"Aslında CHP ile MSP'nin nikah kıyması, Hormon ahenksizliği veya kan gurubu tutarsızlığı yüzünden düşmeye mahkum ceninlerin ana ve babalarının evlenmelerine benziyordu.

"MSP'liler, karnameleri sümenlerin altında tutarak, sırası gelince memleket kamuoyuna yersiz dedikodular yayarak, İs-

lamiyetin şiddetle yasakladığı yalanla karışık, gıybet'e baş vurarak bu nikahın devamını imkansız hale daha işin başında getirmişti".

O sıralarda tutuklu bulunan Said-i Nursi'nin talebelerinden Hüsrev Altınbaşak'ın hapisten kurtarılması için Adalet Bakan'ı Şevket Kazan'ın girişimleri, dikkat çekiyor. Olay, dinin devlet işlerine karışması şeklinde yorumlanırken, CHP içinde de iç çalkantılar ve bölünmeler baş göstermişti.

Başbakan Ecevit'in İskandinav Ülkeleri'ne yapacağı ziyaretin karamamesine MSP'li Bakanların imza koymaması, Başbakan'a vekaletin Erbakan tarafından üstlenmesine CHP kanadının izin vermemesi, 7 Şubat 1974'de başlayan koalisyonu 18 Eylül 1974'de Ecevit'in "Cumhuriyet Halk Partisi ile Milli Selamet Partisinden oluşan Bakanlar kurulunun zamanla artan görüş ayrılıkları içinde görevde kalmasını sakıncalı bulduğumuzu saygılarımla arz ederim" şeklindeki istifası ile son buldu.

1. MC Kuruluyor

1973 seçimlerinde birbirlerine en olmadık hakaretleri yağdıran MSP ve AP şimdi nikah için masaya oturmuşlar, yanlarına CGP ve MHP'yide katmışlardı.

MSP Genel Sekreteri Oğuzhan Asiltürk 1973 seçimleri öncesinde 13 Ekim günü radyodan yaptığı konuşmasında AP için şöyle diyordu. "AP liberal, renksiz zihniyetin partisidir, özü sömürücüdür. Asıl aşırı gerici AP'dir".

Meclis'te ise MSP'liler AP'lilere "Allah Belanızı Versin" diye bağırırken AP'lilerde "Din Pazarlamacıları", "Yeşil Komünistler" diye cevap veriyorlardı.

Hepsi unutuldu. Demirel, Erbakan, Feyzioğlu, ve Türkeş bir araya geldi. Kabinedeki üyelerin denklemini sağlayıp, Hükümeti kurdular. Hükümetde Demirel ve Erbakan'ın öpüşmesiyle 12 Nisan 1975 de Meclisten güvenoyu alır.

1. MC Çalışmaya başladı, "Faizci AP" faizlerin yüzde 30'dan yüzde 75'e çıkarılması teklifini bakanlar kuruluna getirdi. Faiz'e şiddetle karşı Erbakan ile MSP'li bakanlar "Bismillahirrahmanirrahim, faizler milletimize hayırlı olsun" temennisi ile hemen imzaladılar.

1. MC döneminde Türkiye'de Koalisyon hükümeti kararı ile DÇM (Dövizle Çevrilebilir Mevduat) uygulamaları başladı. DÇM, Türkiye'deki bankalarda içeriden ve dışarıdan açılacak bir tür döviz hesabıydı. Dışarıdan döviz gönderecek olanlara ve bunları içeride kullanacak özel şirketlere büyük karlar sağladığı için yabancı sermayeden Türkiye'ye döviz akışı sağlanıyordu. DÇM uygulaması IMF'nin dayatması idi. Uluslararası kuruluşlar Türkiye'ye döviz göndermişler, Türkiye bu Dövizlerle mal satın almıştır. Bunun sonucunda Ülkede İthal İkamesi yaratılmasını önlemişler, Türkiye'nin dış borcunu artırarak kendilerine daha bağımlı hale getirmişler ve halkın sırtındaki yükü daha da ağırlaştırmışlardır. Kısaca DÇM'ler borç tuzağı idi. Bugün Türkiye'nin milyarlarca dolarlık dış borcunun içinde DÇM uygulamaları yatmaktadır. DÇM olayını İntitutional İnvester dergisi, "Türkiye armağan dağıtıyor" diye haber yapmıştı. Bu armağanda Erbakan'ında büyük bir payı vardı. Hükümetteyken IMF'nin emrinden çıkamayan Erbakan seçim meydanlarında başka başka konuşuyordu. Kendi dışındaki Partiler için yüzü bile kızarmadan "Bunlar bizi IMF'ye satıyor" diyordu.

Eroini Erbakan'dan aldım

18 Ekim 1978 günü Almanya'nın Duisburg Kenti'nde 3 Kilo 399 Gram Eroinle yakalanan eski MSP'li Milletvekili Halit Kahraman, eroinleri MSP Genel Başkanı Necmeddin Erbakan'dan aldım diyordu.

MSP'li Kahraman Duisburg Polisine verdiği ifadede şöyle diyordu. "Diyarbakır'da çiftçilik yapıyordum. 1973 yılında Er-

bakan tarafından kurulan Milli Selamet Partisine girdim. MSP'nin Diyarbakır bölgesi Örgütünü kurdum. 1973 seçimlerinde Milletvekili seçilerek 1977 seçimlerine kadar Parlementoda kaldım. 1977 seçimlerinde tekrar seçilemedim. Tekrar çiftçiliğe başladım. Ancak mali durumum giderek bozuldu. 1978 Ağustos ayı ortasında Erbakan'a başvurdum. Güç durumda olduğumu söyledim. Bunun üzerine Erbakan çok dikkatli bir şekilde konuyu eroin satışına getirdi. Bana, "Eroin satışı ile para kazanabilirsin" dedi. Almanya, İngiltere ve Amerika'da çok para kazanabileceğimi söyledi. Ancak dil bilmediğim için işimin çok zor olduğunu belirterek bir taşıyıcı bulmamı istedi."

"Erbakan'ın bu sözleri üzerine taşıyıcı bulmak için Diyarbakır'a döndüm. Burada kendisini 15-20 yıldan beri tanıdığım Almanya'da çalışan ve tatilini geçirmek için Diyarbakır'a gelen Nusrettin Gündüzhan'ı buldum. Durumu anlattım.

Gündüzhan Eroini Almanya'ya götüreceğini söyledi. Bunun üzerine tekrar Eylül başında Ankara'ya geldim. Erbakan'a gittim. Genel Merkez binasına vardığımda Erbakan'ın yanında Fehim Adak da vardı. Fehim Adak'ın yanında konuyu açmak istemedim. Ancak Erbakan açık bir şekilde Adak'ın huzurunda mali durumumun bozuk olduğunu, yardım edilmesi gerektiğini ve Eroin temin edilmesinin lazım geldiğini söyledi. Ayrıca Eroinin nerede ne zaman teslim edileceğini Fehim Adak'ın bana telefonla bildireceğini de söyledi".

"Bu konuşmadan sonra Ankara'daki evime gittim. O günün akşamı Fehim Adak telefon etti. Malların hazır olduğunu söyledi. Eroini alacağım yeri tarif etti. Ankara'nın mahallelerinden Oran'da buluşacaktık. Fehim Adak buraya piyasa taksisi ile geldi. Şoför taksiden inerek bana plastik bir torba verdi. Torba içerisine baktığımda 6-7 küçük plastik torba daha vardı. Bilahare Adak geldiği arabayla gitti. Torbayı yol kenarındaki çalılıklara sakladım. Evime döndüm. Eve az bir mesafe kala arabadan indim. Daha sonra Gündüzhan'la kararlaştırdığımız gün Almanya'ya hareket ettik".

Halit Kahraman'la birlikte yakalanan Nusrettin Gündüzhan ise verdiği ifadesinde şöyle diyordu: "Polisler tarafından yakalandığımızda Halid Kahraman şok halinde idi. Bana bunun hepsi Erbakan'ın suçu, beni Erbakan yaktı, mahvetti" dedi.

Duisburg sulh mahkemesi eski MSP' milletvekili Halit Kahraman ile Nusrettin Gündüzhan'ı mahkum etti. Ve cezaevine gönderdi. Ancak olayın Türkiye boyutu da vardı. Erbakan ile Fehim Adak hakkındaki iddialar çok büyüktü. Dosya kendisine gelen devrin başbakanı Bülent Ecevit hemen MSP'lileri arıyor, dosyanın geldiğini haber vererek, bu dosyayı ne yapayım" diye muhalefette olan eski ortağı Erbakan'a soruyor. Kendine de ancak böyle bir davranış yakışır (!) Erbakan Cumhuriyet Başsavcısı idi ya (!)

Erbakan'ın Tefecileri

3 Aralık 1992 tarihli Aktüel dergisinde "Erbakan'ın Tefecileri" başlıklı bir haber yayımlandı. Baş Kahraman Erbakan'ın danışmanı Beşir Darçın'dı.

Çınarlar, Konya'nın en köklü ve en zengin ailelerinden biriydi. Çevrelerinde yardımseverlikleriyle tanınırlardı, bir de dini bütünlükleriyle. Necmeddin Erbakan'ı destekleyip Konya'dan bağımsız Milletvekili seçilmesini sağlamakla kalmamışlar, MSP ve RP'ye bütün varlıklarıyla bağlanmışlardı. Belediye seçimlerinden parti üyelerinin yatırımlarının organizasyonlarına dek türlü faaliyetlere etkin olarak katılıyor, ellerinden gelenin fazlasını vermeye çalışıyorlardı.

Çınar ailesinin reisi Süleyman Çınar 1990 yılında nakite sıkıştı. Acilen bir milyar lira gerekiyordu. Bankalardaki işlemler için bile gereken zaman yoktu. Ancak parayı bulmanın kolay yolunu biliyordu. Beşir Darçın'a gitti. Konuştular ve anlaştılar.

Beşir Darçın, Osman Akgün (Bir dönem Erbakan'ın şöförlüğü ve korumasını yaptı) adlı bir kişiyi daha devreye soktu. Süleyman Çınar, Beşir Darçın ve Osman Akgün arasında bir protokol hazırlandı.

Protokole şunlar yazıldı: Osman Akgün, Selayman Çınar'a bir milyar lira borç verecekti. Süleyman Çınar 30 gün sonra bu borcu Osman Akgün'e bir milyar yüzdört milyon olarak ödeyecekti. Yani aylık yüzde 10 faiz alınacaktı. Taraflar protokolü imzaladılar. Süleyman Çınar bir milyarı alıp Konya'ya döndü.

Buraya kadar olanlar basit bir tefecilik öyküsü. Ancak olaylar buradan sonra biraz değişiyor.

Süleyman Çınar protokolde yazılı olduğu gibi bir ay sonra bir milyar yüzdört milyon lirayı getirip Osman Akgün'e teslim etti. Ancak sonra yine nakit paraya sıkıştı. Aynı protokolle Beşir Darçın ve Osman Akgün'den bir milyar lira daha aldı. Bir defasında iki milyar lira alıp faizi ile birlikte iki milyar ikiyüzsekiz milyon lira ödedi. Sonunda Süleyman Çınar tökezledi. Sekizyüz milyon lira almıştı ve ödeyemiyordu. Çınar ailesinin durumları oldukça kötüleşmişti.

Beşir Darçın ile Osman Akgün, Çınar ailesine bir iyilik daha yaptılar. 1990 yılının Ağustos ayının 2'sinden başlayarak, izleyen ayların 8, 13, ve 21'inde ve son aralık ayının 8'inde imzalanan protokollerle Çınar ailesinin sekizyüz milyonluk borcu tam iki milyar sekizyüz milyon liraya ulaştı.

Süleyman Çınar aldığı borcun faizlerini ödeyebilmek ve bu arada ticaret yapıp işlerini toparlayabilmek için açıldıkça açıldı. Sonunda ipin ucunu iyice kaçırıp yeniden başkalarının da borçlandı. Korkut Özal ve Mustafa Topbaş'ın ortakları arasında olduğu Bem Dış Ticaret'e 15 gayrimenkul karşılığı onbir milyar yüyirmibeş milyon, Faisal Finans Kurumu, Al Baraka Türk Özel Finans Kurumu, Esbank, Halkbank, Vakıflar ve Garanti Bankası'na ise toplam otuzbeş milyar lira.

Çınar alisenin 41 parça gayrimenkulü ve Toroslar Un Fabrikası 1991 yılında iyiden iyiye tehlike sinyali vermeye başlıyor. Süleyman Çınar partili arkadaşlarına ve kendisine güveniyor, alacaklarını tahsil etmeye, fabrikanın üretimini artırmaya çalışıyor...

İşte o günlerde Beşir Darçın, Süleyman Çınar'ı arıyor, "Mal-larını korumak için bize genel bir vekaletname ver. Bunalımı at-latana kadar hiç olamazsa malına mülküne bir şey olmasın, biz sahip çıkalım. Bu arada fabrikayı da işletiriz. İşleri yoluna koyup bize olan borcunu aldıktan sonra ne zaman istersen yine sana döndürürüz" diyor.

Süleyman Çınar bu teklifi tereddütsüz kabul ediyor. Beşir Darçın gibi partilisine güvenmeyipde kime güvenecekti! Ailenin diğer fertlerinin, "yardım edecek olan yardım eder, niye ma-lımızı mülkümüzü elimizden alıyorlar" uyarılarını dinlemez. Süleyman Çınar "Hepsi Müslüman Partili insanlar bunlardan bize zarar gelir mi" diyordu.

Süleyman Çınar dava arkadaşlarına güveniyordu, özellikle de Erbakan Hoca'ya. Partililerin özellikle mali konularda Er-bakan Hoca'dan habersiz hiç bir tasarrufta bulunamayacağını çok iyi biliyordu. Üstelik Erbakan Hoca onun yakın dostuydu. Erbakan'ın bir de maziye dayanan vefa borcu vardı kendisine. Konya'dan bağımsız milletvekili seçilmesi için çok çalışmıştı. Paralar akıtmıştı.

Süleyman Çınar bir alacağını tahsil için gittiği Ayvalık'ta tra-fik kazasında yaşama veda ediyor. Süleyman Çınar ölür ölmez; daha Çınar ailesi taze acıları ile perişan iken, Beşir Darçın ile Osman Akgün aileye ait gayri menkulleri satıyorlar. Toroslar Un Fabrikası'nın ise üzerine oturuyorlar! Adını da değiştirip Konya Un Fabrikası koyuyorlar. 31 Aralık 1991 tarihli 2935 sayılı Ticaret Sicili Gazetesi'nde yayınlanan şirket ana sözleşmesinde bu fab-rikanın iki ortağı vardı: Beşir Darçın ve Osman Akgün.

Çınar ailesinin Beşir Darçın ve Osman Akgün'e borcu üç milyardı. Ancak Darçın ile Akgün, Çınar ailesinin yirmibeş mil-yarlık varlığına el koymuşlardı.

Çınar ailesi çok üzgündü. İki acı olay üst üste gelmişti: "Biz mutlu bir aileydik, ama şimdi yaşıyor muyuz, yoksa ölüyor muyuz belli değil. Fabrikamızı çaldılar. Bize hiç haber vermeden

hırsız gibi evimize girdiler. Süleyman Çınar'ın özel eşyalarına varana dek topladılar. Bize gelip 'Özel eşyalarınızı alın' bile demediler. Bizim ağırımıza giden bu. Onlardan birini çağırdık, 'Bak Erbakan'a mı, Beşir'e mi kime söylersen söyle, Süleyman Çınar'ın özel eşyalarını istiyoruz' dedik. Hiç cevap vermediler. Televizyon ve video'ya kadar haciz ettirmişler. Onlara çok saygı duyardık, İnanırdık, güvenirdik, şimdi düşünüyoruz kim bunlar? Bankacı mı, tefeci mi, kim?"

Çınar ailesi Erbakan'a mektupda yazıyor. Yazdıkları mektupta başlarına gelenleri ayrıntıları ile anlattıktan sonra, "Bırakın faizi, o karalanan "Batıl" bankaların faizlerinden ve haciz yöntemlerinden kat be kat acımasız bir faiz uygulandığını" belirtiyorlardı.

Çınar ailesi 500 yıllık aile olduklarını ve özel eşyalarının verilmesini istiyorlardı. Ancak hiç bir şey alamadılar...

ERBAKAN'ın Şeriat Mahkemesi

25 Ekim 1987 senesinde gazeteci Emin Çölaşan, eski CHP milletvekili Mikail İlçin ile bir görüşme yaptı. 1926 yılında Hakkari'de doğan, ilkokul mezunu Mikail İlçin 12 çocuk babası. 1963 yılında Hakkari Belediye Başkanı seçilen ve beş yıl bu görevde kalan, ayrıca 1973 seçimlerinde Hakkari'de milletvekili seçilen Mikail İlçin'in Emin Çölaşan'la Hürriyet Gazetesi için yaptığı röportaj aynen şöyle idi:

"Dolandırıcı Hacıları, Papa'ya Şikayet Edeceğim!

Çölaşan-Sayın Mikail İlçin, beni uzun zamandan beri "Başınızdan geçen ilginç bir olayı anlatmak için" arıyordunuz. Ancak sizinle bir araya gelmek uzun süre mümkün olmadı. Bir gün yine bana telefon ettiniz ve yaşadığınız olayı telefonda anlattınız. Anlattığınız olay gerçekten çok ilginçti. Şimdi teyp-lerimizi açtım. Bunu okuyucularımız için aynen anlatmanızı rica ediyorum. Ancak konuşmamızın en başından sizden bir ricam var... Anlattığınız her şeyin doğru olduğuna yemin eder misiniz?

İlçin — Sayın Çölaşan, işte size Kur'an-ı Kerim üzerine yemin ediyorum ki anlatacağım her şey doğrudur. Kur'an-ı Kerim üzerine işte el basıyorsunuz.

Çölaşan — Tamamdır efendim... Buyurun anlatın.

— Sayın Çölaşan ben 1973 seçimlerinde CHP Hakkari milletvekili seçildim. 1977 yılına kadar milletvekili olarak hizmet yaptım. Biliyorsunuz bizim dönemimizde CHP-MSP koalisyon hükümeti vardı. Dolayısıyla ben o zamanlar, MSP'nin milletvekillerini ve bakanlarını yakından tanımış oldum. Aralarında çok büyük saygı duyduğum insanlar vardı. Bunlar din-dar insanlardı. Memleketimize şeriatı getirmek istiyorlardı. Ben buna karşıydım ama MSP'lilerin çoğunu tanıyordum ve bunlar dinci oldukları için vallahi onlara çok güveniyordum. Hiç değilse namuslarına ve ahlaklarına sonsuz güvenim vardı.

Çölaşan — Sonra milletvekilliğiniz 1977 seçimlerinde bitti mi?

— Bitti efendim... Ben bundan sonra, 1983 yılına kadar bazı kamu kuruluşlarında ve bakanlıklarda murakıp (denetici) olarak görev yaptım.

Çölaşan — Özür dilerim konumuz bu değil ama ilkokul mezunu bir insan olarak kamu kuruluşlarında hesapları mı denetlediniz? Oluyor mu böyle şeyler de Türkiye'de?

— Tabii oluyor efendim... Çok normaldir!..

Çölaşan — Evet efendim... Olayımızı anlatmaya devam edin Lütfen...

— Beyefendi ben murakıplık görevime 1983 yılına kadar devam ettim. Ondan sonra da ticaret yapmaya karar verdim. Karşıma iyi bir iş çıkmıştı. Onu değerlendireyim diye düşündüm... Ve beyefendi, bendeniz Karakaya Barajı inşaatını yapan İtalyan firmasından bir iş temin ettim. Hay etmez olaydım beyefendi... Biliyorsunuz Karakaya Barajı'nın müteahhit firması, bir İtalyan firmasıdır. Ben onlara demir imalat işi yapacaktım. Çok büyük ve çok karlı bir işti. Fakat işin çok büyük olması nedeniyle, büyük bir müteahhit karnesi gerekiyordu. Ben kalktım

Ankara'ya geldim. CHP-MSP koalisyonu döneminden çok iyi tanıdığım, dünyanın en büyük müslümanı olarak bildiğim eski Mardin Milletvekili Fehim Adak bu memlekete Bayındırlık Bakanı olmuş, Ticaret Bakanı olmuş, fevkalade muhterem bir zat... Benim bildiğim öyle...

Çölaşan — Peki siz niçin gidiyorsunuz Fehim Adak'a... Paranız mı yetişmedi demir işini yapmaya?

— Hayır muhterem... Müteahhit karnem yetişmedi. Onun için gittim. Bunlar on adet hacı ortak olmuşlar ve Malatya'da büyük bir şirket kurmuşlar. Büyük işler yapıyorlar. Hacı Fehim de bu şirketin ortağı ve genel koordinatörü... Bütün yetki kendisinde...

— İnşaat mühendisidir... Ben böylece kendisine gittim efendim. Zaten dediğim gibi, onu daha önceden de, siyasetten tanırdım. Ben ticarete ilk defa atılmış olduğum için tabii ki işlerin içyüzünü bilmiyorum. Kendiine dedim ki "Şeyhim, bu işi sizinle birlikte yapalım. Bu işte iyi para var..." Hemen aklı yattı ve "Hay hay" deyip bana bir vekaletname verdi. Ondan sonra da aramızda noterden sözleşme yapıldı.

Çölaşan — Yani siz Halk Partili... O Milli Selamet Partili... Peki siz dindar bir insan mısınız aslında?

— Beyefendi ben dine son derece bağlı bir insanım. Ama ben dürüst müslümanın ve dürüst dincilerin ellerini operim. Din sahtekârlarının ve din sömürücülerinin bir numaralı düşmanıyım. Çok şükür Allah'a, yobazlardan değilim. Allah beni yobazlardan saymasın. Bu arada hacca da gittim çok şükür... Beyefendi, ben bu Fehmi Adak'ı iyi tanırdım. Ben onu din sahasında kendimden çok üstün biliyordum. Hem de okumuştur kendisi... İlmi yönü de vardır. Hem de bu zat, altı yedi defa hacca ve ümreye de gitmiştir. Üç defa bakanlık yapmıştır bu memlekette. Bu adama benim sonsuz güvenim vardı... Neyse, sözleşmeyi bizzat Şeyh Fehim kaleme aldı ve sıra bu sözleşmenin son satırına geldi. Bana dedi ki "İhtilaf durumunda ne yapalım? Hangi makama başvuracağımızı yazalım?..."

Çölaşan — Yani noterde sözleşme yapıyorsunuz, öyle mi?

— Notere götürmek üzere kendisi sözleşmeyi hazırlıyor. Ben de kendisine dedim ki, "Fehim Bey bu işte hırsızlık, haksızlık olmaz. Böyle bir şeyi ben yapmam siz de yapmazsınız. Hırsızlığın ve haksızlığın olmayacağı bir yerde mahkeme tayin etmek gereksizdir. Eğer aramızda bir ihtilaf çıkarsa siz hakem olursunuz. "Yani Emin Bey, bu adama böyle güveniyorum. Böyle bir şeyin benzeri dünyada görülmemiştir. Kardeşler arasında yapılan sözleşmelerde bile "İhtilaf çıkarsa falanca mahkemeye başvurulacaktır" diye hüküm olur. Ben bu adama öyle güvenmişim ki, "Siz hakem olun" dedim. Böylece noter sözleşmesinin son satırına "İhtilaf vukuunda sayın Fehim Adak bizzat halle yetkilidir" hükmünü koydurmuş olduk. İşte belgesi burada beyefendi, buyrun bakın...

Çölaşan — Böylece Fehim Adak'la ortak mı oldunuz?

— Ben Şark şirketiyle bu iş için yüzde elli ortak oldum. Bu şirketin merkezi Malatya'da. Şirketin ortağı olarak dokuz tane hacı var. Bir de şirketin yetkilisi ve ortağı Fehim Adak var... Etti sana on hacı... Yani on hacıyla ortak olan bir CHP milletvekili... Yüzde elli benim, yüzde elli hacıların. Neyse sözleşme bitti, notere tasdik ettirdik ve ben Karakaya Barajı'na gidip iş düzenimizi kurdum. Sözleşmeye göre işi müştereken idare etmemiz lazım. Ben oğlumu kendi yerime koydum, onlarda hacıları koydular. İş yerimizde devamlı olarak bir hacı bulunuyor. Sonra beyefendi, ben bu hacılara özendiim ve kendi kendime dedim ki "Yahu bunlar on tane hacı. Ben de yaşım geçmeden bir hacca gideyim..." Ve ben de hacı oldum.

Çölaşan — Allah kabul etsin. Sonra neler oldu Mikail Bey?

— Sayın Çölaşan bir de baktım ki, bizim hacılar şantiyede paraları çarçur etmeye başladılar... Çünkü iyi para gelmeye başlamıştı İtalyanlardan... Bizim ortak paraları, helal haram demeden, gelişigüzel harcamaya başladılar bunlar... Bu durumda ben Fehim Bey'e gittim... Şirketin başında ne de olsa kendisi var.

Dedim ki, "Şeyhim, ortaklarınız paraları çarçur ediyorlar. Bu doğru değildir. Kendilerine lütfen talimat verin. Ben onlara birşey söylemek istemiyorum. Siz bu işte hakem durumundasınız..." Fakat Fehim Adak benim ikazlarıma rahatsızlık göstermeye başladı... Birkaç sefer "İdare ediver" falan dedi. Ben de dedim ki "Yahu Fehim Bey nasıl idare edeyim? Giden paraların yarısı bana ait..."

Çölaşan — Nasıl çarçur ediyorlar sizin paraları?

— Efendim gelişigüzel harcamalar ve alımlar yapıyorlar. İşin içerisine hile girdi. Kendi çıkarlarına tasarruflarda bulundular. Bunlara şahit oldum ve kendisine anlattım... Çünkü çok karlı bir işti. Ayda iki defa istihkak (ödenek) alıyorduk. İtalyan firmasından ve 1984 yılının parasıyla ayda aşağı yukarı yirmi milyon temiz para bırakıyordu. Beyefendi ben böylece 1985 yılına kadar bunların kahrını çektim. Fehim Adak'a gidiyorum, o beni azarlıyor. Ben bir türlü derdimi anlatamıyorum kimseye... Ama ben bu Fehim Adak'ı kendi isteğimle hakem yapmışım... Çünkü kendisi Doğu ve Gündeydoğu'da müslüman birisi olarak tanınır. Çember sakallı bir insandır. Faizin haram olduğunu söyler. Allah'ın emirlerinden, peygamberin hadislerinden söz eder, şeriatı bahseder. Allah, peygamber lafı ağzından bir türlü düşmez... "Şeriate yanaşmayanlar kafirdir" der. "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kafirdir, zalimdir" der... Beyefendi artık benim sabrım tükendi ve bu adama noterden bir ihtarname çektim. Birkaç tane de mektup yazdım.

Çölaşan — Evet bu mektuplardan birini ben de şimdi elimde tutuyorum. "Bismillahirrahmanirrahim, esselamünaleyküm Şeyh Hacı Fehim Adak" diye başlıyor... Burada kendisine derdinizi anlatıyorsunuz... Peki hiç mi muhatap olmadı sizinle?

— Sayın Çölaşan, az sonra onu da anlatacağım size. İstiyorum ki şu benim yaşadığım olay, namuslu ve inançlı müslümanlar'a ders olsun... Bu adamdan hiç ses çıkmadı beyefendi. Bu andan itibaren ben bunların aslında şeriatçı falan olmadıklarını düşünmeye başladım... Çünkü şeriatçı olan dinine

imanına bağılı olan bir insan, başka bir insana bunları yapamaz diye düşündüm. Bunlar şeriatı kalkan yapıyorlar, yerine göre de kılıç yapıyorlar. Aslında bunlar kurt ama üzerine kuzu postu geçirmişler. Sonra ben karar verdim ki beyefendi, bunların maskesini düşüreceğim. Fehim Adak'a dedim ki "Ey hacı, Allah'ın şeriatına göre hareket et. Buyurun, Allah'ın emri ne ise aramızdaki sorunu ona göre çözelim ve bu ihtilafı halledelim. Ben seni hakem yapmışım. Sen ve ortakların emanete hıyanet ediyorsunuz. Kul hakkını yiyorsunuz" dedim...

Çölaşan — Bu arada aldıkları paralardan sizin payınıza düşenleri vermiyorlar mı?

— Beyefendi bir miktar veriyorlar ama eksik veriyorlar. Mesela bankada bloke edilmesi gereken yetmişbeş milyon lirayı kendi hesaplarına geçiriyorlar. Kendi adlarına çalıştırıyorlar.

Çölaşan — Peki bunlar faiz de alıyorlar mı?

— Sayın Çölaşan, bunlar daha da beterini alıyorlar. Keşke sadece faiz alsalar... Bunlar kul hakkını zimmetlerine geçiriyorlar. Cenab-ı Hak, Kuran-ı Kerim'de "Kul hakkı ile huzuruma gelme" diye buyurmuştur. Kul hakkını yemek, faiz almaktan bile beterdur. Allah diyor ki "Benim koyduğum nizamaya aykırı hareket edenler kafirdur... Allah'ın emrettiği ile hükmetmeyenler kâfirdur, zalimdir beyefendi... Sayın Çölaşan, başınızı ağrıtmayayım, sonuçta bu hacılar işin başından benim çocuklarımı uzaklaştırdılar, muhasebeciyi satın alma görevlilerini falan, jandarma vasıtasıyla işyerinden çıkarttırdılar. Hacılar bunu İtalyan Şirketine söylemişler. İtalyanlar da jandarmaya haber verip bizimkilerin işyerinden çıkarılmalarını sağlamış. Ben bunu duyunca Fehim Adak'ı yine bastırmaya başladım. Dedim ki "Beyefendi bu işe bir son verin artık. Bu yapılanlar ayıptır..." Bana bağırdı çağırdı ve dedi ki "Elbette yapacaklar" Ben çok şaşırdım... Ve bu arada kendisi Şark şirketine diyor ki "Beni görevden uzaklaştırmış olun ki, artık bu adam bana bir şey söyleyemesin..." Ve böylece, diğer ortaklar olan dokuz hacı, Fehim Adak'ı görevden uzaklaştırmış oldular. Bana da dediler

"Biz Fehim Adak'a başlarıyla ortaklık kurma yetkisi vermemiştik. Bundan sonra sen başının çaresine bak Sayın Çölaşan, bunlar artık bana para da vermemeye başladılar. Ben anladım ki, bu adamların müslümanlıkla fazla bir ilgileri yoktur. Peki ben şimdi ne yapacağım? Bu durumu uzun uzun düşündüm ve sonunda muhterem Necmeddin Erbakan'a gitmeye karar verdim. Ne de olsa Erbakan, Müslüman adamdır. Müslüman'ın müslüman'a kazık atmasına izin vermez. Hele Fehim Adak gibi bir yakının böyle şeyler yapmasına herhalde çok kızar.

Çölaşan — Yani paraları kurtarmak için mi gidiyorsunuz? Erbakan'a?

— Erbakan'a gidiyorum, çünkü artık kişisel şeyi bir tarafa bıraktım. Ben nasıl olsa ileride davamı açarım ve paramı bunlardan mahkeme kararıyla alırım. Ama beyefendi, benim bu Fehim Adak'a çok asabım bozuldu. Hani bunlar şeriat şeyi istiyorlar ya... Öteden beri durumları budur. Şeriat düzeni isterler. Zaten daha önce de bir kaç defa hacı Fehim'e dedim ki "Şeyhim, biz bu meseleyi Allah'ın emirleri doğrultusunda çözelim. Bak, sen din adamı olduğunu söylüyorsun. Ben de sana güvenip seni hakem yapmışım. Otur masaya ve bu ihtilafı şeriata göre çöz..." ama sözümü dinletemedim... Biliyorsunuz ki, bu şeriatçıların başı Erbakan'dır. Dedim ki "Hele bir de Erbakan Hocamıza gideyim. Onların başı, hocası budur. Onun sözünü dinlerler..." ve ben kendisine gittim beyefendi.

Çölaşan — Evine mi gittiniz?

— Ankara'daki evine gittim beyefendi. Bir de Kuran-ı Kerim götürdüm hediye olarak. Kendisine dedim ki "Sayın Hocam, biz Fehim Adak'la bir ihtilafa düştük. Bunlar benim hakkımı yiyorlar. Fehim Adak şeriatın savunucusudur. Siz de öylesiniz. Ben de bu durumda size gelmişim. Çünkü bunlar kul hakkı yiyorlar. Bu sorunu Allah'ın nizamı ile halledin, şeriata göre halledin..."

Çölaşan — Bu konuşma sırasında yanınızda tanık var mı?

— Eski MSP Milletvekili Lütfü Göktaş var... Aynen tanıktır. Erbakan bana "Hay hay, muhterem kardeşim. Biz bu meseleyi milli görüş doğrultusunda hallederiz. Ama bunun karşılığında sizden bir istirahatınız olur. Bundan sonra bize yardım edeceksin tabii" dedi.

Çölaşan — Para yardımı mı istiyor?

— Hayır, politik yardım istiyor... Ben de "Elimden geleni yaparım hocam" dedim. Beyefendi bunun hemen arkasında Erbakan bana dedi ki "Şimdi bu meseleyi şeriat ve Allah'ın hükümlerine göre halledeceğiz. Bunun için üç kişilik bir şeriat heyeti kuracağız. Bizim Lütfü Göktaş hukukçudur. Heyete Recai Kutun ve Lütfü Doğan'ı da üye olarak alırız. Bu şeriat heyeti, meseleyi Allah'ın emirleri doğrultusunda çözer..." Ben de çok mutlu oldum tabii Emin bey...

Çölaşan — Mikail Bey şeriat heyetine geçmeden önce burada okuyucularımıza kısa bir hatırlatma yapayım... Recai Kutun yüksek mühendis ve eski MSP milletvekilidir. Ayrıca MSP'den bakanlık yapmıştır. Lütfü Doğan eski MSP milletvekili ve MSP döneminin Diyanet İşleri Başkanı'dır. Üçüncü üye Lütfü Göktaş'ı ben tanımıyorum ama eski MSP milletvekili olduğunu biliyorum... Evet efendim, şeriat heyeti kuruldu... Sonra neler oldu?

— Şimdi beyefendi benim bütün merakım, bu adamlar işin içine şeriat girince ne yapacaklar? Para çıkarları mı önde gelecek yoksa Allah'ın emirleri mi? Ben öğrenmek istiyorum. Bakalım şeriatı kendilerine nasıl uygulayacaklar diye çok merak ediyorum... Ve efendim, on gün sonra şeriat heyeti Ankara'da, Fehim Adak'ın yazıhanesinde toplandı. Ben geldim tabii CHP'li olarak... Malatya'dan öbür hacılar geldiler... Yani bizim ortak hacılar... Şeyh Fehim var, şeriat heyetinin üç üyesi var...

Çölaşan — Fehim'in yazıhanesi nerede?

— Ankara'da - Meşrutiyet Caddesi'nde beyefendi. Ben orada şeriat heyetine kısa bir konuşma yaptım ve "Efendim ben sizin

Nizam Partisi olarak Milli Selamet Partisi olarak ve Refah partisi olarak uzun zamandan beri savunucusu olduğunuz şeriat nizamını çok iyi biliyorum. Bu ihtilafın Allah'ın şeriatına ve nizamına göre çözülmesini istirham ediyorum" dedim. Onlar da bana "Hay hay muhterem kardeşim" dediler. Bu durumda Recai Kutan bir zabıt tanzim etti. O zaptı da imzaladık. O zabıttan bana vermedi.

Çölaşan — Tamam da Mikail bey, diğer ortak haçılar hani Fehim Adak'ı şirketten azletmişlerdi? Hani onu uzaklaştırmışlardı?... Fehim yine devrede mi yani?

— Efendim o tamamen danışıklı bir dövüştü. Onu güya azletmişlerdi...

O arkadaş şimdi perde arkasında duruyordu... Şeriat heyeti benden belgeleri istedi. Dosya bir hayli kabarık...

Çölaşan — Yani bu şeriat heyeti sizin sorununuzu Şeriat hükümlerine göre mi çözecek?

— Elbette beyefendi... Allah kelamına göre çözecek... Bir hafta sonra ben bütün dosyayı Şeriat heyetine teslim ettim. Bütün yazışmaları, Noterden çektiğim protestoları, Şeyh Fehim'e yazdığım mektupları hepsini heyet Başkanı Lütfi Doğan'a takdim ettim.

Çölaşan — Peki bu Şeriat heyeti bu iş için para alacak mı, yoksa Allah rızası için mi yapacak bu hakemliği?

— Allah rızası için beyefendi, Allah rızası için.. Efendim bir baktım ki, bunlar da beni süründürmeye başladılar. Bizim Şeriat heyetinin de Fehim Adak'ı himaye etmeye başladığını gördüm. Ben umudu kestim. İki üç ay sonra, bunlarında hikaye olduğunu anladım. Bu meyanda ben defalarca giderim Erbakan'a ve derim ki "Etme eyleme hoca efendi, ben Milli görüşün himayesine sığındım, ama adamların işi savsaklıyor. Açıkça Fehim Adak'ı kolluyorlar..." Bu arada bir Kuran'ı Kerim daha götürdüm evine... "Al Sayın Erbakan, Allah'ın Emridir, sen Kur'an-ı Kerim'e bağlıydın etme eyleme..." Araya kitap konuyor...

"Bunun hatırı için bu işi hallet. Toplanın bir el koyun duruma" Bu arada benim ayda on milyon liram gidiyor. Giden paramın hesabını bende şaşırdım vallahi: Ama bunlar hep inşallah, maşallah, inşallah, maşallah... Fakat sayın Çölaşan, burada bir şey söylemezsem Allah günah yazar. Şeriat Heyeti başkanı Lütfi Doğan var ya... Allah için dürüst ve müslüman bir adammış temiz insan... Onun bir art niyeti yoktur. Allah'ın emri neyse ona göre hareket eder adam...

Çölaşan — Sonuçta Şeriat heyeti hiç toplanınadı mı?

— Efendim bir kere toplanıp bir ara karar verdi. Onunda belgesini işte size takdim ediyorum. Üçününde imzaları vardır... Beyefendi bir gün biz Lütfi Doğan hocayla kalktık ve Fehim Adak'ın yazıhanesine gittik. Bu arada Fehim Adak yine Hacca gidip gelmiş.. Ve benim paramla yani haram parayla gitmiş beyim. Bunu rahatça söyleyebilirim.

Çölaşan — Kaç paranız gitti bu durumda?

— Benim hesabıma göre faizleri ile birlikte üçyüz milyondan fazla param gitmiştir, beyefendi. Hepsini haram ettim onlara! On tane hacı, bunu aralarında paylaştılar. Şimdi ben bunları mahkemeye de vereceğim. Beyefendi, ama benim bugüne kadar ki esas amacım, bunların nasıl müslüman olduklarını ortaya çıkarmaktı. Eğer siz konuştuklarımızı aynen yazarsanız, bu yazı yayınladığı anda bu adamların müslümanlığı düşmüş olacak. Burada vatandaşlarıma uyarıda bulunuyorum ki, hiç kimse bunların sakalına ve ibadetlerine kanmasın. Tabi bunların içinde müslüman adamlar vardır. Ama ben bu olayı yaşadım... Hatta birgün Erbakan bana "Ne yapayım, Fehim beni dinlemiyor" deyince, ben kendisine; "O halde bu adamı, camiadan çıkarın" demiştim. Ama Erbakan şimdi Refah'ın başına geçti. Ve bir baktık ki, Fehim Adak'la yine kol kola girmiş. Şimdi bakınız, Sayın Çölaşan -ben mücadeleye bu adamlardan paramı alıncaya kadar devam edeceğim. Şimdi ben bunlarla kişisel bir mücadele yapıyorum. Benim mücadelem İslamiyet ve insanlık adınadır. Ben en sonunda bunları "Biz aslında şeriatçı falan değiliz" diye ba-

ğırtacağım. Buna mecburlar... Ya gelip bana hesabı verecekler ve paramı ödeyecekler ya da şeriatçı falan olmadıklarını kabul edecekler.. Ben şimdi şunu istiyorum Sayın Çölaşan... Gelsinler bir heyet huzurunda istedikleri bir yerde bir açık oturum yapalım. Gazeteciler, din adamları, hukukçular gelsin, bunların huzurunda bir tarafa ben oturayım, bir tarafa da Erbakan ve Şeyh Fehim otursunlar... Bunların bana yaptıklarını Bulgalar oradaki Türklere yapmadı Beyefendi... Yahudiler Müslümanlara yapmadı... Bu adamlar habire diyorlar ki "Biz iktidar olursak Şeriat düzenini getireceğiz". Ben de diyorum ki "Kardeşim sen şeriat düzenini ve büyük Allah'ın emirlerini önce kendinde uygula, kul hakkı yeme, haram para yeme" para büyük olunca şeriat nerde kaldı beyefendi? Demek ki para büyük olunca, Allah'ın ve Peygamberin emirleri yok ediliyor, bunlar tarafından! İşlerine gelince Allah, işlerine gelmeyince para... Şimdi beyefendi ben şeriat düzenini istemiyorum. Ama gerçek müslümanım. Eğer bu benim işimi şeriata göre Türkiye'de çözmeye korkuyorlarsa, ben bunları Suudi Arabistan'a davet ediyorum. Medine'de, İslam Üniversitesi'nin Şeriat Fakültesi vardır. Orada Profesör Ekrem Ziya Ömeri'ye gidelim. Kahirede El ezher Üniversitesine gidelim. Orada din adamlarına başvuralım. Veya istedikleri din adamına başvuralım.

Mikail Elçin bunları papa'ya şikayetedeceğini ve "Aslında biz şeriatçı falan değiliz" diye bağıracağını söylüyor ama bilmiyor ki bunlar her zorda kaldıklarında Şeriatçı olmadıklarını bağıra bağıra söylüyorlar. Hatta Erbakan'ın mahkemede yargılanırken söylediği şu sözlerde çok ilginçti: "Ben aslında Hoca'da değilim".

Refahlı Mollalar, Militanları, Polis ve Adliye Elele:

Zavallı Mikail artık herşeyden umudu kesmiş tek çare olarak Papa'yı görüyordu. Onu Papa'ya şikayet ettirecek kadar ha-

yatından bezdirenler, insanlarımızı eline düşürünce acımasızca sömürmeyi, malını mülkünü elinden almayı ve ona köle muamelesi yapmayı davalarının gereği sayan bu dinci takımının üst düzeyi böyle olur da alt düzeyi farklı mı olur? Tabii ki hayır onlar da ağa babaları kadar başarılıdırlar arada bir kayaya çarp-salar da.

Bundan bir süre önce Kartal Cevizli'deki binamızı satmaya karar verdik. Merkezi bir yerde olduğu için talipleri de çok oldu. Bunlara başını şu anda Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak'ın çektiği Refah Partili'ler de eklendi. Diğer müşterilerle Normal pazarlık sürerken, bunlar pazarlık yaparken şeytanın bile aklına gelmeyecek yöntemler kullanıyorlardı. Bu arada bina için gelen müşterileri de sonradan öğrendiğimize göre tehditle caydırmışlardı.

Bir gün Kartal'da caddede yürürken sakallı takımından Hipaş marketin mülk sahibi ve hissedarlarından olan Kartal merkezde yaptırdığı binanın bir katını Refah'a, bir kısmını da İbda'cıların yayın organı olan Taraf dergisine tahsis eden Naci Ayyıldız, caminin bahçesinden beni çağırarak hem abdest almaya başladı, hem de benimle pazarlık yapmaya, kendisine abdest alırken konuşmanın günah olduğunu söylememe rağmen, o yine pazarlık dümeniyle tezgahlarına devam ediyordu. Bunun üzerine biraz geri çekildim. Bu duruma şahit olan yaşlı bir amca "Bak genç seni ikaz ediyor, sen hala abdest alıyor, hem de vıdı vıdı konuşuyorsun, böyle şey olmaz" deyince; Refahçı, hacı ihtiyara "ben arkadaşım islam davasına çağırıyorum bu durumda konuşmak günah değil, sevaptır" cevabı üzerine; yaşlı amca: "Kulağıma mı inanayım, sana mı?" Tövbe tövbe diyerek namaza gitti. Hacı ise büyük bir pişkinlikle halâ benimle pazarlık yapıyordu.

Yine birgün Refahçılar biz burayı Allah yolunda kullanacağız. Allah cömerttir, cömert kullarını sever gibi hikayelerle nerdeyse binayı kendilerine hibe etmemi istiyorlardı. Ben de kendilerine Allah gerçekten cömerttir, cömert kullarını sever

ammavelakin hıyar değildir, hıyar kullarını sevmez cevabını verdim.

Neyse bu garip pazarlıklardan sonra dört dükkan bir daireden oluşan binamızın satışı konusunda anlaştık. Beş milyon lira kapora aldık. Kapora olayı da hayli ilginçti. Refahçı hacılar kaporayı verirken babamdan boş bir dosya kağıdının altına imza atmasını istiyorlardı. Ben yanlarına gidip bu ne deyince Hacı takımı Sünnet Ergün Efendi, Sünnet! diyerek, Peygamber efendimizin'de böyle yaptığını belirttiler. Bunun üzerine beş milyon kaporayı cebime koydum. Makarios kılıkli hacılara dönerek "Peygamber efendimiz sünnet üzere sözleşme yaparken boş kağıda imza attırmazdı. Sözleşmenin şartları ne ise aynen yazılır ve bu iki nüsha olurdu" deyince hacıları ateş bastı. Başladılar terlemeye, aman Ergün efendi bizler Allah yolunda cihad eden mücahidleriz. Biz kimsenin hakkını yemeyiz. Boşuna uğraşmayalım sen o kağıdın altına imzanı atıver dediler. Bunun üzerine ben de onlara boşuna uğraş olmaz siz bir kağıt daha getirin iki ayrı kağıda anlaştığımız üzere maddeleri yazarak siz de ben de imzalayacağız, biri sizde, diğeri bende kalacak böylece sünnet üzere anlaşmış olacağız dedim. Bunun üzerine daha önce kıpkırmızı kesilen hacılar bu sefer bir renk daha vererek morarmaya başladılar.

Yan dükkanlarda iki tane kırtasiyeci esnafı olduğu halde başka kağıt bulamadıklarını söyleyince ben de eldeki tek kağıdı ortadan ikiye yırtarak sözleşmeyi aynen kağıda döktüm Bir nüshasını onlara imzalattım. Kendim aldım. Diğer nüshasını da imzalayarak kendilerine verdim. Sünnet üzere antlaşma böyle olur diyerek Tapu günü ödemeleri gereken meblağı gününde getirmelerini söyleyip tapu dairesinde buluşmak üzere ayrıldık.

Sözleştiğimiz günden bir gün öncede yanlarına gidip yarın parayı getirip getiremeyeceklerini sordum. Bana "Getireceğiz ve tapuyu alacağız. Kalan miktarlar için de Tapu dairesinden döndüğümüzde senetleri yaparız" dediler.

Bunun üzerine hacılara her şeyin o gün Tapu dairesinde bi-

teceğini oraya senetleri düzenlemesi ve ipotek işlemlerini denetlemesi için de bir Avukat getireceğini söyleyince hacılarda yine renk gitti. Ne gerek var avukata dediler, zayıf bir ses tonuyla.

Kararlaştırdığımız gün annem, ben avukat hanım ve iki arkadaşım ile Tapu dairesine gittik. Akşama kadar bekledik. Refahçılardan ne gelen oldu ne de giden. Bunun üzerine arkadaşlarımdan Osman Çor'u yanıma alarak hacılardan MSP Kartal ilçesi eski başkanlarından ve sözleşmenin altında imzası bulunan Seyfettin Türkdönmez isimli refahçı hacının dükkanına gittik. Hacı Seyfettin bize bir çok mazeretler uydurduktan sonra yanımıza gelen Sultanbeyli belediye başkanı olan ama o zamanlar daha market müdürü ve sultanbeylide arsa pazarlayan bir zat olan Ali Nabi isimli müftü eskisi ile beraber bize dönerek sen bize yani Ali Nabi Hoca'na ve bana vekaletname ver. Biz tapu işlemlerini yaparak binayı üzerimize alalım. Sonra parayı tamamlar senetleri yaparız deyince kendisine bana masal okuma, gel tapu dairesinde insanlar sizi bekliyor, onlara bir açıklama yaparak ne söyleyeceksen orada söyle diyerek onu yanımıza alıp tapu dairesine geldik.

Orada avukatın yanında yine ayrı şeyleri tekrarladı. Neymiş efendim parayı toplayamamışlar, o sebeple biz vekalet verecekmişiz onlar bizim para ile senetleri sonra vereceklermiş. Ehli namus ve Allah yolunda çalışan mücahidler oldukları için asla hile ve kötülük düşünmezlermiş ve kendilerine bu yüzden güvenilmesi gerekirmiş. Bu sözlerin üzerine çevrede bulunan vatandaşlar bile gülmeye başladı. "Hacı efendi ya sizin başınıza güneş geçti yada milleti enayi zannediyorsunuz" deyince Refahçı Seyfettin onbeş gün daha müsaade isteyerek oradan ayrıldı. Biz de çaresiz geri dönmek zorunda kaldık.

Birkaç gün sonra da refahçılar binayı üç gün içerisinde bize teslim et aksi halde olacıklardan biz sorumlu değiliz diye tehdit ettiler. Şapka düşmüş kel görünmüştü. Hile ile kıvıramayınca işi kaba kuvvete dökmeye başlamışlardı. Bunun üzerine ken-

dilerine bina tesliminin ancak bedeli ödendiğinde gerçekleşebileceğini aksi takdirde baş vurulacak hiç bir metodun fayda etmeyeceğini açık bir şekilde söyledim.

Ertesi gün militanlarını üzerime saldılar bunlar hak ettikleri cevabı aldıktan sonra ağa babalarının yanına dönmek zorunda kaldılar. Giderlerkende tekrar görüşeceğiz demeyi de ihmal etmiyorlardı.

Üç veya dört gün kadar sonra bir gece Ali Nabi Koçak başkanlığında Refahçı tayfası Seyfettin Türkdönmez, Süleyman Celep, Hüseyin Uzunlar olduğu halde geldiler. "Asarız, keseriz burayı bize vermenden başka çaren yok", demeye başladılar. Onları binada bulunan boş dükkanlardan birine davet ettim. Hepsi girince dükkanın kapısını kilitleyerek "Demin söylediklerini bir daha tekrar edin bakayım" dedim. Bu sefer Refahçı hacılar "Sen bizi yanlış anladın biz parayı tamamladık iki gün sonra tapu işlemlerini halledelim" diyecektik, şeklindeki açıklamaları üzerine birbirimize hayırlı akşamlar dileyerek evlerimize döndük.

İki gün sonra ise hacılar yeni bir oyunu sahneye koyuyorlardı. Cevizli karakolundan geldiklerini söyleyen resmi giyimli iki Polis memuru karakola gelmem gerektiğini söyleyince, kendilerinden evraklarını isteyince, cevap olarak evrak yok hakkında şikayet var. O yüzden ifade vermen gerekiyor dediler. "Öyleyse isimlerinizi yazarak bir davetiye verin ben yarın gelirim" dedim. Onlarda bir kağıda isimlerini yazarak yarın muhakkak gel diye tembihleyerek gittiler. Ertesi gün karakola gittim. Geldiğimi gören bir grup Polis hemen tehdit ve tartaklama yoluna gitti. Ben kendimi savunmaya çalışırken başka bir grup müdahale etti. Olayı sordular ben anlatınca "Vay papazlar bize böyle anlatmadılar onları çağırırsak yüzleşir misin?" diye sordular. Ben de kendilerine "Çağırın yüzleşelim" deyince telefonla hacıları aradıklarında türlü bahaneler ileri sürerek gelmediler. Bunun üzerine ifademi vererek karakoldan çıkarken bilekleri künyeli şişman komser muavini "Bu iş burada kapanmadı, tekrar görüşeceğiz" diyerek başını salladı.

Bu arada hacılar yine militan güçlerini gönderdiler ama bu yolla da yine bir şey elde edemediler. Sonuç onlar için yine hüsrân oldu.

Son olaydan birkaç gün sonra Aydın'dan gelen annemi tekrar Aydın'a uğurladığım bir gece eve döndükten on dakika kadar sonra kapı çalındı. Kapıyı açtığımda karşımda iki silah namlusu ve akabinde titreyen elleri ve titrek sesleriyle polis olduğunu söyleyen sivil giyimli iki kişi şubeye gelmem gerektiğini aksi halde ailenin ve çocuklarının hayatlarıyla oynayacağımı belirtince onlarla gitmekten başka çarem yoktu.

Emniyet güçlerinin de maşallahı vardı. İşî şansa bırakmamış tam dört arabayla tam takım gelmiş herkesin gözü önünde hiç bir şeyden de çekinmeden beni bir suçlu gibi götürüyorlardı. Yalnız eksik olan tek şey kelepçeydi.

Canımızın malımızın, namusumuzun vs. bekçisi güvenlik güçlerimiz tarafından Mecidiyeköy'deki mali şube operasyon bölümüne götürüldüm. Daha sonra İçişleri Bakanlığına verdiğim dilekçenin peşinden açılan soruşturma için gittiğim Çağaloğlu'ndaki adli polisteki teşhiste isimlerini öğrendiğim Ahmet Yüksel tarafından tehdit edilerek nezarete atıldım. O zaman Ahmet Yüksel gibi komser muavini olan Fahri isimli diğer emniyet görevlisi tarafından da tehdit edilerek binayı Refahçılara vermem, vermediğim takdirde buradan kesinlikle çıkamayacağım söylendi. Red cevabı verince de dayak ve işkence faslı başladı. Evet on iki Eylül generallerinin gözetimindeki Türkiye'de ben herhangi bir suçtan değil, evimizi barkımızı gasp etmek isteyenler tarafından işkence görüyordum. Şubedeki bu işkenceye o günlerin market müdürü şimdinin Refah Partili sultanbeyli Belediye Başkanı olan Ali Nabi Koçak ve Diğer Refahlı Seyfettin Türkdönmez'de katılıp işe çocuklarımı da katınca dediklerinikabul etmek zorunda kaldım. Bu şimdi bana bir dergide okuduğum bir fıkrayı hatırlattı. Bir gün bir yerde CIA, MOSAD, KGB ve bizim ajanlarımız arasında yarışma tertiplenmiş, konu: bir zürafayı en kısa zamanda kim yakalayacak. CIA dört

dakikada, MOSSAD beş, KGB ise yedi dakikada yakalamış, sıra bizimkilere gelmiş. Bir gün iki gün geçmiş hala bir haber yok. Üçüncü günün sonunda sırtlarında ağzı burnu kan, her tarafı yara bere içinde bir fille görülmüşler. Tam herkes itiraz edecekken Fil oradan atılarak: "İtiraf ediyorum ben bir zürafayım" demiş.

Aslında o gün tarihi bir fırsatı da kaçırdılar. Eğer bir kağıda Amerikan başkanı Kennedy'yi de öldürdüğümü yazsalar Vallahi onu da imzalırdım. Böylece tarihe de geçerlerdi(!)... Amerika'da heykelleri dikilirdi (!)

Ben işkence sonucu istediklerini kabul edince, hemen ekip arabası eşliğinde Maltepe'deki notere götürdüler. Nüfus kağıdım daha önce suya düştüğü için yazıları silinmiş tam okunmuyordu. O an benim kafamdan geçen bilgileri yanlış vermektir. Daha sonra kurtulursam yapılan işlemleri ispat ederek, hakkımı aramaktı. Ama o yolla ama bu yolla.... Fakat kurtulmamın bir hayli güç olacağını hacılarla Polislerin arasındaki gizli konuşmalarından anladım.

Tuvalete gitmek için nezarethane görevlisinden izin istediğimde "Tamam gidebilirsin" diye cevaplayarak "Suçlular gibi seninle beraber gelmemizin anlamı yok yalnız gidebilirsin" sözü üzerine ben de "Sağol" deyip giderken operasyon bölümünün kapısında Hacılarla polislerin hararetli hararetli benimle ilgili planlarına şahit oldum. Hacılar bunu yok eder, suçu da arkadaşının üzerine atarız. Sebepde zaten kendiliğinden doğuyor. Arkadaşı bina bedeli için bunu öldürdüğünü itiraf zorunda kalınca bununla birlikte ondan kurtuluruz. Evet, Milli görüş Adil düzenci molla bozmalarının tezgahı buydu. Sırf bir binayı ele geçirmek için ellerindeki küçücük bir fırsattan yararlanarak bir çok kişiyi öldürmekten, bir ocağı söndürmekten zerre kadar tereddüt göstermiyorlardı. Allah korusun ya bir de iktidarı ellerine geçirselers ne yaparlar.

Onun cevabı da Refahçıların her türlü desteği verdiği IBDA'cılarının açıklamalarında açık ve net bir şekilde görülüyor.

Neyse biz yine olayımıza devam edelim;

Noter kimliğimizi okuyamayınca bu kimlikle işlem yapmamız hatalı olur dedi. Nerden öğrenmişlerse Kartaldan birkaç gün önce nüfus sureti çıkardığımı öğrenmişler. Bunun üzerine Kartal noterliğine gitmek için yola çıktık. Zamandan kazanmak için suretlerin faturasının evde olduğunu onu alırsak noterdeki işlemlerin daha kolay olacağını söyledim. Ben, hacılar ve polisler bizim eve geldik. Tekrar en ufak bir hareketimin pahalıya mal olacağını ihtar ettiler. Bu durumu tüm mahalle sakinleri ve esnaflar gördü. Kurtulduktan sonra savcılığa yaptığım şikayette tanıklık yaparak her şeyi anlattılar. Ama her nedense bu konuda yaptığım şikayetime bugüne kadar hiç bir cevap verilmedi. Ne de olsa Hukuk Devletiyiz ya İnşallah önümüzdeki iki binli yıllarda cevap gelir.

Biz yine konumuza devam edelim, evden çıkıp Kartal'daki Notere gittik. Polis hemen atılarak "Ben Polisim" diyerek kimliğini gösterdi." Arkadaşı kimliksiz yakaladım. Burada nüfus sureti var onu bize vereceksin" deyince noter bana baktı. Ben verme anlamında kaşımı kaldırıncı o da "Mesai bitti veremem yarın gelin" dedi. Bunun üzerine Polis, Ali Nabi ve Süleyman Celep Noterin üzerine yürüdüler. Ama sonuç değişmedi.

Bunun üzerine tekrar Mecidiyeköye döndük. Orada orada komser muavini Fahri "Bunun'da epey çevresi varmış arayıp duruyorlar, artık onu burada tutamayız", deyince hacılar "O halde Fatih'te parti binasında saklarız. Yalnız siz bize ihtiyaten bir memur verin aksi halde bunu kolay kolay zaptedemeyiz" deyince komser muavini Fahri Hacıların isteğini kabul etti.

Bu arada ilginç bir şey öğrenmiştim. Hipaş market kurulurken Tamirhane halkını hacılar, MSP'nin fetvasıyla bankaların kapılarına bile yanaştırmıyordu. Eğer bankaya para yatırılırsa kafir olunur cehennemden kurtulunmazmış. Çünkü bankalar Allah'a savaş açan kuruluşlarmış. Hoş bunu Refahın Propagandistlerinden Şevki Yılmaz geçen hac döneminde yine söyledi ya neyse. O zaman kafirlikten korunup cehennemden

yırtmak için ne yapmak lazım? İşte hemen Milli Görüşçüler devreye giriyor ve şöyle diyorlar: "Paranızı bize verin biz çalıştıralım size de kar payı verelim böylece faiz yemeyerek cennetliklerden olursunuz. Hem paranız da değer kazanır. Şevket Kazan hocamızın gıda toptancı dükkanı var. Kartal'da malları onlardan alırız, Akıncılar derneğinin üstüne de gıda marketimizi açarız. Böylelikle hepiniz hem cehennemden korunur hem de zengin olursunuz.

Böyle bir teklife halk doğal olarak sıcak baktı. Nasıl bakmasın ki bir yandan bankaya gitmeyerek cennet garanti, bir yandan da Market ortağı olarak zenginlik garanti bir taşla iki kuş.

Ali Nabi Koçak'ın elindeki listeye baktığımda benden tapuyu alacak listede Kartal Refah Partisinden Hipaş market ortağı şu isimler gözükiüyordu. 1. Ali Nabi Koçak, 2. Seyfettin Türk-dönmez, 3. Kerimoğlu soyadlı mermerci, 4. Naci Ayyıldız, 5. Nazım Ayyıldız, 6. Yakup Badem, 7. Hayri Badem, 8. Süleyman Celep, 9. Hüseyin Uzunlar.

Dairelerini, arsalarını, tarlalarını, karılarının üzerlerindeki ziynetleri satarak bu markete ortak olarak hem cenneti hem de zenginliği garantileyenler ne mi oldu? Ellerinde birer adi kağıt parçası bakıp bakıp duruyorlar. Biraz sinirli olanlar kağıdı buruşturup buruşturup afiyetle yerken, diğerleri de bankalara doğru garip garip bakmaktalar. Zamanında ayağında giyecek ayakkabısı bile olmayan Milli Görüşçüler şimdi milyarder.

Biz yine dönelim hikayemize, Mali şubeden yanımıza verilen Milli görüşçü ve aynı zamanda Seyfettin'in ana tarafından köylüsü polis, şoförümüz Sultanbeyli belediye başkanı Ali Nabi, Seyfettin, Süleyman ve Hüseyin'den oluşan Milli görüşçüler ve ben artık Karakoldan çıkmış biz bize kalmıştık. Hacılar acıktıklarını hatta şubede yemek yemediğim için benim de acıkmış olduğumu söyleyerek bir dükkanın önünde durdular. Yemeği lokantada değil de arabada yiyecektik. Ben de polisin söylediği Patlıcan kebabından söyledim. Bu arada yemekler gelene kadar Ali Nabi cebindeki fındıklardan kendi elleriyle kırarak bana

verdi. Onun bu iyiliğini de asla unutamam. Yemekler gelince bir bahaneyle yemeğimi polisinkiyle değiştirdim. Hacılar yine morardı. Bir süre sonra Polis kendini iyi hissetmeyince onu evine bırakmak zorunda kaldılar. Artık hepten biz bize kalmıştık. Onlara istikametin Cevizli olduğunu söyledim. Çaresiz beni getirip Hipaş marketin önünde bıraktılar. Eve geldiğimde gece yarısına gelmişti. Bizim bahçede büyük bir kalabalık toplanmış nasıl bir hareket takip edecekleri konusunu tartışıyorlardı.

Dükkanlardaki kiracılarımızdan, arkadaşlarımdan ve komşularımızla birlikte tanıdık ve akrabalarından oluşan kalabalık sabahdan akşama kadar ki koşuşturmalarından bir sonuç alamayınca gerekirse karakolu basmayı bile göze almışlardı. Beni görünce hemen etrafımı sardılar. Durumu anlatınca hemen dükkan kiracımla bir arkadaşının evine gittik. Onlar oradan o zamanki Ankara Asayiş Daire Başkanı Ahmet Karol'u aradılar. Onun İçişleri Bakanlığı'na dilekçe vermek için Ankara'ya çağırmasıyla biz Ankara yollarına düştük. Sabaha karşı ise Emniyet güçleri yarım kalan işleri tamamlamak için bizim evin kapısına dayandıklarında biz Ankara'da idik.

Biz İçişleri Bakanlığına dilekçe vermekte iken beni evde bulamayan polisler, hemen Kartal'daki notere gidiyorlar, benim tutuklu olduğumu söyleyerek nüfus suretimi alıyorlar. Savcılığa dilekçe verdiğimde Noterin ismi gerektiğinde notere gittiğinde adam sen tutuklu değil misin diyerek şaşkınlıkla bu olayı anlattı. Artık emniyet, hacılar ve militanları ile benim aramdaki mücadele iyice kızışmıştı. Kartal Cumhuriyet Savcılığına da dilekçemi verdim. Bu arada İçişleri Bakanlığı'na verdiğim dilekçenin soruşturması gelmişti. Beni Çağaloğlu'ndaki adli polise çağırdılar. Gittim. Fotoğraflarından polisleri teşhis etmemden sonra onları da oraya çağırdılar. Hemen gelmelerini istemelerine, onların da hemen geliyoruz demelerine rağmen mesai bitimi yaklaştığı halde gelen olmadı. Artık bize "Siz gidebilirsiniz", dediklerinde dışarı çıktığımızda Fahri ve Ahmet isimli komser muavinlerinin bir münibüs dolusu polisle tuzak

kurduklarını görünce hemen geriye döndüm. Adli Polisteki İsmail Bey'e vaziyeti anlattım. Onlar dışarı çıktı ve bunları yakalarından tutarak içeri getirdiler. Yüzleşme yapıldı. İsmail Bey; "Biz gerekeni yapacağız, bundan sonra sizi rahatlatamaz edemezler" diyerek bizi uğurladı.

Bu sıralar bir de Banker Bako olayı patlak verdi. Mecidiyeköy'deki Tarikatçı olduğu bilinen mali şube Polis Müdürü Başbakanın kardeşi Korkut'u dolandıran Bako'nun ifadesini savcılığa teslim ettiği halde bilinmeyen anlaşılamayan bir olay nedeni ile tayin ediliyordu.

6 Eylül 1987 tarihli Hürriyet gazetesinde atama ile ilgili olarak şu haber yer alıyordu.

Mali polis müdürü Cevdet Saral Bingöl'e görülmemiş bir uygulama ile atandı. Banker Bako ile ilgili dosyayı alelacele adliyeye intikal ettiren Cevdet Saral'dan ne isteniyordu.

Şişli Savcı yardımcısı Oktar Çakır'a bu konuda verilen özel görev neydi. Çakır alel acele neden Ankara'ya çağrıldı, diyerek açıklama beklediklerini belirtiyor ve ekliyorlardı Bako'nun suçlu ağır cezalı olmasına savcı Oktar'ı ilgilendirmemesine rağmen niçin bu savcı alelacele Ankara'ya çağırılmıştı.

Bu günlerde benim mali şube polisleri için verdiğim şikayet dilekçesi suç yeri Şişli'ye bağlı olduğu için dosya Şişli savcılığına geliyor ve ben ifade verip suçluların cezalandırılmasını talep ettikten sonra tam bir Hukuk Devletine Yakışacak(!) şekilde dosyanın akıbeti "meçhul" oluyor.

Evet vatandaş savcılığa dilekçe vermiş, soruşturma yapılmış, tanıklardan ifade alınmış, her ne hikmetse soruşturmanın sonucu şikayetçiye bildirilmemiş...

Ve Hukuk Savaşı

Molla, Militan ve Polis savaşını kazanmıştım ama şimdi adliye savaşı başlıyordu. Refahçılar hakkımda dolandırıcılıktan şi-

kayette bulunmuşlar, bu savcılığın verdiği takipsizlik kararı ile sonuçlanmıştı. Dava açmak için onbeş gün içinde bir üst mahkemeye müracaat etmeleri gerekirken bunlar yasalara aykırı bir biçimde aylar sonra tekrar şikayette bulunuyorlar. Takipsizlik kararı olmasına rağmen ben ikametimi Aydın'a aldığım halde yokluğumda kamu davası açılıp da sonuçlanmaya yakın bir arkadaşımın tesadüfen durumu öğrenip bana bildirmesi sonucu olayı öğreniyor ve gerekli girişimlerde bulunarak, suçsuzluğumu ispat ederek beraat ediyorum.

Sakallı tayfası beni icraya verdi. Beş Milyon vermişlerken altı milyon verdik diyerek, bunun faizini resmen istediler. Kendileri aldıkları paranın faizini isteyenlere faiz alanda verende melundur, derlerken şimdi benden faizi hem de resmen istiyorlardı.

Şimdi denilebilir ki sana gıcıkıldılar da ondan istemişlerdir. Bunlar akabinde tedbir istemli dava açtılar. Burada yüzde onbeş teminat yatırmaları gerekiyordu. Bunu para olarak yatırmayıp banka teminat mektubu getirerek gerçekleştiriyorlardı. Hani bankalar Allah ve Resulüne savaş açan kuruluşlardı. Değil bunların içine girmek TV'lerden reklamlarını izlemek bile çok büyük günahlardandı. Ya bunun yanında Refah Partisinin gelirleri arasında yer alan banka faizlerine ne diyelim? Bunların söylediklerinin hepsi palavra. Milleti uyutup malını mülkünü elinden almak, ülkeyi kamplara ayırıp bölüp parçalamak için Adil Düzen, Milli Görüş maskesini takmış sözde müslümanlar. Yani din tüccarları...

Kartal I. Asliye Hukuk Mahkemesinde açtıkları davada verdikleri beş milyonu faizi ile istiyorlardı. Biz de istedikleri parayı mahkeme veznesine yatıralım. Tedbir kaldırılınsın diye hakim Şükrettin Aydın'a dilekçe verdik. Hakim Tedbiri kaldırmamak için sürekli bizi oyaladı. Sonunda Noterden kendisine ihtar gönderince tedbiri hemen kaldırdı. Ve bunun sonucunda binayı Refahçı'lara kaptırmadık.

Sonradan yaptığım araştırmalarda Ali Nabi'nin Ordu ilinde

Müftülük yaptığını, Hakim Şükrettin Aydın'ında aynı yerde hakimlik yaptığını, Trabzon'lu olduğunu ve Seyfettin'inde Trabzon'lu olduğunu, bana mali şubede işkence yapan polislerden Fahrinin de Trabzon'lu olduğunu, muhafızlık yapıp muhafızlığı beceremeyen polisin de Trabzon'lu ve Seyfettin'in annesinin köyünden olduğunu, o zamanlar Cevizli Karakol amirinin de Trabzon'lu ve hatta hepsinin ortak özelliklerinin de Refahçı olduklarını öğrendim. Bunları bu şekilde kim, nasıl bir araya toplamıştı...

Refahçıların yoğun tehdit ve baskılarından bunalmış, Aydın iline yerleşmiştik. Ama Mollalar buraya kadar da uzanmışlardı. Daha önce beş milyonu faizi ile yaklaşık sekiz milyon olarak almak kendilerinitatmin etmemiş, bu sefer de hiç bir haber vermeden faizinin faizi diye garip bir kararla gelerek Aydın Çakırbeyli köyündeki Traktörümüze haciz koydurttular. Daha fazla uğraşmak istemediğim için istedikleri beş milyon lirayı da icra dairesine ödedik.

Artık gözleri doymuş, daha uğraşmazlar sanırken hala İstanbul'da ellerinden kaçırdıkları binanın hırsını burada ki binadan alma hayal ve hesapları içinde olduklarını acı bir şekilde öğrendik. Öyle ya bunlar Adil Düzen, Milli Görüş'cü idiler. İnsanın kanını bir sülük gibi yapışıp son damlasına kadar emmedikleri zaman rahat edemezlerdi. Çünkü Adil Düzen'in mayası bu idi.

Şaplı İnek Oyunu

1989 senesi sonlarına doğru Çakırbeyli köyündeki çiftliğimize Aydın Tarım İl Müdürü Musa Demirci yanında, bir çok il müdürlüğü elemanları ile gelerek Bakanlığın İtalya'dan Süt verimi yüksek Kültür ırkı İnek ithal edeceğini, bu ineklerin ilk doğumda en az 35 kg süt verme kaabiliyetinde olduğunu, 2. ve 3. doğumdan sonra bu oranın 60 kg'a çıkacağı, faiz oranlarının ise düşük tutulacağını ifade ederek bu projeden sizleri de fay-

dalandırmak istiyoruz. Hem Türk hayvancılığı hem de memleket ekonomisi için çok hayırlı olan bu işe katılın, destek verin deyince, kendilerine Tarım Bakanlığının daha önce gerek Amerika'dan gerekse Almanya'dan getirdiği hastalıklı ve verimsiz hayvanlar yüzünden evleini, tarlalarını, traktörlerini kaybeden ve hatta bunun sonucunda kendini asan insanların durumlarını kendilerine hatırlatarak bu projeye katılamayacağımızı kendilerine söyleyince, onlar da "İşte esas amacımız bu yanlış ithalatların kötü izlenimlerini silmek ülke ve bölge hayvancılığına katkıda bulunmaktır diyerek hayvanları kendilerinin gördüklerini namus ve şeref'leri üzerine yemin ederek bu projenin diğerlerinden çok farklı olacağını, diğerlerinde ithalatı firmalar gerçekleştirirken bunda isebaşlangıçtan sonuna kadar her şey Devlet kontrolünde olacak olması sebebi ile herşeyin mükemmel olacağını, hayvanlara Veteriner hizmetlerinin kesintisiz uygulanacağını, bunun yanında on adet Gebe Düve alan herkese, bir de süt sağım makinasının vereceğini söylediklerinde bunu da Ziraat Bankasının 60 kg. süt veren inekler hayal değil reklamları izleyince ve Bakanlık elemanları da birkaç defa daha gelip teminat üzerine teminat verince ikna olduk. Öyle ya ne de olsa gelen Devlet'ti. Asla yalan söylemezdi. Bir dilekçe yazarak alt sınırın on adet olması sebebiyle bu düvelerden bu kadar sayıda almak isteğimizi belirttik.

Biz 1990 senesi Mayıs ayında İnekleri beklerken 90 yılı Ocak ayının başında on adet yazılmamıza rağmen on iki adet ineği bir gece yarısı çiftliğe bırakıp gittiler.

Sayının niye fazla olduğunu sordüğümüzda bu verimli ineklerden ne kadar fazla alırsan o kadar senin menfaatine diye cevap alınca, gecenin yarısı olması sebebiyle de birşey diyemedik. Sabah olunca gördüğümüz manzara karşısında şok olmuştuk. İneklerin her tarafı yara bere içinde ve hastalıklı idiler. Allah'tan yeni gelenleri Kendi kültür ırkı ineklerimizden ayrı koymuştuk. Bakanlık yetkililerine haber verdiğimizde Hayvanların çok uzun yoldan geldiği için stressten böyle olmalarının

normal olduğunu söyleyerek gittiler. Ama kendi veterinerimiz Hayvanların şap hastalığının ileri seviyesinde olduğunu belirtmesine rağmen günlerce bir yetkiliye ulaşamadık. Ve hayvanların tedavilerini büyük bir ihtimamla yerine getirdik.

Hayvanlar gösterilen bakım ve ihtimam sonucunda iyileşmeye başlamışlardı. Nasıl iyileşmesinler ki en mükemmel turistik plajlarda bile bulunmayan kumla doldurulmuş kum yataklarında yatıyor, şampuanlarla yıkıyor, doyabildikleri kadar ot, yonca ve kesif yem ile besleniyorlardı. Fakat yine de kendilerine gelmelerine rağmen kilo almıyorlardı. Artık bakanlık yetkilileride ortaya çıkmaya başlamış, yanlarında getirdikleri sözde İtalyan uzmanlarla beraber ahırda bulunan ve her biri ortalama 35 kg süt veren kültür ırkı inekleri kestirmemiz için baskı yapıyorlardı. Gerekçe İtalyan Menşeli hayvanlar daha fazla süt vereceği idi. Fe Suphanallah...

İnekler doğurmaya başlayınca son marifetleride ortaya çıktı. En 35 kg. süt vermesi beklenen inekler, bir ya da birbuçuk kg. sütü ancak verebiliyordu. Allah'ın dağında kendi başına yetişen Keçiler bile bunlardan üç dört misli daha fazla süt veriyordu.

Sözde İtalyan uzmanlar bu durumu "Siz İnek bakmasını bilmiyorsunuz" diyerek açıklıyorlardı açıklamasına da "Peki o zaman ahırımızda kendi yetiştirdiğimiz diğer kültür ırkı ineklerden aldığımız 35 ile 45 45kg. arası sütü nasıl açıklayacaksınız?" diye sorduğumuzda, İtalyanlar; kıpkırmızı kesilmekten başka yol bulamıyorlardı. Şaşkınlıklarından kah ahırda bulunan yoncadan örnekler alıyorlar. Kah kepeklerden ve hatta yemlerden örnekler alıyorlar bir nevi oyalama taktiği güdüyorlardı. Yeni doğum yapan bir ineğin besleme ve bakımını yapan bakanlık elemanları ise sütün damlasını bile almıyorlardı. Ama yine de çok ucuz yalanlara başvurmaktan geri kalmıyorlardı. O yalanların en ilginç "Yaptığımız kontrollerde ahırda yonca, saman ve ota rastlamadığımız gibi yem de yoktu" diyordu. Anlı şanlı (!) Tarım Bakanlığı yetkililerinin unuttukları bir şey vardı. O da ahırda bulunan ve ortalama 35 kg süt veren

diğer kültür ırkı inekler. Öyle ya ahırda hayvanların yemesi için hiç bir şey yoksa bu hayvanlar nasıl besleniyorlardı ve bunun yanında bu kadar sütü nasıl veriyorlardı. Bir üreticinin dediği gibi: "Ortalıkta dolaşan bu kuş beyinlileri görünce, hayvancılığımızın geleceğini oldukça karanlık görüyorum".

Olaylar basına yansıyınca Bakanlık yetkilileri hatalarını düzelticeklerine tehditlere başvurma yoluna gitmeye başladılar.

Bakanlık yetkililerini bu kadar hırçın olmasının sebepleri de çok geçmeden ortaya çıkıyordu. Hayvanlar geldiğinde veterinerin koyduğu şap hastalığı teşhisi çıkan belirtilerle iyice aydınlanıyordu. Zira Şap hastalığı geçiren (ileri derecede) hayvanların süt kanalları tıkanmış için süt verimleri tamamen kesilir veya oldukça azalırdı. Yaptığımız araştırmalarda bu hayvanların İtalya'da hastalıklı olarak ve yasalar bile bile çiğnenerek getirilmişti. Hayvanlar İzmir'e hastalıklı olarak İtalya'dan getirilmiş, buradan Manisa'ya Beydere çiftliğine götürülerek tedavi edilmeye çalışılmış, fakat hastalıklar daha da artınca üreticilerin elinde ölsün diyerek dağıtılmış. Zamanın Aydın Tarım İl Müdürü Musa Demirci'nin olağan üstü gayretleri ile hastalıktan en fazla zarar gören inekler seçtirilerek bize verilmesi sağlanmıştı. Zira Refah Partili Yandaşlarının İstanbul'da yapamadıkları Binaya el koyma işlemini kendisi gerçekleştirecekti. Bu sebeple uyduruk bir bahane ile borçlarınıza muacceliyet veririz, icra takibine geçeriz şeklindeki tehditlerini yazılı olarak yapmaktan çekinmemişti. Haksız icra takibine girişmişler, bina'yı satma aşamasında Yargıtay'ın İcranın haksız olduğuna dair verdiği karar ile elleri boş kalmıştı. Mahkeme safhalarında Tanıklık yapan zamanın Gümrük ve Tahaf fuzhane müdürü, tanıklığı sırasında Bornova Hayvan aşıları Müdür muavini olan ve artık örneğine rastlanmayacak bir dürüstlük ve cesaret göstererek kendisine teklif edilen müşavirlik makamını red ederek dürüstçe ifadesini veriyor ve hayvanların Bakanlık tarafından Yasalar çiğnenerek ve bedava diye hastalıklı olmasına aldirılmadan üreticilere 1400 DM karşılığı satıldığını, karantinada

yedi çeşit hastalığa rastlandığını, hayvanlar gelmeden önce de İtalya'dan hayvan ithalinin yasak olması sebebiyle ithatalata izin vermeyeceğini söylemesinden sonra, oradaki görevinden alınarak Bornova'ya tayin ediliyordu. Mahkemede büyük bir dürüstlük örneği göstererek yaptığı tanıklıktan sonra bu görevinden de alınarak emekliliğe zorlanıyordu. O ülke hayvancılığını korumak için Yiğitçe mücadele etmesinin sonucunda emekliliğine zorlanırken Bölgesine Kanun ve Yönetmelikleri çiğneyerek hastalıklı ve verimsiz hayvanların girmesine göz yumarak ülke hayvancılığını ateşe atan Aydın Tarım İl Müdürü Musa Demirci Refah Partisi Sivas Milletvekili ve Refah Partisi Genel Başkan yardımcısı oluyordu.

Yine mahkemede tanık olarak dinlenen karantina sırasında hayvanların tedavisi ile uğraşan uzman veteriner Hamit Borozancı Hayvanlardaki hastalıkları doğrularak bunlarda Şap hastalığından daha da tehlikeli olan "Panaratum Hastalığı" da vardı diyordu. Proje veterineri ise Hayvanlarla meşgul olduğunu, bir hayvandan bir gram bile süt alamadığını itiraf ediyordu.

Yine aynı hayvanlardan alan Mehmet Gözükkara ve İrfan Gümüşok adlı üreticiler de gelen hayvanların aynı şekilde hastalıklı, kel, kör, topal olduğunu belgeleyerek Mahkemeye başvuruyordu haklarını aramak için.

Tarım Köy İşleri Bakanlığı ve Ziraat Bankasının bu hayvanları hastalıklı ve Borçlar Kanunu ve hayvan sağlığı ve zabıtası kanununun ilgili bütün maddelerini sadece İtalya'da bulunan seleksiyon artığı ve hastalıklı hayvanları sırf İtalyan hayvancılığının çıkarları doğrultusunda bedava olarak alıp İtalyan'lara büyük miktarlarda menfaatlar sağlamalarının yanında onları hastalıklı hayvanlardan kurtarmasının bedelini bize ödemelerini önlemek için yaptığımız mücadele devam etmektedir.

Her ne kadar Refah Partisi Genel Başkan yardımcısı Musa Demirci'nin yandaşları "Çiftliklerini ellerinden alacağız. İstanbul'da Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi'nin ba-

şaramadığını biz başaracağız" deselerde biz de onların bu heveslerini kursaklarında bırakmak için mücadeleden yılmayacağız. Bu arada bu mücadelinin her safhasında bizimle beraber olan ve desteğini hiç bir zaman çekmeyen Nazilli'nin Meliha Ablası ve Aydın'ın Kadın Efe'si Meliha Yılmaz'ın çabaları bize her zaman güç vermekle kalmamış daha büyük bir gayretle devamıza sarılmamıza yol açmıştır.

Onun Köylüden yana, çiftçiden yana, fakirden ve mazlumdaki yana onlarla omuz omuza uğraşması her türlü takdirin üstündedir. Onun bu çabaları İnşallah diğer Çiftçi ve köylü dostu rollerine soyunanlara örnek olurda yine onun hemşerileri ve tüm insanlık için yaptıkları fedakarlıklar boşa gitmez.

Türk hayvancılığını ve Türki nstanlarını İtalyan menfaatlerine Uşaklık yapmak için acımadan bu ülkeden getirdikleri hastalıklı hayvanların tuzacağına düşüren, Ülkemizde birçok hastalıkların yayılmasına yol açan bununla da kalmayarak İtalyanlara Türk hayvancılığını peşkeş çeken, İtalyan bayraklarını çiftliklerimize asmamız için bize baskı yapan, Milli Görüşçü Refah Partisi'nin Genel Başkanın Musa Demirci vatana ihanet olan bu projeyi milletvekili ve Genel Başkan yardımcısı sıfatı ile hala savunuyordu. Bu da Milli Görüşün ne kadar Milli (!) olduğunun kanıtıydı.

Hac Vurgunları

Din maskesine bürünmüş bu takımın acımadan yaptığı eylemlerden biri de Hac Vurgunları idi. Hac'ca götürdükleri insanlarımızın paralarını ellerinden alarak onları ortalıkta bırakan bu insanlar hemen Türkiye'ye kaçarken Hacı adaylarımız oralarda aç, susuz, perişan oluyorlardı. Geri dönemeyip hayatını kaybedenlerin yanında, Kızılay vb. Kuruluşlar vasıtası ile gelenler kendilerini kurtarıyorlardı. İşin en garibi bu gibi olaylar sadece birbirlerine düştüklerinde ortaya çıkmakta yine böyle bir olay sonucunda Yine Şeriatçı bir yayın olan "Taraf" dergisinde

MSP Genel İdare Kurulu üyesi olan Kadir Mısıroğlu 'hakkındaki yazıya bakalım.

Asya Turizm Şirketi ile 1962'de binlerce kişiyi deniz yoluyla hacca götürmeye teşebbüs etmiş... Yolda 80 kişiden fazla hacı adayı hayatını kaybetmişti... Sağ kalanlar da Hicaz'da paralarını vermeden bırakıp kaçmıştı.

12 Eylül'de İngiltere'ye kaçmış, İngiliz vatandaşlığına girerek, İngiltere müslümanlarından toplanan para ile bir şato almıştı.

Almanya'da hile ve desise ile müslümanlardan topladıkları para ile sucuk fabrikası sahibi oldu.

Almanya'daki Türk işçilere lebiderya arsa diye İstanbul'da denize KM'lerce uzaklıktaki arsaları yutturdu.

Türkiye'ye dönmeyeceğim, dönersem hapse girerim, yalanı ile gurbetçilerden 50 bin DM topladı.

Bu Hac Vurgunları bugün de Suudi desteği ile son hızıyla devam etmektedir. Suudilerin verdiği kotalardan yararlanan Milli görüşçüler Van Der Zee Firması ile hacı adaylarını göndermektedirler. Burada vurgundan ziyade ilginç olanı Şirketin ortağının Yahudi, bazı müdürlerinin gayri Müslim olması idi. Örneğin İzmir Müdürü Yunan Mario Cohen...

MSP ve Humeyni

79 yılı başlarında için için kaynayan İran'da gösteriler oluyordu. Halk sokaklara dökülmüştü. Humeyni "İran'a döneceğim ve Hükümeti kuracağım" şeklinde haberler gönderiyordu.

Bu arada Erbakan da boş durmuyor. Londra'da İslam Teknolojik Savunma Konferansında "Cihad" Bayrağı açıyordu. İran'da Humeyni Şahı devirince Türkiye'de malum çevreler bayram ilan etmiş, kadınlı erkekli sokaklara dökülmüşlerdi. Erbakan ve MSP Humeyni'ye tebrik telgrafları yağırdırıyordu.

16 Şubat 1979 tarihli Milliyet Gazetesi'nde Örsan Öymen özetle şöyle diyordu:

"Son günlerde, biti kanlanan bir başka Humeyni özentisi Hoca, Necmeddin Erbakan; "Bizde varız" diyor. Ama AP Temsilciler Meclisi, Hoca ile selâmete çıkmaktansa, salâmetle muhalefette kalmayı yeğ tutuyor."

MSP'liler de liderlerine uymuş her yerde Cihad çağrıları ve yürüyüşleri yapıyor" İran'da Humeyni, Türkiye'de Erbakan" diye bağırıyorlardı...

Erbakan örnek aldığı Humeyni ile görüşmek ve fikir almak için İran'dan davet bekler; "Beni davet edin" diye tarih bildiren haberler yollar. Davet edileceğini umarakda şöyle der:

"İran'a davet edildim ama işlerim çok gidemiyorum". Sonunda; Hoca: "İran beni üçüncü defa davet etti, artık gitmesem ayıp olacak".

TRT'ye ve gazetelere haber verildi.

Erbakan'ın heyetine kimlerin katılacağı belli oldu. Herkes dövizini aldı. Tam hareket günü...

Erbakan İran'a gitmekten vazgeçti. Ve anlaşıldı ki:..

Ortada ne davet vardır, ne de İran'ın 3. defa ısrarı...

Heyete dahil olan bir kaç kişi Erbakan'ın kapısını çaldı:

"Hocam yaptığınız doğru mu?" Erbakan: "Hayırdır inşallah, kardeşim ne yapmışız?"

"Hocam İran'a davetli değilmişsiniz. Bu yüzden de seyahate çıkamadınız."

"Haşa, Aziz ve muhterem kardeşim, Haşaaa... İran'dan bir mesaj geldi şöyle diyorlar: "Hocam buraya gündüz vakti gel ki, sana büyük bir karşılama töreni yapalım". oysa bizim gideceğimiz uçak İran'a gece varıyor, onun için seyahati iptal ettim. Gündüz giden bir uçak bulur bulmaz seyahate çıkacağım.

Batı Klüp ve Kadayıf

12 Eylül öncesinde Erbakan'ın ağzından hiç düşürmediği Batı Klüp teranesini Metin Toker 15 Haziran 1980 tarihinde "İmkanlar Sanatı" denilen şey başlıklı Hürriyet Gazetesinde çıkan yazısında şöyle anlatıyordu:

"Erbakan'ın 'Batı Klubü' diye hücum ettiği, uygulanan gündelik bir politika değildir. Ne IMF'dir, ne NATO'dur. Ne Kapitalizm'dir, ne Emperyalizm'dir, ne Sömürüdür. Bunlar bazı çevrelerde prim yapabilen maskelerdir. "Batı Klübü" Türkiye'nin, "Muassır Medeniyet Seviyesi"ne açılmasıdır. Kadın Haklarıdır. Laisizm'dir. Latin Harfleridir. Zaviyelerin kapatılmasıdır, resmi tatil günleridir. Tek kelime ile, Atatürk Reformları diye bildiğimiz bütündür".

AP Hükümetini destek sözü verdikten sonra, Erbakan'ın "Bugün düşüreceğiz. Yarın düşüreceğiz. Kadayıfın altı kızarıyor, yandı." şeklindeki açıklamaları Halk'ta olduğu kadar herkesimdeki gazetecilerden bile tepki alıyordu.

Tekin Erer: Son Havadis 16 Haziran 1980 Sh.2

"MSP, Türkiye'nin gelmiş geçmiş en kaypak siyasi teşekkülüdür".

Taha Akyol, MSP, Siyaset ve İslamîyet: Hergün 28 Mayıs 1980

"Kadayıfçı böyle olursa kadayıfı bir türlü kıvamlandıramaz ya bekletip kurutur. Ya da yakar.

İki aydan beri yakışıksız ve Makyave Ice bir tutum... Tarihler veriliyor, verilen tarihler erteleniyor. Bu parti böylece kamuoyunun dikkatlerini üzerinde topladığını sanıyor. İpe sapa gelmez sözler, sıkışınca şaka yaptık manevrası...

Kadayıfçı kadayıfı yaksa da kurutup işe yaramaz hale getirirse de kendi dar ve kaypak ufkunu aşamayacaktır. Maalesef, evet Maalesef.."

Çetin Emeç'te tartışmalara 23 Haziran 1980 tarihli Hürriyet

Gazetesi'nde: "Doğu Klübünde Program" başlıklı yazılı ile katılıyordu.

"Türkiye'de, yontma sakalla, tekkelerinde parti kurabileceklerine rüyada bile inanmayacak Atatürk'cüler vardı... Amma Milli Nizam Partisi onların gözleri önünde oluştu. Bir ara kapısını mühürlediler de ne oldu O'da MSP'yi doğurdu.

Erbakan, büyük sermaye sahibi kadar, yalınayak, başı kabak takımını da MSP çatısı altına çekmeyi başarmıştı. Bilir misiniz bu ne demeye gelir? Hem bir lokma, bir hırka felsefesi gütmeye... Hem de dıştan kaynaklanan yerli kapital çevrelerine sırt dayamaya...

"Shov"una hazırladığımız Erbakan kafası budur işte, izlediği fırlıdak Politika'sı da bu...

"Daha kim midir? Erbakan? Başta takkeli, ayağı takunyalı bir Profesör. Üstelik Teknikci... Ve bence; Yarı Avrupalı, yarı Asya'lı Türkiye'nin başlıca çelişkisi!"

Rahmetli Uğur Mumcu ise, Erbakan'ın Demirel'e verdiği muhtıradan sonra 9 Haziran 1980 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde; MSP olgusu başlıklı yazısında şöyle diyordu:

"Erbakan, "Kadayıf'ın altı kızarıyor" diye Demirel'e okunmuş, üflenmiş bir "Name" gönderirken, Demirel de "İmam bayıldı"yı fırına vermek üzeredir. Artık bundan sonra kadayıfın mı altı kızaracak, yoksa İmambayıldı'nın mı dibi tutacak orası pek belli değildir".

"Erbakan'ın Demirel'e verdiği süre yaz sıcaklarında son bulacak, ne dersiniz, yaz sıcağında "Kadayıf yenmez" ağır gelir. "İmambayıldı" ise bir lokmada yenir. Hele ortasından ikiye ayrılmışsa!..."

Tekin Erer ise Son Havadis Gazetesi'ndeki köşesinde şunları yazıyordu:

"Bu kadar Batı düşmanı ve bu kadar Arap dostu Erbakan durur mu? Sıkışınca Cidde'ye veya Trablusgarp'a değil, İs-

viçre'ye koşuyor. İtalyan Plajlarında sefa sürerken fotoğrafları çekiliyor. Arapça öğrenecek yerde Almanca öğreniyor. Tahsilini ve ilk mesleğini Almanya'da icra ediyor. Bu nasıl Batı Klüp'çü düşmanlığıdır, biz anlayamıyoruz".

Erbakan ustaca hazırladığı senaryolar sayesinde herkesin dikkatlerini başka başka yönlere çekerken Kardeş kavgaları sonucunda 1977'de 262 ölüm, 1978'de 918 ölüm gibi gittikçe artan rakamlara ulaşırken Erbakan'ın Akıncıları kamplarda eğitim yapıp silahlanıyorlardı. Doğu'da İmamlar bile Apo için çalışıyordu.

Konya Mitingi ve 12 Eylül

İsrail işgal ettiği "Kudüs"ü başkent ilan eder. Hükümetin tavrı Umursamaz olarak nitelenir. Bu durum MSP'nin işine yaramaktadır. İç ve dış olaylarda etkin olmayı amaçlayan MSP'nin Genel Başkan'ı Irak gezisi yapar, oradaki temasları hoş karşılanmaz, İran Devrimi sırasında davet vaki olmamasının bir tepkisi olarak yorumlanır. Artık Eylül 80'e gelinmiştir... İçinde bulunan ortam ve gelecekte habersiz bir gidiş vardır. Erbakan 23 Nisan törenlerine katılmadığı gibi, 30 Ağustos törenlerine de katılmayıp, Of'ta Aşık Kutlu hocanın cenazesine iştirak eder. Bunun üzerine Genel Kurmay Başkanı Evren "Erbakan, 30 Ağustos'un yanında mı yoksa karşısında mıdır" şeklinde herkesin merak ettiği bir soru yöneltir. Bu basında yer alır... Erbakan da "30 Ağustos Zaferinin ta içindeyim!" der. Ama partisinin bu konudaki görüşleri yıllar geçse de değişmez. Refah Partisi hatiplerinden ve Erbakan'ın sağ kolu olan Sultanbeyli Mezarlıklar Müdürü İmdat Kaya Sultanbeyli MGV'de yaptığı konuşmasında şöyle söyler "30 Ağustos, 19 Mayıs, 23 Nisan, 29 Ekim Bayram mı? Ne bayramı bunlar müslümanlar için birer zulüm günüdür".

Neyse yine dönelim biz 12 Eylül öncesine, 5 Eylül 1980'de CHP-MSP işbirliği ile Dışişleri Bakanı Hayrettin Erkmen Gen-

soru ile düşürölür. Ecevit türübündeki işçileri sahaya çağırıldığı sıralarda MSP Konya'da 6 Eylül günü, Kudüs Miting'ini tertipliyordu. "Kudüs'ü Kurtarma ve Gençlik Mitingi, hazırlıklar bir ay önceden başlamıştı. Tertip Komitesi Konya Senatörü, Ahmet Remzi Hatip ve Konya Milletvekili Şener Battal idi.

Erbakan, Çanakkale İntepe'deki konuşmasının son bölümünü 6 Eylül 1980 tarihindeki mitinge ayırmıştı. "Bir teşekkür, bir dua ve bir davet ile toplantıyı kapatacağım. Davetim şudur, şimdi sizin çalışmalarınız 4 Eylül günü bitiyor. Sizi buradan alıp hepinizi Konya'ya götürmek istiyoruz. 6 Eylül gününü "Kudüs'ü Kurtarma Günü" olarak düzenlemiş bulunuyoruz. İnşallah Türkiye'nin muhtelif yerlerinden gelen 100 bin genç iştirak edecektir".

MSP Genel Başkan yardımcısı Şevket Kazan'ın, 11 Ağustos 1980 tarihinde MSP İl Başkanlıklarına, aynı tarihte MSP Gençlik teşkilatı başkanı Ahmet Oğuz'un da İl Gençlik teşkilatları başkanlıklarına gönderdikleri emirlerde, Konya'daki mitinge herkesin katılması isteniyordu.

6 Eylül 1980 günü yürüyüş ve mitinge katılmak için Türkiye'nin çeşitli yerlerinden sabahın erken saatlerinde Konya'ya gelenler, tespit edilen istasyon bölgesinde toplanmaları gerekirken Mevlana'yı ziyaret edeceğiz" bahanesi ile Mevlana meydanında toplanmaya başladılar. Giderek sayılarını artıran bu grup, slogan atarak çevredeki içki satan dükkanlara saldırıya başladı. Turistlerin bulunduğu Berga oteline de saldıran grup, Otelin camlarını kırdı. Bazı müşterileri dövdü. Olaylar güvenlik kuvvetlerinin olağanüstü gayretleri ile önleniyordu...

Saat 14:30'da Kortejin başında MSP Genel Başkanı Necmeddin Erbakan olmak üzere binlerce kişi İstasyon bölgesinden, Mitingin yapılacağı Nalçacı İtfaiye meydanına doğru yürüyüşe geçti. Takkeli, Sarıklı, Yeşil Zübbeli ve Yeşil Bayraklı kişiler şu sloganları atıyordu.

"Dinsiz Devlet yıkılacak elbet, şeriat gelecek, gözyaşı dınecek, şeriat İslamdır, Anayasa Kur'an, Şeriat hakkımız söke söke alırız. Komutan Erbakan, Akıncı Asker. Vurde vuralım, Ölde ölelim".

Taşınan pankartlarda ise şunlar yazılı idi:

"Ne doğu ne batı, tek yol islam, hak yol islam. Cihadımız devletimiz kuruluncaya dek, Ya şeriat ya ölüm, Tek halife tek devlet, Hocam sabırla emrini bekliyoruz".

Kortej miting alanına girdi. Burada yaşamlarını kaybeden "akıncılar" için saygı duruşu yapıldı. Arkasından İstiklal Marşı başladığında bir grubun yerlere oturduğu görüldü. Bu gurup "ezan sesi istiyoruz" diye slogan atıyordu. İstiklal marşının bitimi ile slogan atanlar sustu.

Miting'te ilk konuşmayı MSP Konya Belediye başkanı Mehmet Keçeciler yaptı. Son konuşmayı ise Erbakan:

"İstanbul'un Fethinde çalışkanlık, cihad aşkı, çalışma azmi bize örnek olmalıdır. Sultan Fatih'in yeni ordusu, Fetih'ler sizin olsun, Gazanız mübarek olsun, kılıçlarımızı bileyeceğiz. Hazır olun. Hep beraber milletimizin saadeti ve selameti için, Milli Selamet'in başarısı için bütün gücümüzle çalışacağımıza söz veriyoruz. Esselamü Aleyküm".

Kılık kıyafet kanununa, Devletin Siyasi, İktisadi, hukuk kurallarınıyıkmaya kadar bir çok kanun maddesine aykırılıktan Konya mitingi hakkında dava açıldı. 42 kişi tutuklandı, sonuçta hepsi beraat etti.

Nasıl etmesin, Konya Mitingini ve kardeş kavgalarını bahane ederek ihtilal yapan Evren Paşa'nın dönemi kendi ağzından yaptığı "Şeriat" propagandası ile başlıyor ve çılgın bir şekilde devam ediyordu. Bu işe herkes şaşıyor bir anlam veremiyordu.

RP'li Ömer Vehbi Hatipoğlu bile bu işe en çok şaşanlardan(!) Gölcük'te yaptığı konuşmasında şöyle diyordu:

"Bize karşı ihtilal yaptığını söyleyen Evren, Diyarbakır mey-

danında yaptığı konuşmasında, Allah'ın ipine sıkı sıkı sarılmamızı söylüyordu. Bizim orada 7 yaşından 77 yaşına kadar herkes bilir ki Allah'ın ipi "Şeriat"tır.

Akıncılar

Konya mitinginde slogan atarak, başrolde oyanayan Akıncılar derneği 23 Ocak 1976 tarihinde Ankara'da kuruldu. Ama esas faaliyet alanı İstanbul'du. Başkanlığına Mehmet Güney getirildi. Özellikle Kartal, Kaynarca, Küçükyalı, Karagümrük, Beykoz gibi bir çok yerde örgütlenerek Uzakdoğu Sporları kursları ve Şeriatçılık kursları düzenlediler. Bu amaçla Almanya'dan Kung'fucu Yılmaz Aydın getirildi. Yılmaz Aydın Kartal Cevizli'de gençleri çalıştırmaya başladı. Akıncılar yakın dövüş eğitimlerinin yanında, Silahlı eğitimlerini de Rize, Bolu, Sakarya-Afyon, Kayseri ve Bandırma'da yapıyorlardı. Amaçları:

"Batıcı Laik Cumhuriyet düzenini yıkmak. Yerine Şeriat düzenini getirmektir".

Akıncılar örgütü de Refah Partisi gibi sık sık Takıyye yapıyordu. Merkezden teşkilatlara gönderilen talimatlardan küçük bir örnek:

"Teşkilatlar kendi bulundukları duruma göre hareket etmek mecburiyetindedirler. Mesela zemin olmayan bir yerde "Şeriat Devleti Kuracağız" denmez, Zemin hazır değilse o teşkilatın yapacağı iş zemin hazırlamaktır. Belli bir seviyeye geldikten sonra "Şeriat Devleti Kuracağız" denilmelidir",

Ve 12 Eylül

Tarih 12 Eylül 1980, Genel Kurmay Başkanı Kenan Evren'in başkanlığında ordu, Ülke yönetimine el koydu. O sıralar Kenan Evren şöyle konuşuyordu:

"Ülkeyi huzur ve barış ortamını sağladıktan sonra 12 Eylül

ruhuna inanmış, Atatürk ilkelerine bağlı bir yönetime, devredeceğiz. Kurucuları sağlam ve iyi partilerin ülkeyi yönetmeleri sağlanacak, tarafsız olan halkımız Devlet'ten beklediklerini artık parti kapılarında aramayacaklar".

Öylesine göz yaşartıcı konuşmalar yapıyorlardı ki 12 Eylül darbecileri, Halk inanmak zorunda kalıyordu. Hem sıkı mı, o günlerde, 12 Eylül'de vatani kurtaran arslanlara karşı çıkmak. Çünkü onlar kurtarıcıydı. Bu vatani iç düşmanlardan kurtarmışlardı.

Aslında haklıydılar bir yerde. Kurtardılar Türkiye'de bir şeyleri ve birilerini.

Konsey ilk iş olarak MSP İzmir Milletvekili aday ve MSP'den bakanlık yapmış Korkut'un biraderini Başbakan yardımcılığı makamına getirerek, Ekonomiyi emrine verdiler.

Turgut'un döneminde Al Baraka, Faysal Finans gibi kuruluşlara zemin hazırlandı. Yurt dışındaki din adamlarının maaşlarını "Rabita" Adli vehhabi Şeriatını yaymak üzere faaliyet gösteren kuruluşun ödemesine göz yumuldu. 1990 yılına kadar Devletin maaş ödediği, Erbakan'ın kuklası ve MSP Erzurum Milletvekili aday Karases lakaplı Cemalettin Kaplan "Halife(!)" RP'sinin Avrupa'daki yan kuruluşlarından olan AMGT'nin genel sekreteri ve MSP Antalya milletvekili aday Ali Yüksel'de Şeyhül İslam oluyordu.

Erbakan Tutuklanıyor

12 Eylül 1980, Cuma sabah 04.00 Erbakan "Bir Cuma günü iktidar hayal ederdi". Ankara Güvenlik Caddesi asker kaynıyor. Yüzbaşı komutasında bir grup asker Güven Sokak 20 Numaralı apartmanın 8 no'lu dairesinin kapısını çaldılar.

Kapıyı MSP Genel Başkanı Necmeddin Erbakan açtı. Yüzbaşı elindeki mektubu Erbakan'a uzattı. Mektubu alan Erbakan elleri titreyerek zarfı açtı. Ve okudu;

"Sayın Necmeddin Erbakan", diye başlayan mektupta "Selam eder gözlerinizden öperim" şeklinde bir ibare tabiki yoktu. Bunun yerine özetle ordunun yönetime el koyduğu, parlamentonun fesh edildiği, faaliyetlerinin durdurulduğu, can güvenliklerinin Silahlı Kuvvetlerin teminatı altında olduğu, İzmir Uzun adaya götürülecekleri yazılıydı. Erbakan bir saatte hazırlandı. Yanına eşi Nermin hanımla daha bir yaşırı dolurmamış oğlu Muhammed Fatih'i aldı. Askerler Erbakan'ı eşi ve çocuğu ile birlikte Etimesgut Havaalanına götürdüler. Havaalanında AP lideri Süleyman Demirel ile eşi Nazmiye Hanım, CHP lideri Bülent Ecevit ve eşi Rahşan Hanım vardı. Manzara görülmeğe değerdi.

Erbakan'ın İzmir Uzunada'daki misafirliği üç hafta sürdü. Sonra o da diğer MSP'li yöneticiler gibi ordu istihbarat okuluna getirildi. Artık Erbakan tutukluydu. Tutukluluk döneminde eşleri ile yalnız görüşmelerine izin verildi. Bunun sonucunda askerler hocanın yatağını kırılmış bir halde buluyorlardı.

MSP'liler Cezaevinde

O yatak nasıl kırılmasın ki? Çünkü askeri yönetim onları en güzel şekilde besliyor, her türlü gıdayı eksiksiz veriyordu. Sofraları padişah sofrası gibiydi. Süleyman Arif bile bu durumda şaşkınlığını gizleyemedi ve Yasin Hatipoğlu'na aynen şöyle dedi:

"Yahu Yasin, bu Konseyciler sakın bizi hapishaneye atalım derken, bilmeyerek yanlışlıkla cennete atmış olmasınlar. Elimizi uzatsak her istediğimiz en ala meyve, tatlı, yiyecek kısacası herşey avucumuzda". Yasin ona şöyle cevap verdi:

"Abi, benim evdeki mutfağım buraya nazaran tam takır kuru bakır. Eğer askerler bulabilse bunlara kuş sütü bile verecekti. Ama bulamadılar. Haftanın belirli günleri bol baharatlı çiğ köfte partileri düzenleniyordu. Bu onların mebusluk günlerinden kalma bir tutkularıydı. Katiyen vazgeçemezlerdi. Partinin ser-

den getisi Osman efendi bile, çiğ köftenin en yaman muhalifiyken, zorla yediğı bir lokmadan sonra eve gidip, hep kaybettiğı harbi bu sefer kazanınca, fikrini değiştererek, kendi tabiri ile sertçe, mertçe, erkekçe bir yemek olan çiğ köftenin tutkunları arasına karıştı. Sonra da herkese şunu tavsiye etti: "Ancak yedikten sonra hemen harbe girişmek gerek".

Ancak, bahsettiğı bu harbi, cezaevinde kiminle yapacaklardı? Zira aralarında dişi yoktu. Buna rağmen çiğ köfte partileri, aşçılığı üstlenen Fehim Adak'ın maharetiyle tüm hızıyla devam etti.

MSP Lideri Erbakan ve taifesi tutuklu iken, Evren Paşa halka hitap edişinde her sözü bunlara getiriyor, cezalandırılacaklarını ilan ediyordu. Bunun zerine hoca cezaevinden, Kenan Paşa'ya kendi tabirleri ile uyarı mektubu gönderdi. Mektupta zet olarak memleketi kalkındırmak için giriştikleri maddi ve manevi kalkınma hamlelerini hatırlattı. Kadrolarının ve gençlerinin anarşiya katılmadıklarını kaydetti. Tarih huzurunda mahçup duruma düşmemeleri için, aleyhlerinde dava açılmaması gerektiğini vurguladı ve şöyle dedi: "Bizler er veya geç beraat edeceğiz. Bu durum ise sizler için iyi bir not olmayacak".

Bir süre sonra Kenan Paşa'dan nazikhane cevap geldi. Kenan Paşa cevabında yargı organlarının vazifesini yapacağını ve dava açılacağını ifade etti. Etmesine etti ama Erbakan'da ısrarla er veya geç beraat edeceğiz dedi.

Cezaevinde bulunan bu zat acaba neyine güveniyordu? Acaba bazı yerlerden bir ışık mı almıştı?

Avukatları bile bu siyasi tansiyon ve hukuki şartlar altında dava sonunda mahkumiyetin kesin olduğunu, bu sebeple savunmanın beraat hedeflenerek değil, cezaların hafifletilerek düzenlenmesini istiyorlardı. Bunlar hoca tarafından şiddetle reddediliyor, mahçup duruma sokuluyordu. Devlet eski Bakanı Süleyman Arif bile Hoca'ya bu tutumu için kızıyordu. Çünkü durumu değerlendirirken, kendilerine yakın olan bazı yargıtay

ve danıştay üyesi hukukçuların kesin olarak beraat beklemeyiniz dediklerini biliyordu.

Çünkü devrin MSP'lilerince çok kıymetli, alim ve fazıl bir zat olarak nitelendirilen Oğuzhan Asiltürk'ün tanıdığı Ahmet Efendi, Oğuzhan Bey'e haberler göndererek, "Mahkemeye verileceksiniz, ortalama ikişer sene hüküm giyeceksiniz, kendinizi buna göre hazırlamalısınız" diyordu.

Dava açıldıktan bir kaç celse sonra Ahmet efendi bir kaç mesaj daha gönderdi ve şöyle dedi:

"Allah sizlerin kurtulmanız için müminlerin yaptığı samimi duaları kabul buyurdu. Dava uzayacak ama neticede bütün arkadaşlarınızla birlikte beraat edeceksiniz".

12 Eylül yönetiminin en hızlı döneminde mahkemeleri görülenlerin avukatları, hatta yargıtaydaki ve danıştaydaki adamları bile ceza beklerken ve beraat müjdesini veren Ahmet Efendi bile başta ortalama ikişer sene ceza alacaklarını söylerken, sonradan mahkemenin uzayacağını ve de ceza almayacaklarını bildiriyor. Bunu da mümin kullarının dualarını Allah'ın kabul etmesine bağlıyor.

Şimdi burada Ahmet efendi amcama teessüflerimi bildirmeyi kendime bir borç biliyorum:

"Ya Ahmet emmi, şu duaları ederken biraz daha dişini sık-saydın da, hoca Necmeddin ve taifesini kurtarıırken, enflasyon denilen canavar için de bir şeyler yapsaydın. Bu millet'te size dua eder ödeşirdik". Bu nasıl bir iş? Allah dualarını kabul ettiğini bu adama nasıl bildirdi? Haşa huzurdan kendi mi söyledi yoksa meleklerini mi yolladı? Yoksa İsa tekrar yeryüzüne mesih olarak indi de, bu koşu bunlara müjde mi verdi? Yoksa kendi mi Arş-i Alâya çıktı?

Bu arada daha başka ilginç olaylar da meydana geldi. Bir gün Ahmet Efendinin Oğuzhan beyi ziyarete geleceği söylendi. Eski devlet bakanı Süleyman Arif bu işe imkansız dedi: "Zira bizleri görmeye gelecek kimseler, ancak veraset ilanları veya nüfus kağıtları ile içerdeki birine çok yakın akraba olduklarını resmen ispat edebilirse gelir"

Oysa Ahmet Efendinin hiç kimse ile böyle bir yakınlığı yoktu. Kaldı ki Ahmet efendinin bunlara ulaşabilmesi için üç askeri nizamiyeden geçmesi gerekiyordu. Bunlardan birincisi merkez komutanlığı kapısı, ikincisi tutukevine beşyüz metre uzaklıktaki kontrol kapısı. Üçüncüsü ise cezaevinin altındaki komutanın bürosu. Üstelik o sıralar Abdürrahim Bezcinin General rütbesindeki iki akrabası bile onunla görüştürülmemişti. Buna rağmen, Abdürrahim Süleyman Arif'i ikaz etti.

"Onlar Allah'ın sevgili kuludur. Kimse müdahale edemez".

Abdürrahim Bey'in dediği gibi Ahmet efendi, her üç kapıdanda elini kolunu sallaya sallaya geldi. Oğuzhan Asiltürk ile görüşecek Evliyaullahın nazarlarının üzerlerinde olduğunu, bir de neticenin iyi olacağını kendi ağzından nakletti. Bu haber verildiğinde dava yarıya gelmişti ve sonucunun ne olacağını kimse kestiremiyordu.

Bir Kuyruklu Yalan Daha

Duruşmalarda hakim ses bantlarının kendilerine ait olup olmadıklarını sorduğunda Erbakan'ın şiddetli savunması karşısında yargıç çok kızıyor. Bağırırken büyük bir gürültü kopuyor. Salonun eternit çatısı üzerine dolu yağmaya başlıyor ve bu doluda sadece oraya yağdığı için hakimin bağırması gürültüye gidiyor. Böyle diyor Süleyman Arif Emre ama gerçek saatler süren savunma mı yoksa yalvarma mı belli olmayan laf kalabalığı yüzünden herkesin uyuması idi. Duruşmayı baştan sona Video banttan izlememe rağmen böyle bir olaya rastlanmayışı idi. Kaldı ki bant Erbakan tarafından kayda aldırılmıştı.

Mamak Duruşmalarında Şeriat Vaazı

"Mamak duruşmaları Cuma gününe rastlardı. Duruşma, öğle tatili dolayısıyla öğleden sonraya ertelenince, bizler çantalarımızdaki seccadelerimizi çıkartır, Mahkeme salonunun or-

tasındaki boşlukta, Lütfi Doğan Hoca'nın imamlığında namazlarımızı eda ederdik.

Bir Cuma bize nezaret eden subay iyilik yaptı. Hepimizin Cuma namazımızı eda edebilmemiz için tümenin camisine götürdü. Camii'nin resmen görevli hocası Cuma'dan önce verdiği vaazda, namaza gelmiş olan bazı askeri hakim ve savcıların da yüzüne karşı şunları söylüyordu.

"Bir Mümin'in bu dünyada birinci vazifesi, Şeriat'ı Garrayı Muhammediyye'yi ihya etmektir. Eğer o Şeriat yürürlükten kaldırılmışsa, onu yürürlüğe koymak için cihad etmektir. Bu cihad sadece söz ile olmamalıdır. Peygamber efendimiz bir kötülük görünce onu elinizle önleyiniz, bunu yapamazsanız dilinizle önlemeye çalışınız. Onu da yapamadığınız takdirde kalben buğzediniz. Ancak bu üçüncüsü imanın en zayıf derecesidir, buyurmuşlardır. Bunun için Kur'an nizamını tekrar yürürlüğe koymak için imanın en yüksek mertebesine nail olabilmek için fiilen mücadele etmek zorundayız. Bunu hapsolmak, veya idam cezasına çarptırılmak korkusuyla yapmaktan kaçınanlar, Allah katında büyük cezalara çarptırılacaklarıdır. Sakın ha dünya hayatını düşünerek bu konuda neme lazımcılık yapmayınız."

Bu vaazı dinleyen Süleyman Arif şunları söylüyordu:

"Bizler o günün şartları altında bu kadar dehşetli konuşmaya, hem de bizi dini nizam istiyor diye tutuklamış yargılayan bir mahkemenin camisinde şahit olacağınıza doğrusu beklemiyorduk. Şu adamların düştükleri tezada bakın. Bu açık seçik Şeriata davet vaazını oradaki askeri hakimler, savcılar iki büküm huşu içinde dinliyorlardı. Bizler ise kabuğumuza büzülmüş hocaefendi namına endişe duyuyorduk. Milli Görüş deyimini bile, Devletin temel nizamlarını yıkmak manasında yorumlayanlar bu vaiz efendiye neler neler yapmazlardı? Ama burası Türkiye idi. Olurdu böyle şeyler".

Beklenmedik Gelişme

Erbakan ve arkadaşlarının davaları beklenmedik gelişmelerle Beraatla sonuçlanıyordu. Yine Süleyman Arif Emre'den dinleyelim:

"Arkadaşlarımızın tahliye edilişinden biri iki celse sonra idi. Mahkemede Felmi Cumalıoğlu arkadaşımız 40 seneyi aşkın bir zaman orduya tabip olarak hizmet ettiğinden, Albay rütbesine terfi ederek, parlamento hayatında da son olarak Milli Savunma komisyonu başkanı olarak orduya şerefli hizmetler yaptığından bahisle, bunların mükafatı elbet böyle olmamalıydı." Mealinde bir konuşma yapıyordu.

Birden dikkatimizi çekti, mahkeme reisi sıfatıyla heyette görevli olan Havacı Albay Sayın Niyazi Çağan'ın Fehmi Ağabey'in sözlerinden müteessir olduğu ve yanağına doğru gözlerinden yaşlar süzüldüğü görülüyordu. Tahliye taleplerimizi yaptık, tahliye isteklerimiz red edilmişti. Ama bu red başka türlü bir red idi, bu karara Asker üye Niyazi Çağan Albay muhalif kalmıştı. Bu elbette lehimize ortaya çıkan bir gelişme idi.

Ertesi celse bizler ben, Oğuzhan ve Cumalıoğlu'nun tahliye edileceğini umuyorduk. Ama yine bir sürprizle karşılaştık. Erbakan Bey dahil hepimiz tahliye olduk.

Bu iş nasıl olmuştu? İşittiğimize göre Niyazi Çağan Albay diğer üye Askeri Hakim İlhami Uğuryılmaz Beyle istişare ederek ikisi anlaşmış bu karara varmışlardı. Karara sivil duruşma hakimisi Kayahan Özden Bey muhalif kalmıştı".

Bu arada Tayin sebebi bile mahkeme üyeleri değişiyordu. Erbakan ise bir kez daha tutuklanıyor, ve tekrar tahliye ediliyordu. Ancak mahkeme Erbakan'a 4 sene, Şevket Kazan'a 3 sene, diğer sanıklara ise 2 şer sene ağır hapis cezası veriyordu. Süleyman Arif bu durumu şöyle açıklıyordu.

"Dava açılmadan önce Ahmet Efendi Hz.'lerinin Oğuzhan Beye verdiği haber gerçekleşmişti. Demek ki haberin ikinci mer-

halesi temyizden sonra gerçekleşecekti. Allah'ın evliyasının yakın himmet, destek ve hatta kerametlerine bu hadiseler ve-silesiyle şahit olmuştuk"

Süleyman Arif bu işe her ne kadar evliyalari karıştırırsa da işin içinde başka şeylerin döndüğü aşıkardı. Neyse:

Erbakan ve arkadaşları kararı temyiz ederler. Dosya Askeri Yargıtay 4. Ceza Dairesine gider. Bu arada evliyaların kerametleri gerçekleşsin diye Mahkûmiyet kararı veren mahkeme üyeleri değişiyor, yerine binbaşılığı sırasında nurculuk iddiası ile hakkında dava açılan Albay Hikmet Şahin atanıyordu.

Askeri Yargıtay verilen mahkûmiyet kararını bozuyordu. İlginç bir olay temyizi mürafalı isteyen Erbakan ve arkadaşları evliyalara olan güvenleri (!) yerine gelmişti ki mürafa'dan vazgeçmişlerdi.

Dosya Hikmet Şahin'in önüne geliyor ve karar Beraat...

Bundan sonra hakim Albay Hikmet Şahin emekli oluyor ve RP saflarına katılıyor.

Bu yargılamalardan evliyaların kerametleri yanında başka ilginç olaylar da meydana geliyor. Erbakan ve arkadaşları mahkemede Şeriatçı olamadıklarını, Atatürk'çü, Laik ve Demokrat olduklarını savunuyorlardı. Hatta Erbakan kendisinin hoca olmadığının söylüyordu.

İster istemez insanın aklına hemen Koyunoğlu davası geliyor. Yine Süleyman Arif'den dinleyelim:

"Bakan olarak kırk kişi kadar bir kalabalık heyeti kabul etmiş, dertlerini dinliyordum. Özel kalem tarafından yüksek sesler duyulmaya başlandı. Bahattin Koyunoğlu Hoca bütün barikatları aşarak içeri girdi. Herkesin hayret dolu bakışları üzerinde olduğu halde, öfkeli bir tavırla makam masasının yanına, hatta sağ gerisine kadar sokuldu.

Bana çıkışmaya başladı. "Sen nasıl bir vekilsin? Yargıtay 1. dairesindeki dosyam çıkmış, hapis cezam kesinleşmiş, hani beni

kurtaracaktın. Üstelik emekli bile olmayacağım. Çoluk çocuk ne ile geçineceğiz?"

La havle mi çekersin ne yaparsın? Baktım ki olmayacak salondakilere hitaben:

Bakın değerli misafirler Bahattin Hoca'nın ithamlarını dinlediniz. Şimdi sizi hakem yapıyorum. Aramızdaki meselede sizler jüri olarak karar vereceksiniz. Ben mi haklıyım yoksa hoca efendi mi? Ben 73 seçimlerinden önce avukatlık yapıyordum. Hoca efendi camide vaaz verirken laikliğe aykırı konuşmalar yapmış, mahkeme kendisine iki sene hapis cezası vermiş. Beni yargıtayda kendini vekil için tuttu. Davasına girdim. Ama karar artık tasdik edilmişti. "Sen beni yaktın" diyor. Diyelim ki ben kabahatliyim. Peki neticede ne olmuş mahkeme bu adam şeriatçı diye sadece iki sene gün vermiş. Ya bir de mazallah Şeriatçı değildir sonucuna varsaydı da beraat etseydi, bu seferde ahirette ebediyen cehennem azabına uğrayacaktı. Ben bu hocayı ebedi cezaden kurtardıysam, elbette başarılı bir iş yapmış sayılmalıyım. Fani dünyada iki sene dediğin nedir ki. Söyleyin bakayım sayın misafirler, hoca mı haklı, yoksa ben mi haklıyım?

Misafirler hep bir ağızdan:

"Sayın bakanımız tabiki siz haklısınız" diyerek bizi Koyunoğlu Hoca'dan kurtardılar.

Evet bu olay hiç bir mizah dergisinden alınmadı. Noktası, virgülüne kadar Süleyman Arif'e ait.

Tarih tekerrür etmiş Süleyman Arif ve Erbakan hocası Şeriatçılıkla suçlanmışlar ama kendileri bu iki senelik cezayı yememek için savundukları değerleri inkar etmiş, şeriatçı olmadıklarını ispatlayarak Koyunoğlu için mazallah diyerek, korktuğu duruma kendi gayreti ile düşmüş yine kendi deyimleri ile ebedi cehennemliklerden olmuşlardı.

Sadece bu olay bile bu insanların davalarında samimi olmadıklarını amaçlarının yalnızca vatandaşlarımızın temiz dini duygularını istismar olduğunu ispatlar.

Refah Partisi Kuruluyor

Refah Partisi 19 Temmuz 1983 tarihinde Kuruluş dilekçesini İçişleri Bakanlığına veriyordu. Partinin genel başkanı "Emanetçi" Ali Türkmen adındaki bir avukattı.

Partinin amblemi Hilal içinde başaktı. Bu Parti daha ilk gündən MNP ve MSP'nin devamı olduğunu işaret ediyordu. Kurucularını 24 Ağustos 1983 tarihine kadar Milli Güvenlik Konseyine bildirmedikleri için 7 Kasım Milletvekili seçimlerine katılamadı. Ancak 25 Mart 1984 tarihinde yapılan yerel seçimlere katıldı ve ANAP, SODEP, DYP, MDP ve HP'nin ardından oyların %4.8 ini alarak 6. oldu.

11 Ekim 1987 tarihinde yapılan RP 2. Olağan kongresinde tek aday Necmeddin Erbakan genel başkanlığa seçildi. Ayrıca Parti Merkez Karar ve Yönetim Kurulu Üyeliğine Asiltürk, Kazan, Hatipoğlu, Kutan, Battal gibi 13 eski MSP'li getirildi.

Hilal içinde başak hikayesini Şevket Kazan şöyle anlatıyor:

"1981 yılında cezaevinde idik, cezaevine girişimizin takriben 8. ayı ve aylardan da Haziran ayıydı. Cezaevindeki küçücük pencereden anca dünyayı seyredebiliyorduk. Karşımızda ekin tarlası vardı. O ekin tarlasında ekinler sararmış, dolu başaklar boy vermişti. Cezaevinde ruh incelir, işte o gün o tarladaki başaklara bakarken benim ağzımdan yani kaleminden şu dörtlük döküldü satırlara:

"Altın renkli başaklar, nasıl böyle şahlandı?

Bir avuç serpintiydi, düşün toprağın altında,

Buzun bağrında dondu. Güneş bağrında yandı.

Şimdi ne varsa herşey onun hükmü altında".

Bir davanın Muzaffer olabilmesi için güneş bağrında yanması, buzun bağrında donması, kısaca çile çekmesi gerekir ki, O zafer günlerine kavuşabilsin.

Sonra cezaevinden çıktık. Refap partimizi kurduk. Amb-

lemimizi tespit ederken gönlümüze taht kuran Hilal'in ortasına o başağı yerleştirdik.

Refap Partimizin 1. kongresinin günü geldi. Siyasi yasaklıydık. Kongreye gitmememiz gerekiyordu. Ama yine de gittik. O coşkulu kalabalığı ve o coşkulu gençleri görünce yine bir dörtlülük döküldü kalemimden:

"Sen de yıllardan beri hır ve hakir görülerek,

Inim inim inledin, zulüm baskı altında.

Sen de şahılan saf bağla, yeniden dirilerek,

Senin başın ersin arşa, hilal altında".

20 Ekim 1991 seçimlerine IDP ve MHP ile ittifak yapılarak girildi. Tek başına hükümet olacağız diyordu Erbakan ama yüzde 16.7 oyla 62 milletvekili çıkarabildi. Türkeş ve Edipali seçimden sonra tekrar eski partilerine dönerken, RP'nin meclisteki sandalye sayısı 40'a düşüyordu.

RP milletvekilleri bayan sekreter yerine erkek sekreter istediler. Meclis idare amirleri, RP'liler için harıl harıl erkek aradılar ve sonunda bu isteklerini yerlerine getirdiler. Ancak Halil İbrahim Çelik düşmanı olduğu demokrasinin nimetlerinden sonuna kadar yararlanmak istiyordu. İki eşi vardı. Her iki eşi için ayrı ayrı lojman istiyordu. Ama bu isteği yerine getirilemedi.

Bu sıralar aktüel dergisinde yer alan bir haber tüm Refah camiasında ve toplumda şok etkisi yapıyordu: 9 Haziran 1993 tarihli sayısında Ankara Milletvekili Ömer Faruk Akıncı'nın travesti Okşan ile olan ilişkisi tüm detaylarına kadar yayınlanıyordu. Ta ki meclisten yapılan telefon görüşmelerine kadar.

Erbakan Şeyh Karışması

Nakşibendi şeyhi M. Zahit Kotku ölünce yerine damadı Prof. Esat Coşan geçti. Bu arada Erbakan kendini Emir başkomutan olarak ilan ederek herkesi kendine biat etmeye çağırıyordu. "Şeyhler bile bu orduda sadece askerdir. Bense komutanım" diyordu. "Refah islam cihad ordusudur. Cihad eden müslüman

Alimden de şeyh'ten de daha üstündür" şeklinde konuşmalar yapıyordu.

Şeyh Coşan ise bu konuşmalara, öncelikle tarikatlara bağlanılması gerektiğini iddia ettikten sonra, elemanlarımızla onları destekledik. Çıkardığımız yayınlarla gazetelerine hayat verdik. Ama onlar bizim hak yol vakfını dışlamışlar. Para yardımı almamızı engelliyorlar. "Bu tarikata isyandır" diyordu. Böylece sorunun yapılan din tüccarlığı sonunda saf müslüman halktan toplanan paraların paylaşımının kavganın esas sebebi olduğu kendi açıklamalarında net bir şekilde görülüyor. Biz yine dönelim Esat Coşan'ın sözlerine:

"40 yıldır tanıdığım insan, 40 yıldır tanışırız, 40 yıldır desteklediğimiz insan. Beslediğimiz insan, kardeşlerimizin parasıyla bütçesi kabarmış, şişmiş insan. Almanya'dan vaizlerle gelen paralarla zenginleşmiş insan. Suud'dan, Kuveyt'ten gelen paralarla şey yapmış insan".

Bu şey yapmış sözü ister istemez insana Necip Fazıl'ın Erbakan ve çevresinin hakkındaki şu açıklamalarını getiriyor:

"Gerek, Sanayi Bakanlığı ellerindeyken iş takipçilerinin yollarına diktikleri rüşvet turnikeleri, gerekse Türkiye ve Almanya'daki müslümanları sağmal inek halinde kullanışları şu düstür etrafında olmuştur".

"Şahıslara ve şahsi çıkarlara haram olan işler partimize helaldir", ama bu paralarla "Selamet köyü" diye bir takım siteler kurarlar...

Erbakan'ın Milyarlık Villası

Yalova ve çevresi Ortadoğudaki Suud destekli akademisyenlerin, zenginlerin ve örgütlerin buluşma merkezi oldu.

Suudi Arabistanlılar özellikle 12 Eylül ve Anap hükümetleri döneminde akın akın Yalova ve çevresine girdiler. Buradaki vil-

lalarda hemen hergün onlarca kişinin katıldığı sohbetler yapılıyordu.

Ne tesadüfdür ki Necmeddin Erbakan'da bu bölgeden villa almıştı. Villa Edremit-Çanakkale yolunun 22. kilometresindeki Altınoluk'taydı.

216 metrekare kullanımı olan villa denize sıfırdı. Erbakan villayı 1984 yılında yaptırmıştı. 40 dönüm üzerine kurulan araziye yaklaşık 100 Milyar fiyat biçiliyordu.

Buranın kamulaştırılacağı haberi üzerine Erbakan villanın biraz ilerisinden bu sefer 70 Milyara yakın başka bir arazi alıyordu.

Erbakan Karun gibi

Erbakan, TBMM mal bildirimi komisyonunun eksik bildirdiğini iddia ettiği servetinin miktarını açıkladıktan sonra şunları söylüyordu:

"Bir memleket evlatı alın teri ile çalışmış, bir takım tasarruf elde etmiş. Bunlar tertemiz kazançlardır. Bunda inanç ve dürlük vardır".

Şimdi bu tertemiz (!) kazançlara bir göz atalım.

Gümüş Motor'u iflas ettirerek batıran ve bu nedenle 1963 yılında buradan kovulan Erbakan, 1969'dan 1987'ye kadar 140 kg. Altın biriktirdiğini, Özal'ın 1987'deki döviz alışverişini serbest bırakanlarının ardından, altınlarını dövizle çevirerek, 421 bin ABD doları, 532 bin İsviçre Frangı, 611 bin Alman Markı, aldığını belirten Erbakan, bunun yanında 30 kadar arsa ve tarla, 6 ev, 2 yazlık, 1 apartman, 3 otomobil sahibi olduğunu açıkladı.

Erbakan'ın bu servet beyanından sonra kendisine "Para büyücüsü" sıfatı yakıştırılırken, eski milletvekili Sosyal Demokrat Kökenli Hilmi Nalbantoğlu'da bir şiirle Erbakan'a seslendi:

*Kuzum neğer sen de, tuzu kurulardan olmuşsun
Şu otuz senede hiç bir işte çalışmadığın halde*

*Servet yığıp durmuşsun. Frank, mark, dolarları,
Toplanış, toplanış, zengin olmuşsun. Bu batıl paraları
Genel merkezinizde kasalara koymuşsun
Fakat neden Batıl para? itibarın neden yok
Riyal ve Dinar'a Ey Erbakan lütfen söylemisin
Bu altnuş milyarlık serveti nasıl yaptın,
Artık kimi senin ADIL DÜZENİ'ne inanır
Kimseye yutturamazsın sen de yolundan saptın.
Dilerim bu paraların hesabı o dünyaya kalmasın
Zira bu ayıpla Allah'ın huzuruna çıkamazsın
Belki kim bilir Allah'ı da kandırırsın.*

Kayıp Bosna Parası Batık Banka'da

Bosna'da yaşanan insanlık dramından azami bir şekilde faydalanmak isteyen Refah Partililer Bosna'ya yardım kampanyaları düzenliyordu. Bosna'daki müslümanlara yapılan katliamların sorumlusu olarak Demirel'den Murat Karayağcın'a kadar herkes sorumlu tutuluyordu. Genel Merkez hatibi Şevki Yılmaz "Bosnada bir zulüm yaşanıyor, orada maç nakli yok, ırzlarına geçilen bacılarımızın feryatları var. Kırk bin müslüman boşnak kızın kamında sırp piçleri var. Sırp canileri orada öldürdükleri bebeğin kanını annelerine içiriyorlar. Orada bu vahşetler bu zulümler yapılırken siz burada tok duramazsınız, Bosnalı orada aç, herkes yardım yapmak zorundadır. Aksi halde Cennet beklemeyin. Gücü olmayan üç öğün yemeğini ikiye indirip hiç olmazsa bir öğünü Bosna'lı müslüman kardeşlerimize bağışlamak zorundadır" diyordu...

Bu sözlerden sonra coşan insanlar, ellerinde avuçlarında ne varsa bunlara veriyordu. Kısa zamanda milyarlarca lira toplanmıştı. Ama Bosna'ya gitmesi gereken yardımlar bir türlü yerine gitmiyordu. Ta ki Marmara ve TYT Bank'ın batmasıyla kayıp Bosna paralarının akibeti de ortaya çıkıyordu. Evet kayıp Bosna paralarının bir kısmı buradaydı.

RP'nin Bosna için topladığı paraları organize eden Süleyman Mercümeğin batan Marmara Bank ve TYT'de 1 Milyon 800 Bin doları, 100 Bin Markı olduğu anlaşıldı.

İlk batan TYT Bank'ta 1 Milyon 400 bin doların gitmesi üzerine paniğe kapılan Süleyman Mercümeğin, 400 bin dolarlık hesabının bulunduğu Marmarabank'a koşup "TYT'deki parayı kurtarın, onuda size yatırıyorum" diyordu. Marmarabank Mercümeğin önerisini reddetti. Birkaç gün sonrada bu banka battı. Böylece RP'si Bosna mutemedi Mercümeğin, iki bankada 1 milyon 800 bin doları ve 100 bin markı batıyordu. Mercümeğin TYT bankın Nuruosmaniye'deki şubesinde adına açtırdığı hesabın numarası 108156. 1 milyon 400 bin dolara yüzde 9.5, 100 bin marka yüzde 8.5 faiz uygulandığı belirlendi.

İlk önce böyle birini tanımadıklarını iddia eden Refah Partililer olaylar büyüdükçe telaşlanıyorlardı. Erbakan ise basın mensuplarına bu konuda "İnciklayıp, muncıklamayın" diyordu. Ama işin kokusu büyük çıkmıştı.

Batan bankalarla beraber, batan Bosna paralarının geri kalanları birbir ortaya çıkıyordu.

Almanya'da, Milli Görüş Teşkilatı yöneticilerinin denetimindeki "İslamische Union Eurapa E.V" tarafından toplanan Bosna yardımlarının Yapı Kredi Bankası Düsseldorf şubesi 0078012 no'lu hesapta birleştirildiği ortaya çıkıyordu. Hesabın imza yetkisinin Süleyman Mercümeğin'te olduğu belirlenirken, Mercümeğin Bosna için toplanan yardımları daha sonra yeniden Türkiye'ye aynı Bankanın İstanbul Fatih şubesindeki 1091000016 no.lu hesabına virmanlama yöntemiyle aktardığı belirtiliyor.

Düsseldorf'tan İstanbul Fatih Şubesi'ne yapılan havalelerin bazıları, belirlenirken virmanların Yapı Kredi Bankası Fatih Şubesi görevlilerinden, Ayşegül Karasu ve Nihal Tokmak tarafından Düsseldorf'a çekilen talimat gereği yapıldığı ortaya çıkıyordu. Kayıtlara göre, 19 Şubat 1993 günü 600 bin mark, 29 Mart 1993 günü 1 milyon 100 bin mark ve 16 Nisan 1993 günü 1

milyon 300 bin mark Süleyman Mercüme'k'in Fatih şubesindeki 1091000016 no'lu hesabına gönderildi.

Bu arada Milli Görüş Teşkilatı Başkanı Osman Yumakoğullarının Hicreti Verlag tarafından yayımlanan Milli Gazetinde Almanya baskısında verilen ilanlar aracılığı ile Bosna Hersek için yardım topladığı ortaya çıkıyordu. "Bosna, Hersek'i unutmayalım!... onlar iftarlarını kan ve gözyaşı ile yapıyorlar". başlıklarıyla verilen ilanlarda yardımların "İslamische Union E.V"nin Köln Sparkasse'deki hesabına yatırılması isteniyordu. Şevki, Danimarka'da yaptığı konuşmasında, Biz Bosnalı kadının, bebeğimi öldürdüler, sonra bana kanını içirdiler. Sonra etinden kıyma yapıp yedirdiler ve daha sonra tecavüz ettiler. Şimdi karımda Sırp piçi var. İntihar etmek için fetva istediğini söyleyerek, orada Sırlara cihadeden müslümanlar günde bir hurma yiyor, siz yedi çeşit yemekle oruç açarken nasıl cennet beklersiniz" diyerek herkesi para vermeye çağırıyordu.

Hollanda'da Hilafeti ve Şeriatı Meclisten kaybettik. Yine meclisten kazanacağız. Bize insanın şeriat çizgisindeki yeri önemli diyen MKYK üyesi H. Hüseyin Ceylan, Cihad'ın Havadan da yapılması için yirmi yılda kazanıp biriktirdiği emekli parasını partiye veren bir adam için salya sümük ağlayarak yaptığı konuşmasında, onu Cafer-i TAYYAR'a yani Peygamberin evliya derecesine yükselmiş amcasının oğluna benzetiyordu. Demek ki parayı bol veren adil düzende peygamberler seviyesine bile "haşa" gelebiliyordu. Ama gerçek olan Refah'a para vererek Cafer-i Tayyar değil, Cafer-i Hıyar olunduğu idi.

Daha sonra da AMGT Genel sekreter yardımcısı Hasan Özdoğan'ın toplanan paraları Yapı Kredi Bankası Düsseldorf şubesi Süleyman Mercüme'k adına yatırdığı tespit edildi.

Öte yandan RP'li Konya Selçuklu Belediyesi Bosna-Hersek'e yardım alt komisyonu adına Ziya Özboyacı, Cemal Yalçındağ, Muzaffer Atalay tarafından Yapı Kredi Bankası Düsseldorf Şubesi'ne Süleyman Mercüme'k'e ait olan BLZ:30010300

Konto:00748012 no'lu hesaba yatırılan havalelerin bir kısmı: 12 Mart 1993 324 bin 585 mark, 15 Mart 1993 136 bin 685 mark, 28 Nisan 1993 225 bin mark

Türkiye genelinde yapılan yardımların bir kısmı ise IHH tarafından Volks Bank Feriburg şubesindeki BLZ:68090000 Konto: 8910006 no'lu hesaba aktarılan paralar ve tarihleri şöyleydi: .

11 Mart 1993: 684 bin 115 mark, 19 Mart 1993: 500 bin mark, 22 Mart 1993: 270 bin Mark, 6 Nisan 1993: 135 bin mark.

Bosna'ya yardım diye toplanan paraların bir kısmı seçimlerde harcanıyordu. Harcanan milyarlarca liranın ardında Necmeddin Hoca'nın kardeşi Kemalettin Erbakan'ın olduğu ortaya çıkıyordu.

Erbakan durumu belki kurtarırım diye bulduğu bir boşnağı cephe komutanı olarak gösteriyor. Aha paraları buna verdik diyor. Ama o şahsın cephe komutanı değil herhangi bir imam olduğu kısa zamanda ortaya çıkıyor.

Mercümek Batırdığı Bosna Parası için Faiz İstiyor

Bosna'ya yardım amacıyla toplanan paralardan 550 milyar liralık bölümü, yüksek faiz için yatırdığı TYT ve Marmarabank'ta batırdığı savını savcılıkta kabul edip, HBB Televizyonunda reddeden Süleyman Mercümek'in yalanı ve faizciliği belgeleniyordu.

Televizyonda faizle iş yapmadıklarını, paraları mevduat sertifikası, hisse senedi gibi yatırımlarla değerlendirdiklerini öne süren Mercümek, Amerikan Express Bank'ın Frankfurt Şubesine, Marmara Bank aracılığı ile yüzde 12 faiz için yatırıp batırdığı 80 Milyar lira'yı yine faizi ile tahsil için mahkemeye başvurdu.

Mercümek'in, Avukatları Oktay Savaş ve Ünel Somuncuoğlu aracılığı ile İstanbul 9. Asliye Ticaret Mahkemesi'ne yaptığı baş-

vuruda, biri 564 bin 16, biri 225 bin 370, diğeri 1 milyon 755 bin dolar olmak üzere toplam 2 milyon 544 bin 817 doları Amerikan Express Bank'ın Frankfurt TheodorHeuss Allee 112-604816 adresindeki şubesine, yıllık yüzde 12'lik faiz geliri için transfer amacıyla, tasfiye edilen Marmara Banka yatırdığı belirtildi. Başvuruda Mercümeğin Amerikan Express Bank yetkilileriyle İstanbul'da imzaladığı faiz sözleşmesine ve bu faiz isteminin banka tarafından kabul edildiğine dair makbuzlarında Marmara Bank aracılığı ile bu bankaya gönderildiği kaydedildi. Mercümeğin dilekçesi şöyle devam ediyordu. "Mevduatın vadesi dolduğunda mezkur paralarımız Amerikan Express Bank'tan talep edildiğinde, anılan banka bu mevduatı tarafımıza ödemeyeceğini beyan etmiş ve bu beyanın nedeni tarafımızca anlaşılamamıştır. Bunun üzerine müvekkilimiz Almanya'daki avukatları kanalı ile bu bankaya 14.7.1994 tarihli bir ihtarname göndererek bir kısım paralarımızın ödenmesini istemiştir. Davalı banka ise bu ihtarla hiç bir olumlu cevap vermediğinden bu açık gasp'ın önlenmesi için iş bu davanın huzurlarınıza getirilmesi zarureti hasıl olmuştur".

720 milyon lira dava harcı yatıran Mercümeğin, başvurusunda son olarak Amerikan Express Bank'daki 80 milyar lirasının yüzde 12 faiziyle tahsil edilmesini istedi.

Adil Düzen Üniversitesi

Süleyman Mercümeğin yada şirketi Sultanbeyli'de Adil Düzen Üniversitesinin yanında arsa satıyoruz diye tarla satmış arsalarını görmeye gelen gurbetçiler ise Üniversite falan görmeyince "kazıklandık" diye yakınmışlardı.

Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak satışlarla bizzat ilgilenmiş, 1990 yılının ve 9 ve 10. aylarında, Almanya'daki gurbetçilerden gelen 480 bin markı iki parti halinde çektiği ortaya çıkıyordu.

Mercümek bu işlerle uğraşırken, kendi ile beraber RP'nin gizli finansörü olarak anılan Beşir Darçın Hacı adaylarını 125 bin dolar dolandırıyor ve karşılığında 528 bin lira ceza ödeyerek kurtuluyor.

12 Kasım 1995 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde Emin Çölaşan Adil Düzen başlıklı yazısında RP'li belediyelerin perişan ettiği insanlarımızın dramını işliyordu. İşte bunlardan biri:

Olayda mağdur olan orta yaşlı bir hanım, Gazeteye geliyor. Ankara Büyükşehir belediyesi mezarlıklar müdürlüğünde çalışırken, birgün sorgusuz sualsiz işten atmışlar ve beş kuruş tazminat ödememişler. Kadıncağız ağlıyordu... "Dulum, üç çocuğum var. İkisi askerde, biri öğrenci. Ben şimdi ne yapacağım hakkımı nereden alacağım?" diye çare arıyordu.

Kendisine yazılı ya da sözlü hiçbir tebligat yapılmamış, hakkında herhangi bir soruşturma yokmuş.

Bu kadın aç ve açıkta kalmıştı. Refah'lı belediyelerden haksız yere kovulup aç ve açıkta bırakılan nice insanlardan biriydi.

Ne yapacaktı nereye sığınacaktı?...

Mercümek Tapulul Arsayı Yürütmüş

Amerika'nın, Kaliforniya eyaletinde bir terzi dükkânı işleten üç çocuk annesi Özhan Öztürk, İstanbul, Samandıra köyünde Sultanbeyli mevkiindeki tapulu bin dönüm arazisinin RP'li Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak, Süleyman Mercümek ve ortakları tarafından paylaşıldığını ileri sürdü.

Adalet parti kurucularından Trabzon'lu Hasan Öztürk'ün dul eşi, Mersin doğumlu Özhan Öztürk, Samandıra da 155 kişiye ait olan 105 bin dönümlük arazinin Koçak, Mercümek ve ortaklarınca parsellenip, ormanların da kesilmesi yoluyla Türkiye'de ve Almanya'daki işçilere on yıla yakın zamandır sattığını söyledi.

Özhan Öztürk, "İstanbul Cumhuriyet Savcılığı, Kartal kaymakamlığı ve Ankara'da İçişleri Bakanlığı nezdinde tapulu arazi sahibi 40 kişinin imzalı belgeleriyle satışların durdurulması için yaptığımız başvurulardan netice alamadık. 'Refah Partisi'nin bitmek tükenmek bilmeyen para kaynağının nereden geldiğini bilmiyorum' diyen Başbakanımız Çiller Sultanbeyli'ye bakarsa bu kaynağı açıkca görebilir. Yalnızca benim bin dönüm tapulu arazim metrekaresi 2-5 milyon liradan en az 3 trilyon liraya geliyor" dedi.

Eşi Hasan Öztürk'ün 1976 yılında vefatı üzerine kendisi ve çocuklarına kalan arazi etrafına çit çevirmeye kalktıklarında Mercümek yanlılarının 20 kadar kadını bıçakla üstüne saldırttıklarını ifade eden Özhan Öztürk şunları söylüyordu: "En büyük hissedarı olduğum 105 bin dönümlük arazinin sahipleri arasında çok saygı duyduğum emekli korgeneral Fevzi Aysun da vardı. 1365 nolu parselden 250 dönümü çitlemeye başlayınca, 25 silahlıyı karşımız da bulduk. Üç askeri helikopter tepe de belirince 'Bu kadını koruyan bir kuvvet var' diyerek gittiler. Oysa şimdi bizlere ait tapulu arsalar üzerinde eski ANAP bünyesindeki Refah Partili olan güçlü isimlerin fabrikaları var. Devlet Başkanı, Başbakan ve tüm yetkililerimizden arsa mafyası eline düşüp talan edilen ve hala vergilerini ödemediğim arazimize sahip çıkabilmemiz için yardım istiyorum".

Özhan Öztürk, Cumhurbaşkanı, Başbakan, Cumhuriyet Savcı'ları ve tüm yetkililerden yardım istiyordu, istemesine de ama Ali Nabi bir gazeteye verdiği demeçte aynen şöyle diyordu: "Devlet biziz".

Bosna yolsuzluğunun Almanya boyutunu araştıran Alman Savcı Türkiye'den gelmesi gereken belge ve bilgiler bir türlü gelmeyince çıldırıyor ve soruyordu? "Türkiye de bunları kim koruyor?"

Kurban Derisi Paraları Cebe

Fatih adliyesinde Bosna paralarını RP'ye aktardığı iddiasıyla 5,5 yıl hapis istemi ile yargılanan Refah Partisi'nin para kasası olarak tanınan Süleyman Mercüme RP'nin 12. yıldönümü kutlama gecesinde, Osmanlı Bankasındaki veznadarlık anılarını anlatırken; "Bu günlerde para kazanmak zor ama onu muhafaza etmek daha da zor" diyordu.

Nasıl dertlenmesin ki Mercüme her batan bankada iç ettikleri paraların akıbeti ortaya çıkıyordu. Ya da kafası bozulan bir memur foyalarını ortaya çıkarıyordu. Mercüme Bosna paralarını iç etmekten yargılanırken bu sefer de Milli Gençlik Vakfı (MGV) Genel Başkanı Nevzat Laleli kurban derisi paralarını cebe indirmekten mahkûm oluyordu.

Milli Gençlik Vakfı Genel Başkanı ve aynı zamanda 24 Aralık seçimlerinde Refah Partisinden Ankara 2. bölge 5. sırada, H. Hüseyin Ceylan'ın arkasından milletvekili adayı olan Nevzat Laleli Ankara 10. Asliye Ceza mahkemesinde yargılandığı davada Vakfa bağışlanan kurban derilerinden elde edilen gelirleri ve taşra şubelerinden gönderilen paraları vakfın hesabına geçirmeyerek "Emniyeti suistimal" ettiği gerekçesi ile 1 yıl 1 ay hapis cezasına çarptırıldı ve mahkeme sanığın cezasını tecil etti.

Mahkemedен çok küçük bir ceza ile kurtulan Nevzat Laleli 24 Aralık seçimlerinde esas dersi milletten alıyor ve seçimleri kaybederek Meclis yolundan geri dönüyordu.

Ve Mercüme Mahkum Oldu

Bosna'ya yardım amacıyla toplanan paraları bankalarda batıran ve yerlerine ulaştırmayan Mercüme, 4 yıl 1 ay hapis, 21 trilyon Türk lirası ödemeye mahkum oldu. RP'ye yakın gazeteler haberi; "Bosna mahkum oldu" şeklinde yansıtırken, Avukatının; "Tanrılar kurban istedi" şeklinde açıklamalarına yer veriyordu.

Şimdi RP'lilerin, özellikle Şevki Yılmaz'ın Bosna'ya yardım toplarken söylediklerini tekrar hatırlayalım: "Bosna'da maç nakli yok gençler, Bosna'da maç nakli yok. Orada ırza geçme nakli var. İrzına geçtikleri müslüman kadınların ağzına mikrofonu veriyorlar ve radyodan dört bir yana duyuruyorlar. Bir Boşnak kadın yanıma gelerek benden intihar etmek için fetva istedi. Bu kadının çocuğunu öldüren Sırp'lar, kanını annesine içirdiler, etlerinden kıyma yaptılar, kıymayı annesine vererek köfte yaptırıp yine kendisine yedirdiler. Bunları anlatan kadın şöyle devam ediyor, 'Şimdi karnımda Sırp piçi var ölmek istiyorum hocam! Bana fetva ver' diyordu. Sırp'larla savaşılan mücahidler bir öğün yemek bulamazken yedi çeşit yemekle iftar yapanlar boşuna cennet beklemesin. Verecek hiç bir şeyin yoksa üç öğün yemeğini ikiye indirip, bir öğünü Bosna'ya vermelisin" evet böyle söylüyordu, Şevki. Ankara Milletvekili ve MKYK üyesi H. Hüseyin Ceylan ise "Bosna'nın gözyaşları" isimli konferansında şunları söylüyordu: "Müslümanlardan, camilerden toplanan paraları bu alçaklar, sırlara verdi. Ama biz Bosna'lı müslümanlara ulaştırıyoruz. Ben bu işin başından sonuna kadar içindeyim. Toplanan iki milyon Markı, bizzat kendi elimle Alia İzzetbegoviç'e verdim".

Konferanslarda böyle konuşan Ceylan, ne hikmetse bu kadar gürültüye rağmen ortaya çıkıp, "Ben Bosna için toplanan paraları bizzat yerine ulaştırdım" diyemiyordu.

RP'liler Bosna için, bilmem ne için, saf müslümanlardan para, altın, mal vb. toplarlardı. Sıra bunları yerlerine ulaştırmaya gelince, o zaman işin rengi değişiyordu. Gerçi Şevki'nin Parti propagandası amacıyla yaptığı konuşmalardan bu kolayca anlaşılır. Şevki'nin bu konuşmalarından bazıları:

"Şimdi genç'ler! Müjde veriyorum. Şafak! Vallahi şafak var. safları sıklaştıran. Tahrik için konuşmuyorum. Şafağı gördüm. Nerde? İşte burada, Sümeyyeler... Nerde? İşte burada! Bilal'ler, şafak vakti var.

Genç'ler! Genç'ler! Muhammed İkbal'i dinle; Meşhur şair

"Güneş doğarken, şafak gelir, kızılık olur sabah. Gök kırmazmadan güneş gelmez. Şehid kanı dökülmeden hak gelmez. Hadise budur. Kan dökülüyor, güneş var. Şafağın müjdesi, Bosna'daki kan, Abhazya'daki kan, Keşmir'deki kan, Filistin'deki kan... Kan... Onlar şafağın kızılıdır. Güneş gelecek, Allah nurunu tamamlayacak, Masonlar istemesede, çatlasa da, patlasa da. Türkiye hakka dönecek. Kimse buna mani olamaz. Keçiören'de böyle konuşan Şevki, Gerede de ise şunları söylüyordu:

"Şimdi, ağlayış, gözyaşı, feryat ve çığlık, bir doğumun müjdesidir. Her ana doğum esnasında ağlar, çığlık atar. Bosnalı'nın, Erzurum'lunun bayramı, Karabağlı'nın, Filistinli'nin, Keşmirli'nin 1,5 milyar ümmet-i Muhammed'in bugün kü çığlığı, yeni bir doğumun kutlu ve mutlu bir doğumun müjdesidir. Bu sünnetullah'tır. Ana ağlamadan çocuk dünyaya getirmez. Ümmet çile çekmeden Adil düzen kurulamaz".

Şevki'nin konuşmalarından açıkça anlaşılacağı üzere Adil Düzen ne kadar çok kan dökülür, ne kadar çok sıkıntı çekilir, feryatlar ve çığlıklar ne kadar çok olursa o kadar çabuk gelirmiş. Bu kan, zulüm ve gözyaşı üzerine bina edilmek istenen düzenlerini getirmek için olsa gerek Bosna için toplanan paralar sahiplerine değil, bankalara, faiz'e yatırıldı. Öyle ya Bosnalı'nın, ve diğer müslümanların kanı ne kadar çok akarsa Adil Düzen (!) o kadar çabuk gelirmiş.

Şevki, bu şekil de konuşurken coşan Erbakan, ne diyordu? "Refah'a geçiş mutlaka olacak ancak bu geçiş kanlı mı olacak, kansız mı ona millet karar verecek".

Erbakan Para Büyücüsü

200 bin lira ile milyarder olduğunu iddia eden Erbakan'a başka sıfat da zaten yakışmazdı. Erbakan'ın matematikçi titizliği ile "Kuruşu kuruşuna hazırladım" dediği malvarlığı ile ilgili açıklaması şöyleydi:

1948-1969 arasında, İTÜ'deki öğretim üyeliğim sırasında maaş, yolluk, harcırah ve bilirkişi ücreti olarak toplam 200 bin lira tasarruf yaptım. Bununla 13,5 kg altın aldım.

1951-1954 arasında İTÜ'deki görevim sürerken, Almanya'da sanayi hizmetinde bulundum ve 20 bin mark tasarruf ettim. 4,5 kg altın aldım.

1953-1963 arasında, yine İTÜ'deki görevim sürerken 7,5 yıl Gümüş Motorda Genel Müdürlük yaptım. 200 bin lira tasarruf ettim. 13,5 kg altın aldım. Para vermeden edindiğim 250 bin liralık kurucu hissem'de 200 bine devredip, 14,5 kg altın aldım.

1963-1966 yılları arasında, Gürsu Motorda görev aldım. 400 bin liralık tasarrufumla, 28,5 kg altın aldım.

1966-1969 arasında Odalar Birliği'nde çalıştım. Net aylığım 5 bin liraydı. 42 aylık çalışmam süresince, 152 bin 500 lira tasarruf ettim ve 9 kg altın aldım.

1967'de toplam 98 kilo altınım olmuştu. Daha önce 200 bine aldığım bir arsayı 800 bine sattım, aradaki 600 bin lira farkla 40 kilo altın aldım. Bir arsa daha sattım, 210 bin liralık farkla da 14 kilo altın aldım.

Siyasete atıldığım 1969'da toplam 2 milyon 320 bin liralık tasarrufumla edindiğim altın miktarı toplam 148 kilo idi.

Erbakan'ın altın masalı böyle devam ediyor. Bu arada Erbakan'ı doğrulayan olaylar (!) da ortaya çıkmıyor değil.

Her ne kadar Erbakan'ın Gümüş Motoru batırırken kendisinin tasarruf ettiği altınlar, bazı münafıkların aklına kötü kötü şeyler getiriyorsa da sadece kıskandıkları içindir(!)

11 Ekim 1969 tarihli Yeni Gazete'de yayınlanan bir haberde, Erbakan'ın eşi ile birlikte Montreal'e, Uluslararası Ticaret Odaları 21. Genel Kurulu nedeni ile bir gezi yaptığı yazılmış. Bu gezinin masrafı olarak, Odalar Birliği'nden aldığı yolluk hesabında o tarihte yürürlükte bulunan "Dış Seyahat harcamaları Vergisi"ni

ödemiş gibi göstererek, Odalar Birliği'nden aldığı bu vergi miktarını ödemeyerek kendisine bilet kesen firmaya "Bunun parasını ben Almanya'daki şahsi hesabımdan öderim" diyerek vergi karşılığını cebe atmak suretiyle 3500 lira haksız kazanç sağlıyordu... Yani kendisinin mal varlığını açıklarken yaptığı hesaba göre tam 233 gram altın alacak kadar. Bir başka deyişle yaklaşık 200 milyon lira...

Erbakan'ın Mektupları

Petrol yardımını istemek üzere Suudî Arabistan'a giden ve giderken de sanki arapları kandırmanın en etkili yolu imiş gibi Kabe'yi ziyaret ederek hacı olan Erbakan, Suudi Kralına yazdığı mektupta şöyle diyordu:

"Vereceğiniz kredi ile Türkiye'nin doğu ve güneydoğu bölgelerinde yapılacak eserlerin Suudi Arabistan tarafından yapıldığını, buralar halkı ve hacılarınca bilinmesi önemlidir. Beni Türkiye'de güçlendirin. Bu kredi gerçekleşirse Türkiye'de İslam alemine yeni bir açılma ve bir çığır başlayacaktır. Yardımanız açılarak bu yeni çığırını güçlendirecektir".

Bu satırlar sanki, Türkiye'ye yabancı ve Türkiye'yi ele geçirmek isteyen bir devletin temsilcisi tarafından yazılmışcasına insanı dehşete sokmakta... Şeriat ruhu ile yoğurulmuş bir insanın kendini kendi ülkesine karşı ne derece uzak ve yabancı duyabileceğini ve kendi yurdunu Arap çıkarlarına ne şekilde peşkeş çekebileceğini açık bir şekilde göstermekte. Kendisini güçlendirmesi için yabancı bir devletin başkanından yardım ve medet uman bir siyaset adamıdır Erbakan.

Güçlenmek ve Türk halkı gözünde sevgi ve saygıya sahip olabilmek için kendisine değil, fakat Türkiye'nin yabancıları hem de birinci Dünya savaşıdan önce ve o sıralarda İngilizlerle birlik olup, Türkiye'yi Sırtından vurmaya çalışmış ve onbinlerce Türk subayını ve askerini en alçak ve en hain usullerle öldürmüş olan bir ülkenin yardımına ve aracılığına el açmakta

olan bir siyaset adamıdır. Hem de o sıralar Başbakan yardımcısıdır. Türk devletinin ve milletinin haysiyetini düşürten Erbakan'ın bu davranışına değinen "Olay" adlı bir dergi 3 Haziran 1974 tarihli sayısında "... Bu yüz kızartıcı mektubun sahibini Türk vatandaşlığını terkederek Arap vatandaşlığına geçmeye" davet ediyordu.

Bu tarihten dört yıl sonra da 12 Ocak 1978'de istifa eden MC hükümetinde bakanlık yapan ve şu anda Refah Partisi Mardin milletvekili adayı Fehim Adak; "Ben Türk değil arap miliyetçisiyim" diyordu. Kahire'de.

Erbakan, Körfez savaşı sırasında hepsini birden idare etmeye kalkınca tam bir skandala yol açıyordu.

Suudi Arabistan'ın Ankara Büyükelçisi, Erbakan'ın Kral Fahd'a destek mesajı gönderdiğini söyledi. Ancak parti tabanından gelen yoğun eleştiriler sonucunda Erbakan böyle bir mesaj göndermediğini açıklamak zorunda kaldı.

Erbakan böyle bir telgraf gönderdiğini reddedip duruyordu...

Ancak bilmiyordu ki, 2 Şubat 1991 günü saat 21.00'de Suudi Televizyonu ve radyosunda Erbakan'ın gönderdiği telgraf izleyicilere gösteriliyor ve dinleyicilere okunuyordu. Üstelik telgraf'ın tam metni 3 Şubat 1991 günü Suudi Arabistan'da yayımlanan En-Medve ve El Cihad gazetelerinde yer alıyordu.

"Harmeyn,i Şerifyn Hadimi Kral Fahd bin Abdülaziz

Esselamü aleyküm ve Rahmetullahi ve berakatühü...

Kuveyt'in kurtarılması ve Saddam fitnesinin ortadan kaldırılması uğrunda savaşıların başladığı haberini büyük bir mutluluk ve sevinç ile karşıladık.

Bu arada, Saddam'ın Suudi Arabistan'ın emniyet ve selametini ihlal ederek, roketleriyle Suudi kentlerini bombalamasını, selamet içinde yaşayan halka korkulu anlar yaşatmış olmasını da biz ve bizimle birlikte milyonlarca müslüman büyük

bir endişeyle karşıladık. Saddam Hüseyin, bir zamanlar mübarek toprakların ve bu emniyet ve selamet ülkesinin kut-sallığının korunmasına büyük ihtimam gösterdiği hakkındaki kulakları sağır eden iddialarını da çiğnemiştir. Bu bir sürpriz olmamıştır. Saddam Hüseyin, yeryüzünde bozgunculuk yapmaya, ekin ve nesli yok etmeye çabalayan zalim bir diktatördür. Zira, o, tanındığı andan itibaren sapıklık yolunda büyümüş, şüpheli eller tarafından yetiştirilmiş, hayatlarını islam düşmanlığına, islam din ve adamlarının ortadan kaldırılmasına adanmış sapık cereyan ve karanlık adamlarının gölgesinde gelişmiş ve böylece ortaya fasit bir bitki ve salim olmayan bir amel çıkmıştır.

İttifak kuvvetleri ile birlikte, Kuveyt'in kurtarılmasına ve bu fitne'nin ortadan kaldırılmasına kıyamınız, Allah'a yaklaşmanızın en büyük derecesidir.

Genel olarak Türk müslümanları, özel olarak RP adına, biz bu icraatlarınızı destekliyoruz. Tek bir kalp halinde yanınızdayız. Hatta, Mübarek Tevhid sancağı olan 'Lailaheillallah muhammedün Resullullah' bayrağınız altında bu cihadınıza nusrette görevimizi yerine getirmeye ve mübarek topraklar uğrunda canlarımızı sizinle birlikte her zaman fedaya hazırız.

Cenabı Hak, sizi, nureti ve muvaffakiye teyid buyursun.

Suudi'lere bu şekilde yalاکlanan RP'liler, İncirlik havalanının kullanılması karşısında bu sefer de Saddam'ı savunarak "Müslümanların üzerine ölüm yağdırıyor bu kafirler" diyordu. Ve akabinde Saddam'a koşuyordu. "Arkandayız ya Saddam!" diyerek....

Fahd Adaleti

Kral Fahd, ülkesinde hakimiyetlerini sürdürebilmek için din adına insanların kellelerini, el ve kollarını kestiriyor, taşlatarak öldürtüyordu.

Suudi Arabistan'daki son derece ilkel yargılama sonucunda 4 Türk vatandaşının vahşi bir şekilde kafaları kesilerek idam ediliyordu. 17 Ağustos 1995 tarihinde.

İdam edilen 4 Türk ile ilgili suçlamalar ise, Suudi Arabistan'da Cinsel gücü arttırıcı "Captagon" adlı ilacı satmak.

Türkiye'nin yine buna benzer suçlardan idamı bekleyen Türk'leri kurtarma çabalarına Suudi Arabistan'ın cevabı: "Ülkedeki yasaların Allah'ın hükümlerini taşıdığı için değiştirilemeyeceği, Yasalar önünde herkesin eşit olduğu" şeklindeydi.

18 Ağustos 1995 tarihli Hürriyet Gazetesi'nde Gazeteci Oktay Ekşi, Suudilerin "İlke"lere bağlılığı başlıklı yazısında şöyle diyor:

"Suudilerin 'İdam' görüntüsü altında hunharca işledikleri cinayetleri 'Allah'ın Emri' diye yutturmaya kalkmaları da ayrıca komik.

Gerçekten bunu Allah'ı emri olarak görseler, Kur'an-ı Kerim'in her dediğini her koşulda uygularlar. Oysa bilinen şu ki, Suudi'ler ancak güçleri yettiği zaman 'Aslan' oluyor, ama korkuyorlarsa, bir kedi yavrusu kadar yumuşak ve uysal hale geliyorlar. O zaman ne Allah'ın emrini anımsıyorlar ne de Kur'an-ı Kerim'i.

Nitekim Murat Bardakçı, Körfez krizi nedeniyle Suudi Arabistan'a gittiğin de gözlemlerini 29 Ağustos 1992 tarihli 'Hürriyet'te' şöyle aktarmıştı:

"Çok değil daha bir ay öncesine kadar kadınların tepeden tırnağa kadar siyahlara bürünmek zorunda olduğu bu ülkenin caddelerinde şimdi açık başları ve etekleri ile yabancı kadınlar cirit atıyor. (...)

Alkolün damlasının bile kırk kırbaça karşılık gördüğü bu ülkede şimdi bol bol bira tüketiliyor. Körfezde üslerien Amerikan askerlerinin içkilerini beraberlerinde getirmelerine izin verilmiş".

Saflık edip herhade "Peki, ama bu hoşgörü hala devam ediyor mu?" demezsiniz.

Nitekim Suudi Arabistan'lı yaklaşık 64 kadın, körfez krizi sırasındaki bu hoşgörü havasından cesaret alıp, krizin hemen ardından kendi otomobillerini kullanmaya kalktıkları için haklarında dava açıldı. Ne var ki zengin ailelerin kadınları oldukları için, sonra "Bir defaya mahsus olmak üzere" affedildiler. Ama hadlerini aşmamaları gerektiğini de öğrendiler.

Refah Partisi lideri Necmeddin Erbakan'dan idamlar konusunda devreye girmesi istenince bin bir dereden su getirmiş, Suudi Arabistan Kralına idam sırası bekleyen Türk'ler için mektup yazması istenince, bu isteğe bütün islam ülkelerinin imza atmasını istemek suretiyle böyle bir insani yardıma yanaşmamıştır.

Tayyip Erdoğan ise: "Suçu bile bile işliyorlar cezalarını çeksinler" diyordu.

Tayyip'in fikri neyse, zikri de oydu. Duisburg'da yaptığı konuşmasında "Ne mutlu Türküm ne demek? Sen ne mutlu Türk'üm dersen o da ne mutlu Kürdüm der"

Idam olmak için sıra bekleyen 70 Türk için kılını kıpırdatmayan, bir mektup bile yazmayan Erbakan, işine gelen her fırsatta Fahd'a Telgraf çekiyor, mektuplar yazıyordu ve yayın organları Milli Gazete'de ise gelen cevaplar gururla gösteriliyordu.

19 Ocak 1994 Çarşamba günkü Milli Gazete en baş haber olarak Kral Fahd'dan Erbakan'a gönderilen teşekkür mektubunu yayınlıyordu:

"Allah hepimizin elinden tutsun" başlıklı yazı şöyle devam ediyordu.

Suudi Arabistan Kralı Fahd bin abdülaziz al Suud, Refah Partisi genel başkanı Prof. Dr. Necmeddin Erbakan'a teşekkür etti.

Suudi Arabistan'da teşkil edilmiş olan "Şura Meclisi" dolayısıyla, Suudi Arabistan Kralını tebrik eden ve bu meclisin çalışmalarında başarılar dileyen RP Lideri Erbakan'a gönderilen teşekkür mektubunda şöyle deniliyor: "Suudi Arabistan Şura Meclisinin açılışı münasebetiyle göndermiş olduğunuz içten duygularınızı dile getiren mesajınızı aldım. Bu sıcak duygularınızı şükranla karşılar, İslamiyet ve müslümanların hayrı ve yararı için Allah'ü Teala'dan elimizden tutmasını niyaz ederiz".

Hoca Necmeddin Yalancı mı?

Hoca Necmeddin için "Erbakan'ın hayal ve yalan dünyasına kanmaktan Milletimizi Allah korusun" diyen Ecevit, ekliyordu: "Erbakan Yalan Rüzgarı"

Erbakan'ın Konya'dan milletvekili seçilmesinde büyük payı olan Necip Fazıl ise bu konuda şöyle konuşuyordu.

"Sene 1969... Büyük doğu'nun 14. evresi... Malum zat evimize kadar geliyor ve Ağustos sıcağında bahçemizin gölgelik bir yerinde koltuğa kurulup, o zamanlar alakalısı bulunduğu "Odalar Birliği hakkında, Büyük Doğu sayfalarında yayımlanması dileğiyle bir röportaj yazdırıyor.

Roportaj'ın hedef tuttuğu şahıslar arasında Bedi Faik'te vardı. Bedi Faik sözcü olarak Erbakan'ı yayınlayıcı olarak ta beni dava ediyor. Erbakan kendisini şöyle müdaafa ediyor.

"Ben büyük doğuya böyle mülakat vermedim! Laflarımı Necip Fazıl uydurmuş olsa gerek..."

Ve iki yalancı şahit tedarik ediyor:

Balmumu adamlarından Hüsametdin Akmumcu ve Hüseyin Abbas...

Bir şey olduğuna değil de, olmadığına, yani "Neyf'e şahadet eden bu yalancılar, taşıdıkları kukla adam sıfatın, din yolunda çalışan ve kendilerine feyz verdiği kabul edilen bir adamı yalan

şahadete mahkum ettirip efendilerini bu işten sıyırmak gibi bir fazahate kadar düşüyorlar.

Yalancılık derecesinin, hem de hak yolunda mücadele edenleri mahkum ettirmek ve bu yolda islam kanunlarının en büyük suçu yalancılık cinayetini işlemenin bu efsanevi rütbesi önünde Lider hazretlerine yakışacak sıfatı müslümanlar biçsin...

Mahut yalancı şahitlik alametleri, bir müddet sonra Erbakan'dan ve partiden kopunca bana şu mazereti beyan ettiler:

"Ne yapalım: Bizi kandırdı. Bizim böyle şahitlik etmemiz için kendisine sizin talimat verdiğinizi söyledi: "Üstat böyle istiyor" dedi! Reşat Aksoy'un yazıhanesinde beni görmeyen gelen Erbakan'ın, her zamanki yüz­süz tebessümüyle bana uzattığı elini reddediyor ve diyorum ki;

"Siz kendi davanızın en büyük cürüm saydığı yalancılığı ve yalancı şahitliği, hem de Allah yolunda beraberce gittiğiniz bir insana karşı işlediniz".

Körfez krizi sırasında Suudi Arabistan Kralı'na çektiği telgrafı inkar etmiş ama telgraf Suudi Televizyonunda gösterilmiş, Radyolarında okunmuş. Yine orada yayımlanan iki gazetede yayınlanmıştı.

Al Anbaa isimli gazeteye, Atatürk aleyhine ileri geri laflar ettikten sonra inkar ediyordu.

Alman gazetelerine demeç veriyor, sıkışınca bunu da inkar ediyordu. Ama demeçlerinin bantları yayınlanıyor fotoğrafları basına yansıyor.

Erbakan TV'de yanlış mektup'da gösteriyordu. Erbakan, İzzetbegoviç'in Arnavutluk Cumhurbaşkanı Berişa'ya gönderdiği mektubu, kendisine gönderilmiş teşekkür mektubu diye sundu. Gazeteciler durumu farkedince Erbakan, "Evet", bana gönderilmiş, ama bizim camia'ya da teşekkür ediyor diyerek durumu kurtarmaya çalışıyordu.

Pencere

26 Şubat 1994: Cumhuriyet Gazetesi'nde İlhan Selçuk, Nuresine göre Mel'un başlıklı yazısında şöyle diyordu.

Adı: Hasan

Soyadı: Mezarıcı

Milletvekili

RP'den...

Soyadından anlaşıldığı gibi Refah Partisi milletvekili Hasan, Aileden Mezarıcı..

Mezarıcı deyip geçmeyin, eline her kazmayı küreği alan mesleğinin girdisini çıktısını bilebilir mi? Hasan bu işin ehli görünüyor; ama, bu kez boyundan büyük bir işe girişmiş...

Ha bire aziz vatanın toprağını kazıyor, sakalından ter damlıyor..

Soruyorlar:

— Hasan kimi gömeceksin?..

Sırıtıyor....

Herkes biliyor ki, Hasan, Laik Cumhuriyeti gömmek için mezar kazıyor ha baba, de baba, kazma, kürek, yel yepelek, çukura köstebek girmiş, kanter içinde çabalıyor...

Bilmiyorlar ki Laik Cumhuriyeti gömmek için bütün yurt toprağının altını üstüne getirmek gerek!.. Anadolu'nun eninde ve boyunda mezar kazamazsan, lâik Cumhuriyet içine sığarmı?..

Mezarıcı, Lâik Cumhuriyetin kurucusu Atatürk'e dil uzatıp sövüyor.

"Veled-i Zina"

Çağımızın İnsanlığında "Veled-i Zina"-deyimi uygarlığın sözlüğünden kaldırılmıştır. Evlilik dışında doğan çocuklar doğal sayılıyor. İkinci dünya savaşından sonra tarihe adını yazan

Alman şansölyesi Willy Brand'ın "Veled-i Zina" olduğunu bil-meyen yok.

Mustafa Kemal'in anası da babası da Selanik'te tanınmış ki-şiler.

Atatürk'ün annesi Zübeyde Hanım Sarıgöl'lü Hacısofuzade ailesinden Beyzullah Efendinin kızı, gümrük memuru Ali Rıza Efendi ile evleniyor. Harbiye, Hasan Mezarıcı gibisine, ne dün kapısını açardı, ne bugün açar.

Zübeyde Hanım bir gün gelip de Müslüman taklidi yapan nankörlerin kendine iftira edeceklerini bilebilir miydi!..

Kur'an-ı Kerim'in Nur suresinde yazar:

"İffetli, habersiz, mümin kadınlara zina isnad edenler, dünya ve ahirette lanetlenmişlerdir.

Hasan Mezarıcı lanetlenmiştir.

Yani "Mel'un"dur.

Anadolu'da bugün geçerli olan, Lozan haritasıdır. Atatürk olmasaydı Sevr coğrafyasında yaşayacaktık. O zaman Hasan Mezarıcı, Ankara'dan İzmir'e gitmek istese, pasaportuna Yunan vizesi gerekecekti.

Adana'ya geçmek istese, Fransa vizesi, Trabzon'a Ermeni vi-zesi...

Mezarıcı ne biçim bir Müslümandır ki Anadolu'ya serpilen 65 Caminin Şerefe'lerinde "Ezan'ı Muhammedinin" okunmasını Mustafa Kemal'e borçlu olduğunu bilmez.. Haddini bilmez... Terbiyesi kıt, edepten yoksun...

Mezarıcı'nın üyesi olduğu Refah Partisi'nin başındaki Nec-meddin Erbakan'a "Hoca" diyorlar. Türkiye'yi kurtaran insana, Partisinin bir Milletvekili söver de, bu hoca ağzını açmaz, kılını kıpırdatmaz, badem bıyıklarıyla gülümsemeye yeltenir!.. Refah Partililer, her gün beş vakit yatıp kalkıp Gazi Mustafa Kemal'e dua edeceklerine, Meclis gruplarını Atatürk'e sövenlerin yu-vasına mı dönüştürecekler?..

Eğer böyle yaparlarsa, o zaman kimin neseb-i sahih, kimin veled-i zina olduğu bütün gerçekliği ile ortaya çıkacaktır.

Refah Partisi Urfa Milletvekili Halil İbrahim Çelik, Taraf dergisine sorulan:

"İbrahim bey, seçimlerde Refah Partisi'ni destekleyen İEDA fikriyatının kavgasını veren Taraf dergisi olarak Hasan Mezarıcı'nın çıkışlarını mennuniyetle izliyoruz. Hasan Mezarıcı'nın çıkışlarını eleştiren bir tavrınız var mı? Siz Milletvekillerinden en az Hasan Mezarıcı kadar çıkışlar bekliyoruz. Bir seçmen olarak bu hakkımız değil mi?" şeklindeki soruya:

"Efendim biz cenaze namazını kıldık. Hasan Mezarıcı kardeşimiz defnetme işi yapıyor" diye cevap veriyordu.

Yan Kuruluşlar

12 Eylül öncesinde MSP'nin belli başlı yan kuruluşları Akıncılar, Milli Türk Talebe Birliği ve Avrupa Milli Görüş Teşkilatları (AMGT) ve bunlara bağlı kuruluşlardı.

12 Eylül'den sonra MSP yerini RP'ye-Akıncılar, İBDA-C'ye; MTTB ise yerini Milli Gençlik Vakıflarına (MGV) bırakmıştı.

Erbakan hareketinin planlı ilk safhası MGV'larıdır. Bu vakfın bütün illerinde merkez şubeleri ve her ilçede, ilçe örgütleri vardır. Burada Halil İbrahim Çelik'in Taraf dergisindeki ro-pörtajında belirttiği:

"Bizim çizgimiz İnkılapçı bir çizgidir. Islahatçı değildir. İnkılabında kendi kaide ve kuralları içerisinde ezici olarak insanın evvela beyninin Allah ve resulünün öğretilerine şartlamak mecburiyetindeyiz, dediği safhasından geçirdikleri insanları Şeriat ruhu ile yetiştirdikten sonra İBDA-C kısa adıyla anılan İslami büyük doğu akıncılar cephesinin Allah askeri sınıfına katarlar... Burada Şeriat için silahlı mücadelenin bir neferi haline gelirler.

Milli Gençlik Vakfı'nın 35 ilde öğrenci yurdu bulunmaktadır. Ayrıca her şubesinde, 12 Eylül öncesinde olduğu gibi uzakdoğu sporları eğitimi de faal olarak yapılmaktadır.

Milli Gençlik Vakfı'nın başkanı Refah Partisi Ankara Milletvekili Nevzat Laleli, Bağlı vakıflar ise:

Bereket Vakfı, Özbağ Vakfı, İlim Yayma Vakfı, İslami İlimler Vakfı, Ensar Vakfı, Türkiye Milli Kültür Vakfı, Ömer Derin Vakfı, İslam ve Milli Kültüre Hizmet Vakfı, Bağdatlılar Vakfı, Gümüşsoy Sevim Kuran Okutma Vakfı, İslama Hizmet Vakfı, Ulu Cami Vakfı gibi vakıflardı.

Şimdi Refah Parti hatiplerinden Şevki Yılmaz'ın "Buralar okuldur. Adil düzen talebeleri buradan yetişir. Burası savunma ocağıdır. Vatan tehlikede Türk Silahlı Kuvvetleri yurdu koruyamaz. Burası savunma teşkilatıdır, dediği MGV'lerinde Allah askerlerine verilen ilmi (!) dersleri görelim:

Buradaki hatiplerin en başında İmdat Kaya gelir. Bu şahıs bir çok kez içeri girip çıkmış biri, Erbakan'ın sağ kolu ve Sultanbeyli mezarlıklar müdürü, işte verdiği derslerden örnekler:

Zeytinburnu MGV'de İmamlara verdiği konferans:

"Bir müslüman derse ki ben şeriata karşıyım, İslam'da din ve devlet birliği yoktur, o adam kafir olur. O halde böyle bir kafire ne kız verilir, ne de kurban ortaklığına alınır, ne de kestiği hayvanın eti yenir. Ne yıkanır ne de namazı kılınır. Ne müslüman kabristanlığına konulur, ne de böyle bir alçağın mirasına konulur. O halde Şeriat'a karşıyım diyen kişi, kurum, dernek, parti ne kadar müessese varsa aklınıza getirin hatta Devlet, hükümet ve meclis şeriata karşıysa mutlaka kafirdir. Mümin değildir. Şeriat islamdır. Eğer şeriata karşı olduğunu söyleyen bir partiye oy veren kim olursa olsun o, vebal altındadır. Şeriat'a karşıyım diyen kişi, Müslüman değildir. O insan kendi kızı ile bile evlenebilir.

104 kitap dünyaya geldi. Namaz, hac, zekat dünyada. Bu alçak laik şerefsizler, nasıl diyorlar ki, din dünya'ya karışmaz. İçki, Zina dünyada haramdır. Yani biz şimdi ahirette miyiz?

Demokraside cehennem korkusu yoktur. Cennet vaadi yoktur. Demokrasi de haram ve helal kavramları yoktur. De-

mokraside bol bol kadın satılır. Bütün Demokratik laik ülkelerde resmen, alenen kadın satılmayan bir ülke gösterin. Demokrasi bir hayattır, felsefedir. Bir dünya görüşüdür. İslam'ı reddeder. Bakmayın siz insan haklarından bahsetmelerine, Cezayir'de örneğini gördük. Türkiye'de de aynı şeylere hazırlanıyorlar...

Laik Demokratlar, Sağcı ve Solcu demokratlar, eğer müslümanlar gelirse, bir şeyler yapacaklarını söylüyorlar.

Peki, halk istedi, Refah Partisini iktidara getirdi, inşaallah öyle de olacak. O zaman demokratlar ne diyecekler?

"Aşağı inerler"

Ulan inek, sen demedin mi seçime gideceğiz. Kim kazanırsa iktidarı ona vereceğiz. Ee şimdi niye vermiyon? Vermezlerse alacağız, tamam mı? Ses tam çıkmıyor, bir daha bağırın. Vermezlerse alacağız tamam mı? Cezayir'de vermediler ama müslümanlar alacak. Mücahitler hazırlanıyorlar. Haberiniz olsun. Dişe diş, kısasa kısas.

Ey tüyleri dökülmüş Kel mason! Kısas yoktur diyorsun ama, kısas gelecek, hem de yakında. Anlamakta zorluk çekiyorum. Neyi? Ben ne bileyim neyi? Bak bir okuyak: "Bosna-Hersek'te Sırp vahşeti tüm hızıyla sürerken, 30-40 bin tahmin edilen kadının ırzına geçilmişken, 250-300 bin kişi öldürülmüşken, iki milyon kişi sürülmüşken, Bosna'nın ortasında güzellik kraliçesi yarışması yapılıyor. Hü Allah'ım! Kurban olduğumun Allah'ın. Ulan, buna vaktin mi var? Bu ne korkunç kahpeli? Bu ne korkunç şerefsizlik? Müslüman'ın buna zamanı mı var? Vay avrat tüccarı, şerefsizler vay! Demek nerelerde ne işler yapıyorlar?

Bir Cavit hırsız, tam 10 milyarı nişanda yedi. Hırsız Cavit. Hırsız Cavit, Mesut'a ne dedi? "Ulan yavşak" dedi. Cavit Bakan, Mesut işe Başbakan. Bunların Bakanı ile Başbakanı böyle olursa, uy anlarsın ya, O bey nasıl olur?

Bakın şimdi şu habere bir bakın: "Baba seks mağazasına çiçek yolladı. "Vıy baştaki tüyleri dökülmüş var ya! Baba! Zam baba, cum baba, İnci baba, tuzcu baba, helvacı babası. Ulan, babaların

istilasına uğradık. Fe supanallah. Ebu cehil cehlin babası, ebu leneb ateş babası. Küfrün babaları o zaman vardı. Bugün yok mu, gene var.

Bizim dinimiz, dünya ahireti beraber kucaklamıştır. O halde yer Allah'ın, gök Allah'ın. Yerlerin hakimi de odur, göklerin hakimi de. Bu aşağılık, laik demokrat kafirler ne diyor: "Gökler Allah'ın yerler bizim. Yerlerdeki kanunları biz yaparız" diyorlar. Bu küfürdür, şirktir arkadaşlar. Bunu böyle izah etmezseniz işin içinden çıkamayız. Allah şerhlerinden emin eylesin. Bu laik demokratlar tam kafir ama, İslam devleti, İslam sistemi ve şerita karşı bu adamlar gavurum demiyorlar. Peki, bu alçaklar ne? Bak, kafirliğini inkar etmeyenler de var. Murat Belge mert kafir, Duygu Asena mert kafir, Fatma Girik mert kafir, Çetin Altan mert kafir, Ertuğrul Kürçü mert bir kafir. Ama Güneri Civaoglu kalles bir kafir. Neden? Hem müslümanım, hem şeriata karşıyım diyor. Bu olmaz, Ya müslümansın, ya değilsin.

Ayrıca Selanik'li Tanrılara bir adama değil iki tane karı, 50 tane karı veriyor. Nerde? Genelevde.. Geneleve gelen geçer... Bir adamı genelevin içine girdi, kaç oda var? 50 tane. İsterse, gücü yeterse, ellisine de girer mi? Girer. Yada bir kadın sizin tanrınızca elli adamı altına yatar mı? Yatar. Bak biraz müstehcen ama, gelin cevap verin, bu aşağılık sisteme diye söylüyorum. Şaşırmış bunlar. Bir kadın genelevde vallahi de satılıyor, billahi de satılıyor. Hem de bir günde. Bu elli adamın içinde, Allah'ını sevenler dikkat; baba var, oğul var, dede var, dayı var, amca var, torun var. Vallahi var, billahi var, tallahi var."

Bunu günün birinde Balat Hızırreis' camiinde tüm cemaatin önünde izah ederken, halkın içinden birisi fırlayıp kalktı. Sakallı, iri yarı bir adam.

"Hocam!" dedi. "Ne var, söyle".

"Valla, benim başına geldi".

"Ulan camide söyleme. Ee nasıl oldu" dedik.

Hacı müslüman bunlar. Sarıklı, sakallı insanlardan. Beş vakit

namazlardan. Yani şu millete onbeş senedir anlatmaya çalışıyorum, anlatamıyorum. Doğru değil ama, "Bu hikaye'yi nasıl oldu anlat" dedim. Başladı anlatmaya: Dedi "Karaköy'de bir geneleve gittim. Bir karıyı bellemiş, ille ona gidiyorum. Dediler ki odasına ıktı. Yukarı ıktım, kapıda bekliyorum. İçerden babam ıktı".

Hey Allah'ım şu düzene bak. "Peki, baban çıkınca utanmadan girdin mi?" dedim. "Girdim" dedi.

"Yani baba oğul bir karıyı kullandınız, öyle mi?"

Aile şirketi gibi karı kullanıyorlar. şuraya bak. Bu kahpe rejimin, bu imansız laik demokrasinin yüzünden üzerimize lanet yağıyor. Arkadaşlar, buraya rahmet gelir mi? Böyle boynuzlu bir düzen ancak kafirlerin düzeni olur. Bir karıyı elli kişiye satıyorlar. Nikah yok. Nikah nedir hocam? Kontrat... Sen kontratsız evinin kiraya vermiyorsun, karı verilir mi a inek? O zaman bu alçak, adi şerefsizler neyin savunmasını yapıyorlar? Sırf ellerine geçirdikleri imkanlar yüzünden bunları yapıyorlar. Allah şerlerinden bizleri muhafaza etsin. Bütün bu pislikler demokrasi kavanozu yüzünden oldu.

Baştaki Kelaynak Kuşları'ndan biri de ıkmuş diyor ki, "Bu milletin yüzde doksan dokuz onda dokuzu müslümandır." Sevsinler seni Morrison şirketinin adamı. Peki, o kadar müslüman var da, neden senin gibisi tepe de oturuyor? Bunun manası ne? Bu nasıl iş? Bu ne kadar adi bir düzen yahu, hayret! Hala imansız bu gazeteciler ve yazar çizer takımı, bizi böyle aldatıyorlar. o-luğumuzun, çocuğumuzun kafasını bulandırıyorlar. Erkeksele gelsinler de tartışalım.

Niye Aziz Nesin anasını almıyor?

Hasan Mezarıcı ile Uğur Mumucu tartıştıktan sonra kimi öldürdüler? Uğur Mumcu'yu... Dikkat edin bugünlerde Aziz Nesin de öldürülebilir. Kendileri öldürür, üstümüze atarlar. Aman dikkat edin ha! Öldürmeyin bu pis meret'i, durun. Zaten itirafını ediyor, "Sabaha çıkacak halim yoktur" diyor. "Kor-

kuyorum" diyor. Elli tane de müslüman polis ne yazık ki bunu bekliyor. Ben müslüman polis olsam, vallahi beklemem, istifa ederdim. Kısacası arkadaşlar, nasıl olur da hala durursunuz? Müslümanların üzerinde yoğun baskı vardır. Ya İran müslümanları gibi ayağa kalkacağız ve bu kahpe rejimi ayaklarımızın altına alacağız. Ya da müslüman bir partiyi iktidara getirip işi yumuşakça halledeceğiz. Bu kadar adam, PKK kadar değil. PKK vuruyor, biz de vuralım mı? Yok vurmayakta, Ankara'da durak. Müminler kükremiş aslanlara benzer, münafıklar eşeklere benzer. Onun için korkmayacağız. Bu kahpe rejim bizi çok korkuttu.

Kardeşlerim! Kafir şimdilik kükremiş geliyor. Müslüman kaçıyor. Bu işe kim ne diyor? Ne yazık ki kimse. Ağır ama gerçek. Hep kaçtık. Köpek havlar, üzerinize gelir. Sizde, "Aman köpek geliyor anacığım" der de kaçarsanız, daha çok gelir. Kaçacağına eline taş al ve "Seni namussuz" diyerek ona at. O zaman köpek kaçır. Denemesi bedava, yapın görün.

Şimdi size bir misal vermek istiyorum: Bir bahçede birçok tavukla beraber bir horoz varmış. Horoz, "buranın kiralı benim. İstediyimi asarım, istediğimi de keserim" diye atıp tutarmış. Derken bir gün bahçeye bir şahin süzölmüş. Horoz hemen kümese saklanmış. Şahin gittikten sonra ortaya çıkan horoza takılmışlar, "Hani sen hiç bir şeyden korkmazdın" diye. Horoz hemen cevaplamış: "Korkmazdım korkmasına da, bu namussuz beni civcivken çok korkuttuydu". "bizi de çok korkuttular. Bizleri astılar, kestiler, bir türlü kendimize gelemedik. Ulan, devlet dairelerinde arsızlar, hırsızlar, namussuzlar ve orospular rahat rahat oturuyor, gazetesini okuyor, müslüman bir müdür, gazeteyi gizliyor. Ama artık korkmayacağız.

Bunların vereceği ceza bunlar kadar olur. Bunu iyi bilin. Arkadaşlar tekrar ediyorum, Cavit Çağlar, on milyarı düğünde değil nişanda yedi. Karşı taraf, aşağılık herif Hattat'ta 20 milyarı düğünde yedi. Ve böylece toplam 30 milyarı buldu. İsmail Bodur, ne Bodur? İbrahim Bodur. Bu adamın Çanakkale'nin Çan

ilçesinde seramik fabrikası var. Bu bodur namaz da kılar. Ama yirmi milyarı o da kızının düğününde yedi. Hem de içkiyle, dansla yedi.

Menderes'in kendisi sağ olsaydı, böyle bir kahpeliğe razı olmazdı. O adamın mümin olduğu zannediyorum. Yüzde yüz bir şey diyemem. Eğer imanla gitmişse Rabbim taksiratını affetsin. Türkiye'ye o adamın hataları olmakla beraber çok iyiliği dokunmuştur. Ama Adnan Menderes ister miydi ki benim mezarımın üzerine bir firavun piramidi yapın. İstemezdi. Bundan seneler önce bir put yaptılar, Menderes'in kabrinin üzerine. Firavun mezarı. Anıt mezar. Niye? kaç mal oldu? O zamanlar yedi buçuk milyar liraya. Şimdi hesap edin. İkiye, hatta üçe katlayın, yirmi milyar para vermişler o piramide. Hem de bu milletin kesesinden ve de kasasından vermişler o parayı.

Celal Bayar denilen mason için, komiteci adam için, "Atam seni sevmek milli bir ibadettir" diyen adam için yapılan mezar ise 45 milyar liradır. Allah'ını sevenler, bu durumlarda Cumhuriyet'in hakimi, millete ana avrat sövmüyor mu? Bu sövmektir, küfretmektir arkadaşlar. Beri tarafta dokuz milyon işsiz. Beş bini açık, dört bini gizli. Altmış milyar dış borç, iki yüz elitrilyon iç borç. Yüzde 75-80 enflasyon. Bir o kadar yüzde de faiz. Yüzde altmış beş trafik kazası ve felaket, fecaat. Doğu elimizden çıkmış, eğitim ve yatırım durmuş. Şu durumda utanmadan, Allah'tan korkmadan, kepaze bir adamın mezarına 45 milyar verecek kadar aşağılık kafayı taşıyorlar. Allah şer'lerinden emin eylesin. Şimdi bana, "Hocam, onu bırak, bir adamın kabridir, yahu, varma üstüne" diyebilirsiniz. Peki, onu bırak, ya neye bak? Karşıya bak. Baktık ve gördük ki bir fahişe geldi buraya. Bir aşağılık kadın. Vücudundan para için satmayacağı yeri olmayan şıllık, sokak süpürgesi bir kadın. Sanki bu memleketin orospusu, fahişesi azmış gibi bir de onu getirdiler buraya. Geldi ne yaptı? Zeki Triko denen imansız alçağın iç çamaşırlarının onüç dakika reklamını yaptı. Bir buçuk milyar lira para aldı gitti arkadaşlar. Bu ne ya!

Bundan birkaç yıl evvel Beziryalı mı (Brezilya demek istiyor), Arjantin'li mi nedir bir Brian Briç geldi. Neymiş o herif? Antrenör.. Ne yaparmış? Kafası ayaklarının ucuna inenlere topa vurmaya öğretirmiş. Vıy! Oğlum, Allah'ı seversen bırak o işleri. Bak İslam dünyası cayır cayır yanıyor. Din kardeşlerin katledilip çocuk çocuk ırzına geçiliyor. Şimdi, meşine vurmanın zamanı mı salak! Böyle şey olur mu? Allah'ınızı severseniz böyle cıvık şeylerle uğraşmayın. Bu spor falan değil. Bu düpedüz bir küfür. Girin içine o zaman daha iyi anlarsınız ki, İslam dünyası kan revan olmuştur. Senin ona vaktin mi var? Sporu insan kendisi yapmalı. Yoksa seyretmek spor değildir kardeşim.

Michael Jackson geldi, bir gecede 7 milyarı aldı. Pavorotti denilen öküz gibi böğüren kahpe şu kadar milyarı aldı. Bu ne yahu? Bu nasıl düzen, bu nasıl meclis? Bu nasıl demokrasi çamuru? Bu nasıl rejim, bu nasıl yasa? Yasa mı? Ne yasası?

Anayasa Mahkemesinin başındaki Ebu Cehil kılıklı herif ne dedi? Laik olmayanlar insan değildir" dedi.

Refah Partili Şevki Yılmaz da diyor ki, "Bu adam Mustafa Kemal'e hayvan diyor"

Neden?

"Çünkü Mustafa Kemal laik olarak bir sene yaşadı. Geri kalanını hayvan gibi yaşamış" diyor...

Kardeşlerim, şimdi sizlere biraz da Tercüman Gazetesi hakkında bilgi vermek istiyorum. Yani kelçüman hakkında. Bu gazete mason, yahudi ve ermeni ortakları olan bir gazetedir. İçinde Abraham var, Mitrail var araştırın göreceksiniz.

Doğu Perinçek ise Mustafa Kemal'in Kur'an ayetlerine inanmadığını, Allah'tan geldiğini kabul etmediğini, Peygamberin yazdığını inandığını söylüyor. Böylece Mustafa Kemal'in müslüman olmadığını, dinden çıktığını anlatıyor. Neden Perinçek'in yakasına savcı yapışmıyor? Bu ne korkunç bir rejim Yarabbi! Allah affede...

Kardeşlerim! Şu an hükümetin başında Çiller var. Amanın

Çilli, ben sana yandım Çilli. Şimdi Çilli'ye iyi bakın. İzmir Anaavrat Partisinin, pardon dilim kaydı. Anavatan Partisinin eski Belediye Başkanı Burhan Özfatura'dan rivayet edilmiştir. Çilli Amerika'dadır. Daha Devlet Bakanındır, yani Başbakan falan değildir. Bir toplantıda, "Ben Müslüman olduğumdan utanıyorum" demiştir. Orada Amerika'nın biri ayağa kalkarak, "Ayıp Çilli, sen nasıl olur da, kendi milletinin dini ile bu kadar uğraşsın" diyerek onu kınamıştır. Adam bizi savunuyor. Burhan Özfatura buna şahit oluyor. Şimdi Çilli Başbakan olunca ne diyor? Ezan, Kur'an ve Bayrak diyor. Peki, sonra ne yapıyor? Osmanlı'nın mirasına konan, 60 milyonluk, güçlü bir ülkenin başındaki kari Amerika'ya gidiyor ve Clinton'la gizli bir odada on dakika görüşüyor. Yanında kimse var mıydı dersiniz? Yoktu. Ya İzak Alaton ne diyor? "Çilli'yi Amerika'ya pazarlayacağım" diyor. Bu ne biçim pazarlama böyle? Ben huylanıyorum bu işten.

Ya Çiller'in kocası olacak adam ne diyor bir bakın hele. Bu haber Hürriyet Gazetesi'nde yayınlandı. Bizim gazetelerden olsa, "Hadi canım, uydurdular" derler. Fakat mason gazete aynen şöyle yazıyor: "Çiller'in eşi Özer Çiller yazdığı kitapta Budizimi övüyor. DYP'nin yeni patroniçesi Tansu Çiller'in Eşi Özer Çiller mutlu ve başarılı olmak isteyenlere Hint'li Buda'nın parıltılı yolunu gösteriyor. Mutlu ve başarılı olma yolunda bir kitap yazan Çiller, bu müthiş meseleyi göklere çıkarıyor". Ve yazı çok uzun. Peki, biz mutlu olmak isteyen, huzurlu olmak isteyen dünya ve ahiret saadetini bulmak isteyen, Kur'ana gelsin, İslam'a gelsin demiyor muyuz? Peki, Çilli'nin nüfus cüzdanında İslam yazmıyor mu? Yazıyor da peki bizi nereye çağırıyor? İneklerin dinine... Vay inekoğlu inek vay... Ben demedim, kendi istiyor bunu. Budizm nedir yahu? İneği Tanrı kabul eden bir din değil midir? Yani Hindistan'daki Hint ineklerini... Şu işe bakın arkadaşlar! Başbakanın kocası huzur, refah ve mutluluğu arayan varsa Budizme gelsin diyor. Allah bunları ıslah eylesin Yarabbi! Bu millet gitti, başka bir fahişeyi de Belediye başkanın yaptı. Fato bir orospudur ama kim dinler. Anaavrat Partisi durur mu, o da

gitti bir başka fahişeyi İzmir'den milletvekili adayı yaptı da Hülya Koçyiğit milletvekilliğini kıl payı kaçırdı. İyiki de kaçırdı. Çünkü bu fahişe, "Eğer seçilirsem ilk iş olarak zinayı suç olmaktan çıkaracağım" dedi. Bu ne biçim karı pazarlama rejimidir böyle arkadaşlar? Allah sonumuzu hayreyleye...

Biz bu tempoyla, bu hızla çalışırken, bu kadar fahişe, hırsız ve dinsiz kafirle uğraşırken, bu ülkenin yeniden kurtulması, yeniden kendine gelmesi ve şahsiyetini bulması için koştururken, bakın Almanya'daki "kara ses" lakaplı Cemalettin Kaplan ne diyor? Ne yazık ki dediklerini yazılı olarak göstermek zorundayım. Dehşeti görün, vaziyeti anlayın, tavrınızı ona göre koyun. Bakın kardeşlerim bu ne? Ümmet-i Muhammed dergisi. Almanya'da basılmış ve başlığında aynen şöyle diyor: Hakimiyet kayıtsız şartsız Allah'ındır... Amenna çünkü çok doğrudur. Şimdi aynen okuyorum:

Günümüzün Putları ve Putperestleri

Faşist sistem bir puttur, Komünist sistem de bir puttur. Demokratik sistem bir puttur. Laik sistem yani dini devlet'ten ayırma bir puttur. Selanikli Kemal bir puttur. Kemalist sistem bir puttur. Particilik sistemi bir puttur. Hakkı batıla karıştırma sistemi bir puttur.

- Kendi karıştırıyor bazen.

Ve milliyetçilik sistemi de bir puttur.

Şimdi günümüz dünyasının putperestlerini yazmış, onu okuyorum. Şu sözlere dikkat edin! Günümüzün dünyasının putperestleri. Tırnak açmış, yani ebu Cehilleri, yani müşrikleri, yani münafıkları, yani kafirleri. Tırnağı kapatmış. Tüm parti liderleri. Yani Bülent Ecevit, Erdal İnönü, Deniz Baykal, Mesut Yılmaz, Süleyman Demirel, Necmeddin Erbakan ve benzerleri. Yani Erbakan, putperesttir, Ebu Cehildir, müşriktir, münafıktır ve kafirdir diyor. "Kafir kendisidir" diye bağırmanın Al-lahaşkına. Hırsa kapılmayalım hemen. Çok ayıp ettiğini bi-

liyoruz ama sakın olalım. Hoca bir adama böyle ithamlarda bulunmak yakışmaz. Bu teşkilatlar niçin uğraşılıyor? Niçin kan ter döküyor yıllardan beri? Hocanın ifadelerine bakın hele. Metod yanlışlığı yüzünden ne kadar aldatmalar yapıyor, biliyor musunuz? Erbakan'la kalsa gene iyi. Hadi Erbakan'ı feda ettik, cehenneme geçti, gitti diyelim. Geri kalan hepimiz de ordayız.

Cindoruk ve tüm Meclis sakinleri için de söylemiş. Hiç ayırım yapmış mı? Yapmamış tamam, onlar müşriktir, cenazeleri kılınmaz. Sandık başına gidip onları seçenler de müşriktir, cenazeleri kılınmaz. Bu Cemalettin Hoca'nın tahtaları düşmüş galiba? Onun hatasına biz düşmeyelim arkadaşlar. Aslında sahtekar bir insan, falan da değildir. Bir müslüman bazen şaşırır mı şaşırır.

Turan Dursun benim hocamdı. Bize çok güzel Arapça okuttu. Müthiş Arapçası vardı. Namazını kılar, orucunu tutardı. Öyle çok mükemmel değildi tabii. Kim mükemmel ki? Bazen abuk sabuk yanları vardı. Çocukları alır sinemaya götürürdü. Ulan, Kur'an Kursu çocuğu sinemaya götürülür mü hiç. Bu ne biçim hocalık? Ama yapıyordu. Sonra ne yaptı? Dinden çıktı. Hepimizin bildiği gibi bir yığın kitabı var. Bu adam kitaplarında ne dedi? "Muhammed Türk milletinin en büyük düşmanıdır" dedi. Bu ne rezalet ve kepezeliiktir böyle? Bu diyen kim? Eski müftü Turan Dursun. Dursun bir kurşunla geberip gitti. Kim vurduya gitti. Allah rahmet eylesin. (Emin?) Kardeşlerim, Cemalettin Kaplan'ın da tahtaları düşmüştür. Almanya'ya giden olursa tahtalarını ne olursunuz takıverin. Yazdıklarının elimde fotokopisi var, buyrun bakın. Bu kadarını bir müslüman bir müslümana yapar mı hiç? Peki Cemalettin Hoca, sen niye Almanya'dasın acaba? Çünkü Türkiye'ye gelsen içeri basacaklar değil mi? A be Allah'tan korkmaz, kuldan utanmaz hoca efendi! Biz burada zor şartlar altında olalım, sen kolay yerden, zor şartlar altındaki adama kafir de, aklın başında mı senin? Cemalettin Hoca gitti, Almanya'ya sığındı, geriye döndü bize kafir, müşrik dedik. Bunları söylerken de hiç utanmadı. Çok yazık doğrusu!

Biz şimdi devlet mi olduk ki bizden tavizsiz bir çalışma bekliyorsun? Ulan hain adam, bu müslümanların bu işgalci ülkede ne kadar zor şartlar altında yaşadığını bilmiyor musun sanki? Şu an devlet de değiliz. O zaman söyle bakalım, normal ve doğal olarak zayıflar mı taviz verir, yoksa kuvvetliler mi?

Kısacası arkadaşlar, bu kardeşlerimiz üç gruba bölündü. Birbirlerini ajan ve mit olmakla suçluyorlar. Bunların içinden birisi çıktı. Sakallı ve şalvarlı bir din kardeşimiz. Hadisler üzerinde epey eğitim görmüş bir adam. Avrupa'ya gitti ve şöyle diyerek gençleri arkasında toplamaya başladı: "Allah zamandan mekandan münezzeh diyen kafir olur". Ve bunu söyleyen adam elli yaşlarında, senelerce Kur'anı okumuş bir adam. Peki biz, Allah'ın zamandan ve mekandan münezzeh olduğunu biliyoruz. O zaman biz ona göre müslüman değiliz demek. Ne olacak bizim halimiz şimdi?

Yahu bu nasıl iş, bu ne biçim gidiş? Biri öyle diyor, biri böyle diyor. Birbirimizi tekfir ediyoruz, dikkat edin. İslami hareket siyasal bir güç haline gelip kahpe rejimi silkelemeye başlayınca, kitapsız düzenin partileri sıfıra doğru alçalınca, kahpe düzen gazeteleri birbirine olmadık haraketlere, atıp tutmalara başlayıp, Müslümanların ibresi yükselmeye başlayınca, hemen arkasından bu haller ortaya çıkıyor. O, ona kafir diyor. Bu ona müşrik diyor. Yahu tüm bunlar nereden çıkıyor. Kim çıkarıyor bunları acaba? Mutlaka bu işi gizli bir el, gizli bir parmak götürüyor arkadaşlar. Allah aşkına kendimize geelim. Onlar bize desin ama biz onlara demeyelim. Zaten bu kahpe dinsizlerde onu bekliyorlar. Bizler birbirimize düşelim istiyorlar.

Refah Partisi'nin İmdat Hocası, Zeytinburnu MGV'de Türkiye'nin dört bir yanından toplanan İmamlara üzerine basa basa şu konuyu özellikle işliyordu.

Anayasa Mahkemesinin başındaki Ebu Cehil kılıklı adam, "Laik olmayanlar insan değildir" dedi. O öyle dedi de Yargıtay'ın başı ne dedi. Bundan on beş sene önce Yargıtay'ın başındaki adam "Aslında Allah'ı da insanlar yarattı" dedi. Bu kahpe kafir

geberince Ankara, Mahtep Camii'ne getirildi. Şimdi Çankırı Milletvekili olan İsmail Coşar Türkiye din görevlileri federasyonunun başkanı ve o caminin imamı idi. "Arkadaşlar, kardeşler "Allah'ı da insanlar yarattı" dediği için bu kafirin namazı kılınmaz" dedi. Kulağı sağır paşa askerleri kullanarak namazı kıldırttı. Birinci kıldırışı beğenmedi... İkincisini bir Avukata kıldırttı. Kim bilir içinden ne okudu? Ah ben kıldırıyordum neler okurdum.

İnşallah biri bana düşer cenazesini akord süpürgesiyle hem de iyi hortumla yıkarız.

Böyleleri size düşerse namazlarını kıldırmayın. Laik Demokrat kafalı insanların namazları kılınmaz. Zorlarlarsa karşı da gelmeyin. Cenazesini yıkamak için yanınıza gelenlere yasaktır diyerek, kimseyi almayın. Artık başbaşasınız onu orada bir güzel hallettikten sonra pamuk kullanmayın bizim memleketimizde budaklı odun çok..."

Evet işte Adil Düzen'in gerçek yüzü savunmasız cesetlere böyle iğrenç davranışı sergilemekten çekinmeyen bu insanlar ya iktidara gelince neler yapmazlar.

Neyse biz yine dönelim İmdat Kaya'ya:

"Böyle kafirlerin leşlerini omuzlarda taşımayın. Önünüze geldiğinde niyet yok, zikir olduğu için sakıncası olmadığından Allahu Ekber diyerek elleri bağlayın. İçinizden ulan alçak, ulan şerefsiz, ulan inanmıyordun da ne diye önüme uzandın itoğlu it.

Birinci tekbir bitti. İkinci tekbir,

Ulan onbir ay, on iki ay din iman koymadın, sövdün cami'den nefret ettin. Cami'ye gelmedin. Ulan şimdi niye geldin? Ben sana çok mu hasretim. Alçak, namussuz. İkinci tekbir bitti.

Üçüncü tekbir:

"Ne şehiddir ne gazi, onun yoluna gitti niyazi".

Onlar zannediyor ki hoca da dua okuyor. Namaz kıldırıyor. Ben leş kargası mıyım? Kafiroğlu kafir.

Mesela Altan Öymen, Orsan Öymen, Teoman Erel, Güneri Civaoglu'nun namazlarını kıldırmayın. Bunlar müslüman değil. Allah şerlerinden emîn eylesin.

Aynı İmdat Hoca bir başka deyişle Refah Partisi MKYK üyesi Tanıtım Sorumlusu, araştırmacı yazar ve Ankara milletvekili adayı yalan makinası Hasan Hüseyin Ceylan'ın da hocası Refah Partisi hatibi sıfatıyla Sultanbeyli MGV'de şöyle diyordu:

1928'de milleti dinsiz yaptılar. Anayasadan dini islamdır kelimesini kaldırdılar, nedeni burada bu din kelimesi olduğu sürece rahatça içemeyiz. Yılbaşı geceleri birbirimize köpekçe geçemeyiz.

Biz bu bayramlarda neyin bayramını kutluyoruz. Neyin bayramı 23 Nisan, 29 Ekim, 19 Mayıs, 30 Ağustos neyin bayramı, bunlar müslümanlar için bayram değil, zulüm günü olduğunu söylüyor.

Avrupa'nın Selanik'in iblislerinin peşinden gitmeyin, diyerek ilave ediyor:

"Bu bayramlar, Şeriat'ı kaldırmanın medrese ve tekkelerin kapatılmasının, Kuran harflerinin kaldırılmasının, Kalifeliğin kaldırılmasının bayramı, Kafir şapkasını giymenin bayramı..."

İmdat Hoca mini eteklilerede takmış. Yırtmaçlı etek giyenler için bir bacağı atıyor bir gösteriyor, bir diğer bacağı atıyor bir daha gösteriyor. Arkadaş bu karının niyeti bozuk bu karı bizim hakkımızda hiç iyi düşünmüyor, bunun bize garazı var diyordu... diyordu demesine de kadına kızmasının nedeni her halde öyle baygın baygın gibi süzerken daha fazlasını görememektir.

Refah'ın İmdat Hoca'sı konuşmasını şöyle tamamlıyordu. "Bizi İslamdan çıkarıp laiklik yoluna saptıran alçakları, bize göster yarabbim. Bunu öteki dünyada söylemektense bu kitapsız rejimi burada ayaklar altına almak daha iyi değil mi. Biz, dinsiz dolsuz Devlet'ten değil, İslam Devletinden yanayız.

Erbakan'ın kuklası Cemalettin Hoca'nın kızma sebebi de Esat Coşan'la aynıydı. Yine Müslüman vatandaşlardan toplanan ve

toplanacak paranın taksimi. Ama bu kızgınlıklar şımarık bir çocuğun babasından umduğundan daha az harçlık aldığındaki hezeyanlarından başka bir şey değildi. Kara sesiyle, yeşil sesiyle hepsi aynı topun kumaşıydılar.

İBDA-C

(İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi)

İbda-C, MSP döneminin yan kuruluşlarından olan Akıncıların devamı olarak 1984 yılında Refah Partisi'nin yan organı olarak Salih Mirza beyoğlu tarafından kuruldu. Amaçları Şeriat'ı silahlı bir hareketle getirmek olduğunu "Yaşasın Şeriat için Silahlı Mücadelemiz" sloganı ile gösterdiler. Asıl adı Salih İzzet Erciş olan Eskişehir nüfusuna kayıtlı liderlerine ise Kumandan diye hitap ederken "Taraf" adlı ayda bir çıkardıkları Albaraka ve diğerleri tarafından desteklenen dergieri etrafında toplanyorladı.

Türkiye Cumhuriyeti için: İşgalci, dinsiz, parya Devlet ithamlarında bulunan dergilerinde, PKK için: Aynı uğurda ortak düşmana karşı savaştığımız gerilla kardeşlerimiz (!) diye hitap ederken PKK'nın şehit ettiği her Türk askerinin ardından sevinip bayram ettiklerini, baklava ziyafetleri verdiklerini, dergilerinde sergiliyorlardı. Ölen her PKK'lı için yas tutarken yaralılara geçmiş olsun dileklerini bildirmekten zevk alıyorlardı.

Bunların gerçek yüzlerini görmek için yayınlarına bir bakmak yeter:

Sivas'ta yapılan katliamı, Şanlı Sivas kıyamı olarak nitelerek 1 Ekim sayısında "Dinsiz Cumhuriyeti yıkma yolunda en önde giden Sivas'ın yiğit müslümanlarına teşekkürü bir borç biliriz".

1 Ekim sayısı sayfa 11'de:

"Karar çıkmıştır: 'İslam'da şiddet yoktur' diyen her kim olursa olsun aynen Kemalist ve işgal yanlısı bir kafirdir. Nifak ve fit-

necilerin katli hak ve önceliklidir. Yaşasın Anadolu Halkı'nın Şeriat için Silahlı Mücadelesi".

"Sivas'ta insanlarımız yargılama ve cezalandırma hakkını kullanmıştır. Yargılama ve cezalandırma hakkı ancak Müslümanlarındır. Bunun lamı cimi yok. Yasa dışı TC'nin hiç bir hakkı yoktur".

Eylül sayısı Sayfa 24'de: Güneydoğu savaşı başlıklı bir yazı için Taraf dergisi okurunun gönderdiği: 1 Şubat 1993 Tarih ve 24. sayıdaki mektubu ve ona verilen cevap:

"Muhterem ve aziz kardeşlerim. Kısa bir süre önce, gerek Zaman gerekse Milli Gazete'de, sizlerle ilgili haberleri görmüştüm. Sonsuz merakta iken şükür rabbime "Taraf" dergisi ile müşerref oldum. Çok beğendim. Fakat polise, köpek diyorsunuz, teröriste gerilla, bu bana PKK'lı teröristlerin ağzını çağrıştırıyor. Abdullah Öcalan'dan PKK'lı gerilla komutanı diye bahsediyorsunuz. Sakın canlarım. Eğer islami tebliğe çıktığınızı söylüyorsanız ki, samimiyetinize inanıyorum... Allah aşkına bu PKK'yı hiç bir şekilde haklı çıkarak bahane ileri sürmeyin. Af-fedin size nasihat, akıl verecek haddim yok. Ama galiba bir çoğunuzdan yaşça büyüğüm. Ablanız ve anneniz gibi düşünüyorum. Kim bilir o canlarınız neler çekiyor? Kimbilir geceleriniz nasıl kanlı ve kinli işkence haberlerinizi, anılarınızı okudukça yüreğim parçalanıyor.

"Elleri bağlı Kardeşiniz"

Turhal - Tokat

Cevap: "Bizde sizi ablamız, annemiz kabul ettik. 12 sahifelik mektubunuzu okurken duygulandık, gözlerimiz doldu. Muhterem annemiz, PKK'ya bakışımızı ve Saddam'ı desteklemiş olmamıza üzülmüyorsunuz ve açıklama bekliyorsunuz. Defalarca izah ettiğimiz bu mevzuda, kısaca şunları söylemek isteriz: İslam aleminin bugünkü batıya mahkum halinin sorumlusu basını ABD'nin çektiği Yahudi, Hristiyan ve batı emperyalizmidir.

İslam aleminin bağımsızlaşması, bu kan emici zorbalığın güç kaybetmesi ile doğru orantılıdır. O sebepten, kim ki onlara savaş açar, zarar verir, biz onu destekleriz. İsterse komünist Küba olsun... Anlamsız gördüğünüz "Saddam sen oradan, biz buradan sloganının manası; Saddam sen oradan emperyalistlere karşı, biz buradan emperyalistlere ve onların uşaklarına karşı savaşalım... Diğer meseleye gelince, Türkiye'de müslümanlara parya muamalesi yapan, geçmişte yüzbinlerce kardeşimizin kanına giren emalist devlettir, PKK değil... İslamcı mücadelerin etkinliği bu devletin güç kaybetmesi ile bağlantılı olduğundan ona darbe indiren her kesim, biz İslam devrimcilerini mutlu kılar ister Devsol, ister PKK olsun... Polise köpek nitelemesi, işkenceci ve kuduz İslam düşmanı polisler için geçerli; bizimkiler için değil... Keşke adres verme imkanımız olsaydı da, daha teferruatlı cevap gönderebilseydik. Ellerinizden öperiz, Allah'a emanet olun.

Evet, soru ve verilen cevap bu. Dinlerin en yücesi olan İslamiyet "Yaratılanı severiz. Yaratandan ötürü" düstüründen anlaşılacağı üzere insan sevgisi üzerinden kurulmuşken, doğuda binlerce çoluk çocuk, genç yaşlı, asker polis, hatta kundaktaki bebeleri bile acıdan katleden PKK'dan islam adına nasıl övgüyle bahsedilebilir?

Bir okur mektubunda da şunlar yazılıydı:

"Değerli Dostlar,

Derginizin bir sayısı elime geçti, okudum ve çok beğendim. Özellikle İslam'ın devrimci -radikal yanını, zulüm ve haksızlığa başkaldıran yanını tutmanızı, her türlü ihanete, alçaklığa, kokuşmuşluğa ve sömürüye meydan okumanız; Kürt ve Kürdistan kavramlarını doğru ele almanız derginizi takdir etmeme neden oldu. Bundan sonraki sayılarınızı da okumak istiyorum ve bu temelde çalışmalarınız da başarılar diliyorum.

Mehmet İstek
PKK'lı savaş esiri
Malatya Cezaevi 4. Koğu

El Cevap: Zulmün ve haksızlığın, sömürünün ve kuşmuşluğun olmadığı, insanca yaşanabilecek bir gelenek için, "Siz oradan kıracaksınız zinciri, biz buradan".

1 Şubat 1993 tarihli, 24 sayılı dergilerinde artık zararlar atılmıştır başlıklı yazıda özetle şöyle demekteler: "Daha önce İBDA-C saflarında çeşitli eylemlere katılmış bir genç Güneydoğu'da askerdir. Bir gün içinde bulunduğu tabura otomatik silahlara bir taarruz düzenlenmiştir. PKK tipi bu saldırıyı basın yansıtmamıştır. Ertesi gün yörenin İBDA-C sorumlusu ile temasa geçen genç, "Abi dün PKK saldırdı zor kurtardık" şeklinde laf'ı açınca, işin aslını şaşkınlıkla öğrenmiştir. İBDA-C gerillaları olağan eğitim faaliyetindedirler.

Önceleri aylık olarak çıkan Taraf dergisi haftalık olarak basılmaya başlanıyordu. 2 dönem 17. sayısı 8. sayfasında Savaş Haberleri başlıklı yazılarında: "İBDA-C Şeriat ordusundan eylem, İzmir bölgesinde faaliyetlerini duyduğumuz İBDA-C Şeriat ordusu tarafından, dergimize bir haber ve açıklama gönderildi. Açıklamaya göre, 24 Ağustos 1994 günü İzmir fuarı luna parkına gece 22:45'e ayarlı bomba konulmuştur. Bombanın büyük bir gürültü ile patlaması sonucu 3 kişi yaralanmış ve büyük çapta maddi hasar meydana gelmiştir. Polis olayla ilgili soruşturmayı sürdürmektedir. Telefonla basını arayan, İBDA-C Şeriat ordusu adlı örgüt patlamayı üstlenmiştir.

İBDA-C Şeriat ordusunun bu eylem haberinden sonra göndermiş olduğu mektuptan bazı bölümleri sizlere aktarıyoruz.

"Yurdumuzu işgal eden batıcı melanet yerleri imha hedefimizdir. Halkımızın namusuna, dinine, malına göz diken bu piçlerden hesap soracağız. Ve onları imha edeceğiz. İzmir fuarında her türlü pislik yapılmaktadır. İşte biz bu pislikleri yok etmek için her türlü yola başvuracağız. Buna mecburuz. Buna memuruz. Anadolu'nun kurtuluşu Şeriat için silahlı mücadeleden geçer. Başka türlü yolu yoktur. Yunan'ı burada denize döktük. Şimdi de onların ortağı olan kör-piç Kemalistleri burada denize dökeceğiz...

Ya şeriat, ya ölüm!"

Taraf dergisinin 21. sayısında mülakatı yayınlanan Şevki Yılmaz şunları söylüyordu, özetle: "Türkiye bir yahudi cezaevidir. Kanunlarıyla rejimiyle, düzeniyle bir emperyalist hapishanedir. Bu hapishane içinde tüm müslümanlar tutsaktır".

Taraf Dergisinin: "Bizim tesbitimizde şu Türkiye'de çocuk doğma noktasına gelmiştir. Artık Türkiye'de İslami Hareket bastırılacak noktayı geçmiştir. Çocuk doğma noktasına gelmiştir. Çocuğun geç doğması da çocuk için zararlıdır" şeklindeki soruya Şevki, Onu ne sen bilebilirsin ne de ben. Bunun vakti Peygamberlere bile söylenmemiştir. Onun için bizim görevimiz doğumun ne zaman olacağını tesbit değil, tesbit edilemeyecek bir şey üzerinde tartışmak abes demiştim", şeklinde bir cevap veriyordu.

Aradan çok geçmeden Refah Partisi şu sloganla meydanlara çıkıyordu.

"Artık Vakit Tamam".

Ve peşinden Hasan Mezarıcı Atatürk'e "Veled-i Zina" dediği 27 Mart yerel seçimleri öncesinde Bayrampaşa Refah Partisi binasında şu şekilde konuşuyordu. "Türkiye'de bölgemizde kanlar akıyor, akan bu kanlar ölümün değil, doğumun müjdesidir".

Ve aynı konuşmayı, doğum müjdesi (!) ni bu sefer Şevki Yılmaz veriyordu MGV'da yaptığı konuşmalarında.

Fatih MGV'da yaptığı konuşmasında Milli Gazete başyazarı ve Refah Partisi İstanbul Milletvekili adayı Sadık Albayrak şeriat için gençlerin kellelerini vermesini istiyordu.

İBDA-C'ye destek telgrafı

Refah Partisi Grup Başkanvekili ve Kocaeli milletvekili, Şevket Kazan'ın İBDA-C tutuklularına destek amacıyla çektiği telgraf şu şekilde idi:

"İstanbul Milletvekili Ali Oğuz bugün ziyaretimize ge-

lecektir. Sizleri dinleyecek ve haklarınızın korunması için gerekli girişimleri yapacaktır.

Geçmiş olsun dileklerimi iletir, selam ve sevgilerimi sunarım.

Şevket Kazan

Refah Partisi Grup Başkanvekili

Kocaeli Milletvekili"

Telgraf'ın akabinde cezaevine gelen Ali Oğuz, Taraf dergisi sahibi Kazım Albayrak'la, Ünsal Zor ve diğer İBDA-C'larla görüştüktan sonra onlara şunları söylüyordu:

Partinin İBDA-C ile ilgilenme kararı aldığını, hertürlü yardımını sağlayacaklarını, İBDA-C davası için İstanbul DGM'ye uğradığını, başsavcı ile görüşüğünü davanın yakında açılacağına söz verdiklerini belirtti.

Refah Partisi İstanbul Milletvekili Ali Oğuz, cezaevi savcısı ile de ibdacıların ihtiyaçlarının karşılanması hususunda görüştü.

İBDA-C'den Şevket Kazan'a Cevap

"Sayın Şevket Kazan

Refah Partisi Grup Başkanvekili

TBMM ANKARA

Emperyalist Amerika ve müttefiklerinin attığı füze sonucu, Bağdat'ta ER-Reşit Otel'i lobisinde ayağınızdan yaralandığınızı TV ve basından üzülererek öğrenmiş bulunmaktayım. Geçen yıl aynısı yapılan ve benim de sahibi bulunduğum İBDA-C Taraf dergisi adına davetli olarak katıldığım ve birlikte olduğumuz İslam halk konferansına bu yıl cezaevinde olduğum için katılamamıştım.

Bosna'da kardeşlerimi katleden Hristiyan Yahudi dünyası, Irak'a yönelik bu katliamda binlerce Irak'lı müslüman'ı öl-

dürürken bulunduğunuz otel'de de iki kişi ölmüş bir kısmı İslam konferansı delegesi 31 kişi yaralanmış...

Basın toplantısında belirttiğiniz gibi, siz, orada konferans geyesi olan İslam Birliği'ne atılan bomba ile yaralanmış bulunmaktasınız. Burada ise, sizin de bildiğiniz gibi Amerikan uşağı bu rejim tarafından İBDA-C mensubu arkadaşlarımla Irak'ın yanında yer almamızdan dolayı Gayrettepe'deki işkence şubesinde ancak CIA'nın soracağı şu sorulara muhatap oldum: "Niye Irak'a gittin? Körfez savaşında niye Irak'ın yanında yer aldınız? Bütün işkencelere rağmen basına gösterilirken, "Ya Şeriat, Ya ölüm" diye haykırmaktan da çekinmedik. Çekinmeyeceğiz de...

Amerikan uşağı bu rejimin Hristiyan Dünyası ile el ele verip İncirlik'i kullandırmasını utanç verici bir olay olarak görüyor ve her türlü zeminde bu işbirlikçilerden hesap sorulmasının müslümanlığın gereğı olduğunu belirtmek istiyorum. İBDA-C davasına gösterdiğiniz ilgi üzerine sayın Ali Oğuz ziyaretimize geldi.

Şahsım ve arkadaşlarım adına Bayrampaşa Cezaevinden geçmiş olsun mesajlarımızı iletir, islam davasında muvaffakiyetler dilerim"

21.1.1993

Kazım Albayrak

Bayrampaşa Cezaevi İslamcı Siyasi K B-14

Bayrampaşa-İSTANBUL

İBDA-C'nin DGM'deki davalarında savunmalarını MSP'nin Sakarya Milletvekili ve eski Adalet Bakanı İsmail Müftüoğlu üstleniyordu. Sivas katliamı sanıklarının savunmasını üstlenmek için büyük bir çaba harcayan Şevket Kazan'ın bu isteğini mahkeme reddediyordu.

İBDA-C ve yayın organı Taraf dergisine bayram tebriğı atarak, İBDA cıların bayramlarını kutlayan Refah Partililer ise:

Yozgat Milletvekili ve MKYK Üyesi, Hüseyin Erdal, Kah-

ramanmaraş Milletvekili Hasan Dikici, Konya Milletvekili Mustafa Ünal, Karaman Milletvekili Zeki Ünal ve İstanbul milletvekili Belediye Başkanı R. Tayyip Erdoğan.

Erbakan ve Cemalettin Kaplan

Tesadüfen girdiği tarikatçıların arasında uzun süre yaşayan ve daha sonra kendi tabiri ile bu tehlikeli çevreden kurtulan Nebi Sevin Almanya'da irticai yönlendiren eski Adana Müftüsü Cemalettin Kaplan (Karases) için Erbakan'ın kuklasıdır, diyordu. Nebi Sevin, onlar Erbakan'dan mı emir alıyorlar? sorusunu cevaplarırken şunları söylüyordu. "Tabii.. Erbakan bu işin başıdır".

Cemalettin Kaplan, 1976 yılında MSP Erzurum milletvekili adayı oldu. Kazanamayınca Erbakan'ın isteği ile Almanya'ya gitti. Erbakan'ın onu Almanya'ya gönderme amacı ise Avrupa'daki Milli Görüş Teşkilatlarını derleyip toplamaktı.

AMGT

Yurt içindeki Milli görüş yanlılarının yurt dışındaki uzantısı olan 15.9.1974 tarihinde Batı Berlin'de kurulan Milli Görüş Teşkilatı 1975 yılında aynı kentte faaliyet gösteren Türk birliği ve Batı Berlin Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneği ile birleşmişti.

Yurt dışındaki vatandaşlarımızı Milli görüş etrafında toplayarak TÜRKİYE'de teokratik devlet nizamını gerçekleştirmeyi amaçlayan bu örgüt, 1977 yılında genel merkezini Batı Berlin'den Köln'e nakletmiştir. Örgüt yasal bir kimlik kazanabilmek için Köln Mahkemesine başvurdu. Mahkemenin onayı ile 1985 yılında AMGT resmen kurulmuş oldu.

Başkanlığına Osman Yumakoğulları seçilmişti. 2. Başkan ise Şevki Yılmaz, Genel Sekreter 1991 genel seçimlerinde Refah Partisi Antalya Milletvekili adayı Ali Yüksel oluyordu. Milletvekili seçilemeyen Ali, Şeyhülislam oldu.

Osman Yumakoğulları ise Refah Partisi'nden 24 Aralık 1995 İstanbul Milletvekili adayı oluyor ve kazanıyordu.

Şeyhülislam (!) Ali Yüksek ise 24 Aralık 1995 seçimlerinde yine Antalya'dan milletvekili adayı oluyor ve kaybediyordu.

Genel Kurmay Başkanlığının Terör ve Terörle Mücadele durum değerlendirmesi "gizli" yayınında AMGT için, özellikle 12 Eylül sonrasındaki rejim aleyhtarlığı çalışmalarını yurt içine yansıtabilen yurt dışındaki en etkin irticai grupların başında gelmektedir". Deniyordu.

Şevki'ye göre AMGT; 500 milyar mark sermaye ve 2000'den fazla gayri menkule sahipti.

Refah-Suudi İşbirliği

Suudiler, RP'nin yan kuruluşu gibi çalışan Milli Görüş Teşkilatı'nı hem finanse ediyor, hem de mezhepleri Vehhabiliğin propagandasında kullanıyordu.

Başta İstanbul Belediye başkanı Recep Tayyip Erdoğan olmak üzere RP'lilerin Suudi idamlarına karşı çıkmamalarının nedeni, RP'nin yan kuruluşu olarak yurt dışında çeşitli ülkelerde örgütlenen Milli Görüş Teşkilatı'nın arkasında Suudi sermayesi ve ideolojisinin olduğunu, Dernek kurma yasağı bulunan Suudi Arabistan'da faaliyet gösteren tek örgüt olarak bu ülkedeki Türk işçilerine Suudi'lerin Mezhebi Vehhabiliğin yapılmasına AMGT alet oluyordu.

Suudi ilahiyat hocaları, Türk işçilerine Vehhabilik dersi verirken Türkiye'de de Refah Partisi'ne oy atmalarını istiyordu. AMGT'nin tüm masrafları Suudiler tarafından karşılanıyor.

Suudi Arabistan'da Vehhabiliğin dışında bir mezhep propagandası yapmak büyük suç. Cezası ise malum kelle kesmek ama Refah Partisi, bu ülkenin her tarafında başta Genel Başkanları Necmeddin Erbakan, Genel Başkan Yardımcısı Ahmet Tekdal, Şevki Yılmaz, Ali Nabi Koçak ve diğerleri büyük bir ra-

hatlık ve hatta kolaylıkla Camiilerde, Medine tren istasyonunda, Mekke'de, Arafat'ta, ve bir çok yerde propaganda yapmaları sağlanıyordu ve hac ibadeti için Türkiye'nin ısrarlı girişimleri sonucunda, istedikleri yüzde on'luk artırım için "La Vallahi" diyen Suudi Arabistanlılar Refah Partisine on bin civarında kontenjan ayırıyordu. Hatta Propagandalarını rahatça yapabilsin diye yardımcıları veriyordu.

Vehhabilik Nedir?

Vehhabilik, Merkezi Londra'da bulunan Müstemlekeler Nezaretinin idare ettiği İngiliz Casusu HEMPHER vasıtasıyla Muhammed Bin Abdülvehhap Necdi'ye kurdurdukları bir Mezhapti.

Necdli Muhammed sadece Kur'an-a inanan, Peygambere saygılı, fakat Hz. Ebubekir, Ömer, Ali ve Osman'ı tanımayıp, ben onlardan daha iyi bilirim iddiasında olan bir kafa yapısına sahipti. Bu özelliğini gören Hempher, onu istediği gibi kullanarak yeni bir mezhep uydurmuştu.

Hempher'in anılarına bir göz atınca, bunu daha kolayca görürüz. "Bir kere O'na mute nikahı caizdir dedim. O bana caiz değildir dedi. Ben Allah onlardan faidelendiğinizde mukabil, kararlaştırılmış olan mehrlerini verin, buyuruyor" dedim.

"O, Ömer, peygamber zamanında mevcut olan iki mut'ayı yasak etti, ve onu yapanı cezalandıracağını bildirdi" dedi.

Ben, "Sen hem, Ömer'den daha iyi biliyorum diyor, hem de ona tabi oluyorsun. Kaldı ki Ömer; "Peygamber helal ediyordu, ben yasaklıyorum" demiştir. "Sen niye Kur'an ile Peygamberin sözünü bırakıp, Ömer'in sözünü tutuyorsun" dedim.

"O cevap vermedi, anladım ki ikna olmuştu".

"O an, Necdli Muhammed'in canının kadın istediğini biliyordum, kendisi bekar idi. Ona gel muta nikahı ile birar kadın alalım. Onlarla eğleniriz dedim. Başını sallayarak kabul etti. Bu

fırsatı büyük ganîmet bildim ve ona eğlencelik bir kadın bulmağa söz verdim. Benim gayem, onun insanlardan olan korkusunu kırmaktır. Fakat o, bu işin aramızda sır olarak kalmasını ve ismini dahi kadına söylemememi şart koştu. Alelacele, orada müslüman gençleri ifsad etmek için, Müstemlekeler nazırlığı tarafından gönderilen, hristiyan kadınların yanına gittim. Onlardan birine meseleyi anlattım. Kabul edince ona Safiyye ismini verdim. Necd'li Muhammed'i onun evine götürdüm. Evde sadece Safiyye vardı. Necdli Muhammed bir haftalık nikah aktini yaptık. O da kadına Mehr olarak biraz altın verdi. Ben dışarıdan Safiyye içeriden, Necdli Muhammed'i aldatmaya başladık.

Safiyye, Necdli Muhammed'i iyice eline aldı. Zaten o da, içtihad ve fikir hürriyeti bahanesi ile, Şeriat'ın emirlerine karşı gelmenin nefsanî tadını duymuştu.

Bu gibi yöntemlerle oluşturulan Vehhabi mezhebi, Bozuk gırikerlerini Muhammed bin Abdülvehhab yaymaya başladı. Kendisi 1792'de vefat edince yerine Der'iyye Emiri Muhammed Bin Suud tarafından, çok müslüman kanı dökülerek yayıldı. Vehhabiler kendilerinden olmayan Müslümanları Müşrik (Kafir) ilan ettiler. Hepsinin tekrar hac yapmaları lazımdır, altıyüz seneden beri, bütün dedeleri gibi bunlarda kafirdir dediler. Vehhabi dinini kabul etmeyenleri öldürdüler. Mallarını ganînet olarak yağmaladılar.

İstanbul'daki çıkarıcı ülama, Vehhabilik üzerine, bağdaş kurmuş tartışırken, 30 Nisan 1803 Cumartesi günü, Suud İbni Abdülaziz, Mekke'yi kuşattı. Mekke Emiri şehiri teslim etti. Suud Taif'ide ele geçirdi.

Taif'e giren Suud İbn-i Abdülaziz, Kerbal'da kestiği 5 binden fazla insanın kanına doymadığını Taif müslümanlarını doğrayarak gösterir. Hışmından sadece halk değil, halifelerin, din büyüklerinin, evliyaların mezarları bile kurtulamaz. Peygamberin Torunu Hasan ile Hüseyin'in Türbelerini yaktığı gibi Peygamber'in Medine'deki türbesinin dışında ne kadar mezar varsa hepsi yerle bir edilir.

Suud'un işgalinden sonra kutsal topraklarda bir tek şey vardır. Terör. Tehlikeye rağmen Mekke'ye doğru yol alan hacılardan artık hiç bir haber gelmemektedir. Ve hac yıllarca yapılamaz.

Medine'nin Vehhabiler'den kurtarılışı, ancak ailesine Mısır Valiliği hakkı tanınan Mehmet Alil Paşa'ya, Sultan 2. Mahmut'un müracaatı ile 2 Aralık 1812'de mümkün olabildi. Vehhabi Emiri Abdullah İbni Suud ile dört oğlu esir olarak İstanbul'a gönderildi. Hepsisi idam edildi.

Bir süre sonra Suud'un ele geçmemiş olan iki oğlundan birisi daha yakalandı. Ve Vehhabi ileri gelenlerinden 400 kişi ile birlikte, İbrahim Paşa tarafından İstanbul'a gönderildiler.

Fransız devlet ve fikir adamı Şarl Mismar bu konu için şöyle demektedir.

"İbrahim Paşa'nın Vehhabiler'inin ileri gelenlerini İstanbul'a göndermesinde nice bir politakanın Osmanlılar tarafından anlaşılmamış bir tecellisi vardı. Mısır Lider, Kendilerinin de yarın Araplık iddia edeceğinin biliyordu. Çünkü buralarda egemen olabilmek için tek tutarlı yol, ARAP olmak idi. Araplar, başka hiç bir duyguya önem vermezlerdi. Şekilde de olsa ırkçılık tek bağlantıları idi. İbrahim Paşa, öldürüleceklerini bildiği Vehhabi şeyhlerini ve Necid devletinin Emirlik mensuplarını İstanbul'da padişaha astırarak, Türklerle Arapların arasındaki bin bir uçuruma bir yenisini ilave ettirdi.

Bundan tam 175 yıl önce 1820 yılının Şubat ayında şimdiki Suudi kralının Suud bin Abdülaziz'in İstanbul'a isyan ettiği ve onbinlerce insanı kılıçtan geçirdiği için Beyazıt Meydanında Hükümdar İkinci Mahmut'un emriyle bir kılıç darbesi ile kafası kesiliyordu. Bu olay sonunda islam şehirlerinde bayram ilan ediliyor ve şenlikler yapılıyordu. Tıkanan Hac yolu açılıyor, insanlar rahat ediyorlardı.

Aradan 175 yıl geçtikten sonra eski kral Abdülaziz'in 43 oğlunun 11 numaralı Fahd bin Abdülaziz 5 Türk'ü idam ediyor ve sırada daha 40 tane daha var diyordu. Her fırsatta Suud kra-

lına mektup yazan, telgraf çeken Erbakan'dan bu iş için de idamların durdurulması amacıyla mektup yazması istenince, Suudlarla aynı kafayı taşıyan Başta İstanbul Belediye Başkanı Tayyip olmak üzere, bunların asıl amacı İslama küfretmek diyerek bu isteğe yanaşmıyorlardı. Ama Erbakan, Suud Kralı korkulu bir rüya bile görse hemen kağıda kaleme sarılıp "Hadimül Haremeyn-i Şeriyf" diyerek teselli ediyordu.

Suudi Arabistan hac için, her müslüman ülkeye nüfusuna göre kontenjan ayırmıştı. Ve ancak koyduğu kota kadar hacı adayına vize verecekti. Türkiye'den en fazla 60 bin kişi gidebilecekti hacca... Ankara kontenjanının artırılmasını istemiş, Suudiler "La Vallahi" demişlerdi. Yani "Hayır!"

Ama devletin isteğini reddeden Suudi elçiliği kendisine yakın gördüğü 5 bin kişiye, lütuf babından ve ekstradan vize dağıtmıştı. Ankara'da bunu içişlerine müdahale saymış ve protesto etmişti.

İşte Mekke'yi babasının mülkü saydığından olacak, hacı kontenjanla, kotayla, vizeyle götüren Suudi Arabistan, Mekke'yi talan ettiği için İkinci Mahmud'un saray meydanında kafasını kestirdiği Suud'un adını taşıyor. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra, küçük bir çöl kasabasından çıkıp yarımadayı eline geçiren ve devlet kuran Abdülaziz İbni Suud, Bostancı başı Halil Ağa'nın palasıyla can veren Suud'un torunu... Şimdiki Kral Fahd'da Abdülaziz'in 43 oğlunun 11 numaralısı.

Ve Kral Fahd'ın isminin başına bir kaç sene önce ilave ettiği bir ünvan, "Hadimul-Haremeyn'i Şeriyf", Yani "İki şerefli yerin, Mekke'yle Medine'nin hizmetkar"ı sözleri pek yabancı değil bizlere, Yavuz Selim'in oraları aldıktan sonra kullandığı ve Yavuz'dan sonraki bütün Osmanlı Hükümdarlarının isimlerinin başına koydukları ünvan bu "Hadimul Haremeyn"

Suudi büyüklerini vize yahut başka şeyler için etekleyenler krala da bu sözlerle hitap ederken, kendilerini herhalde bir Türk büyüğünün huzurunda hissediyorlar...

Ama bu etekçiler ne yazık ki İdam için sıra bekleyen Türk'ler için kollarını bile kıpırtatmıyorlardı.

Öküz İdrarlı Su Çok Lezzetli

Gençliğinde, Rize'de Öküzlerin içine idrarını bıraktığı pınar suyunu içtiğini ve çok lezzetli bulduğunu söyleyen İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Tayyip Erdoğan, İstanbul'daki barajlara manda ve öküzlerin girmesinde sakınca olmadığını savundu. Tayyip, bu konuda şu şekilde konuşuyordu:

"Öküz, manda girmiş barajın içine, işte biz bu suyu içiyoruz. Hangi suyu içecektin? Tabiki o suyu içeceksin. Baraja Manda da girer, öküz de girer. Çoğumuz Anadolu'dan geldik. Ben Rize'de pınarın suyunu içtim. Ne lezzetli ne soğuk su. Kaynağa doğru gittiğiniz de bir de bakarsın ki bir öküz idrarını bırakıyor. Bu suyu içiyorsunuz aşağıda"

İstanbul halkına idrarlı suyu layık gören bir zihniyetten, idam olacak Türk'ler için insaf beklemek ne kadar saflıkmış, meğer.

Öküz idrarlı suyun çok lezzetli olduğunu iddia eden Tayyip'e özendiğinden midir? Nedir? Bilinmez. Sakarya Belediyesi de içme sularına lağım karışmasına kayıtsız kalınca sarılık mikrobi hızla yayılır ve can bile alır.

Faizci Refah

Refah Partisi, Anayasa Mahkemesi kayıtlarına göre 1986 - 1987 ve 1988 yıllarında 22 Milyon lira faiz alıyordu.

Erbakan, her zaman olduğu gibi faiz aldıklarını da önce inkar ediyordu ama belgeler ortaya çıkmaya başlayınca. Evet aldık ama biz bu Faiz'i kırtasiye masraflarında kullanıyoruz, di-yordu.

Ancak Refah Partililer daha önce meydanlarda faiz yemenin, en büyük günahlardan olduğunu, faiz yiyenin hiç ibadetinin kabul edilmeyeceğini ve faiz yeme ile onları desteklemenin yani bankalara girmenin ve televizyon ekranlarında reklamlarını bile izlemenin Allah'a savaş açma anlamına geldiğini, faizcilerin burunları üzerinde sürüneceklerini söylüyorlardı.

Erbakan 1993 tarihinde Arafat'ta yaptığı konuşmada Peygamber Efendimiz'in: "Faizi ayaklar altına aldım" dediğini söyleyerek, faizcileri destekleyenlerin hac'larının kabul edilmeyeceğini söylüyordu. Ama Batan TYT Bank ve Marmara Bank'ta Refah Partisi'nin yüzde iki daha fazla faiz alabilmek amacıyla Bosna için toplanan paraların bu bankalara yatırıldığı ve kendi çıkarları için ve faizleri ile beraber kullanıldıkları ortaya çıkıyordu.

Erbakan'ın Yapı Kredi Bankası Aşağıayrancı'daki hesap numarası 1615-' idi.

Yapı Kredi Bankası Çankaya şubesindeki 5924 numaralı hesabın sahibi ise MSP Genel Sekreterliği zamanında burada hesap açtıran Refah Partisi genel sekreteri Oğuzhan Asiltürk'tü.

Sultanbeyli Belediye Başkanı Ali Nabi Koçak ve Refah Partisi'nin 24 Aralık seçimlerinde İstanbul Milletvekili Adayı Hasan Hüsamettin Koçak "Benden aldıkları üç milyona yakın faizle yetinmeyerek, Faiz'inde faizini beş milyon olarak hiç erinmeden İstanbul Kartal'dan, Aydın İline bağlı Çakırbeyli Köyüne gelerek icra yolu ile tahsil ediyorlardı.

Hem de Faiz'in faizini.

Bunu niye yapıyorlardı. Cevabı gayet açık. Vehhabiliğin başlıca inanışlarından birincisinde buluruz. "Amel imanın parçasıdır. Namaz kılmak farz olduğuna inandığı halde, tembellikle bir vakit bile namaz kılmayanın imanı gidermiş. Bir sene zekatını vermeyen bir kimse kafir olurmuş. Böyle olan Müslümanları öldürmeli, mallarını, Vehhabilere dağıtılmalı" imiş.

("İmam-ı Gazali, Ahiret ve İman sayfa:345)

Cezayirde Fıs-Türkiye'de Refah

Türkiye'de gelişmeye başlayan sözde İslami hareketlerin aynısı, Cezayir'de de görülmeye başlandı. Bir Kuzey Afrika ülkesi olan Cezayir'de, Kısa bir süre önce Fanatik İslamcılar seçim yo-

luyla kendilerine iktidar yolunu açtılar. Ancak Cezayir ordusu, bu duruma müdahale ederek, ülkede yönetime el koydu.

Gerçi, Refah Partili İmdat Hoca: "Bizimkilerde bunlara özenmesin, müslümanlar silahlanıyor ona göre haa..." di-yordu.

Cezayirli bir bilim adamı olan Mohammad Bankhobza, ül-kesinde yaşanan toplumsal olayların bir tanığıydı. Ve 1992 Eylül'ünde günlük El Vatan Gazetesine aşağıda yer alan açık-lamaları yapmıştı. 2 Nisan 1993 tarihinde evinde öldürülen Stratejik Bilimler Enstitüsü Başkanı Bonkhobza'nın Demeci aynen şöyle idi.

"Fıs'i kendi toplumumuz yükseltti. Fransa'dan ba-ğımsızlığımızı kazandıktan sonra, Cezayir'in toplumsal yapısı, olağanüstü bir gelişme göstermişti. Fas'ın aksine, Bizde ina-nılmaz bir toplumsal hareketlilik yaşandı.

Bütün Cezayir'li ailelerde, ya da en azından dörtte üçünde, büyük toplumsal farklar oluştu. İki kardeşten biri işçi-yken, di-ğeri bakan olabildi. Üniversite profesörü, ya da bir cerrah, çoban kardeşleriyle beraber aynı masada oturarak yemek yedi. Top-lumsal farklar böylece hem aile içinde, hem aile dışında rekabet ve kıskançlık yarattı.

Eğer petrol geliri her aileyi geçinebilecekleri bir yaşam düzeyi sağlayabilseydi, sorun olmazdı. Yaşam düzeyi, petrol fiyatının düşmesi ile birlikte çok anı bir düşüş yaşadı. 1988 krizine ge-lindiğinde de, toplumsal hareketliliğin dengesini bozan unsurlar çok daha açık bir şekilde gün ışığına çıktı.

Bugün işlenen bütün insanlık suçlarının kökenini toplumsal gelişmede aramak lazım. Çok hızlı yükselişlere, çok haksız yük-selişlere tanık olduk. Bizim toplumumuz, insan yaşamında bunca iniş çıkışa alışık değildi. Böylece toplumun dengesi bo-zuldu ve İslam, bütün eski değerleriyle birlikte yeniden ortaya çıktı. Korkunç bir şehirleşme yaşadık. Hala da yaşıyoruz. Köyler boşalıyor. 1954 yılında şehir nüfusu, genel nüfusun yüzde on-

yedi'sini kapsıyordu. Şimdi bu oran yüzde ellibeşe çıktı. İşsizliğe karşın insanlar, şehre göçetmeyi sürdürüyorlar. Şehre gelince de, kendi alışık oldukları toplumsal referanslarını kaybediyor ve anonim bir dünya'da yalnız kalıyorlar. Şehirler artık köksüz insanlarla dolu. Bu insanlar yeni değerler ve yeni kimlikler arıyorlar ve bu noktada islam onlara bir tür sığınak oluşturuyor.

Cezayirli bilim adamı Mohammed Bankhobza, Cezayir'in bugünkü durumunu bu nedenlere bağlıyor. Yani işsizlik ve yoksulluk. Ayrıca rekabet ve kıskançlığında bir ülkenin çöküşünde önemli bir rol oynadığını iddia ediyor. Türkiye'nin bugünkü durumu da Cezayir'in durumu ile aynı. Son günlerde görülen çok hızlı ve haksız yükselişlere tanık olan Türk milleti, içine düştüğü yoksulluk ve çaresizlikten kurtulma çabası içinde. Bunu beceremeyince de kurtuluşu, dine ve iman ticareti yapanlara daha çok sarılarak arıyor. Ayrıca ani ve haksız çıkışlar yaparak, paralarına para katan üst düzeylerdeki yöneticilere gıpta ile bakıyor. Nasıl bakmasınlar ki, çünkü onların ceplerini daha fazla doldurabilmek için yapmış oldukları yolsuzlukları bile devlet tarafından hemen ört bas ediliyor. Millet, "artık bu kadarı da fazla" diyor, demesine de yine de değişen bir şey olmuyordu.

Tarikatlar ve Refah

Refah Partili Ahmet Akgül, "Neden Siyaset" konulu konferansında, bütün müslümanların siyaset yapmalarını, kendilerine uyan bir teşkilatta cihad etmelerinin farz olduğunu söyleyerek. "Aksi halde kıyamet günü ah ben bilmiyordum, duymadım, diyemezsin. Gençmisin işte sana MGVL'er, işçisimin işte sana ilçe teşkilatları, Avrupa'da mısın işte sana AMGT'ler. Nakşibendiler, Kadiriler, nurcular, Süleymancılar, ve diğer tarikatlar birbirleriyle uyuşamasalar da hepsinin toplanacağı tek yer vardır. Oda Refah Partisi'dir", diyordu.

Öncelikle tarikatlar hakkında da kısaca bilgi verelim.

Tarik, yol demektir. Tarikat, Allah'a giden yol üzerinde bulunduğunu sananların toplandığı ve o tarikatı kuran şeyhin arasından cennete gideceklerine inanmış zavallı kişilerin topluluğudur.

Tarikat inancı ve kurumu İslami anlayışın temel felsefesine ve ruhuna aykırıdır. Çünkü ne Allah'ın ne de Peygamberimizin tarikatların kurulmasına değinen ne ayet, ne de hadis vardır. Tarikat Müslümanları francala gibi dilim dilim kesip, çeşitli bölümlere ayırmış ve bu ayrılan kollar, birbirlerine çoğu kere düşmanca bakar hale getirilmişlerdir. O halde tarikatçılık ayrımcılık demektir. Peygamberimiz müminler arasında ayrımcılık yapanları lânetlemiştir.

Nakşibendi Tarikat'ı

14. asır başlarında Buharalı Muhammed Bahattin Nakşibendi tarafından kurulan bu tarikatın mensupları, Halidiye kolu teşkil edinceye kadar Padişah ve halifeye sadık kalmışlarsa da, 19. asrın Halidiye kolu kurulduktan sonra çıkarılan çeşitli isyan ve huzursuzluklarda başrolü oynamışlardır.

Padişah 2. Mahmut tarafından ŞAM'a sürülen Bahattin Nakşibent ve taraftarları Osmanlı'daki her türlü yeniliğe karşı çıkmışlardı.

Cumhuriyet devrinde, miskinler, tembeller ve asker kaçaklarının yatağı haline gelen tekke ve zaviyelerin kaldırılması hakkındaki kanun yürürlüğe girdikten sonra, tarikat mensuplarının gelir kapıları kapanmış, bunlar da yeraltı faaliyetlerine geçerek, halifeliğin ihyası ve Atatürk İnkılapları'nın başarıya ulaşmaması için her türlü gayreti göstermişlerdir.

Şeyh Sait isyanı dahil, Cumhuriyet devrinde çıkan bütün bölücü ve gerici isyanlarda Nakşibendilerin rolü vardır. Halen bölücülerle paralel çalışmaktadırlar. Nakşibendi tarikatının Ha-

lidiye kolunun kurucusu Ziyaettin halid, kendisini kürt olarak kabul eden bir yobaz bölücüdür. Bu Halit denen yobaz bölücünün, yıkıcı ve bölücü propagandaları sonucu bugün bu yüzden kendini kürt olarak ayrı bir ırk gören vatandaşlarımızın büyük çoğunluğu nakşibendidir. Böylece bölücülük bir yandan da halkın dini inanışlarını istismara yönelmiştir.

Bizdeki Nakşibendilerin konuşmaları incelendiğinde altında yatan kürtcü ve bölücü emelleri hemen göze çarpar.

Bizdeki Nakşilerin başında Erbakan gelir. Milletvekili olmadan önce Nakşibendi şeyhi M. Zahit Kotku'nun büyük bir desteğini almıştır. Ancak damadı Esat Coşan'la dergi satma ve yardım toplama konularında, ters düşmüşlerdi. İstanbul Belediye Başkanı R. Tayyip Erdoğan'da başka bir Nakşidir. Tayyip Duisburg ve Aisburg'da yaptığı konuşmasında "Ne Mutlu Türküm dersen. O da ne mutlu kürdüm der" diyordu.

Şevki Yılmaz: "Türk'lük ne demek Allah'ın Türklüğe ihtiyacı yok", derken Şeyh Sait için ağıtlar düzüyordu.

Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen; "Türk adıyla anılmaktan haya duyuyorum" diyordu.

Bir diğeri Diyarbakır Milletvekili adayı ve Refah'ın ağır toplarından Fehim Adak: "Biz Türk değil, Arap milliyetçisiyiz", di-yordu.

Süleymancılık

Tarikatın korucusu Süleyman Hilmi Tunahan'dır. Silistrelî Süleyman Hoca olarak tanınmıştır. Romen muhaciridir.

Tarikatın esasî ev, gayesi Batıniliktir. Bu Batıl Tarikata bağlı olanlar, Süleyman Hilmi Tunahan'ı Mehdi Resul olarak kabul ederler. Süleymancılar, bir örtü altına girerek onun resmine bakıp, ona ibadet ediyormuşçasına saatlerce zikir ederler.

Tunahan'ın Peygamber'in vekili olduğunu iddia ederek Allah ve Peygamberle haftada birkaç defa görüştüğünü söyleyecek

kadar ileri giderler (Gerçi Refahlı Şevki de Erbakan'ın rüyasında olsa Allah ve Peygamber'le görüştüğünü 1993 AMGT 9. kurtayında Belçika'da anlatıyordu?)

Süleymancılar bize bağlanan cennetlik, bağlanmayanlar de-lalettendir ve Cehennemliktir, derler. Kur'an kursları, kurs ve okul talebelerine yardım dernekleri adı altında faaliyet gösterirler. Bazı yerlerde dikiş, nakış, halıcılık, arıcılık ve daktilo kursları olarak teşkilatlanırlar. Küçük çocukları, kurslarda Atatürk ve Cumhuriyet düşmanlığı ile yetiştirirler. Atatürk'e Deccal adını takmışlardır. Deccal islam kaynaklarına, Yahudi din kitaplarından giren, sarı saçlı, mavi ve tek gözlü bir çöl şeytanıdır. Atatürk'ün fiziki özellikleri belirtilerek bu çirkin isim takılmıştır.

Zaman zamanda Atatürk yerine ataküfür sözünü kullanmaktadırlar. Hurafeleri daima 15 yaşından küçük çocuklara aşılarlar.

Halifesiz bir ülkede cuma namazı kılınmaz derler. Halbuki Halifelğin en güçlü zamanında bile bütün müslümanları bir arada toplamak imkanı olmamıştır.

Süleymancılar aydın din adamlarını kendilerine en büyük düşman görürler. İmam Hatip Lisesi mezunlarını, Yüksek İslam Enstitüsü ve İlahiyat Fakültesi mezunu müftüleri, Deccal'ın ordusu diye adlandırırlar. Süleymancılar çocuklara, İmam Hatip Liselerine kesinlikle gitmemelerini, bunun yerine kendi açtıkları Kur'an kurslarına yönelmelerini empoze ederler. Süleymancılar 1976 yılında KÖLN Başpiskoposluğundan büyük maddi yardım almışlardır. Her gittikleri yerde temiz Müslümanlar bölünmüş ve birbirlerine düşmüşlerdir.

Süleymancılığın: 1. Kendilerinden başkalarını müslüman kabul etmemek gibi, 2. Hacca gitmeyip, hacca gitmenin lüzumsuzluğuna dair vaaz vermeleri gibi, 3. Faiz helaldir. Türkiye Dar-ül Harp'tir gibi, 4. Rüşvette faiz gibi helaldir. Kurs ve derneklerin açılması için ilgili kişilere rüşvet şarttır, gibi. 5. Sü-

leymancılığın gayesi için ne kadar yalan söylense caiz'dir gibi 6. Hocaları Süleyman Efendi'nin resmine taparcasına rabıta yapıp, yapılmasına şart koşmaları gibi, 7. İmam Hatip okullarında okuyanlar hep Kafirdirler demeleri gibi, 8. Süleymancı büyüklerden başkasına itaat ve hürmet edilmez demek gibi, 9. Süleyman Efendi ölmemiş, aramızda dolaşmaktadır demek gibi, 10. Süleymancı olmayana "Samün Aleyküm" diye selam vermek gibi batıl inançları vardır.

Süleymancılığın alametleri: Dua ederlerken ellerinin kepçe yaparak birleştirirler. Güya rahmet akmasın... Sakalsız olmak (sakal onlarca sünnet değildir. Resme rabıta yapmak gibi kurrallardır.

Nurculuk

Nurculuk, 1877 yılında Bitlis'in Hizen ilçesi Nurs köyünde doğup 24 Mart 1960'da Urfa'da 83 yaşında ölen Sait isimli bir kürt yobazın ortaya attığı bir akımdır. Gençliğinde Said'i Kürdi olarak bilinen bu şahıs Nurs köyünden olduğunu belirtmek anlamında ve kürt kimliğini de gizlemek için, Said'i Nursi olarak isim yapmıştır. Hiç bir eğitimden geçmemiş, hiç bir eğitim kurumundan mezun olmamıştır. Gençliğinde Nakşibendi tarikatına girmiş, Doğu'da Mısır'daki El-Ezher'e benzer bir İslam Fakültesi kurulması için çaba harcamış, burada Cumhuriyet ve rejim düşmanları türetmeyi düşlemiştir.

Volkan gazetesinde Kürdistan'ın Bağımsızlığı yolunda kışkırtıcı, tahrik ve teşvik edici yazılar yazmış, 31 Mart vakasına katılmış, Milli Mücadelenin kara günlerinde, Kürt teali cemiyetinin kurucuları arasında yer alarak Milli Birlik ve Beraberliğimizi bozmak için elinden gelen her şeyi yapmıştır.

Nurculuk, diğer mezhep ve tarikatları reddeder. Milliyet farkı tanımaz. Kur'an-a inananların Yeşil bir bayrak altında toplanmalarını, Şeriatın hakim kılınmasını, tüm medeni alemden uzak durulmasını, Cumhuriyetin kaldırılmasını halifeliğin ye-

niden ihyasını öngörür. Nurculuğun asıl amacı Bugünkü Demokratik rejimi yıkmaktır.

Saidi Nursi'nin sağlığında doldurduğu bantların, kendisini kürt diye ayrı bir ırk sayanlara dinlettirip propaganda yapıldığı göz önüne alınırsa, Nurcu bölücü işbirliği kendiliğinden ortaya çıkar.

Refah partisi'nin gençlik örgütü olan IBDA-Cnin yayın organı TARAF dergisinde yayınlanan "Özgür Kürdistan için savaş" yazısına bakınca Nurculuğun gerçek yüzü de ortaya çıkar.

"Özgür Kürdistan için Savaş".

Said Nursi'nin rüyası IBDA'nın elinde gerçekleşecektir. "Said-i Kürdi Kemalistlerin tabiri ile Said-i Nursi, Kürt ve İslam tarihinde yetişen dahi bir ulemadır (...) Said-i Kürdi, zindandan çıktıktan sonra İstanbul'u terk eder. Vapurla Tiflis üzerinden Kürdistan'ın Xuy Kentine geçer. Van ve Bitlis kürt beylik ve aşiretlerine ulaşır. Buralarda Kürdistan'ın kurtuluşu için ilim, irfan, plan ve proje yolları arar.

Tiflis'teyken bir tepenin başına çıkar. Kafasındaki özgür Kürdistan ve birleşik islam alemi projesini tasarlarken birisi ile Said-i Kürdi arasında şu konuşma geçer.

- Nerelisin?
- Bistlis'liyim.
- Ne yapıyorsun burada?
- Ben müstakbel Kürdistan'ın ve İslam aleminin plan ve projesini çiziyorum.
- Burası Tiflis'dir, Bitlis değildir.
- Said-i Kürdi: "Tiflis Bitlis'in kardeşidir. Benim kafamdaki plan ve proje gerçektir. Bu planım er geç gerçekleşecek. İslam aleminin kalbinde müstakil bir Kürdistan'ın kurulması ile İslam alemi O merkez etrafında dönerek bir araya gelecek ve bir büyük fedaratif islam alemi kurulacaktır.

Evet Said-i Kürdi'nin yaklaşık bir asır evvel tasarladığı bu değerli plan ve hayati işler bugün gerçekleşiyor.

Gerçekten Said'i Kürdi'nin hayali, gayesi olan, İslam Aleminin kalbini teşkil eden birleşik ve özgür bir Kürdistan temeli atılmaya başlamış ve bu gayeye yönelik özgürlük mücadelesi başarıya doğru ilerliyor. Kürt halkının samimiyetle bağlı bulunduğu Asrı Saadet'in anlayışıyla devrimci ve zulme karşı direnişçi ruhu ile İslamiyet'in hakiki mecrasına dönüştürülmüş bulunuyor".

Said-i Kürdi'nin "Ey Asuriler ve cıyaniler, Cihangirlik zamanında Peşidar Kahraman askerleri olan aslan kürtler, beşyüz senedir yattınız, yeter artık uyanınız sabahdır". Şeklindeki çağrısı bugün kürt halkı tarafından yerine getiriliyor. Ve onun tabiriyle Kürt halkı artık gafletten uyanıyor. Sanırsız ki Büyük kürt alimi Said-i Kürdi'nin aziz ruhu tüm Kürdistan şehitlerinin aziz ruhları gibi bu durum karşısında mesrur ve memnun olmaktadır.

Said-i Kürdi "Özgür bir Kürdistan tohumu ekiyorum. Onu geliştirip büyütün", şeklindeki vasiyetini şimdilik şehidlerin kanından açan kırmızı bir gül destesini ithaf etmekle yerine getirilir, o büyük ruhun hoşnut olmasını niyaz ediyoruz.

Özgür ülke gazetesinden bu alıntıyı yapan Taraf dergisi ise şunları ekliyordu.

"Yiğit Kürt halkı 70 yıldır faaliyet gösteren Deccal rejimine karşı varını yoğunu ortaya koyarak mücadele ediyor. Bu uğurda, İzzet beyleri, Hacı Musaları, Şeyh Said'leri- Seyyid Rıza'ları, Said Nursi'leri şehid verdi. Ve bugün "Said Nursi'nin rüyasını gördüğü "Uğrunda şehidler vererek, kan ve can vererek yılmadan mücadele ediyor. Birleşik İslam devleti için Kürdistan'ı kurmaya kararlı, inatçı, inançlı.

Düğüm burada, yıllardır söylediğimizde: Müslüman, kürt halkının mücadelesi, Anadolu merkezli Bağımsız Birleşik İslam devletinin yapı taşıdır".

Kumandan Mirzabeyoğlu dedi ki:

"Gayet açık olarak söylüyorum. Bugün İbda, Said Nursi Hazretlerinin rüyasını gördüğü bir temsil planındadır. Ve bu manada İbda'nın kadrosudur.

Bu söz 1986'da söylenmiştir. Ve zaman, döne döne bu sözün gerçekleşeceği iklimi bulmuştur. O halde: "İslam devleti için müslüman kürt halkına tam destek! Yaşasın Anadolu İslamcı kurtuluş mücadelemiz"

Refah destekli Taraf bunları belirtirken Şevki Yılmaz'da aynen Mezarcı'nın ağzından konuşuyordu:

"Ülkemizde kanlar akıyor! Bölgemizde kanlar akıyor!... Bunlar ölüm kanları değil, doğum sancıları, doğum kanlarıdır".

Erbakan dahil, Tüm Refahlı'lar yollarının Şeyh Sait'lerin Said-i Nursi'lerin yolları olduğunu söylerken Şevki Arafat'ta, Hacıları ve gençleri Şeyh Sait'lerin boşa ölmediğini ispat etmek için cihada çağırıyordu.

Bu sıralarda Erbakan, "Keşke Apo da Refah'a koşa, keşke Apo da Refahlı olsa" diyordu, ve akabinde İbda-C'nin Taraf dergisi de Apo'nun Berlin'de "Kürdistan İslam Hareketi" tarafından düzenlenen toplantıya gönderdiği ve kendi sesinden yayınlanan Mesajında Öcalan şunları söyledi:

"PKK'nın getirdiği açıklık kesinlikle İslâmidir. Bugün PKK Savaşçılarıyla gerçek İslam mücahitleri arasında sadece kelime farklılığı vardır. Yoksa özünde ikisi de aynıdır. Bugün bizim yürüttüğümüz mücadele islamun ortaya çıktığı zamanlardaki mücadele kadar önemlidir. Bizim mücadelemiz sonucunda bütün müslümanların özlediği Asr-ı saadet'e yakın bir biçimde ortaya çıkabilir. Ortadoğu'da kürt sorunun çözmek, "Kürdistan İslam Enternasyonalizminin Beşiği yapmak" anlamına gelir. Kürt sorunu en yakıcı islami sorundur. Biz de İslama en yakın hareketiz. İslam'ın gerçekleştirilmesinde iddialıyız. İslami kurtuluşun bu çerçevede gerçekleşeceğine eminiz".

Öcalan net'liğe doğru ilerliyor, bir adım, bir adım daha ileri Öcalan!.. Varacağın yer İslam'dır. Ve orada kusursuz, tezatsız yapısıyla İslamcı dünya görüşü İBDA var" diye yayın yaparken, iyice coşan Erbakan "Ülke, Refah'a geçecek, bu geçiş Kanlı'mı olacak yoksa kansız mı olacak ona Halk karar verecek" diyordu.

Tarikatlar için RP'li Ahmet Akgül'de "Neden Siyaset" isimli konferansında şunları söylüyordu:

"Nurculuğun, Süleymancılığın, Nakşiliğin, Kadiriliğin, Hanefiliğin Şafililiğin bulunması, İslam için bölücülük değildir. Bunlar gerekli ve güzel hizmetlerdir. Yapılması gereklidir. Elimizden geldiği kadar Yardım edilmelidir. Bunların her biri değişik sahalarda, değişik boşlukları dolduran, hizmet veren, hizmet eden Teşkilatlar, kuruluşlardır. Biz böyle görüyor, böyle inanıyoruz. Ancak yapılan fikri, ilmi, siyasi, cihadın başarılı olması, inancımıza uygun bir Adil Düzen'in kurulabilmesi için İlmini, Feyzini, nerden almış olursan ol, hepsinin hakkı tutan, hakkı hakim kılmak isteyen Cemaatin yanında yer alması lazım. 1. şart-cemaattir. İşte o cemaat dediğim, ordu dediğim, mensubu bulunduğumuz bu harekettir. 2. bu orduya bir komutan lazım. Komutansız bir ordu düşünülür mü, Allah'ın: "Kur'anınını hakim için mücadele eden komutanlarımıza tabi olun" diyen ayeti vardır. 3. şart - Cihadınızın cihad olabilmesi için her müslüman bu ordu içindeki özel görevini mutlaka bilecek, başkasının görevine müdahale etmeyecek, kendi mesuliyetini ve görevini en iyi yapmaya çalışacak. Ordu, Komutan ve Asker, "İşçimisin, esnaf, memur musun işte teşkilat, genç misin, işte MGV'ler, Avrupa'da işçi misin işte AMGT, Müslümansan bu cihad da mutlaka bir görev yerin vardır. Yarın ahirette ben bilmiyordum, bana vazife yoktu diyemezsin. Bu ordu da Komutan'ın emrinde görev yerini bileceksin. Ortada asker olmaz. Herbiriniz İslam Cihad ordusundaki görev yerini biliniz, nöbet yerine bağlı kalınız".

"Nakşibendi olan, Süleymancı olamaz. Nurcu olan, Kadiri olamaz, Kadiri olan nakşibendi olamaz. Ama Nakşibendi olan RP'li olur. Nurcu olan RP'li olur. Süleymancı olan RP'li olur. Diğer bütün tarikatçılar RP'li olur ve olmak zorundadır.

Şirin Refah

Refah Partisi 12 Eylül öncesinin gerek Konya mitingi, gerekse İran devrimi sırasında topladığı kötü etkileri silmek için, şirileşme çabalarına 90'lı yılların başından itibaren hız verdi. DYP'nin Çiller'ine karşılık boyama saçlı da olsa bir sarışın da Refah buluyordu. Refah öncelikle dükkanında kalitesiz mal satan tacir yöntemine başvurarak vitrinini yenileme çabasını güdüyordu. Kara çarşafalı ve türbanlı kadınları daha arka saflara kaydırarak sarışın hatunu hep ön saflara alıyordu. Çok geçmeden mayo reklamları ile ünlenen Gülay Pınarbaşı da vitrindeki yerini alıyordu. Parti'den gelen tepkileri Şevki, "Siz Filiz hanım'ı sekiz ay sonra görün" diyordu. Refah Yoğun bakım hastesinde yoğrulan Filiz Harum'dan sekiz ay sonra İslam meyveleri çıkacak diyordu demesine de ama Filiz hanım sekiz ay beklemeden ilk meyvalarını vermeye başlıyordu. Belediye Meclis üyesi Refah Partili Sabahattin Yayla ile yaşadığı aşk ile skandala yol açıyordu. Hemen ağa babalarından öğrendiği taktiğe başvurarak önce inkar yoluna gidiyordu. Ancak Sabahattin'in itirafından sonra "Tanımıyorum" derken bu sefer "Bir kaç defa yazıhaneme geldi. Dişi ağrıyordu, sadece dişini çektim" diyordu.

Ancak gelişen olaylar sadece diş çekme olmadığını gösteriyordu. Diş çekme öyle ileri boyutlara varmış ki el oğlu kaldığı otellerin yanında göğüslerinin detaylarına kadar herşeyi basına ballandıra ballandıra anlatıyordu.

"Tanımıyorum. Hastam"dı, derken beraber aldıkları arsa'nın belgeleri de ortaya çıkıyordu.

Bir süre sonra da diş hekimi Harum, başka meyveler de vermeye başladı. Bu sefer başka bir erkekle basılınca; "Ne yapayım, beni böyle kabul ettiler. Benim yaşam tarzım bu", diyordu.

Erbakan: "Aleviler Kardeşimizdir!" deyince kıyamet kopyuyordu. Başta Hakikat dergisi olmak üzere kendisini ayet ve hadislerle kafir ilan etmeye başladı, Şeriatçı çevreler.

Şevki yine sahneye çıkararak:

"Benim hocam Meclis'te şapka takardı. Kendisine sorardık neden Şapka taktığını, evlat derdi, bu şapka bize bir çok kapı açıyor. Bunun sayesinde iki ayaklı inekleri kandırıyoruz". Ve ilave ediyordu Şevki: "Eğer siz de, bizde hoşla gitmeyen bir şey görürseniz aldanmayın o anda biz de iki ayaklı inekleri kandırıyoruz; iki ayaklı inekleri"

Bu iki ayaklı inekler kim mi? Vallahi onu ben bilemem, zira ona kanıp Refah'a oy vermedim, verenler düşünsün.

Cihad için öldürdüm

Refah Partisi milletvekili adayı Sadık Albayrak'ın; "Şeriat için bize kelle verecek insanlar lazım".

Şevki'nin: "İntikam alacağız, intikam alacağız. Kur'an ayetlerini rafa kaldıranlardan intikam alacağız".

Refah Partililerin: "Cihat, cihat", çığlıkları en sonunda meyvasını veriyordu.

Türbanlı iki avukatı barodan çıkardığı gerekçesiyle, Gümüşhane Baro Başkanı RP'li İzzet Kırış tarafından öldürölüyordu. Kırış ile birlikte Cinayete teşvik ettikleri gerekçesi ile oğlu Muzaffer Kırış, RP delegesi Bahattin Sungur, Yusuf Gümüş, Muharrem Kurt ve Ahmet Mengi tutuklanıyorlardı.

Yargılandıkları Mahkeme'de "Gümüşhane'ye giderek Ali Bey'e kendisiyle tesettürle ilgili bir konuyu konuşmak istediğimi söyledim. 'Niye böyle oluyor' diye sordum. 'Duruşmaya girince başlarını açmaları lazım' yanıtı verdi. Bunun üzerine ateş ettim ve dışarı çıkarak 'Tesettüre uzanan eller kırılacak' diye bağırdım.

İzzet Kırış'ın Avukatlığını Rize Belediye Başkanı RP'li Şevki Yılmaz'ın avukatı Hurşit Bıyık üstleniyordu.

Milli Görüş ve Adil Düzen

Refah Partisi MKYK üyesi, tanıtım sorumlusu ve 24 Aralık seçimleri Ankara Milletvekili adayı H. Hüseyin Ceylan'ın yayına hazırladığı, Necmeddin Erbakan tarafından piyasaya sürülen "Türkiye'nin Temel Meseleleri" isimli kitap'ta Adil Düzen hakkındaki açıklamalarını, Cumhuriyet Gazetesi Eğitim servisi şefi Prof. Dr. Gencay Saylan'a, 9 Haziran 1991 tarihinde şunları söylüyordu:

"Biz insanların oturup görüşerek, konuşarak bugünkü sömürü düzeni bugünkü haksız düzenin yerine getirebilecekleri bir Adil Düzen'in varlığına inanıyoruz. Nitekim biz bu Adil Düzen çalışmalarını, Nobel ödülü almış profesörlerle birlikte yürütüyoruz. Çünkü bizim adil düzenimiz, bütün insanlık için adil düzendir".

Gencay Saylan'ın: "Efendim, Pakistan'lı bilim adamı Abdülselem'dan mı söz ediyorsunuz" şeklindeki sorusuna şu şekilde cevap veriyordu:

"Hayır onu kastetmiyorum. Birleşmiş Milletler Yeni Ekonomik Düzen Başkanı, Nobel ödülü almış Profesör Lazslo'yu kastediyorum. Almanya'da İktisadi düzen kürsüsü başkanı olmuş, başka bir profesörü kastediyorum. Daha bunlar gibi yirmi'ye yakın tanınmış Avrupa'lı profesör ile beraber adil düzen çalışmalarımızı yürütüyoruz. Bizim savunduğumuz adil düzen, bütün insanlık içindir. Ve bunu insanlığın en iyi yetişmiş kişileri bir araya gelerek, elbirliği ile tesis etmelidir. Adil düzen, yeryüzünün her yerinde tatbik edilmelidir".

Erbakan'ın Batılı ilim adamlarıyla birlikte hazırladığını açıkladığı Adil Düzen'i, hakça bir nizam olarak nitelendirerek bu düzenin adaletinin inanan ve inanmayan herkes için geçerli olduğunu belirterek, bu düzenin, Adil siyasi düzen, adil ekonomik düzen, adil hukuk düzeni, adil eğitim düzeni, adil din düzeninden oluştuğunu... Bu düzende faizin olmadığını, verginin yer almadığını, örneğin hayvancılık yapan birinin kazandığını belli bir kısmını, hayvansal madde olarak ödeyeceğini anlatıyordu. Herhalde küsüratını da hayvanların gübresi ile karışılacaklardı.

Her ne kadar Erbakan, Adil Düzen'in Nobel barış ödülünü almış, Alman profesör ve 20'ye yakın, Avrupalı bilim adamının beraber çalışması ile oluşan bir düzen olduğunu söylüyorsa da: 27 Mart yerel seçimleri öncesinde RP'si grup başkan vekili Şevket Kazan: "Adil Düzen'in Hz. Muhammed'in, Hz. Ömer'in devrinde: Arabistan'daki düzen olduğunu söylüyordu.

24 Aralık seçimlerinde Rize'den Milletvekili adayı olan Şevki Yılmaz, "SHP, Bizans Düzeninin kafirlerin partisidir. Uğur Mumcu'nun namazında Kahrolsun Şeriat demekle müslüman olunmaz. Olunsa olunsa kıpkızıl bir zındık olunur".

"Faiz, 600 yıllık Osmaniye'yi Aliye'ye bir günde kondu. 70 yıllık Cumhuriyeti Adıyye'den Laik'i Adıyye'den bir gece'de kaldırılır".

"Siz Şeriatçıyız. Hz. Ali'de Şeriatçı ve Milli Görüşçü'ydü. Eğer Hz. Ali sağ olsaydı Refah Partisi'ne girerdi".

Her ne kadar Erbakan, Adil Düzen'i, 20 kadar Avrupalı Profesörle beraber hazırladıklarını söylese de, 1993 senesinde Medine'de Türk işçilerine, Suudi Arabistan bayrağı altında, Konuştuğu kürsünün önünde Arapca bir levha olduğu halde, bizim yolumuz Kur'an, icma, kıyas, sünnet'tir (Şeriat) diyordu.

Mekke'de, Arafat'da yaptığı konuşmada ise "Refah Partisi'nin Kur'an nizamını getireceğini söyleyerek batıl Parti'ere oy verilmemesini, çünkü burada hac vazifesini sonucunda günahlarınızdan aff oldunuz, eğer Türkiye'ye dönüp bu batıl partileri desteklerseniz Hac'cınız kabul olmaz.

Hak'kı hakim kılmak, Kur'an nizamını getirmek isteyen Refah'ı destekleyin" diyordu.

27 Mart seçimlerinin hemen akabinde Erbakan'ın talebelerinden ve Partinin ağır toplarından Ahmet Akgül 30 Mart 1994 tarihinde Milli Gazete de çıkan yazısında, Kur'an-ı Kerim'den gösterdiği sure ve ayetlerle açıklama yaparak "Adil Düzen'in geleceğini belirtiyordu.

Ahmet Akgül, yüzyıllardır Kur'anın bir tek harfini bile de-

ğıştirmeye hiç bir kimsenin, hiç bir gücün cesaret etmediğı olayı sadece bir kaç oy için gerçekleştirmişti.

Bu hareket sonucunda Refah zihniyetinin bir kaç oy, az bir menfaat karşılığında Kutsal Kitabımıza Haçlı'ların bile yapmaya yeltenemediğı Rus, Yunan, İngiliz işgallerinde bile yapılamayanı yaparak ayetleri Partilerinin menfaatleri doğrultusunda de-ğıştirmişlerdir.

İşte Örnekler:

Ahmet Akgöl'e göre, En'fal sure'si - Ayet: 19

Ey Hakk'a teslim olmak için Refah'ın zaferini bekleyenler "Eğer fetih istiyor ve bekliyor idiyseniz işte fetih geldi. Eğer (Eski yaptıklarınızdan ve batıla taraftarlığınızdan) vazgeçerseniz bu sizin için elbette daha iyidir".

Diyanet Çevirisi:

"Eğer ey kafirler - Feth istiyorsanız işte size feth gelmiştir. Ve eğer vazgeçerseniz o sizin için hayırlıdır. Ve eğer dönerseniz, biz de döneriz. Ve elbette ki cemaatiniz çok olsa da size bir şey ile faide bahş olmayacaktır Ve muhakkak ki, Allah teala mümünler ile beraberdir".

RP'li Ahmet Akgöl'e göre Maide süresi. 52. Ayet.

"Kalplerinde hastalık bulunduğu için yahudi ve hris-tiyanların (Komunist ve kapitalist Masonların) peşinde koşup (Bunlar batıl bile olsa güçlü ve geçerlidir. Bunlara tabi ve taraf olmazsak) şartların aleyhimize dönmesinden korkarız" diyenler Allah'ın (inançlı kadrolara) lutfettiğı bu zafer karşısında artık tevbe ve pişmanlık göstermeli ve inadı terketmelidir.

Diyanet tasdikli çeviri:

"İmdi kalplerinde bir maraz olan kimseleri görürsün ki, on-ların için de koşar dururlar bize bir felaket isabet etmesinden korkarız derler, artık umulur ki, Allah teala bir feth nezdi ila-hisinden bir emir vücuda getirir de onlar kendi nefis'lerinde giz-ledikleri şeyden pişman olurlar.

RP'lilere göre saf suresi 8 ile 14. Ayetler.

"(Bazı zavallılar) ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah nurunu tamamlayacak (Ve adil düzen'i hakim kılacaktır).

O, Resul'ünü hak din ve hidayet ile gönderdi ki, müşriklerin hoşuna gitmese de (İslam'ı) bütün (Batıl) din ve düzenlere üstün getirsin.

• Ey iman edenler! Sizi elim bir azaptan (Dünyada zillet ve esaretten, ahirette ise cehennemden) kurtaracak çok karlı bir ticaret ve meşguliyet göstereyim mi?

(Bunun yolu) Allah ve Resul'üne (tam) inanmanızla beraber mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad etmeniz (Hakkı hakim kılmak ve inancınızı iktidar yapmak için bütün gücünüzle gayret göstermenizdir).

Eğer bilerseniz sizin için en hayırlısı budur.

(Böyle yapınız ve cihadla uğraşınız ki, Allah sizin günahlarınızı bağışlasın ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere bıraksın cennetlerindeki güzel konutlarda Ebedi misafir yapsın. İşte en büyük başarı ve mutluluk budur).

(Bununla beraber) çok seveceğiz (Ve hasretle beklediğiniz) bir şey daha var. Allah'tan bir zafer ve yakın bir fetih Müminlere müjdele (Öyle ise ey müminler, Allah davasının yardımcıları olun... (Ve kurtulun).

Ve aslı: (Saf suresi 8-14. Ayetler)

Allah'ın nurunu ağızları ile söndürmek isterler, Allah ise nurunu tamamlayıcıdır. Velew, kafirler hoşlanmasınlar. O mabud'u kerim'dir ki Peygamberini Kuran ile hak din ile gönderdi. Onu her din üzerine yükseltmek için, velew ki müşriklerin hoşuna gitmesin.

Ey iman edenler!.. Size bir ticaret üzerine rehberlik edeyim ki, sizi pek acılı bir azaptan kurtarır.

Allah'a ve onun Peygamber'ine iman edersiniz. Allah'ın yo-

lunda mallarınız ile nefisleriniz ile mücadelede bulunursunuz. İşte bu sizin için çok hayırlıdır. Eğer bilir kimseler oldu iseniz.

Sizin için günahlarınızı yargılar ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere ve adn cennetlerinde tertemiz konaklara gir-dirir. Bu ise en büyük kurtuluştur.

Ve kendisine sevdiğiniz bir başka nimet de vardır ki, o da Allah'tan bir nusrettir. Ve yakın bir fetih'dir ve müminlere müj-dele,

Ey iman etmiş olanlar!.. Allah'ın yardımcıları olun, nasıl ki, Meryem'in oğlu İsa, havarilere dedi ki, "Allah'a doğru benim yardımcılarım kimlerdir?" Havariler de dedi ki; "Biz Allah'a yardımcılarız", "Sonra İsrail oğullarından bir zümre iman etti. Bir taife ise kafir oldu. Sonra iman etmiş olanları düşmanları üzerine teyid ettik, artık galipler olarak sabahladılar.

Yine aynı RP'li Ahmet Akgül Refah Partisi'nin yayın organı görünümündeki ASR dergisinde de Ayetlerle kendi çıkarlarına göre oynuyor ve partisinin menfaatleri doğrultusunda de-ğiştiriyordu:

Aslı şu şekilde olan:

"Siz insanlar için çıkarılmış olan hayırlı bir ümmetsiniz, maruf ile emredersiniz, münkerden neyh eylersiniz ve Allah te-alaya iman ediyorsunuz. Eğer ehli kitapta iman etselerdi elbette kendileri için hayırlı olurdu.

Onlardan mümin olanlar vardır. En çoğu ise fasık kimselerdir".

"Ali İmran suresi, 110. Ayetini şöyle değiştiriyordu:

"Siz (Sadece müslümanlar için değil) İnsanlar için çıkarılmış en hayırlı bir ümmet oldunuz (Çünkü siz Ülkenizde ve yer-yüzünde) Marufu (Hakka ve hayrı) yürütecek, münkeri (Zulmü ve kötülükleri) önleyecek bir ADİL DÜZEN kurmaya ça-lışırsınız".

1970'lerde icad edilen 'Adil Düzen' böylece 1400 yıldan daha önce yazılmış Kur'an-ı Kerim'e girmiş oldu.

Refah Partisinin siyasete, dini alet etmesi her safhada her yerde görülür. İşte bir kaç örnek daha:

Yer, Antwerpen ; Belçika-Tarih 2 Ekim 1993 AMGT 9. Kurulu; Konuşmacı Şevki Yılmaz, işte söylediklerinden bölümler:

"Adil düzenin Mimarı Prof. Necmeddin Erbakan, 1980 yıllarında bir gün rüyasında başlıyor ağlamaya ve Allah'a dönüyor. "Yarabbi" diyor, "Senin yolunda cihad eden ben yalnız mı kalacağım? Senin düzenini kuramayacak mıyım, bu ümmeti Muhammed'in hali ne olacak?" Hocam ümmet için ağlarken birden omuzuna bir el dokunur ve: "Oğlum Necmeddin" der, Erbakan geriye döndüğünde bir de bakar ki nur yüzü ile Peygamberimiz Hz. Muhammed (S.A.V) eliyle işaret ederek işte sana yardım için hazırladığımız ordu. Erbakan o tarafa baktığında muhteşem bir ordu görür, başında ise Allah'ın Arslanı Hz. Ali elinde yalın kılıç".

İşte rüya gerçekleşiyor. İşte şimdi o ordu burada. O Ordu ki, Allah'ın düzenini kurarak, hakimiyeti Millet'ten alıp Allah'a verecek.

Yine aynı kurultayda "Şeriatı" silahla getireceklerini müzikleriyle söyleyen grup, haykırış Erbakan için, İslam davasının mimarı, Erbakan geliyor, şeklindeki anonsa İslam davasının bir tek mimarı varsa o da Hz. Allah'tır şeklinde itiraz edeceği yerde, eliyle tasdik ediyordu.

Kaldı ki Şevki, kendisini ilahiyat mühendisi ilan ediyordu. Nasıl olur da böylesine bir Mühendis (!) Nasıl olur da hem adil düzen'in 1400 yıl önceki Arabistan'daki düzen olduğunu söyleyip, bir de onu Kur'an ayetlerine yerleştirdikten sonra, nasıl olur da adil düzen'in mimarı Erbakan'dır diyebilir? Eğer "Adil Düzen" dedikleri gibi, şeriat ise, nasıl olur da onun mimarı Erbakan olur. Yok eğer, adil düzen Erbakan'ın kendi deyimi ile Avrupa'lı bilim adamları ile birlikte hazırladıkları bir düzense nasıl olur da 1400 sene önce yazılmış Kur'an'a girer.

Erbakan için, onun milletvekili seçilmesini sağlayan Necip Fazıl şöyle konuşuyordu:

Her hali kendisini üstünlük rütbelerinin en tepesinde gördüğünü belli eden Erbakan, bana her şeye rağmen, "Sen bir Peygambersin" gibi bir hitaba asla tahammül etmeyeceği ve böyle bir hitapta cehennem azabı ateşine eş bir acı duyacağı his-sini aşılamaktaydı. Böyle bir hitaba şiddet ve nefretle mukabele edeceğinden ve hitap sahibini hakarete boğacağından emindim. Nitekim bir devirde, Hikayeci Sait Faik başta olarak, bana da böyle hitaplar yöneltilmiş ve tarafımdan bir yazı yazılarak "Vü-cudumu cımbızla zerre zerre koparıp, her zerremi ayrı ayrı cen-dereye sıksalar böyle bir hitabın acısına yetişemezler!" diye kar-şılık vermişim. "Ben gerçek Peygamberin ümmeti içinde en hakir fert olmaktan üstün bir rütbe tanıyamam ve bu türlü hudut tecavüzünü zerre miktarı benimseyecek olsan, kendimi ebedi cehennemlik sayarım!" diye ilave etmişim.

Erbakan'ın böyle bir hitap karşısında asla ürpermediğini, onun küfür alayışlarına karşı tebessüm ve sükut ile cevap ver-medığını ve bu gibi tezahürlerin bir kaç kere vaki olduğunu haber aldığım her zaman ise, kulaklarıma inanamamışım. Şimdi soruyorum:

"29 Mayıs fetih gününden önce Spor-Sergi sarayında ter-tiplediğiniz gecede, size, "Peygamber" diye hitap eden serseriye niçin mukabele etmediniz. Ve onu sille tokat salondan at-tırmadınız? İşitmedim diyebilir misiniz! Ya işitenler neye şah-lanmadı?.."

Vakıayı bize gözyaşları arasında bir M.S.P.'li anlatmış ve de-miştir ki:

"Hemen salonu terkettim ve artık bu adama bütün sıtkımı yitirdim".

Her tavrı, hep bu tıynet-i ihtar eden adamın ruh haleti üze-rinde işte korkunç bir vesika...

Necip Fazıl şöyle devam ediyor raporlarında:

"Ve bizzat Erbakan, herhangi bir din kaidesi üzerinde hataya düşüp bilhassa karşı cephelelerden hücum yağınca "Şaka ettim! demekten başka cevap bulamaz".

"Müslümanlığı partilerinin temsil ettiğinden ve müslümanları kütüklerine kayıt olanlardan ibaret sayarlar. Ve MSP'li olmayanlar müslüman değil, demeye kadar giderler. Bilmezler ve bir türlü anlamaya çalışmazlar ki, kendilerinden davacı bizzat müslümanlık, gerçek müslümanlardır.

Almanya ve Türkiye'de müslümanlardan çekmedikleri kan bırakmamışlardır. İcabında "Donunu bile ver!" diyebilecekleri mukaddes bir dava samimiyeti olmayınca bu davranış sadece nefsanî istismar olur. Ve hiç bir mezhebe sığmaz. "Şahıslarımıza haram olan, partimize helaldir uydurmasıyla bir zamanlar Sanaî Bakanlığı'nı nasıl bir rüşvet tezgahı haline getirdikleri, dost, düşman herkesce malum..."

Evet Erbakan- dün böyleydi, bugün de böyle...

Gazeteci, Hasan Pulur'un "Olaylar ve insanlar" köşesinde; "Yüce meclisin dikkatine: "Başlıklı yazısında Erbakan gerçeğini, vurguluyordu. O seçimdeki atlanan tavsiyenin 24 Aralık seçimleri için geçerli olmasını dileriz.

"Yüce Meclisin Dikkatine,

E-nel Hakk" yani sümme haşa "Ben Allahım!" demesine az kalan birinin, son günlerdeki saçmalarını okudukça, seçim yasasında değişiklik yapılarak, Belediye başkanlığına aday olmak isteyenlerin, tam teşekküllü hastaneden, akıl ve ruh sağlığını tespit eden bir rapor almalarının, zorunlu hale getirilmesini arz ve teklif ederiz...

Hilafet Nasıl Gelecek?

Refah Partisi MKYK üyesi, tanıtım sorumlusu ve Ankara milletvekili H. Hüseyin Ceylan, Hollanda'da yaptığı konuşmasında özetle şöyle diyordu.

"Brejnev'in yaptığı zulümleri, Çavuşesku'nun yaptığı zulümleri, Jivkov'un yaptığı zulümleri, Honoker'in yaptığı zulümleri arattı. Bizim Brejnev'ler, bizim Gorboçov'lar, bizim Ça-

vuşesku'lar, bizim Honaker'ler öyle bir zulüm ki, korkunç bir zulüm. İşte size anlatıyorum. Tarih 3 Mart 1924 Meclis, Ankara Ulus Meclisi, bu tarihi unutmayın beyler! 3 Mart 1924'de sen de yıkıldın, ben de yıkıldım. Ezan da yıkıldı, hilafet de yıkıldı. Hepimiz yıkıldık. Ben 3 Mart 1924'ün ruhu ile büyümeğe çalışıyorum.

Allah'ın esmasından bir Esmâ var. "Ya Muntakim-u Celle Celaluhu" "Ey intikam sahibi olan rabbim beni intikamına memur eyle" 3 Mart adına,

Bu slogan İBDA-C'nin sloganı olduğu halde hemen göze çarpıyor, Ceylan'da Şevki'nin "İntikam alacağız, intikam alacağız" şeklindeki Arafattaki çağrılarından hemen sonra böyle konuşuyordu. Aynı İBDA-C gibi "Ya muntakim Allah bizi intikamına memur et" H. Hüseyin Ceylan şöyle devam ediyordu:

"3 Mart 1924'de kulağı sağır paşalar, bilmem ne paşalar, bir gecede sekiz tane kanun çıkardılar. Hem de dünya çapında. 1421 sayılı kanunun a maddesi, Makam-ı Hilafet'in ilga'sı hilafet kaldırıldı o gece, gerekçe Şeriat ahkâmının icraat edildiği makam dediler".

"Hilafet oylanıyor üst katta yani Meclisin giriş katında, Milletvekilleri böylesine oturmuş, kaldırılсын mı kaldırılmasın mı oylaması var. Gerekçe: "Şeriat ahkâmı bu makamdan icra ediliyor". Kulisleri hazırlanmış. Urfa'dan mebus Şeyh Efendi, Şeyh Saffet Efendi cübbeli sarıklı bir adam. İsmet Paşalar, derler ki onun gibi saf'lara, "Bak bir İstanbul'da hilafet var, bir de Ankara'da, bizim meclis var. İslamda iki başlılık haramdır, fitnedir, fitne ise katilden beterdir. Görüldüğü yerde başı ezilmelidir. Nebi bile iki tane mescid olduğu zaman Mescid-i dırar demiştir. O yüzden TBMM, Hilafet makamıdır. O yüzden istanbul'daki hilafet makamının kaldırılması gerekir diyerek hoca efendiyi aldatmış, açık gözler.

Urfa'lı Şeyh Saffet Efendi, hem de Şeyh Koca Alim önerge hazırlamış, diyor ki;

"Bu iki başlıktan dolayı, İstanbul'daki Hilafet Makamının ilga'sını öneririm".

Ömür boyu kendisini cehennemde yakacak önerenin imzacısı Şeyh Saffet Efendi. Önerge oylanır. İki tane erkek adam var mecliste beyler. Biri, Gümüşhane bağımsız milletvekili Zeki Kadırbeyoğlu, diğeri Dadaybey ilçesinden, Dadaylı Albay Halid Akmansü. Halifeliği meclisten kaldıramazsınız diye konuşma yapan iki erkek ses, başka yok. Nerde hoca efendiler, sarıklı cübbeliler, oylamada yoklar. Tuvalette de yok, nerde alt katta meclisteler. Din gidiyor elden yukarıda mecliste, seninkiler alt katta meclisteler. Galip Hoca çağırdı onları oraya, kim Galip Hoca? Aydın bölgesinin Milli Mücadele Kahramanı ve Mücahidi diye bilinen fesli sarıklı, cübbeli ve kahverengi sakallı Celal Bayar Efendi mescide çağırır hepsini, yirmi küsur kadar alim. Hilafetin lehinde konuşma yapabilecek kişileri gözünden kestirmişler, birbirlerinden haberli istihbaratlar... Hoca Efendiler aşağıdadırlar".

"Bir müşkülüm var ey hoca efendiler, derin hocalar size bir meselem var onu soracağım. Hoca efendiler de o derin meselenin ne olduğunu büyük bir merakla beklerler. Sormuştur, Galip Hoca, dev mason.

O gün Ortadoğu'da sarığı ve cübbesiyle, elinde lailahe illallah yazılı bayrağı ile, tebdiri kıyafetli Lawrens'ler, İslam'ı ve Ortadoğu Müslümanlığının ümmet bilinçini nasıl parçalamışsa, benim meclisimde de sarığı ve cübbesiyle Galip Hoca'lar Lawrens rolleriyle aynı parçalama işlemine yönelmişlerdir. Ama bu Lawrensleri tanıyacak göz yoktur. Mecliste, basiret yoktur, feraset yoktur.

Tutmuşlar size, Türkiye Cumhuriyeti'nde namaz kılan Cumhurbaşkanı'ları var diyorlar. Bana namazı lazım değil adamın. Bana ŞERİAT çizgisinde ki istikameti lazım adamın".

Bu şekilde konuşmasını sürdüren Ceylan, "Meclisten yıkdık, yine meclisten indirileceğiz" derken ilave ediyordu. "Biz

de Fatih gibi önce İstanbul'un fethi ile başlayacağız ve göreceksiniz Peygamber müjdesine nail olacağız. Bize bu konuda yaptığınız yardımlar bizi çok sevindiriyor. Verdiğiniz her bir mark, her bir gulden, her bir frank, düşmana birer kurşun olacak".

Refah Partisinin yayın organı görünümündeki Mektup dergisinin 131. sayı Aralık 1995 tarihli nüshasında, 51. sayfada, Prof. Dr. Necmeddin Erbakan'ın da söylediğini vurgulayarak islamda parti yoktur, şeklinde okuyucu mektubunu cevaplıyorlardı.

O halde niye Refah Partisi? Bunlara göre amaca ulaşmak için her yol mübahtır. Ne diyordu Şevki: "Bizi fark'lı konumlarda, islama aykırı durumlarda da görürseniz, kızmayın çünkü biz iki ayaklı inekleri kandırıyoruz. Bu iki ayaklı inekler neyle kanarsa o yolları tatbik edebiliriz.

1969 yılında MSP lideri iken Erbakan, hilafet konusunda aynen şöyle diyordu.

"Hilafetin gelmesinin bir çok büyük faydaları olabilir. Siyasal faydalarıda... Ben illa gelsin iddiasında değilim. Amma Millet isterse her şey olur. Her şey olur..."

Dün böyle söyleyen Erbakan, bugün farklı mı?

Refah Partisi MKYK üyesi H. Hüseyin Ceylan ile beraber kalemle aldıkları Türkiye'nin Temel Meseleleri adlı kitabın 36. sayfasında:

"Türkiye laikleşmiş, halifelikten feragat etmiş, ki bu mühim bir hadise. Aslında Türkiye halifeliği sırf ilerde kullanırım diye tutsa, tamamen usulen ona bir mevki bile vermiş olsaydı, Türkiye'nin milletler arasındaki platformda çok daha etkin rolü olurdu, şimdi. Çünkü müslümanlar "Hiç olmazsa burada halife var" diyeceklerdi. Bunu bile düşünmeden doğrudan doğruya kendilerine böyle bir tehlike hissettikleri için Avrupalı'ların talepleri üzerine bunlar kalkmıştır".

Evet Erbakan; "Ben Emirim, herkes bana blat etmeli", diyordu. 13 Mayıs 1990 tarihinde Sivas'ta.

1993 yılında Faiz ayaklarımızın altındadır. Çünkü Peygamber efendimiz burayı fethettiğinde ilk söylediği söz, "Faiz'i kaldırdım, bundan sonra ayaklarımın altındadır", dediği için. Faiz bizim de ayaklarınızın altındadır".

Böyle konuşuyordu Arafatta Erbakan. Ama 24 Aralık genel seçimlerine onbeş gün kala faizleri serbest bırakacağız diyordu. Gerçeği bilmeyenler ise bu 180 derece dönüşün sebeplerini arıyorlardı, kendilerince.

Lakin durum açıktı ve Şevki izah ediyordu:

"İki ayaklı inekleri kandırıyoruz".

Refahın hilafet ve şeriatı getirme taktiği de böylece ortaya çıkıyordu. Bu her kesim için aynıydı.

"Neden başı açıkları alıyorsunuz partiye diye diklenince radikaller. Hemen kulaklarına "Çaktırmayın iki ayaklı inekleri kandırıyoruz". "Siz şeriatı ve hilafeti getirecekmüşsiniz, burası ikinci bir İran, ikinci bir Arabistan mı olacak" diyen ortadakilere ise;

"Canun bakmayın oralarda onlara öyle söylediğimize, benim nikah şahidim mason değil miydi, kızımın gelinliğini masonlardan almadım mı? Hatta Düğününü masonların otellerin de yapmadım mı? Partili elemanlarımızın ortakları mason değil mi? 74. Kıbrıs hareketi yüzünden Yunanla çıkabilecek savaş ihtimaline karşı masonları da korumadım mı? Amma yaptınız, biz aslında iki ayaklı inek kandırıyoruz ve hatta Refah'a oy vermeyen cehenneme, veren ise Cennete gider" derken

"Yine iki ayaklı inek mi, kandırıyorlar?"

Refah ve Hac

Suudiler Kabe'yi babalarının malı saydığından olacak, tüm müslüman ülkelere kota ve vize koymuşlardı. Her ülke nüfusunun belli bir oranın da hacı adayı gönderebilecekti. Türkiye için bu oran yüzde ondu. Türkiye Cumhuriyeti bu oranın art-

tırılması için Suudilere müracat ettiğinde aldığı cevapla lâ-vallahi" yani "hayırdı". Ama devletimizden esirgedikleri bu hakkı Refah Partisi'ne bağışlıyorlardı. Evet Refah Partisi'ne Suudiler tarafından 1994 yılında ve daha önceki yıllarda olduğu gibi yine 5 bin kişilik kontenjan veriliyordu.

Bu beş bin kişilik kontenjan neden Türk Devletine değil de Refah Partisine veriliyor şeklindeki sorulara, cevabı Refah Partisi Genel Başkan Yardımcısı Abdullah Gül veriyordu. "Genel Başkanımız Suudi Arabistan'da ki itibarını Türkiye için kullanmıştır".

Erbakan ise yapılan eleştirileri, "Daha çok vatandaşın hacca gitmesini sağlamak RP'nin işidir. Hacca götürmek turizm şirketlerinin işidir. Biz turizm şirketi değiliz" diye cevaplıyordu.

Erbakan her zaman olduğu gibi yine ustaca manevralarından birini yaparak, Partinin bu işten kazancını gözardı etmeğe çalışıyordu. Evet Erbakan'ın bu hayrının karşılığı 300 milyarın çok üstünde idi. Şimdi bu hesaba gelmeden işin bir de Suudi inançlarını ilgilendiren kısmına bir göz atalım.

"İstanbul'da Akaid-i islamiye alimi iken, 1936 senesinde vefat eden Bağdatlı Cemil Sıdkı Zehavi Efendi'nin (El-Fecr-üs-sadık) kitabı Vehhabiler için şunları diyordu:

"Vehhabi fırkasının bozuk fikirlerini, Muhammed bin Abdülvehhab, 1730 senesinde Necd'de izhar eyledi. Kendisi 1699'da doğup, 1792'de vefat etti. Der'iyye emiri Muhammed bin Suud tarafından, çok müslüman kanı dökülerek, yayıldı. Vehhabiler kendilerinden olmayan müslümanlara "Müşrik" (Kafir) dediler. "Hepsinin tekrar hac yapmaları lâzımdır, altı yüz seneden beri, bütün dedeleri gibi, bunlar da kafirdir", dediler. Vehhabi dinini kabul etmeyenleri öldürdüler. Mallarını ganimet olarak yağma ettiler. Muhammed aleyhisselama çirkin şeyler söylediler. Fıkıh, tefsir ve hadis kitaplarını yaktılar".

Vehhabi dininin esası İngiliz casusu Hempher'in Necdli Muhammede telkin ettiği din bilgileridir. Bunlara göre Vehhabi ol-

mayan herkes mezhebi ne olursa olsun (Hanefi, Şafii, Hanbeli, Maliki) kafirdir. Aleviler (Şii'ler) de kafirdir. Kafirlikten kurtulmak için onlara göre sadece Müslümanım demekle yetmiyor. İlla "Vehhabiyim, bu mezhepten başka tüm mezhepler kafirdir", denilince anca müslüman olunuyor.

Vehhabileri daha yakından tanımak için Taif'i hile ile ele geçirdiklerinde yaptıkları vahşeti İmam-ı Gazali'nin Kıyamet ve Ahiret kitabından izleyelim.

"Kal'a üstünde teslim bayrağını görünce, işin iç yüzünü anlamak için Kal'a'ya bir adam gönderdiler. Adamı iple Kal'a'ya çektiler. Teslim olmak istiyorsanız canınızı kurtarmak için bütün malınızı buraya toplayın dedi. İbrahim ismindeki bir müslümanın gayreti ile eşyalar getirildi. Bunlar azdır, bu kadar mal ile ai olunamazsınız. Daha getiriniz dedi. Bir defter verip, malgetirmeyenlerin isimlerini buraya yazınız. Erkekleriniz istedikleri yere gidebilirler. Kadınlarınız ve çocuklarınız zincirlere bağlanacaktır, dedi. Biraz yumuşak olması için yalvardılar ise de, azgınlığını ve sertliğini artırdı. Vehhabiler demirlerle kapıları kırıp içeri girdiler. Önerine çıkanları, kadın erkek ve çocuk demeyip öldürdüler. Beşikteki yavruları bile parçaladılar. Sokaklarda dere gibi kan aktı. Evleri basıp her şeyi yağma ettiler. Güneş batıncaya kadar azdılar, kudurdular, Kal'anın şark tarafındaki taş evlere giremediler. Fakat kurşun yağmuruna tutular. İçlerinden bir habis: "Sizi affettik. Çoluk çocuğunuzu alıp istediğiniz yere gidebilirsiniz", diye bağırdı. Başka yere gitmek için yola çıkanları bir tepede topladılar. Bunların çoğu kadın ve çocuk idi. Etraflarını sardılar. Bunları on iki gün aç ve susuz bıraktılar. Her biri temiz aile, naz ile büyümüş müslümanlardı. Bunlara söz ile, sopa ile, taş ile eziyet ettiler. Birer birer çağırıp, mallarınızı sakladığınız yerleri bildirin diyerek döverlerdi. Merhamet için yalvaranlara, ölüm gününüz yaklaşıyor derlerdi.

İbni Sekban, taş evleri on iki gün sıkıştırmış, içeri giremeyince (Evindən çıkıp silahını bırakanlar af edilecektir) diye söz vermişti. Bu söze inanıp evden çıktılar. İbni Sekban, bunların el-

lerini arkalarına bağlayıp tepedeki diğer esir müslümanların yanına gönderdi. Böylece üçyüzaltmışyedi erkekle birlikte tepede beklemekte olan kadın ve çocukları kılıçtan geçirdiler. "Rahmetullahi aleyhim ecma'in" şehidleri günlerce hayvanlara çiğnettiler. Yırtıcı hayvanların ve kuşların yemesi için onaltı gün açıkta bıraktılar. Müslümanların evlerine saldırdılar, mal eşya ne varsa hepsini toplayıp Kal'a kapısının önünde ki, meydana dağ gibi yığdılar. Bunların ve topladıkları paraların, altınların beşte birini, Suud'a gönderdiler. Geri kalanı aralarında paylaştılar".

Kütüphanelerden, mescidlerden ve evlerden topladıkları Kur'an-ı Kerimleri, tefsirleri, hadis ve çeşitli din kitaplarının hepsini parçalayıp yerlere attılar. Kur'an-ı Kerimlerin ve din kitaplarının altın işlemeli meşin cildlerinden çarıklar yapıp pis ayaklarına giydiler. Ayaklarındaki kitap ciltlerinden çadırlar üzerinde ayet-i kerimeler ve mübarek kelimeler yazılı idi. Kıymetli kitapların yaprakları yerlere o kadar çok atılmıştı ki, Taif sokaklarında basacak toprak kalmamıştı. İbni Sekban, yalnız Kur'an-ı Kerimlerin parçalanmamasını emretmiş ise de, çöllerden vurgun içip toplanıp gelmiş olan Vehhabi haydutları, Kur'an-ı Kerimi tanunadıklarından ele geçirdikleri mushaf-ı şeriflerin hepsini parçalayıp yerlere saçtılar.

Şehidlerin cesedleri "Rahmetullahi aleyhim ecma'in" tepe üzerinde onaltı gün kalarak sıcaktan çürümüşlerdi. Her tarafı fena koku sarmıştı. Müslümanlar İbni Sekban'a (Suud'un komutanı) çok yalvardılar, ağladılar, sızladılar. Nihayet izin alabilip, iki büyük çukur kazdılar. Balarının dedelerinin, akrabalarının, arkadaşlarının, çocuklarının kokmuş cesedlerini bu çukurlara doldurup toprakla örttüler. Tanınacak tam bir cesed hiç yoktu. Kiminin yarısı, kiminin dörtte biri kalmıştı. Yırtıcı kuşların ve hayvanların uzaklara taşıyıp bırakmış oldukları insan parçalarının kokuları, Vehhabileri de rahatsız ettiğinden, bunların toplanmasına da izin verdiler. Müslümanlar her tarafı dolaşıp, bunları da topladılar, iki büyük çukura gömdüler".

Müslümanlara bu işkenceleri yapanlar bugünkü Suudi re-

jiminin başındaki ve her fırsatta eline geçirdiği Türkleri kesen Fahd'ın dedeleri idi. Vehhabiler tarihte ne ise bugün de o.

Yine aynı kitabın (Ahiret ve İman, İmam-ı Gazali), 201 inci sayfasında:

"Şimdi Suudi Arabistan hükümetinin dünyaya Vehhabiliği yaymak için propaganda genel müdürlüğü kurduğunu, bunun için milyonlarca altın lira her sene dağıttığını haber alıyoruz. Her memlekette bulunan dinini, vicdanını satabilecek birkaç soysuz, beyinsiz kimse, paraya kavuşmak için, mezhepsizlik tellallığı yapmakta, gençleri zehirlemekte, felakete sürüklemektedirler. Kendilerini din adamı tanıtan bu cahiller, ayeti kerimeleri ve hadis-i şerifleri tanımıyorlar. Koyu cahildirler. Biraz arapça öğrenince, kendini alim zannetmek, katmerli cahil olmak alametidir. Böyle kimse, okuyup öğrenmeye, adam olmaya özenmez. Aldıkları altınlarla, zevk ve sefa'ya dalar. Dinden de dünya bilgilerinden de habersiz kalır. Zavallı gençler, böyle bir kimseyi din adamı, hem de alim sanır. İslamiyeti yıkan, kemiren bunlardır. Din adamı ismi altında, müslümanların başına geçmeleri ise, büyük felaket olur. Böyle cahil kalanlar, din bilgisi diyerek, kısa akıllarına, boş kafalarına gelen hayalleri yazarlar. Sapıktır ve başkalarını da saptırmaktadırlar".

Daha önceki sayfalarda gerek Mikail İlçin'in başına gelenler, gerekse benimbaşına gelenler ve arazi mafyasına Sultanbeyli'de arazilerini kaptıranlar hep Vehhabiliğin 1. şartının gazabındandır. Vehhabiliğin 1. şartı:

"Amel, imanın parçasıdır. Namaz kılmak farz olduğuna inandığı halde, tembellikle bir vakit namaz kılmayanın imanı gidermiş. Bir sene zekatını vermeyen hasis bir kimse,kafir olumuş. Böyle olan müslümanları öldürmeli, mallarını, vehhabilere dağıtmalı imiş".

Zavallı Mikail, Şeriat Mahkemesi bile beni kazıkladı diyor. Hangi Şeriat? Bunlar müslümanlıkta bile sahtedirler. Sadece müslüman taklidi yaparak, Şevki Yılmaz'ın dediği gibi iki ayaklı inek kandırmaktadırlar.

Aralarında sürtüşme çıkınca Nakşibendi şeyhi Esad Coşan "Suud'dan valizlerle gelen paralarla şey olmuş insan" diyordu Erbakan için.

Türkiye Cumhuriyeti'ne vermediği kontenjanı Erbakan hareketine veriyordu Suudi Arabistan. Bu ülke sınırlarından her giren insana "ülkemiz siyasi propaganda ve mezhep propagandası yapmak kesinlikle yasaktır. Cezasıda idamdır. Diğer uyuşturucu ve benzeri suçlarda olduğu gibi" diyor. Bu ilanları sınır kapılarına, konsoloslukların girişlerine asıyor, ülkeye giren her insana broşür olarak dağıtıyorken Refah Partisinin yıllardan beri burada yaptığı siyasi propagandalara, bize oy vermezseniz ibadetleriniz kabul olmayacağı gibi kafir olursunuz şeklindeki vaazlarına herkes kafir... Aynı yerde Erbakan hareketi mensupları da aynı şeyi söylüyor. Bizden olmayanın bin defa hacca gelse hacı kabul olmaz. Binlerce rekat namaz kılrsa namazı kabul olmaz. Binlerce fakiri doyursa yine bu işe yaramaz. Ama oyunu bize veren zina etse de, içki içse de, kumar oynasa da ve her türlü günahı işlese de Peygamber Efendimiz Allah'a onun için yalvaracak ve cennetine koyduracaktır. Neyse bu konuşmalara gelmeden önce bu hacı adaylarını Mekke'ye getiren bu şirketlerden Van Der Zee'ye bir göz atalım.

Van Der Zee bir dönem Refah Partisi Genel Merkezinde faaliyetlerini sürdürdü. İlanlarını ise hep Milli gazeteye veren bu şirket 12 Mart 1959 tarihinde, İzmir üçüncü noterliğinde Hollanda vatandaşı Yahudi William Van Der Zee, TC vatandaşı bayan Rene William Van Der Zee ve yine TC vatandaşı Hakkı Şevki Lugal tarafından kuruluyordu.

29 Ocak 1960 ticaret sicili kayıt beyannamesi ise şöyledir:

Ticaret sicili no: 9440

Tabiyeti: TC

Sermayesi: 200 bin TL.

İştilgal mevzu: Dahilde hariçte bilimüm uçak, vapur, bilet satışları, turizm ve nakliyat işleri

Merkezi: İstanbul Galata Anadolu Sigorta Han, Kat: 3, No.72.

Şubeleri: Ankara-İzmir

İstanbul Müdürü: Deniclic Calusa

Ankara Müdürü: Mehmet Cantaş (TC vatandaşı)

İzmir Müdürü: Mario Cohen (Yunanistan vatandaşı)

1991 senesi hac mevsiminde Refah Partisi, gerek Milli Görüş teşkilatları, gerekse Van Der Zee ve diğer yollarla Arafatta Sultanbeyli belediye başkanı Ali Nabi Koçak'ın Refah Partisi'nden başka partilere oy verenlerin namussuzluğa, rüşvetçiliğe, meyhaneciliğe, kerhaneciliğe, pezevenkliğe ve faizciliğe oy vereceklerini anlattığı konuşmasından sonra kürsüye gelen Şevki Yılmaz şunları söylüyordu:

"Allah buyuruyor Muhammed süresi 9. ayet. Batıl düzenleri, sağcılık ve solculuğu, milliyetçiliği destekleyenlerin amellerini iptal ettim.

Kafatasında sağcılık ve solculuk olmaz, sadece şeriat olmalıdır. Necis şeyle, pis şeyle, temiz şey bir arada durmaz, bunlar durmadığı gibi Pis sağcılık ve solculukla, temiz şeriat bir arada durmaz.

İşte ey Arafat meydanında bizi dinleyen kardeşler, can kardeşler, bugüne kadar hangi görüşten olursanız olun. Akıl dağarcığı içindeki batı fikirlerini silin, batı pisliklerini çıkarın. Kapitalizmi, sağcılığı, milliyetçiliği, batıdan gelen şeytani düzenlere bağlı bu ideolojileri yıkın. La şarkıyye,La garbiyye, İslamiyye islamiyye diyerek akıl dağarcığını İslam nizamı ile temizleyin. Kur'an nizamı ile temizleyin. Şeriatı Muhammediye ile temizleyin.

Burası Kur'anla kucaklaşma yeridir. Şeriatla kucaklaşma yeridir. Burası sosyalizmin, sağcılığın, solculuğun bırakıldığı terk edildiği yerdir. Yarabbi Cumhurbaşkanımızın kalbine şeriat nizamını yerleştir.

Benim ülkemde Allah ve Resulünün dokunulmazlığı bir taş parçası, bir taş parçası heykel kadar yoktur. Heykele sövmenin cezası var. İnsan heykelin yanından geçersen yanlışlıkla ters baksa, yan baksa hübel'e onun 6 yıl cezası vardır. Amma ayrı memlekette bir dinsiz, bir kitapsız, bir imansız Allah ve Resulüne sokakta sövse, sen de imanından dolayı benim rabbıma, benim resulüme nasıl söversin diye o sarhoşun ağzını kırsanız, seni 6 sene hapse atarlar. Çünkü benim memlekette Allah ve Resulünün bir heykel parçası kadar dokunulmazlığı yoktur.

İlahiyat Fakültesi'nde hocamıza sorardık. Anlat derdik, "Mebuslu günlerinin hatıralarını". Hocamız da anlatırdı. "Atatürk'e hakaretin cezası konduğu sırada biz de Allah'a hakaret edenler de cezalandırılınsın diye teklifi hazırlamak isteğimizi, Merhum Adnan Menderes'e ilettik. O da, bu teklifiniz başınıza dert açar, bu mecliste böyle bir kanun geçmez dedi. Ama biz yine de kanun teklifini verdik. Bir de ne görelim meclisten irtica hortladı, yobazlar diye sesler yükseldi. Akabinde dokunulmazlıklarımızın kaldırılması için kanun teklifi verildi. Rahmetli Menderes oylamadan önce mecliste arkadaşlara o kanun teklifini hazırlamasını ben söyledim. Diyerek bizi kurtardı.

Benim memlekette hala islama sövmenin suçu yok Genç'ler...
Bu kanunuza dokunmuyor mu?"

Şevki gençlere ve hacılara yemin ettirerek, çağrıda bulunuyordu:

"Yarabbi bundan sonra Türkiye Devletinin hak nizamı dönmesi için sana dönmesi için, senin ve Resulünün yetkili olması için ve senin dininin korunması için ve senin aklının, malının, canının, ırzının, namusunun, cennetinin korunması için nöbete koşacağız, nöbete koşacağız, nöbete koşacağız, koşacağız. İnşallah tıpkı sümeyye gibi... Ve Şevki şöyle devam ediyordu:

"Sümeyye islamın ilk kadın şehidi. Zalim firavun bacaklarından develere bağlamış ikiye ayıracaktı onu. Çocukları "Anne" dedi. Şimdi Firavun'un isteğini kabul etmiş gibi yap,

sonra tekrar kendi dinine dönersin". Deyince: "Hayır çocuklarım, sizleri çok seviyorum amma Allah'a olan sevgim sizinkilerden daha fazla. Ne duruyorsun. Bitir şu işide bir an önce rabbıma kavuşayım". Firavun emri verdi, develer her iki yana koştular. Sümeyye'nin vücudu ortadan ikiye ayrıldı. Akan kanlardan toprakta en büyük hattatların kaleminden daha güzel bir şekilde ortaya lailahe illallah yazısı çıkıyor, Sümeyye şehid oluyordu.

Gençler!... Bu düzen sizi ayaklarınızdan taksilere bağlasa, siz ayaklarınızdan ikiye ayırsa yine de Şeriat yolundan milim sapmayın".

Şevki hacı adaylarını isyana teşvik ederken, din ve dince kutsal sayılan değerlerimizi bir kaç oy için insafsızca kullanması yanında, Erbakan hareketinin dayanağı olan yalana da sık başvurmaktan çekinmiyor. "Benim memlekette Allah ve Resulüne sövmenin cezası yok. "Derken ekliyor: Geçmişte de yoktu şimdi de yok".

Ama gerçek: Geçmişle bugünün ortasında Türk Ceza Kanunu. Madde 175.

"Dinlerden birine ait dini işleri veya ibadet ve ayinin yapılmasını men ve ihlal eden kimseye altı aydan bir yıla kadar hapis ve beş bin liradan yirmibeşbin liraya kadar ağır para cezası verilir.

Filin işlenmesi sırasında cebir, şiddet, tehdit veya hakaret vaki olmuş ise, faile bir yıldan iki yıla kadar hapis ve onbin liradan elli bin liraya kadar ağır para cezası verilir.

Allah'a veya dinlerden veya bu dinlerin peygamberlerinden veya kutsal kitaplarından veya mezheplerinden birine hakaret eden veya bir kimseyi dini inançlarından veya mensup olduğu dinin emirlerini yerine getirmesinden veya yasaklarından kaçınmasından dolayı kınayan veya tezyif veya tahkir eden veya alaya alan kimseye, altı aydan bir yıla kadar hapis ve beş bin liradan yirmi beşbin liraya kadar ağır para cezası verilir.

Üçüncü fıkrada yazılı suçlar, basın ve yayın yoluyla işlenirse ceza bir misli artırılarak hükmolunur."

92 senesi hac mevsiminde ise Türkiye'deki sirk düzenini yıkmadan yapılan harcların ve hiç bir ibadetin kabul olmayacağını söyleyen Şevki, sağcılığı, solculuğu, kapitalizmi, kemalizmi atın, diye çağrı yaparak, Allah'a yalvaracaktı, nur Muhammedim. Bu kulun zina etti, al cennetine bu kulun faiz yedi, al cennetine, bu kulun içki içti, al cennetine, ama bir zümre var ki Peygamber onlardan davacı olacak. Ben söylemiyorum Kur'an söylüyor. Onlar yetmiş bin defa namaz kılsalar da, yetmişbin defa hacca gelseler de, yetmiş bin tane cami yaptırırsalar da Allah Resulü onlardan davacı olacak, onlar oylarını batıl partilere verdiler. Allah nizamı için çalışan Refah'a oy verenler ise Cennete gidecek" diyordu.

Şevki Arafat'ta hacılara şu yemini ettiriyordu:

"Yarabbilalemin, yarabbelalemin, yarabbelalemin, yarabbelalemin. Bu arafat meydanında, dünya elbisesini çıkararak kabir elbisesine büründüğümüz bu mübarek mekanda, sana söz veriyoruz. Sana söz veriyoruz. Resulüne söz veriyoruz...

Bundan böyle sana savaş açan sağcılık, solculuk, kemalizm, kapitalizm, laiklik ve bütün şeytani düzenleri boykot ederek, seninle bizim aramıza, İslam'dan başka, Kur'andan başka hiç bir nizamı sokmamak için, canımızla, malımızla, tıpkı Bilal gibi, Sümeyye gibi, senin dinin uğrunda nöbete koşuyoruz. Nöbete geliyoruz...

Refah için, Milli görüş için, bütün gücümüzle çalışacağımıza söz veriyoruz.

Allah Resulünün, Arafat'ta bize emanet ettiği mallarımızı, canlarımızı, namuslarımızı, Kur'an-ımızı, sünnet-i seniyye'yi korumak için vücudumuzu sana satmaya söz verdik. Yarabbi, Resul'üne canımızla, malımızla davasını korumaya biat ettik.

Lebbeyk Allahümme Lebbeyk La şerike, leke lebbeyk. İnnel hamde vennimete leke vel mülke la şerike Lek".

1993 senesi hac mevsiminde RP'li Muzaffer Doğan ise şunları söylüyordu:

"Ben Bahçelievler Belediye Başkanlığını kazanmış bir kardeşiniz olarak Laik değilim derim. Ben Şeriatçıyım derim. Kahrolsun Şeriat diyenlerin yanında, yaşasın Şeriat diyenler de olacaktır. Yaşasın Şeriat, ülkemiz bir zamanlar 600 sene şeriat'la yönetilmişti. Ama şimdi hakk ayak altında, biz burada hac ediyoruz, dua ediyoruz. İnşallah Cenabı Hak ülkemizi yeniden şeriatla şereflendirir. Resulullah (SAV)den başka Önder tanımıyoruz. Ondan başka klavuz tanımıyoruz. Bunu lafta bırakmıyoruz. Tuzla, Güngören, Kağıthane belediye başkanı arkadaşlarımızla hayata geçiriyoruz.

Milli görüş inşallah çok yakında gelecek, hak bütün dünya'ya hakim olacak".

Muzaffer Doğan'dan sonra kürsüye gelen RP Genel Başkan yardımcısı Ahmet Tekdal ise konuşmasında şu görüşlerine yer veriyordu:

"Çok aziz ve muhterem müslüman kardeşlerim!

Allahın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun. Aziz kardeşlerim, bizler insan olarak belli bir gaye ile yeryüzüne gelmiş bulunuyoruz. Cenab-ı Hak, Ayet-i Kerimesinde buyuruyor. İstaneuzübillah bismillah, Vema halektüm cinne vel inse ilahiyabüdün. İlahi ayet sadakallahülaziym. Biz cinleri ve insanları sadece Allah'a kulluk etsin diye yarattık. Varlık içinde biz sadece ve sadece Allah'a kulluk olabilmektir.

Allah'a kul olabilmek için onun emirlerine harfiyen tabi olabilmek ve yasalarından mutlak kaçınmaktır.

Amma içinde bulunduğumuz toplumlara bir göz atıyoruz. Kendimize ve yaşantımıza dikkatle bakıyoruz. Görüyoruz ki, büyük gaflet içerisindeyiz. Yine bir sure-i celilede buyuruyor ki, "Vel asri innel insane lefi husrin innellezine amenu ve amülüssalihati vetava savbil hakkı veteva savbissabr." Burada da Cenab-ı hak buyuruyor ki, "Andolsun ki insanoğlu hüsrandır. Hakkıyla iman edenler, hakkıyla sabrı tavsiye edenler müstesna." Şu anda değerli gönüldaşlarım, aziz din kardeşlerim.

Yeryüzüne geliş sebebimiz, varlık sebebimiz. Allahü azimüşşan rabbimizi tanıyarak hakkıyla kul olarak ve onun kainatı, onun yüzü suyu hürmetine yarattığı sevgilisi, habibi ve Peygamberi Muhammet Mustafa (SAV)'ye gerçekten ümmet olabilmektir. Ümmet olabilmenin yolu da insanların birbirleriyle müşterek hayat içerisinde bulunabilmeleri ve birinin diğerinin hayatını sürdürmesi şuurudur. Toplumlarda ve toplumları teşekkül eden fertlerde ümmet şuru gelişmemişse, kalabalıklardan teşekkül etmişse kendilerine yazık etmiş olurlar. İşte bu açıdan bu mübarek belde de dua ederken sadece nefislerimiz için evlad-ı ilyanımız için değil, elbette onları da ihmal etmeden dua etmeniz gerekir. Ancak asıl dua etmemiz gereken husus bu mübarek beldede duaların makbul olduğu red olunmayacağı bilindiği cihadla burada dikkat edilmesi gereken husus **ALLAH nizamının ülkelerimizde ve yeryüzünde hakim olmasını dilemek talep etmektir.** Eğer en başta bu kurala dikkat etmeden sadece kendi nefislerimizi dikkate alarak hac farızamızı ifa ettik zannıyla geriye dönme gafletine düşersek Allah korusun lüt kavminin müminleri derecesine düşeriz. Ne yapıp yapıp hak nizamın hakim olabilmesi için çalışmak mecburiyetinde olduğumuzu, bir an bile unutmadan ve bunun için gerekli gayretleri göstermeye hep beraber, müminler olarak mecburuz. Bunun için de sadece lafzı ibadetle, lafzı dua ile yetinmeyelim. Aynı zamanda fiili dua ile yetinelim.

Bulunduğumuz memleketlerde yönetimler genellikle parlamenter sistemlerde idare edilmekte, parlamenter sistemler hakim olmaktadır. Parlamenter sistemin hakim olduğu yerlerde eğer müminler gerekli şuru göstermez, hak nizamın tesis sadedinde gayret sarfetmezse kendisini iki belâ karşılayacaktır. Bunlardan bir tanesi, bütün münkerler karşısında duracak, zulüm görecektir, zulmün neticesinde helak olup gidecektir. Bir diğeri, mükellef olduğu hak nizamın tesisi için çalışmadığından cenab-ı Hakka hesabı vermeyecek ve bu takdirde de zelil olacaktır. İşte muhterem kardeşlerim, bu hassasiyetlere dikkat

etmek suretiyle eğer gerçekten hak nizamı tesis etmek istiyorsak, bugün parlamenter sistemlerde geçerli olan oylarınıza dikkat etmek suretiyle, hak sistemi tesis etmek isteyen ve bu uğurda mücadele eden topluluklara elden gelen gayretin gösterilmesi elbetteki vazifemizdir. Türkiye'de hak nizamı tesis etmek isteyen siyasal kadronun adı REFAH Partisi'dir. Diğer memleketlerde de buna benzer kadrolar oluşmaktadır. İnşallah bunlar hak nizamın ortaya çıkması, tesis edilmesi ve idamesi için sizlerin ve bütün müminlerin desteği ile, elden gelen bütün gayreti göstermek zorundadırlar. Biz oylarımızı hak sistemi tesis manası maksadıyla hareket ederek, hak sistemi kurmak isteyen topluluklara kuruluşlara verdiğimiz takdirde iki faideyi sağlamış bulunacağız. Bir diğeri de iyilikleri hakim kılacağız. Bir süre önce burada konuşan değerli Belediye Başkanımız M. Doğan Bey bir örnek olarak size hitap ettiler. Bu örnekleri çoğalttığımız takdirde inanınız ki giderek güçlenmek suretiyle, adil düzen ülkemizde ve diğer topluluklarda hakim olacak. Yeryüzü huzur ve sükuna kavuşacak. Bütün insanlık alemi saadete erişecektir. Saadete erişmenin vesilesi olmak ne büyük bir devlettir. Saadete erişmenin vesilesi olmak ne büyük nimettir. Cenab-ı Hak bunları cümle mümin'lefe nasip etsin inşallah...

Çok aziz kardeşlerim. Unutmayınız ki, sadece meseleleri düşünerek kabul etmekle iş bitmiyor. Bu meseleleri henüz öğrenememiş henüz düşünememiş insanlarımız var. Tüm insanlık mesajları evrenseldir. Yeryüzünde tek fitne kalmayınca kadar her birimiz mücadele etmekle mükellefiz. Bu mücadelemiz ne kadar güçlü olursa, Cenab-ı Hak bize mükafatını o derece fazla bahşedecektir. İnşallah bu mübarek belde de haccımızın kabul olmasını cenab-ı Hak'tan niyaz ediyoruz. Adil düzenin kuruluşunda, Refah'ın iktidarında, her birimize düşen görevlerin azami bir şekilde yapılmasını ve henüz bunun idrakinde olmayan insanlara ulaşarak, onlara da kardeşlik vazifemizi yapmayı, bize cenab-ı Hakkın nasip etmesini niyaz ediyor, hepinizi Allah'a emanet ediyorum.

Sevgili Kardeşlerim, biliyorsunuz ki işler kendiliğinden yürümez. İslamda yasaklanmış olan münkerleri, nehiy'leri ortadan kaldırabilmenin tek yolu iktidarda mücadele vermektir. Eğer bu yola ulaşmaz, bu vasıtayı kullanamaz isek, münker denen illet bitmeyecek ve biz de zulümde boğulmuş olacağız. Kendinize de insanlara da yazık etmek istemiyorsanız, zulüm etmek istemiyorsanız, Allah nizamının kuruluşu sadetinde elden gelen gayreti gösteriniz. Ve her birinizin bu nizamı kurma gayreti içerisinde olan topluluklara destek olmanız lazımdır. İki kere iki dört eder.

Bunu bilen insanlar, ne söylerse söylesinler başka konuşma söylendiği takdirde kabul edilmesi mümkün değildir. Ama iki kere ikinin dört ettiğini bilmeyen insanlara, her türlü neticeyi kabul ettirmemiz pek ala mümkündür. Bu basit misali dikkate almak suretiyle kardeşlerimiz inşallah tümüyle işte burada bir adım kaldı, Refah'ın iktidarı için çalışacaklar, Adil Düzen'i hakim kılacaklar ve inşallah zulümden kurtulacaklardır. Hepinginize hayırlı hac'lar, hayırlı dualar, hayırlı niyazlar. Cenab-ı Hak hepinizi bahtiyar etsin inşallah. Her iki cihanda aziz etsin inşallah. Esselamü aleyküm varahmatullah".

RP Genel başkan yardımcısı Ahmet Tekdal'dan sonra kürsüye gelen RP'li vaizin: "İslam hakim, Kur'an-ın nizam, Müslümanların efendi olduğu ŞERİAT'ın yeryüzüne nur saçtığı bir sistemin hakim olması, Müslümanların islam nizamını, kurması islam nizamı düşmanlarının helakı için aşk ile buyrun, Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne muhammedün veresulühü, şeklindeki yaptırdığı duadan sonra Amin diyerek bu sefer kürsüye Erbakan geliyordu. Erbakan konuşmasında şunları söylüyordu:

"Böyle mübarek bir beldede çok kıymetli kardeşlerimiz, bizi selamladılar. Bu mübarek yerde çok güzel konuşmalar yaptılar. Şimdi huzurlarınıza geldim. Sabahtan beri pek çok konuşmalar yapıldığı için kısaca bu hac'ca niçin geldik, bunu açıklamak üzere mikrofonu elime aldım. Hacı kardeşlerimin

haclarını tebrik etmek üzere mikrofonu elime aldım. Hacı kardeşlerimin haclarını tebrik etmek üzere ve bugün her yerde dualarımızı cenab-ı Hakk'ın kabul etmesini niyaz etmek üzere bu mikrofonu elime aldım. Allah'a şükürler olsun, bir kere daha ifade ediyorum. Bu mübarek Arafat Dağındayız. Cebeli Rahmet'in eteğindeyiz. Hepimiz biliyoruz ki, bu mübarek saha Adem aleyhisselam'la, Havva validemizin cennet'ten yeryüzüne geldikten sonra buluştukları yerdir. İşte bu Cebeli Rahmet'te buluşmuşlardır. Buluştuktan sonra Adem Aleyhisselam öğleden akşam zevaline, ikindi zevaline kadar Cenab-ı Allah'a affı için yalvarmış, Cenab-ı Hak kendisini affetmiş ve Havva validemizle akşam üzeri affa nail olarak işte bu tepe de buluşmuşlardır. Bu mübarek yerde Efendimiz aleyhiselatü vesselam veda haccını yaptı. Bu tepe'ye çıktı. Ve bu tepeden sonra kendisi burada deve'sinden indi ve kendisi bize o kıymetli nasihatlerden sonra Faiz kaldırılmıştır. Faiz ayaklarımızın altındadır. Bu yerde işte bu mübarek mekanda, bu mübarek Cebeli Rahmet'in şu bulunduğumuz noktasında bu sözler söylendi. Elhamdülillah Allah'ın lütfu ile bizler de bugün bu mübarek yere gelmek imkanına kavuştuk. Şimdi bu mübarek yere niçin geldiğimizi kısaca bir kaç kelime ile özetlemek istiyorum. Elhamdülillah müslümanız. Müslüman adını bize cenab-ı Hak vermiştir. Kur'an-ı Kerim'de siz müslümansınız buyuruyor, bizi öbürlerinden ayırıyor. Öbürleri kim? Nefsine esir olanlar. Biz müslümanız elhamdülillah, zor da olsa hatta hoşumuza gitmese de Cenab-ı Allah ne emretti ise onun emirlerine teslim olmuş kimse demektir. Hepimiz biliyoruz ki bu dünya hayatında imtiHANDAYIZ, nefeslerimiz sayılıdır. Bütün mahlûkatın hepsi ölümü tadacaktır. İnşallah bu sayılı nefislerimizi en hayırlı yolda kullanmak üzere bu dünyada imtihan oluyoruz. Bu imtihanı Rabbimiz nasıl yapıyor. Hak ile Batılın mücadelesi şeklinde yapıyor. En büyük şeref, hakkın hakim olması için çalışmaktır. Bir insanın iyi insan olabilmesi için başkalarının iyiliğini istemesi lazım. Bak bizim peygamberimiz, efendimiz aleyhiselatü vesselam rahmetel alemin, alemlere rahmet olarak gönderilmiştir. Bütün alemlerin

iyiliği için gönderilmiştir. Yine hadis'i şerif te insanların hayırlısı etrafına iyiliği dokunanlar olmuştur. Onun için müslümanlık dini iyilik için gelmiştir. 6 milyar insanın dünya ve ahiret saadetini istemek demektir, müslüman olmak. Bu sebepten dolayıdır ki bir insanın müslüman olabilmesi için, Lailahe illallah muhammedün resulullah sözünü, kelime-i tevhidi kalbinde manasını bilerek inanarak söylemiş olması ve diliyle de ikrar etmiş olması lazımdır. La ilahe illallah muhammedün resulullah derken ne söylüyorsun? Allah'tan başka ilah yoktur ve efendimiz Aleyhüsselatü vesselam onun elçisidir. Peygamberidir. Böyle dediğimiz için müslüman oluyoruz. İlah ne demek? İlah, Allah'tan başka ilah yoktur. İlah sözcüğü arapça bir kelimedir. Arapça lisanı yeryüzündeki lisanların içinde en zengin olanıdır. Mana bakımından en zengin lisandır.

Veciz ne demek? Bir kelime ile bir çok manayı aynı anda ifade etmek demektir. İşte arapça olan ilah kelimesinin içinde dört tane temel vardır. Bunlardan bir tanesi kendisine kulluk yapılacak şey demektir. Lailahe illallah dediğimiz zaman iyya kenabüdü demiş oluyoruz. Aynen Yarabbi biz ancak sana kulluk ederiz. İkinci bir manası ise kendisinden yardım istenecek şey demektir. İyya kenastain demektir. Lailahe illallahın bir manası da yarabbi biz ancak senden yardım isteriz. Üçüncü bir manası da rızası güdülecek şey demektir. Ve nihayet ilah kelimesinin dördüncü bir manası da 'kanun yapıcı' demektir. Kanun yapıcı, lailahe illallah demek, yani hakkı adaleti en doğru sen bilirsin. Sen tespit edersin. Kanunu sen yaparsın. İnsanlara saadet getirecek nizamı sen bilirsin. İşte sen o nizamı bize kendi elçin, kendi sevgilin, Efendimiz aleyhiselatü vesselam'la gönderim. O senin elçindir, ondan dolayıdır ki onla bize gönderdiğin bu Kur'an-ı Kerim'deki hak ve adalet nizamının sen kurdun. Bütün insanlara saadet getirecek nizam budur. Bundan dolayıdır ki, ben senin bu nizamın yeryüzünde hakim olsun diye bütün gücümle çalışacağım, diye söz verdiğimiz için müslümanız. Bunların hepsi lailahe illallah kelimesi içinde bulunuyor.

Kur'an-ı Kerim'de Cenab-ı Allah'ın bize indirdiği hak nizamın yeryüzünde hakim kılmak için yapılan çalışmaya CİHAD denir. Cihad...

Onun için bir müslüman daha kelime-i Tevhid getirirken Cihad farzını yerine getireceğine söz veriyor. Yarabbi ben bütün gücümle cihad edeceğim. Bütün insanlığa saadet getirmek üzere senin gösterdiğin hak ve adalet nizamını, yeryüzünün her yerinde hakim olsun diye, bütün gücümle çalışacağım. Diye cenab-ı Allah'a söz verdiğimiz için müslüman oluyoruz. Lailahe illallah muhammedün veresulullah demenin özündeki manalar bunlardır. Şimdi bir müslüman, Allah ona hidayet vermiş, kelime-i tevhidi getirmiş, inanarak kalbiyle tasdik ederek, manasını bilerek ve dili ile ikrar ederek, böylece de müslüman olmuştur. Şimdi o müslümanın üzerine hac farz oluyor. Hac farzı nedir? Hakkı hakim kılmak için çalışacağız emir böyle, bu farzı nasıl eda edeceğimizi bize bildirmiş. Cihad'ı bir manevi ordu olarak, bir ümmet olarak hep birlikte yapacaksınız diye emir buyurmuş. İşte biz bu sözü söyleyerek müslüman olduk. Ve Allah'ın lûtfu ile de lailahe illallah toplantısı olan hac'ca geldik. Neden hac farızasını başka yerde yapmıyoruz? Medine'ye gitmiyoruz, Kudüs'e gitmiyoruz? Ya kabe'ye geliyoruz. Çünkü Kabe Adem aleyhisselam'dan beri lailahe illallahın, insanoglunun yeryüzünde ilk Lailâhe illallah dediği yerdir. Tevhid esası üzerine, Allah'a ibadet üzere kurulmuş ilk mabettir. İlk mescid'dir. Onun için kabe lailahe illallahın sembolüdür. Onun için yeryüzündeki 1,5 milyar müslüman koşuyoruz Kabe'de toplanıyoruz. Lailahe illallah bayrağı altında toplanıyoruz. Kabe'yi tavaf ediyoruz. Elhamdülillah bunu yerine getirdik. Şimdi Kabe'nin bahçesindeyiz. **Arafat işte Cihad ordusunun talimگاهıdır. Burada üç milyon müslüman bir arada toplanıyoruz.** Bu toplanmamızın gayesi nedir. Lailahe illallah muhammedün resullullah toplantısıdır. Bu, yani biz buraya geliyoruz, Cenab-ı Allah'a söz veriyoruz. Yarabbi senin Kur'anıyla bize gönderdiğin hak ve adalet nizamı yeryüzünün her yerinde

hakim olsun diye "bütün gücümüzle çalışacağız. Müslüman olurken bunu sana söz verdik ya. İşte şimdi islâm ordusunun içine katıldık. Üç milyon, 1,5 milyar islâm alemini temsil eden İslam ordusunun içinde, bir asker olarak huzuruna geldik. Yeryüzünde hakkı ve adaleti hakim kılmak için, senin gönderdiğin saadet nizamı yeryüzünde hakim olsun diye söz vermek için buraya geldik. Yaptığınız iş budur. Bunun için bakın buraya Arafat'a çıkarken Lebbeyk allahümme lebbeyk la şerike leke lebbeyk innel hamde vel nimete velekel mülk la şerike lek diye geliyoruz. Nedir bu söylediğimiz sözlerin manası: Önce bir defa lebbeyk allahümme lebbeyk, emret yarabbi işte senin cihad ordunun askeri olarak huzuruna geldik. Talimgahına geldik. İslam ordusunun toplantısına katıldık. Lebbeyk allahümme lebbeyk dediğimiz zaman burada ağırlık verdiğimiz söz tıpkı la ilahe illallahta ancak sana kulluk yaparız manasındadır. Lebbeyk allahümme lebbeyk dediğimiz zaman Emret yarabbi, biz senin kulunuz. Ancak sana kulluk yaparız. Ondan sonra arkasından ne diyoruz? Lebbeyk la şerike leke lebbeyk, ne demek bu şerike le ke lek? Senin şerikin yoktur, sen tek ilahsın. Yarabbi insanlara saadet getiren nizamı ancak sen bilirsin. Senin bize gönderdiğin Kur'anınla, seni bize gönderdiğin saadet nizamınla, hiç bir başka nizam kurulamaz. Bu beşeri nizamlar insanlara saadet getiremez. Bak işte komünizm çöktü. Bak işte burada bu ayağımızın altında efendimiz aleyhüsselatü vesselam burada, faiz ayaklarının altındadır buyuruyor, niçin? 1414 sene öncesinden bize sesleniyor, niçin? Sakın bu komünizm çöktü diye bu faizci kapitalistlerin arkasına düşmeyin. Bu faizcilerden hayır gelmez...

Peygamberimiz devesinden indi, tembiat iyi yapılsın diye, sakın ha faizcilerden hayır gelir zannetmeyin. Faiz 40 belanın mikrobudur. Sadece insanlara zulüm getirir. Onun için faiz kaldırılmıştır. Onun için ayaklarının altındadır. Sakın ha onları bir şey zannetmeyin, Size Cenab-ı Hakk'ın Kur'anı Kerim de gösterdiği hak ve adalet nizamı yolunda yürüyün. Böylece hem

kendiniz saadet bulur, hem 1,5 milyar müslüman saadet bulur, hem de 6 milyar insanların hepsi saadet bulsun. Ondan dolayı buraya koşup gelirken lebbeyk allahümme lebbeyk dediğimiz zaman yarabbi biz ancak sana kulluk yaparız. Lebbeyk la şerike lebbeyk dediğimiz zaman yarabbi senin gönderdiğin nizamın yerine başka hiç bir nizam saadet getiremez. Senin şerikin yoktur. Başka birisi bunu yapmaya kalkarsa yapamaz. Ancak Senin Kur'anı Kerim'de gönderdiğin hak nizam insanlara saadet getirir. Bunu sabahtan beri söyleyip duruyoruz. Ondan sonra ne diyoruz innel hamde ham sana mahsustur. Yarabbi hamdediyoruz, yani Cenab-ı Hakk'ın rızasını güdüyoruz. Yani bizim maksadımız senin rızanı kazanmaktır, yarabbi diyoruz. Sonra ne diyoruz? Vel mülke innel hamde vel nimete ve lekel mülk. Nimet ve mülkün sahibi sensin yarabbi onun için biz yardım istersek ancak senden isteriz. La şerike lek. Senin şerikin yoktur. Bu sözler lailahe illallah sözünün birer tefsiridir. Lailahe illallahın içinde söylediğimiz dört tane manayı lebbeyk la şerike leke lebbeykinnel hamde la şerike leyk tefsir ediyor. Dört mananın dördünü de sabahtan beri açıklıyorum. Ben şimdi huzurunza geldim. Neden bu açıklamayı yapıyorum. Şimdi bak bu Arafat'a gelip, bu hacca gelip buradaki islam ordusunun askeri olduktan sonra, Allah muhafaza buyursun, sakın ha bu Arafat'a gelenlerden herhangi bir tanesi memlekete gittiği zaman faizcileri desteklemesin. Sakın ha gittiği zaman zalimleri desteklemesin. O zaman buraya gelmenin manası kalmaz. Bak ben siyaset miyaset yapmıyorum. Huzurlarınıza hacca gelmiş bir kardeşiniz olarak, buraya niçin geldiğinizi, bu yapmış olduğunuz haccin makbul olması için, haccin kabul olması için gerçekleri açıklıyorum. Kardeşlik vazifesini yapmak için bunları açıklıyorum. Yoksa sen hacca geleceksin, burada lebbeyk Allahümme lebbeyk la şerike leke lebbeyk diyeceksin. Sabahtan akşama kadar üçgün, beşgün, bir ay, ondan sonra gideceksin memlekete, batıl nizamlardan medet umacaksın, o zaman burada yaptığın haccin hiç bir faydası olmaz. Buraya niçin geldiğimizi bilmeye mecburuz. Buraya geldiğimizde her

söylediğimiz lailahe illallahın manasını daha iyi anlıyoruz. Ve bu sözün manası insanlara saadet ancak Cenab-ı Hakkın gönderdiği hakk ve adalet nizamı ile olur. Bu gerçeği burada iyice kavramak için toplanıyoruz. Allah'ın gönderdiği hak ve adalet nizamı yeryüzünün her yerine hakim olsun diye üç milyon müslüman 1,5 milyar müslümanı temsilen işte burada lailahe illallah toplantısı yapıyor, senede bir defa İslam alemi bu toplantıyı yapıyor ki bu soru içimize işlesin.

İşte Allah'a şükürler olsun ki, bugün geldik, üç milyonluk İslam aleminin ordusunun askeri olarak burada Cenab-ı Allah'a tebliğe getirdik. Emret yarabbi! Biz senin cihad ordunun askeriyiz. Senin gönderdiğin hak ve adalet yeryüzünde hakim olsun diye, bütün gücümüzle çalışacağız. Bu sözü veriyoruz. Ve bu söz üzerine arzın her tarafına dağılıyoruz. Niçin? Yeryüzünün her yerinde Cenab-ı Allah'ın gönderdiği hak ve adalet nizamı hakim olsun diye.

Faiz'cilikten hayır gelmez. Peygamberimiz aleyhüsselatü vesselam işte burada devesinden indi. Bu öğüdü verdi. Veda haccında bize sakın, sakın, komünizm insanlara saadet getirmez. Peki faizciler saadet getirir mi? Onlara aldanıp da peşine düşmeyeceğiniz gibi bunlara da aldanıp peşine düşmeyin. Ya Cenab-ı Hakkın Kur'anı Kerim'deki hak ve adalet nizamından başka saadet yolu yoktur. Elhamdülillah sabahtan beri bu gerçeği tekrar tekrar haykırdık. Bu gerçek içimize işledi. Şimdi burada yeryüzünün her tarafına yayılıyor. Burada hac farzını eda ettik. Gittiğimiz yerlerde tebliğ farzını eda edeceğiz. Sen de gel bizimle beraber hakkı hakim kılmak için çalış diyeceğiz. Cihad farzını eda edeceğiz. Hep beraber yeryüzünde hak ve adalet hakim olsun diye çalışacağız. Eğer bu gün yeryüzündeki 1,5 milyar müslüman, bu hac'daki manayı kavrasa, tekrar 6 milyar insan geçtiğimiz asırlarda olduğu gibi saadet içinde yüzer. Ama ne yazık ki, müslümanlık öğretilmiyor. Müslümanlığın gerçeklerinin öğretilmesi yasak edilmiş. Dünyadaki bir takım menfi kutuplar, dış güçler, insanlığı sömürmek, kendilerine köle

yapmak için, bir yandan müslümanlığı ortadan kaldırmak için bütün güçleri ile çalışıyorlar. Bir yandan da müslümanlığın öğretilmesine mani oluyor. Onun için ben müslümanım diyor, sonra gidiyor, faizcilere hizmet ediyor. Haberi yok. Buraya hacca geliyor, ama haccın arkasından tekrar gidip faizcilerin arkasından koşuyor. Zannediyor ki hem müslüman olurum, hem faizci olurum. Olamazsın. Bak işte burada bir kez daha tekrar ediyorum. Efendimiz aleyhüsselatü vesselam mübarek devesinden indi. Faiz kaldırılmıştır. Ayaklarımın altındadır buyurdu. Sakın faizcilerin arkasına düşmeyin, sakın batıl zihniyetleri desteklemeyin. Bu tembiatin yapıldığı yerdeyiz. Onun için bunun manasını çok iyi kavramamız lazım. Eğer yeryüzündeki 1,5 milyar müslüman bunu kavramış olsaydı. Bosna'daki müslüman kardeşlerimiz son müslüman kalıncaya kadar katlediliyor. Hani öbür müslümanlar bunu niçin durdurmuyor. Neder öbür müslüman ülkeler, biz bunlara dokundurmamız dediler. Hırvatistanı kurtardılar. Niçin 1,5 milyar müslüman Bosna'daki kardeşlerini kurtarmıyor. Çünkü ben müslümanım dediği halde bugün müslümanların çoğu, müslüman olmak ne demek bilmiyor da onun için.

Batıyla birleşeceğim diyor. Ortak Pazar'a gireceğim diyor. Bizim kanunlarımızı gavurlar yapacak diyor.

Şu gaflete bakın, şu şuursuzluğa bakın. Böyle diyen insanların arkasından gidenler var. Müslümanlığı öğrenmek bütün dertlerin ilacıdır. Onun için buralara geliyoruz. Onun için bu gerçekleri fiilen yaşıyoruz.

Her derdin çaresi müslümanlığı öğrenmek, şuurlu bir müslüman olmaktır. İşte biz Allah'a şükürler olsun geldik, Arafat'ta şuurlanmak için lailahe illallah toplantısına katıldık. Burada sabahdan akşama kadar Cenab-ı Allah'a söz verdik. Emret yarabbi senin hak ve adalet nizamın bütün yeryüzünde hakim olsun diye, bütün gücümüzle çalışacağız. Şimdi hac'dan döndüğümüz zaman vazifemiz burada Cenab-ı Hakka vermiş olduğumuz bu sözü hiç bir an unutmamak, canla başla cenab-ı Hakkın Kur'anı

Kerim'de bütün insanlığın saadeti için gönderdiği hak ve adalet nizamının hakim olması için çalışmak.

Bu verdiğimiz sözü unutmayalım. Cenab-ı Allah'tan niyaz ediyoruz. Bizim hepimizi şuurlu müslüman yapsın. Şu Arafat'a niçin geldiğimizi bize o öğretsin. Bak cenab-ı Hak Kur'anı Kerim'de buyuruyor ki siz ümmetler içinde en hayırlısısınız. Çünkü siz Kur'an-ı Kerim'in hak nizamının müsaade ettiği emirlerle emredersiniz. Yasaklarını yasaklarsınız.

Cenab-ı Allah'tan niyaz ediyorum, bizi ümmetlerden en hayırlısı olan şuurlu bir ümmet yapsın. Cenab-ı Allah hakkımızı kabul etsin. Ve inşallah gelecek sene buraya geldiğimiz zaman, önce Türkiye'mizde olmak üzere yeryüzünün her yerinde hakkın hakim olduğunu göstermiş olarak buraya gelmemizi nasip etsin. Allah'a Emanet olun".

Erbakan, bu konuşmasının arkasından bu sefer de Medine Tren istasyonunda (Osmanlı'dan kalan) Arafat'ta bahsettiği lailahe illallah bayrağı altında (Yeşil, altında kılıç olan Suudi bayrağı) bizim yolumuz Kur'an, sünnet, icma ve kıyas (şariat) di-yordu, kendisini dinleyen suudilere ve türk işçilerine RP'li Fehim Adak Kahire'de ne diyordu?.. **"Biz Türk değil, Arap milliyetçisiyiz."**

Böylece RP'sinin "Milli Görüş" ve "Adil Düzen" net bir şekilde ortaya çıkıyordu... "Arap Milliyetçiliği ve "Vehhabi Şariat'ı"

Dindarlarımız mı?

Değerli gazeteci Hasan Pulur "Olaylar ve İnsanlar" adlı kösesinde: "Şariat ve Din Kardeşlerimiz!" Başlıklı yazısında şunları belirtiyordu:

"Şimdi bir gerçeğin altını, kalın bir çizgi ile çizelim:

Suudi Arabistan'da şariat adı altında uygulananların, islam hukukuyla hiç bir ilgisi olmadığını, Türk din alimleri açıkça söylemektedirler".

Evet. Doğru olanı, gerçek olanı budur ama, Suudi Arabistanlılar da açık ve seçik olarak "Biz Şeriat'ı uyguluyoruz. Bizim memleketimizde Kur'an ve hadis hükümleri uygulanır" diyorlar.

Ya onların uyguladığı şeriat hükümleridir, ya da bizim alimlerin dediği doğrudur.

Bizim, naciiz kanaatimize, ikincisi doğrudur, yani Suudilerin uyguladığı şeriat değildir...

Lakin adamlar "Bu şeriattır" diyorlarsa, Türkiye'de de bir çok insan. "İşte Şeriat budur!" diyorsa, bazıları niçin kızıyor, bunu anlamak zor.

Asıl, "Bu şeriat'tır!" diyen suudilere kızmak gerekmez mi? "Eyvah, bunlar iktidara gelirlirse, Şeriat adına böyle şeyler yapalar" diye, ciddi ciddi şüphelenmesi mi bazılarını rahatsız ediyor?

Kusura bakmasınlar ama, kılıçla koparılan kafalardan sonra, bir çok insan aynı endişeyi taşıyor...

Şimdi diyecekler ki: "Biz şeriat'ı Suudiler gibi anlamadığımız için, öyle uygulamayız!"

Ya uygularsanız?

Geçen cuma sabahı, televizyon kanallarının birinde "İşte Şeriat budur" diye yazanlara çatan yorumcu, "Şeriatın da Laiklik gibi bir kavram olduğunu, Laikliğin Türkiye'de yanlış yorumlandığı gibi, şeriatın da Suudi Arabistan'da yanlış yorumlandığını" söylüyordu.

İşte bütün mesele burada ya!

Şeriatın doğru yorumlanacağına teminatı ne, ya da kim, kimler uygulayacak?

Mesela, Suudi Arabistan'da, şeriat'a göre hırsızın elini kesiyorlar; Lakin bu hükmü Osmanlı bir başka yorumlamış...

Okurlarımızdan Yüksel Turhal, Şer'iye sicilinde bulunan bir kadı hükmünün şöyle olduğunu söylüyor:

"At uğrulayanın (çalanın) elini keserler. Kesmezler ise yüzüne kara çalıp, 50 Akça cerime (ceza) alalar."

Şeriatı öyle uygulamakta var, böyle yorumlayıp uygulamakta... Biri Anadolu Türkü'nün hoşgörüsü, diğeri Arabın gaddarlığı... Bir de gelelim "Din kardeşlerimiz Araplar!" yakıştırmasına... Evet, Araplarla "dindar" olduğumuz doğrudur da kardeşliğimiz nafiledir.

Geçmiş kurcalamaktan fayda umanlardan değiliz ama kardeşlerimizin (!) Birinci Cihan Savaşındaki ihanetleri de asla unutulacak gibi değildir.

Birinci Cihan Savaşı çıkınca, bir ünvanı da "Müslümanların halifesi" olan Osmanı Padişahı, üç kıtada savaşan Türk ordusuna 350 Milyon müslümanı Cihad-ı Mukaddes fetvası ile imdada çağırdı.

Bu çağrınıza ilk cevap Mekke Emiri Şerif Hüseyin'den geldi (!) İngiliz casusu Lawrens'in emrine girerek "Halife-i Müslümin'e isyan etti. Fahrettin Paşa'nın savunduğu Medine'nin üzerine yürüdü.

Beslenememekten ve açlıktan iskorbüt denilen hastalığa tutulan dişleri ve çeneleri dökülen Anadolu'nun yiğit evlatları "Canımızı veririz de Peygamberimizin türbesini gavura vermeyiz !" diye, Ravza-ı Mutahhara'yı, onun içindeki hazreti Muhammed'in kabrini, koyunlarına doldurdukları, İngiliz altınından güç alan ve kendilerini "Peygamberin Torunu" diye tanıtanlara karşı savunup yenik düştüler.

Suriye'den çekildiğimiz vakit, Atatürk'ün kumanda ettiği orduyu arkadan vuranlar da, Şanlı Arap kardeşlerimizdi (!)

Kıbrıs papazı Makarios'u kucaklayan da din kardeşimiz Nasır değil miydi?

EVET, din kardeşlerimizin, marifethaneleri bir hayli doludur.

Biz o defeterin açılıp, o hanelerin ortaya dökülmesinden yana

değiliz, Lakin bazıları: Aziz din kardeşlerimiz Araplar" dediler mi, kanımız tepimize çıkıyor.

Hayır, onlar ile aramızdaki ilişki "Kardeşlik" değil, "Dindaşlık"tır.

Evet, böyle bitiriyor, yazısını Hasan Pulur ama gerçek olan bir şey var ki: "Biz" nasıl Arap'la "kardeş" olamazsak, "dindaş" da olamayız.

Çünkü, Arabistan'da binlerce müslüman'ın canı, kanı, malı ve ilahi değerleri ayaklar altına alınıp, yok edilerek kurulan "Vehhabi" mezhebi esasları üzerine yönetilen Suudi'ler, asla bizim dindaşımız da olamaz.

Biz yıllardır, yaptığımız saflığımızı devam ettirerek onları din kardeşi veya dindaş saysak, onlar bizi asla öyle görmeyecekler. Ta ki, malımızı, canımızı, kanımızı ve kutsal değerlerimizi kendilerine teslim edip, Şeriat'ı (Vehhabi şeriat'ı) kabul edersek, boyun eğsek, açıkçası bu mezhebin fikir babası İbni Teymiyye'nin fetvasın da Emrettiği (!) gibi köleliği kabul edip, Arap'ı efendi sayarsak...

Vehhabilerin on esasını incelediğimizde, özellikle beş ve altıncı maddelerde bu net bir şekilde ortaya çıkar:

1. Allah maddi bir varlıktır. Eli yüzü ve ciheti vardır, diyorlar. (Bu hristiyanların 'Baba, oğul, put' inanışlarına benzemektedir).

2. Kur'an-ı Kerim'e, kendi anladıkları gibi ma'nâ vermektedirler.

3. Eshab-ı Kiran bildirdiği şeyleri inkar etmektedirler.

4. Alimlerin bildirdiklerini inkar etmektedirler.

5. Dört mezhepten (Hanefi, Maliki, Hanbeli-Şafii) birini taklit eden, kafir olur, diyorlar.

6. Vehhabi olmayanlar kafirdir, diyorlar.

7. Peygamberi, evliyayı vesile yaparak dua eden, kafir olur, diyorlar.

8. Peygamberin ve evliyanın mezarlarını ziyaret etmek haramdır, diyorlar.

9. Allah'tan başkası ile yemin eden müşrik olur, diyorlar.

10. Allah'tan başkası için nezr yapan ve Evliya'nın kabirleri yanında hayvan kesen müşrik olur, diyorlar.

Suudi'ler, bu mezhep'lerini yaymak için Rabıta ve diğer örgütleri vasıtasıyla, sınırsız, altın ve para harcamakta, her ülkede elde ettikleri uşaklarını altına ve servete boğarak onları kullanmak suretiyle ideallerini gerçekleştirme hayalleri kurmaktadır...

Onların bu uşakları da saf müslümanların, mallarını, canlarını, kanlarını ve oylarını iktidara gelmek için "cennet vaadi, cehennem korkusu" temalarını işleyerek yüce dinimiz İslam'ın tüm değerlerini de kendi menfaatlerine alet ederek sömürmektedirler. Bunu iktidara gelmek için şirinlik maskesi ve malum kamufyajlar ile hatta "İki ayaklı inek kandırma" taktik ve siyasetiyle gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar.

Vehhabiliğe göre bu mezhebe aykırı yapılan en ufak hatanın cezası idam ve mallarına el konularak diğer vehhabilere dağıtmak. Bu rejimde Suudilerin ileri gelen prenslerinden bir tanesini eleştirmenin cezası helikopterlerden çöle canlı canlı atılmaktır. Eleştirilemeyen bu Suudi prenslerin bir gecede bıraktığı kumar parası ile ABD'deki en büyük olimpiyat tesislerinin yapılmasını, Amerika'nın ve Avrupa'nın en büyük kumarhanelerinin özel bölümlerinin ancak Arap Şeyhleri geldiğinde açıldığını açıklamanın, Arap şeyhlerinin içki ve fuhuşa olan düşkünlüklerinin eleştirilmesinin de cezası aynı şekilde helikopterlerle havadan çöle atılmak suretiyle yerine getiriliyor. Sivas'ta Erbakan ne diyordu: "Emiri içki içerken gördün. Sonra gelip sana emir verse itaat edeceksin".

Refah Hilafet'ten Çark mı Ediyor?

"Meclis'ten yıkıldık, meclisten dirileceğiz." Şeklinde Hol-landa da konferans veren, H. Hüseyin Ceylan hilafet ve şeriat'ı nasıl getireceklerini anlatıyordu, anlatmasına da 24 aralık seçimleri yaklaşırken, yavaş yavaş bu isteklerinden çark etme belirtileri ortaya çıkmaya başlamıştı. Herhalde birileri, birilerinin kulağını çekerek hizaya getirmeye çalışıyordu.

Hilafet konusunda Refahlıların ağız değiştirmeye başlamalarındaki gerekçe şuydu:

"Ehli Sünnet inancına göre ümmetin başına geçecek halife için aranan şartlar vardır. Bu şartlardan birisi de "Kureyşi" olmasıdır. Yani aslen ve neseben Kureyş kabilesinden olmayan şahıslar, halife olamazlar. Nedense bu gerçeği bizlere ulemamız aktarmaz. Çünkü, bu şart esas alınır, Osmanlı hanedanı'nın "Halife" olamayacağı ortaya çıkar. Halbuki bize senelerce Yavuz'un, Kanuni'nin, "Halife-i Müslimin" olduğu öğretilmiştir.

1774'te gerçek alim kalmayınca Osmanlı sultanlarının şer'i an haketmedikleri "Halife" ünvanı resmen kullanılmaya başlamış.

Ümmetin bugün her zamankinden daha fazla birliğe ve halife ünvanına ihtiyaç duyduğu bir gerçektir. Lakin, "Kureyşi" olmayanların o makama dinen layık olmadıkları da bilinmelidir. Bu yüzdendir ki, ahir zamanda hilafet müessesini ihya ederek "Halife" olacak olan Hz. Mehdi aleyhisselamın "Seyyid" olacağı Hadis-i Şerifler'le haber verilmiştir.

Din neyi esas almışsa, biz ona inanır, iman ederiz.

19 Aralık 1995 tarihli Akit gazetesi, "Herkes Halife olabilir mi?" köşesinde Mustafa Kaplan özetle böyle diyordu.

Yani Halife olmak için Arap olunacak ve hatta Arap'lıkta yetmeyecek. Kureyş kabilesine mensup olunacak. Peki bu kabilenin mensupları kim? Tabii ki, şu anda ki, Suudi rejiminin başında duran Peygamber torunu olduklarını söyleyen ve vehabilerin 70 numaralı ferdi, kral FAHD.

Hani şu eline her geçen fırsatta hic acımadan Türk'lerin kafalarını kestirten zat-ı şerif (!)...

Vehhabiliğin fikir babası sayılan İbn-i Teymiyye: Türk'lere karşı savaşın "Cihad" kutsal bir görev olduğunu açıklar, bu konuda fetvasını da verir.

Bu fetva sebebi ile bizim Milli görüşçüler (!) hep cihad çığlıkları atarak kendilerini mücahit olarak tanıtmalarının yanında Türk'lükle alay etmeyi ve hatta Türk adıyla anılmaktan haya duyduklarını açıklamaktan çekinmezler.

Arabın Türk'e olan düşmanlığı 8. yüzyıla kadar yavaş yavaş gelişirken, bu dönemden itibaren hızlı bir gelişme göstermiştir. Bu yüzyıl arap bilginlerinden İbn-i al Mukaffa, al Durrat al-Yatima adlı yapıtında, bizler için şu ifadeyi kullanır. "Başkalarına saldırmak için yaratılmış yırtıcı vahşi hayvanlardır". Araplar için ise "Tüm uluslar içinde her bakımdan en üstün nitelikte bir Ulustur" der.

10. yüzyılda Bağdat'ta isim yapmış olan düşünürlerden Abu Süleyman, Türk'leri Arap'lardan çok aşağı ve tıpkı zenciler gibi" hayvan niteliğinde gösterir.

Türk'ün, köle olarak yaratıldığını öne süren Arap yazar ve düşünürler sayılamayacak kadar çoktur. Bunlardan başlıcaları: "al-Andulusi, al-Utbi, al-Kirmani, al-Buruni'dir. Burılardan en ünlülerinin Al-Şifa adlı eserinin son bölümünde tanrı insanları "köle" ve "efendi" şeklinde yaratmıştır. İbn-i Sina'ya göre Türk'ler "köle olarak yaratılan milletlerdendir.

1916 yılında Türk'e karşı Arap ayaklanmasında ele başılık yapan Ürdün Kralı Abdullah Türk'ün felaket getirici bir ırk olduğu tezine sarılır.

1935 - 46 yılları içerisinde Kahire'de üç cild halinde yayınlandığı, Tarih al-İslam al-Siyasi va'l-dini, val-Takafi, val ic-timai adlı yapıtında; İslamiyet'teki bütün gelişmelerin Arap'lar sayesinde mümkün olduğunu söyler ve Arap gerilemesi, İslam uygarlığının yok olması sorumluluğunu da Türk'e yükler.

1923 yılında el-Hilafah va'l İmamat el uzma adlı kitabın yazarı Raşid Rıza; "İslamiyet'e en büyük zararı veren millet Türklerdir", der.

Taha Hüseyin isimli bir başka Şeriat'çı 1938'de Arapça olarak yayınlayıp 1954'de İngilizceye çevrilen "The Future of Culture in Egypt" adlı kitabında; "Mısır'ı ve islam uygarlığının gelişmesini Türkler engellemiştir" tezine sarılır.

Araplarda Türk düşmanlığı öyle bir safhaya varmıştır ki, müslüman Arapla, müslüman olmayan Arap bu uğurda kol kola mücadele vererek her türlü dayanışmaya girmekten çekinmezler.

Kıbrıs Rumlarının Başpiskoposu Makarios'a kucaklarını açan Cemal Nasır ise Türk'lere lanetler yağdırması için Allah'ın yardımını da istemekten geri kalmaz.

1964'lerde Suudi Arabistan Eğitim Bakanı Arap ırkının Türk ırkına göre çok daha asil olduğunu belirterek, Arapların eğitilmesini engelleyen Türk'lerdir, tezini savunur. Bunu 1964 yılında İngilizce olarak yayımladığı "Arabian Days" adlı kitabında açıkça yazar.

Ve nihayet Yunanistan ile son Kardak krizinde Savaş rüzgarları esmeye başlayınca, yine Araplar sütleri gereği olası bir çatışmada tıpkı birinci Dünya savaşında olduğu gibi bizi sırtımızdan vurmak için harekete geçiyor, Yunanistan ile anlaşma imzalayan Suriye, sınırımıza asker yığıyordu.

Bizim şeriatçılarımız ise, Türk Silahlı Kuvvetlerinin yerine kurduklarını söyledikleri MCV'lerde, gerek Şevki Yılmaz, R. Tayyip Erdoğan, İmdat Kaya, Zeki Ergezen, gerekse diğerleri şöyle der: "Türk'lük ne demekmiş? Ne mutlu Türküm diyene" ne demek "Sen ne mutlu Türküm diyene" dersen, o da Ne mutlu Kürdüm diyene" der. Allah'ın Türk'lüğe ihtiyacı yok. Kabirde sana Türk müsün diye sormayacaklar, kimin ümmetisin? diye soracaklar". Hep bu fikirleri empoze ederek, insanımızın, özellikle gençliğin kafasındaki Türk'lük inancını öldürmeye ça-

lışıyorlardı. Çünkü, eteklerine yapıştıkları Arap'lar kendilerinden bunu istiyorlardı. Biliyorları ki, "Kendi benliğini kaybeden milletler, başka milletlerin avı'dır". Bu sebeple Türk'lüğün uyanmasını sağlayıp, Türklük bilinci ile kurtuluş savaşında düşmanlarını yenilgiye uğratan ve doğu illerimiz için İngilizlerle pazarlığa girişen Mekke Şerifi Hüseyin önderliğindeki Arap'ların ve onların buradaki etekleyicilerinin hayallerini yıkan Atatürk, bu din tacirlerinin, bu müslüman taklitçilerinin her zaman korkulu rüyası olmuştur. O sebeple tüm güçleri ile özellikle Hasan Mezarıcı, Şevki Yılmaz, H. Hüseyin Ceylan ve diğerleri Kâh, basın yoluyla dergilerinde, kâh MGTV'lerde parti hatiplerince yalan, iftira ve hakaret şeklinde efendilerinden aldıkları talimat gereği Atatürk'e saldırmaktadırlar.

Arap efendileri, şimdi hilafet Araptan başkasına yakışmaz deyince de bu türlü yayınlara başlamaktan geri kalmadılar ve kalamayacaklar da. Eğer Allah kullarına kavmin ne diye sormayacaksa Türk'lüğe bu saldırı neden? Kaldı ki söylediklerinde samimi olsalardı, halifeye'de sorulacak soru sadece "kimin ümmetisin" olacağı için Kureyş'li olup olmamasının bir önemi olmaması gerekir, şeklinde açıklamaları beklenirdi.

Bizim Milli Görüş (!) cülerimiz, gazetelerinin kuruluşundan bu yana Atatürk için lehte bir tek yazı yazmamalarına rağmen, yakın bir tarih itibarıyla, Babası ve bütün ailesi efradıyla Türk'e karşı İngilizlerle birlik olup, saldırmayı ve Türk'ü sırtından hançerlemeyi marifet bilen, nice binlerce Türk subayının ve Türk askerinin Arabistan çöllerinde en vahşi usullerle öldürülmesi işi düzenleyen ve Türk yurdunun Arap ülkeleri yararına olmak üzere parçalanmasını, Batı Devletlerine öğütleyen zihniyetin insanı olan, Suudi Kralı Faysal'ın ölümü üzerine günlerce sü-tunlarında onun için yas tutmuşlardır.

Refah ve Masonlar

Refah Partililer, her fırsatta, her yerde, Masonlara küfrederek,

kendi çıkarlarına ters düşenleri, kendilerinden olmayanları, kafir olarak ilan etmekle kalmayıp, bir de bunların, Ben-i İsrail'in yahudi ve nihayet Masonlukla itham ederek, suçlarlar. Bunların İslam dininin ve müslümanların en büyük düşmanı olduklarını söylerler, söylemesine de ama Yahudi'lerle, masonlar ile gizli gizli ilişkilere de girmekten çekinmezler. Örneğin, Erbakan'ın, nikah şahidi 33. derece'den mason; Profesör Bedri Karafakioğlu. CIA Suudi Arabistan'da Aramco petrol arama şirketi kuruyor. 1962 yılında ise Rabitat, Ül-İslam adlı, dünyaya vehhabiliği yaymak amacıyla bir örgüt kuruluyor. Vehhabi şeriatını yeryüzüne egemen kılmak tek ilkesi olan bu örgüt en büyük desteği CIA'nın Aramco'sundan yani ABD'den alıyordu. Rabita'nın 41 kurucusu Sebilülreşat dergisinin sahibi ve MSP Urfa milletvekili Salih Özcan'da vardı.

17 Aralık 1973 tarihli Adalet Gazetesinin haberine göre: Erbakan'ın, 12 Mart'ta İsviçre'ye tedavi olacağını bahanesi ile kaçtığı belirtilmekte ve MSP'nin başına geçmesi için mason Lâle locasının rolü, İngiliz büyük mason locasına bağlı, Türkiye büyük mason locasına verilen raporda açıkça görülmekteydi. Bu rapora göre:

"Milli Selamet Partisi'nin kuruluş kararının İsviçre'de verildiği, Necmeddin Erbakan tarafından, Ecevit'in komünist olmadığına savunulacağı, Erbakan'ın 20 milyon'da ısrar ettiği parti kapatılacağı zaman, Erbakan'ın hemen partiden istifa edip, İsviçre'ye yerleşmek arzusunda olduğu, paranın bir kısmı ile bir gazete yayınlayacağı, para işini Lale locası'nın halletmekte olduğu" yazılıyordu.

Atatürk'ün kapattığı mason dernekleri, Erbakan'ın İsviçre'den getirilip, MSP'nin başına geçmesinin ardından CHP ile hükümet kuruyorlardı. İçişleri Bakan'ı olan Oğuzhan Asiltürk'ün ilk icraatı masonların: Hür ve kabul edilmiş "Mason Derneği" adı altında kuruluşunu onaylayıp, dernek adını tescil etmek oluyordu. Ardından bunu diğer mason dernekleri takip ediyordu.

Erbakan'ın, büyük kızı Zeynep'in düğünü de bir başka mason yahudi otelinde yapıyordu. İnşallah küçük kızı'da en kısa zamanda koca bulacak, onun düğünü de Vakko'dan alınan gelinlikle, aynı otelde yapılacaktır...

Müslümanları hacca götürdükleri Van Der Zee firmasının kurucusu da Hollanda'lı bir yahudi idi.

Bosna'ya yardım amacıyla toplanan paraları bankalarda batıran RP'nin kasası olarak nitelenen Süleyman Mercümeğin ortaklarının da yahudi olduğu ortaya çıkıyordu.

1974 Kıbrıs Barış Harekati sebebiyle Yunanistan'la çıkabilecek olası bir savaşta, vatan'a ve Millet'e şiddetle lazımdır, diyerek savaştan kaçırılan cihad aşığı, müslüman (!), teşebbüslerin yanında "Vakko"da vardı. Hani canım, Şevki Yılmaz'ın hanımlara:

"Şu vakko var ya, şu vakko. O bir mason. O bir yahudi kuruluşudur. Baş örtülerinizi onlardan almayın. Bir metrelik kumaştan ne olur demeyin. Onlara vereceğiniz her para müslümanlara kurşun olarak gelecektir" dediği Vakko.

Erbakan'ın kızı Zeynep evlenirken gelinliğini Vakko'dan alıyordu. Milli görüşçüler ise elbiselerini yine aynı yerden temin ediyorlardı. Diğer kızı Elif ise Parti toplantılarında "Vakko" yazılı başörtüsü ile arz-ı endam ediyor. Vakko şıklığı ile salına salına dolaşıyordu. Şevki ise yırtıyordu. "Vakko'ya verilen her kuruş çekiç güce bir mermidir. Bu mason kuruluşunun arkasında Mesut'un karısı var".

İmdat Kaya, MGV'lerde Cumhurbaşkanı için "Saçları dökmüş kel mason" derken, Mesut Yılmaz'ın masonluk belgelerini dağıtıyordu.

Erbakan, eskiden gizli gizli gittiği Amerika'ya 24 Aralık seçimleri öncesi bu sefer açıkça altı günlük bir gezi için gidiyordu. Bu gezi (!) dönüşünde: "ABD Dışişleri Bakan yardımcısı Refah Partisi ile çalışmaktan memnuniyet duyacaklarını açıkladı. Gezimiz son derece faydalı oldu. 1,5 milyar'lık müslüman alemi

gözünü Türkiye'ye ve Refah'ın iktidarına dikmiş durumda" diyordu.

24 Aralık seçimleri öncesinde ABD İstanbul Başkonsolosluğunda görevli Siyasi Şube Başkanı Steven Kimble, Bursa RP il Başkanlığın da gazetecileri odadan çıkararak Başkan Bayram Yıldız'la yarım saat başbaşa görüşüyordu. Bayram Yıldız'da bu başbaşa yapılan toplantıdan sonra yaptığı açıklamada "Çalışmalarımız ve programlarımız hakkında açıklamalarda bulunduk. Adil Düzen'i anlattık" diyordu. Ancak biz iktidara gelene kadar Amerika'nın çekiş gücü bölgeyi terk etsin aksi halde onlara mezar etmezsek na'merdiz" diyen bir zihniyetin, kendi odasından gazetecileri yani bir bakınca misafirlerini kovan Amerikalı'ya ses çıkaramayıp, bir de onunla yarım saat başbaşa konuşup sonra da "Adil Düzen"i anlattık. Demesi nasıl açıklanabilir.

Refah Partisi Genel Başkan'ı Necmeddin Erbakan, 24 Aralık genel seçimi gündeme geldiğinde, her zamanki anti Amerikancı tavrını sürdürüyordu. O'na göre diğer partiler ABD'nin, Batı'nın uşağıydı.

Nitekim gümrük birliğine Türkiye'nin dahil olmasını yine böyle yorumluyor, Batı ile işbirliği yerine İslam Birliği'ni öneriyordu.

Ama Erbakan bunları söylerken, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin üç üst düzey yetkilisi o sırada ABD'de Los Angeles sokaklarını arşınılıyordu. Hedefleri, kısa sürede kârlı bir duruma geçen İstanbul Gaz Dağıtım Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi'ni (İGDAŞ) pazarlamak, diğer adıyla satmaktı.

Bu üç kişiden biri İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın kendisinden sonra en yetkili yardımcısı, 24 Aralık seçimleri öncesi İstanbul Milletvekili adayı Kahraman Emmioğlu...

Musevi düşmanı RP'liler, Howard Energy'nin bir yahudi şirketi olduğunu bile bile masaya oturmışlardı.

Bu satış işinde finansörlüğü üstlenen Rotschild'in Monaco'daki merkezinde oturan başkanı ise Lütfi Maktuf isimli bir ateist idi.

Hoca Vitesleri Karıştırıyor

Erbakan ve çevresi 24 Aralık seçimleri öncesi yurdun muhtelif yerlerinde, Mekke'de ve Medine'de ve Avrupa'nın birçok şehirlerinde yaptıkları konuşmalarda: "Kendilerinden başka hiç bir partinin müslüman olmadığını, yeryüzünde iki düzen bulunduğunu bunlardan birinin İslam'a dayanan sevgi düzeni, barış düzeni olan ve arkasında Hz Muhammed'in bulunduğu Adil Düzen, diğerinin ise kuvvete dayanan sağcılık, solculuk kapitalizm ve komünizm'in bulunduğu ve arkasında firavunun olduğu bir düzen" Temalarının işleyerek Refah Partisi'ne oy verenlerin ne kadar günah işlerlerse işlesin cennete gireceklerini, oy vermeyenlerin ise ne kadar ibadet ederlerse etsinler, ne kadar sevap işlerlerse işlesinler hatta Hac'da yetmiş bin tane hacıyı doyursalar da, tüm hacılara su taşıysalar da, Kabe'yi yeniden imar etseler de yine de ibadetleri kabul edilmeyeceklerdir. Müşrikleri destekledikleri için Allah onların amellerini iptal etmiştir. Cehenneme gideceklerdir, iddialarını ileri sürmelerinin yanında, Erbakan da Arafat'ta hacı'lara hitaben" Artık hacı oldunuz, tüm günahlarınızdan ananızdan doğduğunuz günkü gibi temizlendiniz. Ancak memlekete döndüğünüzde yine diğer partileri desteklerseniz, hac'cınız kabul olmaz" diyebilecek kadar din tacirliği yapıyordu.

Erbakan hareketi bu şekildeki konuşmaları neye dayanarak yapıyorlardı? İslam alimlerinin hemen hepsi bu saçmalıkları din tüccarlığı şeklinde tanımlarlarken bunların bir değil bin tövbe ile bile iflah olamayacağını belirtiyorlardı. Ancak bu konuşmaların bir tek yerde dayanağı vardı, o da kendinden başka tüm inanış ve tüm mezhepleri "Kafir" ilan eden Vehhabilikti.

Bugün Suudi Arabistanda geçerli olan bu mezhep kendisi

gibi düşünüp ibadet etmeyen tüm dünya müslümanlarını kafir olarak ilan eder. Kafirlikten kutrulup olarakda vehhabiliği kabul etme şartını ileri sürer. Bu yolda her türlü takiiye ve hile'yi Vehhabiliğin gelişmesi için mübah sayar.

Suudi Arabistan'daki her olayda kutlama ve tebrik telgrafları gönderen Erbakan'ın Suudi dostlarından Fahd'ın yerine geçen Prens Abdullah Bin Abdülaziz; Türkiye'ye ve Türkler'e olan düşmanlığı ile tanınıyor. Son zamanlarda Şam'da toplanan Arap birliği zirvesinin mimarlarından. Tam bir Türk düşmanı olan Suudi kralı İsrail'in yerinen artık Arap milletin düşmanı olarak Türkiye'nin ilan edilmesinden yana. Bu konuda Suriye diktatörü Hafız El Esad ile işbirliği içinde olan yeni kral ayrıca ülkedeki Türk vatandaşlarına yönelik idamların mimarı olarak tanınıyor.

Erbakan ve elele olduğu Suudilerin gaz vermesiyle seçimlerden yüzde 40 oranındaki oyla birinci parti olarak tek başına iktidar hayali sonunda kendilerinden başka herkesi kafir olarak ilan etmelerinin yanında kendilerinden olmayanları üçüncü sınıfa düşürerek karşılıklı konuşma için muhatap olarak kabul etmemişlerdir. Ancak seçimlerde beklenen oy oranını tutturamayınca bu sefer üçüncü sınıf olarak horlandığı insanlar kendine yüz vermeyince de Erbakan aslında kendisinin ve partisinin Gümrük Birliği'ne karşı olmadığını, Batı tipi bir laik olduğunu, Demokrasiden yana olduğunu yani kısaca arkasında firavun olduğunu söyledikleri, Şeytandan gelen rejim dedikleri, Demokrasi ve laikliğin tüm nimetlerinden yararlanmak için her türlü takiiye'den medet umuyorlardı. Ne diyordu Şevki MG'V'lerde: "Bir gün bizi başka fikirlere hürmetli başka kalıplarda görürseniz yadırgamayın zira biz o anda iki ayaklı inek'leri kandırıyoruz"

Seçimlerden sonra yalnız kalan Erbakan, şöyle konuşuyordu:

"Artık vitesleri değiştiriyoruz. Daha evvel mücadele vitesindeydik. Şimdi dostluk ve arkadaşlık vitesindeyiz. Hep beraber ülke meselelerine çare arayacağız".

Eh artık bu saat'ten sonra bunu yutacak bir iki ayaklı inek bulunur mu? Herhalde bulunmaz bulunmayınca da Erbakan hoca, sık sık bir ileri' bir geri vites değiştirmenin sonucunda, korkarım "şanzman" dağıtma tehlikesi ile karşılaşacak.

Alyanak Hoca'nın Murit'leri de Vites Değiştiriyor

Necmeddin hoca vites değiştirir de müridleri ondan aşağı kalır mı? Kaldı ki hoca viteslerin yanında bir çok huyunu da değiştiriyordu: Mesela Hoca gerek miting toplantılarında gerekse kapalı salon toplantılarında ve hatta çadır toplantılarında bile saf müslümanları saatlerce bekletirdi. Yakın çevresi onun bundan büyük bir haz duyduğunu anlatırdı. Eskişehir stadında 13 Haziran 1993 tarihinde yapılan İstanbul'un fethi kutlamalarında yakıcı sıcağa rağmen çoluk çocuk, genç yaşlı, kadın erkek binlerce müslümanı saatlerce bekletiyordu. Belçika'da AMGT'nin 9. Genel Kurul toplantısında ise binlerce müslümanın yanında kendi karısı ve çocuklarından bile saatler sonra salona geliyordu. Arabistan'ın kavurucu sıcağında Arafat'ta yapılan toplantıya da yine en son geliyordu. İşin özü Erbakan hiç bir toplantıya, hiç bir yere vaktinde gelmemişti. Takii, hükümeti kurmak için Çiller'le olan randevusuna kadar.

O gün Erbakan her zamankinden daha şık, elinde plastik dosyası ile liseli mahçup delikanlılar gibi erkenden randevusuna gelmişti. Her zaman ve her yerde insanları bekleten Erbakan şimdi kapı eşiğinde kendisi bekliyordu.

Erbakan her zaman boykot ettiği yılbaşı kutlamalarına da katılıyordu bu sefer.

Erbakan bunları yapar da şevki ve diğer Milli Görüşçüler durur mu? 24 Aralık seçimleri öncesinde Arafat'ta: "Ey müslümanlar nöbeti bırakın. Batılların nöbetini bırakın. Hep beraber şimdi Arafat titresin söylediğimi tekrar ediniz. Lütfen söylediğimi tekrar edin.

Yarabbi! Yarabbi" Bundan sonra Türkiye devletinin hak nizamına dönmesi için, sana dönmesi için, senin ve resulünün yetkili olması için ve senin dininin korunması için ve senin kullarının ahlakının, malının, canının, ırzının, cennetinin korunması için nöbete koşacağız... İnşallah tıpkı Sümeyye gibi, tıpkı Sümeyye gibi. Onlar koştular bu çölde. Hanım kardeşlerim duysun. Çölde sıcakta şimdi çok uzattın diyenler duysun. Sümeyye çöle yatırıldı. Çölde çadırda yoktu. Günlerce boğazına kadar çölde kuma gömüldü. Ey Sümeyye bırak Hübel'in sistemini destekle deyince, Sümeyye İslam diyordu. Sümeyye vema ersennate nur Muhammede heba heba ya Resulüllah diyordu. Anam babam sana feda olsun ya Resulullah diyordu. Çıldıırıyordu Ebu Leheb. Bizim Ebu Leheb'lerin Türkiye'de çıldırdığı gibi, "Ne biçim iman" diyordu. Çıldırılmaz mı İhsan Doğramacı, çıldırılmaz mı Kenan Paşa. Benim Ayşe bacım "Üniversitede başımı veririm örtümü vermem" dedikçe, çıldırılmaz mı? İşte onun için benim üniversitede Ortadoğunun bahçesinde silah yerine tesbih çekenleri, beş bin kişilik camide Allah Allah diyenleri gördükçe Kâfirler çıldırılmaz mı? Onlar da çıldırıyorlardı. Sümeyye çocuklarını getirdiler. Çocukları "Anna ne olur bırak bize gel" diyorlardı. O çocuklarına diyordu ki; "Çocuklarım Allah ve Resulünün sevgisi sizden fazla kalbimde. Ben ona kavuşmak istiyorum. Çıldırılmıştı. Sümeyye'nin karşısındaki zalim Ebu Leheb, getirin bana Deve'leri dedi. Dünya durdukça Sümeyye gibi kimse ölmeyecek". Sümeyye'nin ayağının birini devenin bir kuyruğuna bağlayın. Diğer ayağını öteki devenin kuyruğuna bağlayın iki ayrı istikamete doğru sürün, kağıt parçası gibi parçalayın. Anna anna diye yalvarıyordu çocuklar ne olur yapma, ne olur şimdi inkar eder sonra yine dönersin.

Sümeyye üzölmeyin evlatlarım diyordu. Allah ve resulüne ilk kavuşan Allah'a ilk kavuşan olmak istiyorum. Ve bu müjdeyi ilk duyduğunda acele et ey Allah'ın düşmanı Ebu Leheb! Develeri getir, ben Allah'ıma kavuşmak istiyorum. Develer gelmişti gençler, Sümeyye'nin bacakları develerin kuyruğuna bağlandı. İki ayrı istikamette paramparça edildi.

Genç'ler Türkiye'de Kur'an nizamı için ayaklarınız iki ayrı istkamete taksiye bağlansa parçalanın islam nizamından ayrılmayın. İşte Sümeyye'de bunu yapıyordu. Ne duruyorsun ey Kafir: Ben ölümden korkarmıyım? Aynen Said-i Nursi hazretleri böyle diyordu. "Sizin idamınız Allah'a kavuşmayı sağlayan ölüm tezkeresidir. Kurtuluş tezkeresidir. İşte Sümeyye annemiz ikiye parçalandı. Ama sadece dili Allah demiyordu. Sümeyye öyle Allah'a bağlanmıştı ki o kadın. Vallahi sonradan iman eden Sahabe-i Kiram anlatıyor. Sümeyye ikiye parçalandığında, omurilik kemiğinden öyle kanlar aktı ki çölün üzerinde bir hat-tadın kaleminden çıkmış gibi La İlahe İllallah Muhammedün Resulullah yazıyordu.

Artık Sümeyye şehid olmuştu. İşte Sümeyyeler. İşte Ahmetler. Şimdi Türkiye'de sizi bu mücadele bekliyor. Daha da işler sıkışacak. Çünkü kolay kolay vermeyecekler. Bu günlerde rejimin can çekişi var. Taze kan naklinin sebebi budur. Çünkü rejim kan kaybetmekte... Rejim'e kan lazımdır. Ne kadar kan verirlerse versinler, Şeytan'dan gelen bu rejim mutlaka çökecek. Türkiye Adil Düzen'e dönecektir. İşte Arafat'ta bu sözü vereceğiz. Lebbeyk allahümme lebbeyk lebbeyke la şerike leke lebbeyk ven nimete vetevel mülk. La şerike lek.

Ey müslümanlar memlekette Kur'an yanıyor. Hayat yanıyor. Kızımın ırzı yanıyor. Ayosofya yanıyor. Herkes bu ateşe koşsun sonra hep beraber kucaklaşacağız. Hep birlikte bütün yaraları tedavi edeceğiz. Gelin ey müslümanlar gelin size yalvarıyorum. Sözlerimi sözlerin en güzeli Kur'anla bitiriyorum. Ey müslümanlar bu ne müthiş bir davettir. Ey can kardeşler ayağınızın turabı olayım. Abdest suyunuzu dökeyim. Elinizdeki sağıcılık fırçasını atın. Solcu fırçayı atın. Milliyetçilik fırçasını atın. Ben demiyorum Allah diyor. Kur'an fırçasını alın elinize, hayatınızı Kur'anla boyayın. Sokağınızı Kur'anla boyayın, mektebinizi Kur'anla boyayın, televizyonunuzu kur'anla boyayın. Ey hocalarım, Ey müftüler, Ey diyanet reisi, Ey müslümanlar sizden müsaade istiyoruz. Ben değil şu Kur'an müsaade istiyor. Ey

müslümanlar Kur'anın gözyaşını görüyormusunuz. Size bağıyor Kur'an. Ey cami müslümanları müsaade edin de mahkemenize gireyim. Müsaade edinde televizyonunuza gireyim. Müsaade edin de örtünüzü ben tarif edeyim. Şu davete bakın müslümanlara Kur'anı koruyun demekten ağır söz yok. Ağırına gidiyor. Müslümanlar müslümanlığa müsaade edin ne olur. Siz ve biz onu bağladık. Onu camide biz mahkum ettik. Sokağa çıkamazsın biz dedik. Rus istilası yok memlekette. Yunan istilası yok memlekette. Allah yalvarıyor. Resulü yalvarıyor, ne olur kapitalizme müsaade verdiniz. Sosyalizme müsaade verdiniz. Kur'ana müsaade verin müslümanlar. Kur'an müsaade istiyor, merhamet edin yahu, insaf edin yahu, Kur'ana müsaade verin, Kur'ana müsaade verin el fatiha.

24 Aralık seçimleri öncesinde bu şekilde konuşan Şevki, Arafat'ta daha sonra hacılara malûm yemini yaptırıyordu. Ümraniye de kadınlara yaptığı konuşmada onları silahlanmaya çağırıyordu. Hemen akabinde İBDA-C'nin yayın organı Taraf dergisi sayfalarında silah eğitimine "savaş yakın" başlığı ile yer veriyordu. İzmit Kırkiki evler mahallesinde MGV binasının açılışında Türkiye'de Türk Silahlı Kuvvetleri Türkiye'yi koruyamaz. MGV'ler bir savunma teşkilatıdır. Biz burada savunma ocağı kurduk. Yine Şevkinin peşinden İBDA-C'nin yayın organı Taraf dergisi "Ya onların safına ya bize" diyerek gençleri askere gitmeyerek kendi cephelerine katılmaya çağırıyordu.

Bayrampaşa'da yaptığı konuşmada: "Demok Yunan'ca bir kelimedir. Anlamı Şeytan demektir. Sağ Demokrat Şeytan düzeninin sağ kolu, Sol demokrat, şeytan düzenin sol kolu. Bu düzen İblis düzeni değildir de nedir? şeklinde açıklamalarda bulunuyordu.

Bayrampaşa da bu şekilde konuşan Şevki, yine Arafat'ta Refah Partisi'ne oy vermeyenler, yetmiş bin tane yoksul doyursalar da, yetmiş bin defa hacca gitseler de, yetmiş bin rekat namaz kılsalar da, Kabe'nin örtüsünü yetmiş bin defa değiştirse de, Arafat'ta hacılara yetmiş bin defa su taşısalar da

tüm ibadetleri pthal edilecektir. Peygamber efendimiz Allah'a yalvaracak bu kulun sirk düzenini destekledi Refah'a oy vermedi. At bunu cehhenneme...

Bu kulun içki içti, zina etti, ama bunu affet çünkü bu kulun Refah'a oy vererek senin düzenini destekledi. Al bunu cennetine...

Şevki'nin peşinden bu sefer de Erbakan, yine aynı Arafat'ta "Yaptığınız bu Hac farizasından sonra ananızdan doğduğunuz gibi günahsız oldunuz, tüm günahlarınız bağışlandı. Ancak Türkiye'ye döndüğünüzde batıl partileri desteklerseniz bütün bunlar boşa gider ve hac'cınız kabul olmaz" diyordu.

Rize'de yaptığı konuşmasında Grup Başkanvekili ve Genel Başkan Yardımcısı Şevket Kazan "Dünyada iki düzen var. Bunlardan birincisi sevgi ve barışın dayanan ilâhi olan, arkasında Hz. Muhammed'in olduğu Adil Düzen. Diğeri ise Komünizm, Kapitalizm gibi kuvvete dayanan ve arkasında Firavun'un bulunduğu maddeci düzenlerdir". Diyerek şöyle devam ediyordu: "Yarabbi, An İslam-i yalûvelâ yula aleyh, An İslam-i yalûvelâ yula aleyh, An İslam-i yalûvelâ yula aleyh"

Arafat'ta yaptığı saatler süren konuşmalarının iki dakikalık bölümü özel TV'lerden yayınlanınca Şevki'yi büyük bir telaş sardı. Bil cümle Refahçılar gibi inkar yolunu seçti. Laf oyunlarının arkasına sığındı. Hatta "Rüşvet alanda verende mel'undur" Lafzını belediyelerine asmalarına rağmen rüşvet bile teklif etti TV'cilere dolaylı yollardan.

Aden Otelinde yaptığı konuşmasında ise şunları söylüyordu.

"Ben Refah Partisi'ne oy vermeyenler cehenneme gider, ibadetleri kabul olmaz demişim. Hiç bunu söyleyebilecek Refahlı olur mu? Böyle konuşan bir geri zekalı Refah'lı gördünüz mü?"

Evet böyle diyordu Şevki Aden Otelinde ama kendisi'de o lafları söylemişti. Erbakan da "Türkiye'ye döner yine batıl partileri desteklerseniz hac'cınız ve ibadetleriniz kabul olmaz" diye

söylemişti, Arafat'ta. Ama söylediklerini inkar birçok Refahlının en büyük silahı idi.

RP'nin hatiplerine göre kendilerinden olmayan herkes kafir idi. Hele bir de laikliği savunuyorsa kökten kafir hem de kalles kafir. "Böylelerini kurban ortaklığına almayın, kız vermeyin" şeklinde partililere direktif verilirken, imamlara "laik kafalı insanlar kafir oldukları için cenaze namazları kılınmaz sakın ha böylelerin cenaze namazlarını kıldırmaayın" denilirken, "Eğer sizi zorlarsa cenazeyi yıkayacağınız odadan, "Yasaktır!" diyerek herkesi çıkartın. Orada yalnız ikiniz kaldığınız için orada onu bir güzel halledin. Bunlar için pamuk kullanmayın memleketimizde budaklı odun çok" diyorlardı.

MGV'lerde yaptıkları bu konuşmalarda o kadar ileri gidiyorlardı ki, isim isim örnekler veriyorlardı. İşte bu isimlerden bazıları: "Altan Öymen, Duygu Asena, Fatma Firik, Murat Belge, Güneri Civaoglu, Anayasa Mahkemesi Başkanı vs."

Hatta buralarda kafirler de sınıflandırılıyor. Murat Belge Aziz Nesin, Altan Öymen, Fatma Girik, Duygu Asena gibiler RP'li hatiplere göre mert kafir sınıfında olurken, Güneri Civaoglu ise kalles kafirler sınıfına dahil oluyordu.

Cumhurbaşkanımız Süleyman Demirel ise yine bu hatiplerden İmdat Kaya'ya göre saçları dökülmüş kel mason ve Morrison şirketi'nin adamı" oluyordu.

Milli bayramlarımız için ise MGV'lerinde "30 Ağustos, 19 Mayıs, 29 Ekim, 23 Nisan, bunlar bayram değil, ne bayramı bunlar müslümanlar için bayram falan değil, bunlar zulüm günleridir" deniliyordu.

Bu görüş düstüründe Şevki raporlarla, ziyaretlerle Milli bayramlardan kaçıyor. Belediye Başkanı sıfatı ile katılması gereken etkinliklere katılmıyordu. Aldığı raporların sahte olduğunu Emin Çölaşan, Hürriyet gazetesindeki köşesinde belgeleyince, Şevki bu konuda "Ben hiç bir zaman bir heykelin karşısında saygı duruşunda bulunmam, ben Mustafa Kemal'in şahsına

karşı değilim, Heykele karşıyım. Heykeller şeytanın pislikleridir. Bana rapor veren doktorlar için incelemeye gelen ik-tisatçı'ları, doktorlar kovdu" diyordu

Tansu Çiller için "Kolları ve göğsü açık, eteği diz kapağının üzerinde arkasından yırtık Amerika'ya Clinton'un yanına gitti. Şimdi çıırılçıplak Clinton'un önünde diz çökmüş yalvarıyor. İshak Alaton isimli kefere ne dedi biz Tansu'yu batıya pa-zarlayacağız" dedi.

"Şimdi Tansu Çiller bir odada Clinton'la başbaşa ne konuştu dersiniz. Kocasını boynuzlu bile kapıda bekledi. Ben huy-lanıyorum bu işten" diyordu, RP'li hatipler.

RP'nin hatiplerinden en ilginç ve İmdat Kaya'nın talebesi MKYK Üyesi, tanıtım sorumlusu ve Ankara Milletvekili H. Hü-seyin Ceylan. Ona göre Tansu Çiller, Murat Karayalçın ve Kenan Evren geri zekalı bunları söylerken de ilave ediyordu: "Bana Şe-riat çizgisindeki yeri lazım adamın" ve ekliyordu: "Ya müntakim Allah bizi intikamına memur et" aynı İBDA-C'liler gibi.

Şevki ise "MGV'ler de Refah Partisi'nin propagandalarını ya-parken "Biz Yunan uyruklu, İngiliz pop sanatçısı Yusuf İslam'ı İslâmköylü Türk kökenli Süleyman'dan çok seviyoruz. Çok se-viyoruz. Yine biz Fransız Rooger Graudy'i Rize'li Murat Ka-rayalçın'dan çok seviyoruz. Çok seviyoruz" diyordu.

İstanbul'un eski Belediye Başkan'ı Nurettin Sözen için "Nu-rettin Soyan, Lağım faresi, kanalizasyon faresi gibi ya-kıştırmalarda bulunurken, Demokrasi için Şeytan'dan gelen rejim, Cumhuriyet için; "Cumhuriyet-i Adıyye", Laiklik için "Laik-i Adıyye" tabirlerini kullanırken, Atatürk için ise Taş par-çası, heykel, leş, ölü, put, hübel" şeklinde konuşuyordu. Parti teşkilatlarında, MGV'lerde, Berr Otel'de, Aden Otel'de, Mehmet Ali Paşa Camii'nde, eline mikrofonu aldığı her yerde hatta Al-manya, Danimarka gibi Avrupa ülkelerinde.

Şevki, Murat Karayalçın için ise "Murat Karayanlış Belediye başkanlığındaki tasarrufları nedeni ile ceza alacağı korkusu ile

Milletvekili adayı oldu" diyordu. Bu kerre kendisi ceza almaya başlayınca Belediye Başkanlığını bırakarak Milletvekili adayı oluyordu, Rize'den. Ne diyordu Arafat'ta "Gençler, bu düzen sizi ayaklarınızdan taksilere bağlasa parçalanın yine de Kur'an nizamından ayrılmayın.

Şimdi diyeceksiniz ki ne yani anlı şanlı (!) Şevki korktuğu için, horladığı, hakir görerek hakaretler yağdırdığı Demokrasi'nin nimetlerinden yararlanmak, dokunulmazlık zırhına bürünmek için mi Milletvekili adayı oluyordu? Tabiki hayır (!) O Ankara'dan milletvekili seçilen MKYK üyesi, H. Hüseyin Ceylan'ın Hollanda'da "Meclisten yıkıldık, meclisten dirileceğiz parolasını gerçekleştirmek amacıyla milletvekili oluyordu.

Hemen iki ayaklı inek siyasetini uygulayarak Arafat'ta söylediklerini inkar ediyordu. Bu sözler medyanın uydurması diyordu. Hacılara söylediklerini ve ettirdiği yemini inkar ediyordu. Burada Arena'nın bendeki iki saate yakın olan konuşmanın orjinal görüntüsünden on dakikalık bir kısmı haberim olmadan, hile ile alıp sadece bu görüntüleri temsil plâvı gibi ısıtıp ısıtıp göstermesi Şevki'ye sahte bir cesaret aşıliyordu.

Seçimlerden önce yüzde kırk oy oranı ile iktidar hayalleri kurarak "Artık tamam" sloganı ile meydanlara çıkan Erbakan ve diğer RP'liler kendilerinden olmayan herkesi kafir ilan ediyorlardı. Hatta kendilerini birinci sınıf görürken diğerlerini üçüncü sınıf sayarak konuşmaya bile yanaşmıyorlardı. Ancak seçim sonuçları sonucunda bekledikleri "iktidar" gelmeyip iktidarsız kalınca, başta Erbakan olmak üzere başladılar Demokrasi, kardeşlik, laik'lik türküleri söylemeye.

Gerekçeleri ise kendilerine göre idi. Seçimlerden önce mücadele vitesinde idik şimdi ise sevgi ve kardeşlik vitesindeyiz. Ne yani şimdi daha önce söylediklerimiz sözler için tövbe'mi edelim.

Erbakan'ın bu sözlerine karşılık Hürriyet Gazetesi'ndeki Cuma sohbetleri köşesinde, Marmara Üniversitesi İhaliyat Fakültesi öğretim elemanı, Yaşar Nuri Öztürk, şöyle diyordu:

Bir tövbe yetmez!

Daha açık bir deyişle, Refah Partisi'ne bir tövbe yetmez. Bu yazı siyasal bir yazı değildir. Öyle olsaydı, seçimden önce yazılırdı. Yazı, sadece din gayreti ile yazılmıştır.

İslam'ı, bir tür komedi unsuru haline getiren ve kendisiyle birlikte aşağılara çeken RP ile ilgili bugün sadece bir konuyu ele alacağım. "RP dosyasını şimdilik açmayacağım. Bu yazıda ele alacağım konu, sıcak gündem maddelerinden biri olan "İftiracılık" meselesidir.

ANAP Genel Başkanı, RP liderine şunu söylüyor: "Seçim boyunca şahsım ve partim aleyhine yürüttüğünüz iftira kampanyası sebebi ile benden kamuoyu önünde özür dilemezsen, seninle bir masaya oturmam bile. "ANAP milletvekilidir. Ağâh Oktay Güner, siyaset meydanında bu iftirayı "O şerefsiz iddia" diye anıyor. Ve RP lideri cevap veriyor: "Öyle şeyler olur, bunlar seçim havası içinde söylenmiş, maksadı aşan sözlerdir. Şimdi bunun için kalkıp tövbe mi edelim!" Yani siz bir insanı, hem de ülkenin yönetimine talip bir lideri, kitlenin nefretini gerektirecek tüm olumsuzluklarla çamurlayacak, bunu ülke çapında bir kampanya ile yürüteceksiniz, sadece sokağı değil, Müslüman mabedini de bu iş için kullanacaksınız, sonrada kalkıp 'Olur böyle şeyler diyeceksiniz. Bu tıpkı, Peygamber evlâdını katledip müslüman mabedinden onlara yıllarca lanet okuduktan sonra bunu "Bir içtihat hatası idi" diye mazur göstermeye kalkan Emevi siyasetine benziyor.

RP Lideri'nin ANAP Lideri'ne iftirası ile ilgili kaç tövbe etmesi gerektiğini onlar aralarında tartışsınlar; bizim söyleyeceğimiz bir şey var:RP'nin yıllardan beri bir tür iftira ocağı gibi çalıştığının canlı tanıklarından biri de biziz. Onlarla Allah huzurunda büyük hesaplaşmamız olacaktır. Bu partinin alameti farikalarından biri de "İftiracılık"tır. Ülkenin iman, ilim ve hizmetle seçkinleşmiş bir çok evladına, bu parti yetkililerince akıl almaz iftiralar yapılmıştır. İslam biliminde otorite insanlardan "Eline Kuran'ı verseniz ters tutar" diye söz edenler bunlardır.

Dokuz on yaşından itibaren namaz kılmış bilim adamları aleyhine, "Yakından tanırım, hayatı boyunca alnı secdeye gitmemiştir" diyerek Kayseri İskenderun gibi şehirlerde topluluklara nutuk atan, dinleyenlerden reaksiyon görünce de "Ne bileyim, bize böyle söylendi" diye kabahatinden daha çirkin özü sergileyen iftiracı, bunların kurmaylarından biridir. Bir zamanlar Diyanet İşleri Başkanı yaptıkları Süleyman Ateşi, daha sonra siyasal hesaplarına ters fikirler savundu diye çifte fetvalarla "Kafir" ilan edenler de bunlardır. Hz. Peygamber'in en sağlam sünnetlerinden biri olan "Mazeret halinde namazların cemi"ni gündeme getirdiğimizde, Kur'an düşmanı medya soytarıları ile birleşerek "Reform yapıp namazları üç vakte indiriyor" diye fesat yayanlar da bunlardır. Bu saydıklarım, RP iftira zulümlerinden sadece bir kaç örnek...

Örnekleri çoğaltmaya ne gerek, sevgili okuyucular! İslam'ın açık beyanlarına göre, insanlara yapılacak en büyük iftira, onların imanları hakkında hüküm vermek özellikle onları "kafirlik, zındıklık"la itham etmektir. Ve RP, bu en büyük iftirayı milletimizin gözünün içine baka baka, milyonlara karşı bir insanlık suçu halinde, defalarca sergilemiştir. Sadece Türkiye'deki müslümanların değil, tüm dünya müslümanlarının bu zulme karşı çıkmaları gerekir. Çünkü RP, tüm insanlığa hitap eden evrensel İslam mesajını kendi partisinin özel dini gibi lânse ederek İslam'a ve müslümanlara çok büyük kötülük etmektedir. RP, bu haliyle bir siyasal parti olmaktan çıkıp kendisi dışındakileri kafir gören bir "siyasal mezhep"e dönüşmüştür.

Kur'an-ın açık beyanlarına göre, iftira, "bühtani azim" yani büyük zulüm'dür. Kur'an, bu büyük zulmü işleyenlerin tanıklık haklarını, "ebediyyen" kaydıyla ellerinden almaktadır. (Nur Suresi 4-19) O halde, RP'nin slogan aracı olarak kullandığı İslam'ın ilahi kitabına dayanarak ve bu partiye oy vermiş samimi yurttaşlarımızı istisna ederek, şunu söyleyebiliriz: Bu partinin kadroları içinde, tanıklık hakkını yitirmiş, yani sözünün doğruluğuna inanılamayacağı Allah'ın şahadetiyle tescil edilmiş insanlar vardır.

İftirayı sanat hatta ibadet haline getirmiş kişilerin", Tövbe edecek değiliz ya" demek yerine, "Acaba kaç tövbe ile aklanabiliriz?" diye sormaları beklenir. Beyler! Tövbenizin ilk adımı önce "din dışı" ilan ettiğiniz milyonlardan, sonrada zalim iftiralarınızla çamurladığınız düzinelerle ilim, irfan ve politika adamından "helallik" almak olacaktır. Buyrun, bir ucundan başlayın! ya hemen başlayın, yahutta ilahi dinin adı olan "İslam" kelimesini ağzınıza alarak kirletme sürecini durdurun!.

Atatürk Refah Partili Olur muydu?

Erbakan, Atatürk hakkında sorulan sorulardan bunaldığı sıralarda, nasıl bunalmasın ki, Atatürk'çüyüm dese, kendisini destekleyen Arap'lar hemen ümüğüne basacaklar, demese burada ne olduğu ortaya çıkacak. Nasıl desin ki Emir Faysal, Mekke Şerifi Hüseyin'in I. Dünya Savaşı ve öncesinde İngiliz'lere mektup yazarak, doğu vilayetlerinin bir kısmının araplara bırakılması karşılığında, onlarla anlaşarak Türk askeri ve subaylarının sırtlarından vurmuşlar. Hatta hırslarını alamayarak hastahanelerde yatan Türk askerlerini bile katletmekten çekinmemişlerdir. Bunun sonucunda doğu vilayetlerini hayal ederken, Atatürk'ün çıkıp Tüm Arap hayallerini yıkması sonucunda, İngilizlere yaptıkları yalaklanmaların boşa gitmesinin kini ile nasıl Atatürk'çüyüm diyebilirlerdi.

İşin kolayını bulmakta pek mahir olan Erbakan: "Atatürk sağ olsaydı Refahçı olurdu, O'nun istediği Adil Düzen burada" diyordu.

Atatürk, I. Dünya Savaşı sonucunda, yenilmiş, yıkılmış bir imparatorluktan yepyeni, pırıl pırıl, hür ve bağımsız bir Cumhuriyet çıkarmıştı. Bunun için Samsun'a gitmiş, Erzurum'a gitmiş, oradan Ankara'ya ulaşmış, Kurtuluş Savaşının her safhasında ordunun başında komutan olmuş. Kongreler toplamış, yok olan ülkeyi "Bağımsızlık bizim Karakterimizdir" diyerek yeniden kurmuş. Meclisi toplamış, Egemenlik Milletindir,

demiş. Önce bağımsız, güçlü bir ordu kurmuş. Devlet hastanelerini, halk evlerini, köy Ensttütüleri'ni kurmuş. Devlet Demir Yolları İşletmesini kurmuş. THY'yi kurmuş. Bankayı devlete kurdurmuş. Millete ne lazımsa hepsini en ince ayrıntısına kadar düşünerek kurmuş. Millete giysi lazım demişler. Sürmerbankı kurdurmuş. İnsanlarımız için ne lazımsa her şeyi düşünmüş. Demir Fabrikaları, Çelik fabrikaları, Çimento fabrikaları, Limanlar, Karayolları, hepsini halkı tahrik eden Arap uşak'larına, İngiliz yaltakcısı Şerif Hüseyin'lerin ve onların kıskırttıkları Şeyh Saitlere, Said-i Nursilere, ve diğerlerine rağmen başarmıştı.

İngilizlerle işbirliği yapan Araplar, hak ettikleri cezayı ortalarında kurulan İsrail Devleti ile görürlerken, pirince giderken bulgurdan olmanın en güzel örneğini veriyorlardı.

Şimdi Atatürk'ün ilkelerinden bazılarına bakarak "Atatürk sağ olsaydı, Refah partili olur muydu?" onu görelim.

Cumhuriyetçilik

Atatürk'ün tanımlamasına göre, Cumhuriyetçilik: "Türk Milletinin karakter ve adetlerine göre en uygun olan idare; "Cumhuriyet idaresidir".

Çünkü Cumhuriyet, Milli egemenlik idealini, Milletin irade ve egemenliğini, Vatandaşın Devlete ve devletin vatandaşa karşı hak ve vazifelerini en iyi olarak düzenleyen yönetim şeklidir. Atatürk'ün sözleri ile "Cumhuriyet rejimi demek, demokrasi sistemi ile devlet şekli demektir. Diğer bir deyişle, Demokrasi prensibinin en modern ve mantıki uygulamasını sağlayan hükümet şekli Cumhuriyet'tir".

Atatürk'çülükte "Cumhuriyet, yüksek ahlaki değer ve niteliklere dayanan bir idaredir. Cumhuriyet Fazilettir. Cumhuriyet idaresi, Faziletli ve namuslu insanlar yetiştirir".

Refah Partisi'nin Cumhuriyet ve Demokrasi hakkındaki gö-

rüşleri ise: Refah Partisi'nin Hatiplerinden İmdat Kaya'ya göre: "Cumhuriyet, bir fazilet değil, Çamuriyettir, 29 Ekim bayram değil Müslümanlar için bir zulüm günüdür. "Selanikli iblislerin yolundan gitmeyin" diyen İmdat Kaya; "Şeriat İslamdır. Anayasa Kur'an "fikrine sarılıyordu. Bir insan laikim diyorsa kafirdir. Laik Demokrat kafalı bir adama kız verilmez. Kurban ortaklarına alınmaz, cenaze namazı kılınmaz vs. diye imamlara konferans veriyordu. Ve onlara: Ya İranlı'lar gibi şahlanarak ya da PKK'lılar gibi vurarak bu rejimi yıkmalıyız!" derken, Çankaya, Ezankaya olana kadar bu savaş sürecektir şeklinde konuşuyordu.

Refah Partisi grup başkanvekili ve Kocaeli milletvekili Şevket Kazan ise Bayrampaşa Refah Partisi'nde yaptığı konuşmada şunları söylüyordu. "Bu düzen benim değil, bizim getireceğimiz düzen 1400 yıl önce Arabistan'da, Hz. Ömer devrindeki düzendir. 70 yılda bu düzen insanları birbirleri ile mahkemelik etti. Bir de mahkemelere adalet mülkün temelidir, diye yazmışlar. Altına Mustafa Kemal'in adını koymuşlar. Bu söz İslamın'dır. İslam düzeni hakim iken günde bir iki dava olurken, bu düzende herkes birbirleriyle mahkemelik. Bu düzen herkesi birbirleriyle mahkemelik etmiştir".

Eskişehir stadında MGV ile beraber yaptıkları fetih gününde ise "Gençler, birgün bizi bu uğurda vurulmuş düşmüş görürseniz, bir an bile tereddüt etmeyin, Cesetlerimize basarak bayrağı burca dikmek için çabalayın" diyordu.

RP'si Genel Sekreteri Oğuzhan Asiltürk ise Fatih MGV'de iki küçük çocuğun "Düzeni yıkmak ve bu uğurda düzenin topunun ve tüfeğinin vız geleceği" şeklindeki marşlarından sonra kürsüye gelirken "Amaçlarının Şeriat düzeni olduğunu ama Türkiye'de bazı yasaklar olduğu için getirecekleri düzeni Adil Düzen, görüşü ise Milli Görüş olarak açıkladıktan sonra, "Bizim getireceğimiz düzen ile laikliğin ve demokrasinin arasında dağlar kadar fark var. Bizim getireceğimiz düzen, dağların tepesinde yer alırken Laiklik ve demokrasi, uçurumların dibinde yer alır" şeklindeki açıklamalarda bulunuyordu.

Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen ise şu görüşlere yer veriyordu.

"70 yıldır Türkiye'de siyah köpekler var. Bu siyah köpeklerden kurtulmalıyız. Ben laik değilim. Kur'an sade ve sade Ramazan ayında okunmak için gelmemiştir. Kur'an sade ve sade gelinlik kızların boyunlarına asılmak için gelmemiştir. Kur'an bir hayat nizamıdır. Hayat ve hayatın tüm safhalarına tatbik edilmek için gelmiştir. Kur'an-ı Rehber, Hz. Muhammed'i önder yaparak yürümeliyiz".

Fatih ne demiş, "Devletle din et ve kemik gibi birdir".

Bahçelievler Belediye Başkanlığı yapan RP'li Muzaffer Doğan ise "Ben Büyük Doğu, İBDA'cıyım, Cumhuriyet uğursuz bir rejimdir" diyordu.

Refah Partisi genel merkez hatibi ve Rize Belediye Başkanı 24 Aralık seçimlerinde Rize milletvekili Şevki Yılmaz ise Demokrasi konusunda şunları söylüyordu:

"Demok, yunanca bir kelimedir. Şeytan anlamındadır. Demokrasi ise Şeytandan gelen rejim demektir. Ne dediniz 60 sene sağ demokrat, sol demokrat. Şeytan düzeninin sağ kolu, şeytan düzeninin sol kolu. Köle düzeni, ahile düzeni, bu düzen iblis düzeni değildir de ne düzenidir siz söyleyin.

Biz düzeni topyekün kuracak Allah askeri arıyoruz. Üç sınıf için arıyoruz. 1. Ebubekir Sıddık gibi malını din yolunda harcayacaksın 2. Her mahallede Ömer-ül Faruk bulunacak. Müslümanlara cesaret verecek. Karısını dul, çocuklarını yetim bırakmak isteyen karşına çıksın diyebilecek. 3. Sümeyyeler bu hareketin inkılabını tamamlayabilmesi için lazım, Ebu leheb Develerle bacaklarını ikiye ayırmak için bağladığında, ne duruyorsun ey Allah'ın düşmanı hayde bitir işimi diyecek. Kendisine numaradan islamı inkar et, sonra kurtulunca tekrar kabul edersin, canın kurtar anne, diye yalvaran çocuklarının bu isteğini reddeden Sümeyyeler arıyoruz. Genç'ler, bu düzen sizi arabalarla ayaklarınızdan bağlayıp ikiye ayırsa bile asla Şeriat

yolundan dönmeyeceksiniz" şeklinde konuşan Şevki, izmit Kır-kikievler mahallesindeki MGV binasının açılışında şunları söy-lüyordu:

"Biz burada savunma teşkilatı kurduk Türkiye'de Silahlı Kuvvetler Türkiye'yi koruyamaz. Biz burada savunma teş-kilatı kurduk".

"Biz bu teşkilatları vatan savunması için kuruyoruz. Gü-venemediğimiz için Refah'ı kurduk. Onun için MGV'leri kurduk. Allah yolunda verilmeyen her canın katili, her malın hırsızı var-dır. Hakimiyet'i millettten alıp Allah'a teslim ediniz.

Refah Partisinden Rize Belediye Başkanı Şevki Yılmaz 19 Mayıs, 30 Ağustos ve 29 Ekim kutlamalarına katılmamak için sağlık ocaklarından, hastahanelerden sahte rapor alıyor ve bu bayramlara katılmıyor. Şevki'nin rahatsızlıklarının (!) hep Milli bayramlara rastlaması sonucunda teftiş kurulu, bu raporları tam teşekküllü Ankara Numune Hastanesi'ne gönderiyor. Orada ayrıntılı inceleme yapılıyor. Ve Raporların gerçeğe, bilime aykırı olduğu ve bazılarında tahrifat olduğu saptanıyor.

Teftiş kurulu raporunda, her üç doktorun da "SUÇLU" ol-duğunu belirtiyor. Şevki Yılmaz da suçlu bulunuyor ve elde edilen sonuçlar, Belediye Başkanı hakkında gereken işlemin ya-pılması için İçişleri Bakanlığına gönderiliyor.

Cümle Refahçılar gibi Milli Bayramlar öncesinde krizi tutan bir başka Refahlı da Kayseri Belediye Başkanı Şükrü Karatepe "Cumhuriyet Bayramı şaklabanlığına katılmaya mecbur de-ğilim" diyerek Bayram kutlamalarına katılmamak için Al-manya'ya kaçıyordu.

Bunların cümlesi, Parti hatibi ve hocaları İmdat Kaya'ya uyuyordu. Ne diyordu Hoca İmdat: "Cumhuriyet bir ça-muriyettir. Bunlar Müslümanlar için Bayram değil, zulüm gün-leridir".

Erbakan da Arafat'tan bağıırıyordu: "Kur'an nizamı ge-tireceğiz."

Atatürk Milliyetçiliği ve Refah

Milletler Topluluğu içinde, Türkiye Cumhuriyetini kuran Türkiye halkına Türk Milleti denir.

Atatürk'ün birlik ve beraberlik meydana getirmekteki ilk temel ilkesi Milliyetçiliktir. Atatürk "Bir milletin, diğer milletlere oranla, doğal veya sonradan kazanılmış, özel karakter sahibi olması, diğer milletlerden farklı bir özellik göstermesi, genellikle onlardan ayrı olarak, onlara paralel gelişmeye çalışması, niteliğine milliyetler prensibi denir. Bu prensibe göre her kişi ve her millet, kendi hakkında iyi niyet topraklarına bizzat kayıtsız sahip çıkmayı istemek hakkına ve bu hakkın kullanılmasını önleyen veya sınırlayan engelleri ortadan kaldırmak hak ve hürriyetine sahiptir.

Bu prensip bize hangi milletlerin hür, hangilerinin hürriyetinden şu veya bu şekilde yoksun olduklarını, yani millet adını taşımaya layık olmadıklarını kolaylıkla gösterir" diyerek, milliyetçilik kavramını tanımlamıştır.

Atatürk'e göre Türk Milleti birdir ve bütündür. Türkiye'de, ben Türküm diyen herkes Türk'tür. Her Türk hür doğar, hür yaşar. Türk milleti, Türkiye Devleti'nin egemenliğinin kaynağı ve kayıtsız şartsız sahibidir.

"Türk Milleti'nin karakteri yüksektir. Türk Milleti çalışkandır. Türk milleti zekidir. Çünkü Türk Milleti milli birlik ve beraberlik içerisinde güçlükleri yenmesini bilmiştir".

"Ey Türk Milleti! Sen yalnız kahramanlık ve cengaverlikte değil, fikirde ve uygarlıktada insanlığın şerefisin. Tarih, kurduğun uygarlıkların övgüleri ile doludur. Mevcudiyetine kasteden siyasi ve toplumsal etkenler, birkaç asırdır yolunu kesmiş, yürüyüşünü ağırlaştırmış, on bin yıllık fikir ve kültür mirası, ruhunda bakir ve tükenmez bir kudret halinde yaşıyor. Hafızasında binlerce yılın hatırasını taşıyan tarih, uygarlık safında layık olduğun yeri sana parmağıyla gösteriyor. Oraya yürü ve yüksel! Bu senin için hem bir hak, hem de bir vazifedir!"

"Milliyet teorisini, Milliyet ülküsünü çözüp dağıtılamaya çalışan teorilerin üzerinde uygulama kabiliyeti bulunamamıştır. Çünkü, Tarih olaylar hadiseler ve gözlemler insanlar ve milletler arasında, hep milliyetin hakim olduğunu göstermiştir. Ve milliyet ilkesi aleyhindeki büyük ölçüde ilgili tecrübelerle rağmen yine milliyet hissinin öldürülemediği ve yine kuvvetle yaşadığı görülmektedir".

Dünyanın bize hürmet göstermesini istiyorsak, evvela bizim kendi benliğimize ve milliyetimize bu hürmeti hissen, fikren, fiilen, bütün iş ve hareketlerimizle gösterelim. Bilelim ki, Milli benliğini bulmayan Milletler başka milletlerin avıdır.

"Bu millet tarihte Türk'tü bugün de Türk'tür ve ebediyyen de Türk olarak yaşayacaktır. O halde yüksel Türk, Senin için yükseklığın hududu yoktur. İşte parola budur!"

"Benim hayatta yegane şerefim, servetim, Türk'lükten başka bir şey değildir".

"Diyarbakırlı, Van'lı, Erzurum'lu, Trabzon'lu, İstanbul'lu, Trakya'lı ve Makedonya'lı hep bir ırkın evlatları, hep aynı cevherin damarlarıdır".

Arap'lar ve onların buradaki paralı askerleri, her ne kadar "Arabın üstün ırk olarak efendi, Türk'lerin ise köle olarak yaratıldıklarını iddia etseler de, Atatürk, "Ne Mutlu Türküm" diyerek Türk'ün üstünlüğünü bütün dünyaya ilan etmiştir.

Bir cümle Refahlı'lar gibi Şevki de "Türklük ne demekmiş? Allah'ın Türklüğe ihtiyacı yok" diyordu.

İstanbul Belediye Başkanı R. Tayyip Erdoğan ise: "Ne mutlu Türk'üm diyene ne demek? Sen; **"Ne mutlu Türküm"** dersen öteki de **"Ne mutlu kürdüm"** der.

Şevki'nin hırsı hiçbir zaman bitmiyor, her boş bulduğu ortamlarda Atatürk için put, leş, taş parçası gibi sıfatlarla saldırıyor.

Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen ise: "Türk adıyla anılmaktan haya duyuyorum" diyordu.

Refah Partisi Genel Başkanı Erbakan, 1993 yılında Arafat'ta insanları ümmetçiliğe çağırırken. Grup başkanvekili Şevket Kazan'da Bayrampaşa'da Vatandaşları ümmetçiliğe davet ediyordu. Bitlis Milletvekili Zeki Ergezen ise Fatih'ten ümmetçilik çağrılarını yapıyordu.

Hürriyet gazetesinin Yalan makinası olarak tanıttığı Refah Partisi Tanıtım sorumlusu, MKYK üyesi ve 24 Aralık seçimlerinde Ankara Milletvekili adayı H. Hüseyin Ceylan ise "Şeirati ve hilafet'i mecliste kaybettik ve mecliste kazanacağız" derken İBDA-C'nin malum sloganını kullanıyordu.

"Ya muntakim Allah, bizi intikamına memur et".

Refah Partisi'nden Parti disiplinine uymadığı için ihraç edilen Mezarıcı Hasan Bayrampaşa'da kadınlara yaptığı konuşmasında: "Atatürk Milliyetçiliği ne demek? Herkes Türküm diyecek, ne yani senin hatırın için ben anamı babamı inkar edeyim. Ben senin atan gibi VELED-İ ZİNA mıyım. Ben Batım'luyum, benim köküm belli" şeklindeki konuşmasına: "Bütün kemalist ve laikler ataları gibi hırsız'dır. Şariat gelince sizin` değil ki bu hırsızoğlu hırsız laik ve Kemalist'lerin ellerini kesecek" "ATATÜRK İş Bankasını Hindistan müslümanlarının parası ile kurdu. Kendine binlerce dönüm çiftlik arazileri aldı "iftirasının arkasına sığınarak çamurunu atan mezarıcı ve diğer mezarıcılar şu gerçeği seçmenlerine söyleyemiyorlardı.

"Atatürk'ün, ölümünden bir buçuk yıl önce, sahip olduğu çiftliklerini Hazineye bağışlaması dolayısıyla, Millet Meclisi'nin Teşekkür bildirisine karşı verdiği cevap: "Söz konusu hediyenin, Yüksek Türk Milleti'ne benim asıl vermeyi düşündüğüm hediye karşısında hiçbir kıymeti yoktur. Ben gerektiği zaman en büyük hediyem olmak üzere Türk Milletine canımı vereceğim"

Mezarıcı Hasan'ın gerçek yüzü çok geçmeden ortaya çıkıyordu. Müftülüğü sırasında 13 yaşındaki Kur'an kursu talebesi bir kıza tecavüz ederek kendi karısını dört çocuğu ile ortada bırakıyordu.

Çok geçmeden Refah'ında foyalarından biri daha ortaya çıkıyordu. Marmarabank, ve TYTBank'ın batması sonucunda Bosna için toplanan paraların akıbeti belli oluyordu. Milletin üç öğün yemeğini, iki öğüne indirerek verdiği yardımlar. Refah Partililerce FAİZ'e yatırılmış, kendi çıkarları doğrultusunda harcanıyordu. Ne diyordu Refah Partililer Bosna'lı açken, Bosna'nının ırzına geçiliyorken, sen üç öğün yemek yiyemezsin, mal biriktiremezsin, verecek hiçbir şeyin yoksa üç öğün yemeği iki öğüne indireceksin, aksi halde cennet bekleme".

Bu konuşmalara kanan saf insanlar bunlara güvenerek her şeylerini Bosna'lı müslümanlarına ulaştırması için teslim ediyorlardı. Ama batan iki banka Refahlıların gerçek yüzünü biraz daha gün ışığına çıkarıyordu.

Erbakan, Atatürk sağ olsaydı Refah'a gelirdi, diyordu. Ama gerçek ise, eğer Atatürk sağ olsaydı değil Refah'a gelmek, bu zihniyetteki bir partiyi hiçbir kimse hatta Erbakan bile, aklından geçiremezdi.

Atatürkçülük ve İslam Dini

Atatürkçülük, Hazret-i Muhammed tarafından açıklanan islam dinini, Hazret-i Muhammed'in kurup başına geçtiği Arap ırkına dayalı, İslam Devletinden ayırmaktadır. Atatürkçülük, İslâm dinini o gün bölgedeki medeniyet düzeninin ve müslümanlığı kabul eden insanların, özellikle Arap İslâm Devletinin kültür ürünü olan islâm medeniyetinden de ayırmaktadır.

İslâm dinini, boş inançlardan arınmış olarak aynen ve transrasyonel bir olay olarak kabul eden ve bu içimde öğrenilmesini ve uygulanmasını öngören Atatürkçülük, devlet, devlet yönetimi ve uygarlık için akılcılığı ve akılcılığın bilgi birikiminin öğrenilip kullanılmasını öngörmektedir. Atatürk'ün "milletimizin siyasi, sosyal hayatında, milletimizin fikri terbiyesinde de rehberimiz ilim ve fen olacaktır". Sözü bu gerçeği vurgulamaktadır. Gerçekte islâm dini de bu esası kabul etmektedir.

Atatürkçülük; İslâm dinini, Allah'a ilişkin esaslarını ve Allah buyruklarını aynen kabul etmekte ve uygulamasını zorunlu görmektedir.

Nitekim Atatürk'ün 7 Şubat 1923 tarihinde, Balıkesir Paşa Camiinde mimbere çıkarak söylediği hutbenin başlangıcı şöyledir:

"Allah birdir, şanı büyüktür. Allah'ın selameti, sevgisi üzerinize olsun, Peygamberimiz efendimiz hazretleri, Allah tarafından insanlara dini gerçekleri duyurmaya memur ve elçi seçilmiştir. Bunun temel esası, hepimizce bilinmektedir ki, Yüce Kur'an'daki anlamı açık olan ayetlerdir. İnsanlara feyz ruhu vermiş olan dinimiz, son dindir. En mükemmel dindir. Çünkü dinimiz akla, mantığa, gerçeğe tamamen uyuyor ve uygun düşüyor. Eğer akla, mantığa ve gerçeğe uymamış olsaydı, bununla diğer ilahi tabiat kanunları arasında çelişki olması gerekirdi. Çünkü tüm evren kanunlarını (maddi ve manevi alem kanunlarını) yapan Allah'dır".

"Milletimiz din ve dil gibi kuvvetli iki fazilete sahiptir. Bu faziletleri hiç bir kuvvet, milletimizin kalp ve vicdanından çekip alamamıştır ve alamaz". Atatürk'ün burada belirttiği din şüphesiz müslümanlıktır.

Atatürkçülük'teki din ve dindarlık anlayışı sade, boş inançlardan arındırılmış, islamiyet'in özündeki gerçeklere dayanan bir anlayıştır. İslamiyet'in özü, Allah'ın bir olduğuna ve ondan başka Allah olmadığına, Hazret-i Muhammed'in onun elçisi olduğuna inanmaktır. Bu esas Kur'an-ı Kerim'in birinci esasıdır. Sadeliği itibari ile çok önemlidir. Kur'an-ı Kerim'de var olan diğer konular, hukuki hükümler ve ibadetler ile tarihe ait bilgilerdir.

"Hukuki hükümler zaman ve ortam içinde toplumların uğradıkları değişikliklere göre değiştiklerinden, ondört yüzyıl önceki zamanın ve ortamın ihtiyacına göre lüzumlu ve yeterli görülmüş olan esaslar yerine, bugün bir çok çeşitli kanunlar ve

usûller konulması zorunluluğu görülmüştür. Bunlar bile kalıcı olmayıp, zamanla değişmeye mahkûmdurlar". Hazreti Muhammet ibretli sözlerini 23 yıl boyunca olayların akışına ve dünya işlerine göre söylemiştir. Onun şu sözlerini unutmamak gerekir. 'Her devrin adamı, her devrin sözü vardır'. 'İnsanlar babalarından çok zamanlarına benzerler'. Atatürk'ün "ilmin ve fennin yaşadığımız her dakikadaki safhalarının gelişimini anlamak ve ilerlemeleri zamanında takip etmek şarttır. Bin, İkbın, binlerce yıl önceki ilim ve fen lisanının koyduğu kuralları, şu kadar bin yıl sonra bugün aynen uygulamaya kalkışmak, elbette ilim ve fennin içinde bulunmak değildir". Sözleri bu gerçeği belirtmektedir. Tarihe ait bilgilere gelince; yeni fenler sayesinde meydana çıkarılan hakikatler, en yakın tarih bilgilerini bile temellerinden sarsmaktadır.

İslam aleminde zaman zaman görülen durgunluk ve gerileme sebebinin; Hz. Muhammed'de değil, onu izleyenlerin Hz. Muhammed'in yolunun ruhu yerine, sadece şeklini almaların da aranmalıdır.

Atatürkçülük, islâm dininin esaslarını Kur'an'ın ve Hz. Muhammet'in yolunun ruhuna uygun olarak anlamakta ve uygulamaktadır. Şu sözler Atatürk'ündür. "Dinime, bizzat gerçeğe nasıl inanıyorsam, ona da öyle inanıyorum. Bilince ters, ilerlemeye engel, hiç bir şey kapsamıyor. Halbu ki, Türkiye'ye bağımsızlığını veren bu Asya milletinin içinde daha karışık, sun'i, boş inançlardan ibaret bir din daha vardır. Fakat bu cahiller, bu güçsüzler (zavallılar) sırası gelince, aydınlanacaklardır. Onlar aydınlığa yaklaşamazlarsa, kendilerini yok ve mahkûm etmişler demektir. Onları kurtaracağız".

Atatürk yine aynı konuda; "Temeli çok sağlam bir dinimiz var, malzemesi iyi; fakat bina, yüzyıllardır ihmal edilmiş. Harçlar döküldükçe yeni harç yapıp binayı takviye etmek lüzumu hissedilmemiş. Aksine olarak bir çok yabancı unsur, yorumlar, boş inançlar binayı daha fazla hırpalamış" diyerek boş inançların dinin üzerindeki olumsuz etkisini vurgulamıştır.

En yüksek uygarlık düzeyine ulaşmamızı isteyen Atatürk, bunun çalışmakla olacağına inanıyor, çalışmanın dinimizin de gereği olduğunu belirtiyordu. "Allah'ın emri çok çalışmaktır... Çalışmak demek, boşuna yorulmak, terlemek değildir. Zamanın gereklerine göre ilim ve fen her türlü medeni buluşlardan azami derecede yararlanmak zorunludur". "Bizim dinimiz milletimize hakir (kötü), miskin (zavallı) ve rezil (aşağı) olmayı tavsiye etmez. Aksine Allah'da Peygamber de insanların ve milletlerin yücelik ve şerefini muhafaza etmelerini emrediyor". "Büyük dinimiz çalışmayanın insanlıkla ilgisi olmadığını bildiriyor. Bazı kimseler, çağdaş olmayı inançsız olmak sanıyorlar. Asıl inançsızlık onların bu inancıdır. Bu yanlış yorumu yapanların amacı, islâmların inançsızlara esir olmasını istemek değil de nedir?"

Türk Milleti'ni oluşturan insanların çok büyük bir çoğunluğu islam dinini seçmiştir. İslâm dinine inanarak Allah'a bağlanmış kişilerin meydana getirdiği ailede, çocukların da islâm dinini seçeceği ve islâm dininin gereklerini yerine getireceği kıymetlendirilmektedir. Nitekim Medeni Kanunumuzun 266 ncı maddesi çocuğun dini terbiyesini tayin, ana babaya aittir demek suretiyle bunu belirtmiştir. Çocuklar için gerekli olan bütün dinler ve din müessesesi ve seçilen dinin esasları hakkında verilecek bilgilerden sonra, kendi dininde daha ileri bilgi sahibi olmak isteyenler için Atatürk; "Müslümanların toplumsal hayatında, hiç kimsenin özel bir sınıf olarak varlığını korumaya hakkı yoktur. Kendilerinde böyle bir hak görenler, dini hükümlere uygun hareket etmiş olmazlar. Bizde ruhbanlık (Özel bir din adamları sınıfı) yoktur, hepimiz eşitiz ve dinimizin hükümlerini eşit olarak öğrenmeye mecburuz. Her kişi dinini, din işlerini, imanını öğrenmek için bir yere muhtaçtır. Orası da okuldur", diyerek yetişkinlerin din eğitiminin bilgisiz veya yetkisiz kimseler tarafından değil, okullarda belirli bir program çerçevesinde yapılmasını işaret etmiş, bilgisiz kimselerin vereceği yanlış telkinlerin zararlarını belirterek demiştir ki; "Bizi yanlış yola sevkeden kötü yaradılışlılar bilirsiniz ki, çoğu zaman

din perdesine bürünmüşler, saf ve temiz halkımızı hep dini kural sözleriyle aldatagelmışlerdir. Tarihimizi okuyunuz, dinleyiniz... görürsünüz ki milleti mahveden, esir eden, harap eden kötülükler hep din perdesi arkasındaki dinsizlik ve kötülükten gelmiştir. Onlar her türlü hareketi, dinle karıştırdılar". Hz. Muhammed bir hadisinde şöyle buyurmuştur: "Kuşun ötmesinden, uçmasından uğursuzluk çıkarmak, ufak taşlar, nohut ve baklalarla fal açmak, kum üzerinde çizgiler çizmek, bunlardan geleceğe ait hükümler çıkarmak büyü ve kehanet türündendir". Bu sözlerin ışığında düşünersek Atatürk'ün dinin kötüye kullanılmasını önlemekte ne denli haklı olduğu ortaya çıkar. Atatürk Türk çocuklarının özgür ve uygar yetişmesini istiyordu.

İşte Atatürk, bu gibi cahil, gerçeği görmeyen kimselerden halkımızı koruyup, halkı aydın kişilerin eline bırakmak için dini bilen kişileri yetiştirmeyi öngörmüş ve demiştir ki; "Nasıl ki her hususta yüksek meslek ve ihtisas sahipleri yetiştirmek gerekli ise, dinimizin gerçek felsefesini inceleyecek, araştırarak bilimsel ve teknik olarak telkin kudretine sahip olacak seçkin ve gerçek din, ilim adamlarını da yetiştirecek yüksek öğrenim kurumlarına sahip olmalıyız".

Ancak Atatürk'ün yetişkin olanların dinle olan ilişkileri için: "Din bir vicdan meselesidir, herkes vicdanının emrine uymakta serbesttir". "Hiçbir kimse, hiç bir kimseyi, ne bir din, ne de bir mezhebi kabul etmeye zorlayabilir". "Türk Devleti Lâiktir. Her yetişkin dinini seçmekte serbesttir" demiştir. Atatürkçülükte milletin dini uygulamalarına yardımcı olmak ve halkın bu ihtaycını karşılamak üzere teşkilat kurulması da öngörülmüştür.

Bunu Atatürk'ün şu sözünde görmekteyiz. "Cumhuriyet Hükümetimizin bir Diyanet İşleri makamı vardır. Bu makama bağlı müftü, hatip, imam gibi görevli bir çok memurları bulunmaktadır. Bu vazifeli kişilerin ilim ve vazifelerinin derecesi bilinmektedir". Bu şekilde bir teşkilat kurup buradaki görevlilerle halkın dini uygulamalarına yön vermeyi öngören Atatürk, teşkilatın ve görevlilerin dışında hiç bir kimsenin ve özel

teşkilatın, din görevlisi kılığına bürünmeyeceğini veya dini fikirleri aşılamayacağını, dini kılığı, kamu hizmeti gören yetkili vazifelilerin giyeceğini belirtmiş, "Vazifeli olmayan bir çok insanlar da görüyorum ki aynı kıyafeti giymekte devam etmektedirler. Bu gibiler içinde çok cahil, hatta okuması yazması olmayanlara rastladım. Özellikle bu gibi bilgisizler, bazı yerlerde halkın temsilcileri imiş gibi onların önüne düşüyorlar. Halkla doğrudan doğruya ilişki kurmaya adeta engel olma sevdasında bulunuyorlar. Bu gibilere sormak istiyorum. Bu tutum ve yetkiyi kimden, nereden almışlardır. Millete hatırlatmak isterim ki, bu laubaliliğe müsaade etmek asla doğru değildir. Her halde yetki sahibi olmayan bu gibi kişilerin görevli olan kimselerle aynı elbiseyi taşımalarındaki sakınca bakımından hükümetin dikkatini çekeceğim" sözleriyle bu husustaki düşüncelerini aydınlığa kavuşturmuştur.

Sonuç olarak, Atatürk, Türk Milleti'nin çağdaş uygarlık düzeyine çıkarken, manevi desteğini sağlayacak müslümanlığın akla, mantığa ilme ve fenne uygun olmasını öngörmüş, vicdan hürriyetine büyük bir önem vermiştir. Bu konuya ilişkin olarak Atatürk, "Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler ve mensuplar memleketi olamaz. En doğru en hakiki yol, medeniyet yoludur" demiş. "İnsanlıkta; dini ihtisas ve devrin dini bilgilere sahip olup, her türlü boş inanışlardan sıyrılarak gerçek ilim ve fennin nurları ile temiz ve mükemmel oluncaya kadar. "Halkın gerçek din bilgileri vasıtasıyla aydınlatılmasını öngörmüştür.

Lâiklik ilkesinin; dinin kötüye kullanılmasına karşı olduğu açıktır. İslam dini, hiçbir zaman kutsal değerlerin kötüye kullanılmasını öngörmemiştir. İç politikada, dini siyasete alet etmenin mezhepçiliği körükleyeceği Atatürk tarafından zamanında görülmüştür. Lâiklik sayesinde dinsel açıdan baskı kalkmış ve insan kişiliğine saygı yerleştirilmek istenmiştir. Nitekim dinin politika aracı olmaması için de "Din ve mezhep herkesin vicdanına kalmış bir iştir. Hiç bir kimse, hiçbir kimseyi, ne

bir din ne de bir mezhebi kabul etmeye zorlayabilir. Din ve mezhep, hiç bir zaman politika aleti olarak kullanılamaz" demiştir. Ancak Türk Devleti'nin Lâik olması, islâm devletleri ile olan ilişkilerinde, onların dünyevi faaliyetlerle birleştiği dini usûllere hasım olması, anlamına gelmez. Atatürkçülük dünyada gerçekçi olarak lâik veya kendilerine özel bir din maleden devletlerin varlığını olduğu gibi kabul eder. Onlarla olan dünyevi ilişkilerini en iyi biçimde sürdürmeye gayret gösterir.

Lâiklik:

(1) Genel Hususlar:

Türkiye Cumhuriyeti, lâiklik ilkesini, vicdan ve ibadet hürriyetini sağlamak ve korumak; devletin, milletin dünyevi müesseselerini bilimsel esaslara ve en ileri teknolojiye göre kurmak, yönetmek üzere kabul etmiş ve uygulamaktadır. Lâiklik ilkesi ile din işleri devlet işlerinden ayrılmış ve vicdanlar özgür olmuştur. Lâiklik sayesinde vicdanlar özgür olunca, milli birlik ve bütünlüğün sağlanmasında mezhep ve parti kavgaları önlenmiştir. Bilimsel gelişmeleri önleme tarihe karışmış, Türkiye Cumhuriyeti çağdaşlaşma yolunda hızla ilerlemeye başlamıştır. Lâiklik dine rasyonel açıdan yapılan bir yaklaşımdır. Milli iradenin, insanlara malolmuş değerlerin belki de en kutsalı olan dini hürriyete lâiklik ilkesi ile kavuşulmaktadır.

(2) Lâikliğin Temel Amaçları:

(a) Gerçekte, temelde tutucu, gerici olmayan dini faaliyetlerin çıkarıcı, cahil, gerçek, dini bilmeyen kimselerin elinde Türk Milleti'nin kışilerinin çok büyük çoğunluğunu cahil bırakan inançlar karmaşıklığını yok etmek,

(b) Türk kültürünü çağdaş uygarlık düzeyine çıkaracak yüksek ve inkılâpçı niteliklere kavuşturacak tertip ve çalışmaları önlemelerini sağlamak,

(c) Bütün müesseselerde bilimsel esasları ve modern teknolojiyi yaygın ve etkili bir biçimde kullanmak ve medeniyetin ulaştığı düzeyin sağladığı imkanları Türk Milleti'nin bütün ki-

şilerinin yararlanmalarına sunmak ve kullanmalarını sağlamak, Türk toplumundaki bütün müesseseleri sürekli olarak modernleştirmektir.

Lâiklik, dinin insanları kişisel olarak ele aldığını ve insanlarla Allah arasında bağlantı kurup insanları etkilediğini, kabul ettiğinden, insanın kişisel faaliyetlerini etkilemesini olağan bulur. Ancak dine dayandırılan esasların diğer insan faaliyetlerini içine almasını, onları doğrudan düzenlemesini, kendine bağlamasını veya kontrolünü kabul etmez.

Lâiklik; Türkiye Cumhuriyeti'nde taassubun modernleşmeyi önleyici eylemlerin niteliklerine, niceliklerine göre ve koşullara uygun olarak uygulanmaktadır.

Akılcı yoldan dine yaklaşmak; dinin insan varlığının ve aklının soracağı ve gene insan aklının cevaplar bulacağı sorular olduğunu, ancak bu sorular dışında, gene insan aklının soracağı fakat cevap veremeyeceği, bunların cevaplarının insan ile Allah'ı birbirine bağlayan dinde bulunacağını kabul etmek demektir. Dine akılcı yoldan yaklaşım, dinde taassubu, boş inançları önler, insanların kendi dinlerinden başka dinlere inananlara ve veya inanmayara hoşgörüsünü öngörür. Lâiklikte dinin doğru öğretildiği ve kişilerin inançlarının tam olduğunda, kişilere çok büyük güç verdiği bir gerçek olarak kabul edilmektedir.

Atatürk, Çanakkale Muharebeleri sırasında bilerek ölüme giden askerlerin son hareketlerinde, kişisel olarak dinlerine bağlı olduklarını ve duadan sonra rahatlıkla ölümü kucakladıklarını, dini inançlar ile takviyeli olarak Türk askerinin ruh gücünün nelere muktedir olduğunu şu sözleriyle açıklamaktadır.

"Biz kişisel kahramanlık sahneleriyle meşgul olmuyoruz. Yalnız size Bombasırtı olayını anlatmadan geçemeyeceğim. Karşılıklı siperler arasında mesafeniz sekiz metre, yani ölüm kaçınılmaz... Birinci siperdekiler, hiç biri kurtulmamacasına tamamen şehit oluyor, ikinci siperdekiler, onların yerine gidiyor. Fakat ne kadar özenilecek büyük bir sükûnet ve inançla biliyor

musunuz! Öleni görüyor, üç dakikaya kadar öleceğini biliyor, en ufak bir korku bile göstermiyor; sarsılmak yok! Okumak bilenler ellerinde Kur'an-ı Kerim, Cennete girmeye hazırlanıyorlar. Bilmeyenler Kelime-i Şehadet çekerek yürüyorlar. Bu, Türk askerindeki ruh kuvvetini gösteren hayran olunacak ve tebrik edilecek bir örnektir. Emin olmalısınız ki Çanakkale Muharebesini kazandıran, bu yüksek ruhtur".

*"Milleti mahveden, esir eden, yıkan
kötülükler, hep din kuluğunda ki
İnançsızlık ve kötülükten gelir".*

Atatürk

"Ordu, Türk ordusu! İşte bütün milletin göğsünü itimat, gurur duygularıyla kabartan şanlı ad!"

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

"Türk Silahlı kuvvetleri, Türkiye de Türkiye'yi koruyamaz. Vatan tehlikede. Onun için Milli Gençlik Vakıfları'nı (MGV) kurduk. Herhangi bir yerdeki askeri kışla ne ise, burası da o! Burada vatan savunması yapılacak!"

"Bacılar, namuslarınızı korumak zamanı gelmektedir. Silahlanın! Silah talimleri yapın!"

"Biz, düzeni topyekün yıkacak Allah Askeri alıyoruz. Hâkimiyeti milletten alıp Allah'a vereceğiz!"

Refah Parti Milletvekili

SEVKİ YILMAZ

REFAH PARTİLİLERİN BAZI KAVRAMLAR

İÇİN SÖYLEDİKLERİ:

CUMHURİYET : Uğursuz bir rejim.
CUMHURİYET-İ ADİYE.

LAİKLİK : Laik-i Adiye

DEMOKRASİ : Şeytandan gelen rejim.

30 AĞUSTOS, 29 EKİM, 19 MAYIS, 23 NİSAN

GÜNLERİ BAYRAM DEĞİL,

MÜSLÜMANLAR İÇİN Z U L Ü M GÜNÜDÜR!

Yazar, elinizde tuttuğunuz kitabında, Refah'lıların yıllardır açamadığı **Adil Düzen** bohçasını bütün saçmalıklarıyla gözler önüne seriyor. Adil Düzen'in **Suudi patentli VEHHABİ Şariat'ı** Milli Görüş'ün **Arap Milliyetçiliği** olduğunu belgeleriyle ispatlıyor.

Atatürk'ün kurduğu **Türkiye Cumhuriyet'inin** temeline dinamit koymak için, kendini demokrat ve Atatürkçü ilan edenlerin desteği ile güçlenen bir zihniyetin **Refah Partisi** adı altında; Türk silahlı Kuvvetlerine dil uzatarak **TBMM** sinde yer alarak çabaladığını elinizdeki kitap belgelemektedir.

ISBN 975-94926-0-1 (Tk. no)

ISBN 975-94926-1-X (1.Cilt)

